2026/2108

2026.9.19.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2026/2108 RENDELETE

(2026. szeptember 16.)

az Uniós Vámkódexnek és az Európai Unió Vámhatóságának a létrehozásáról, valamint a 952/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33., 114. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) Az Unió és a belső piac működése a vámunión alapul. A gazdálkodók és az uniós vámhatóságok érdekében egyaránt a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) egyetlen jogi aktusban, az Uniós Vámkódexben foglalta egybe a korábban különböző jogi aktusokban szereplő vámjogszabályokat. Az említett rendelet tartalmazza egyrészt az Unió és az Unió vámterületén kívüli országok vagy területek közötti áruforgalommal kapcsolatban uniós szinten bevezetett tarifális intézkedések és egyéb intézkedések végrehajtásának biztosítását szolgáló általános szabályokat és eljárásokat, másrészt a behozatali vámok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket. A tagállamok vámhatóságai felelősek az említett szabályok olyan operatív feladatok révén történő végrehajtásáért, mint a vámeljárások alkalmazása, a kockázatelemzések és ellenőrzések elvégzése, valamint – a vámjogszabályok megsértése esetén – a szankciók alkalmazása.

(2) A 952/2013/EU rendelet végrehajtása számos területen hiányosságokat tárt fel. E hiányosságok közé tartoznak a következők: nem megfelelő vagy nem hatékony fellépés az Unió és polgárai vámjogszabályoktól eltérő uniós szakpolitikák által meghatározott, árukra vonatkozó nem pénzügyi kockázatokkal szembeni védelmének biztosítását illetően; a vámhatóságok korlátozott kapacitása arra, hogy hatékonyan kezeljék a harmadik országból távértékesítés (e-kereskedelmi ügyletek) útján importált áruk növekvő mennyiségét; a 952/2013/EU rendelet által létrehozott informatikai rendszerarchitektúra korlátozott kapacitása a vámeljárások annak érdekében történő digitalizálására, hogy lépést tartson a technológiai fejlődéssel, és különösen az adatok hasznosításán alapuló technológiákkal; valamint a vámunió hatékony irányítási struktúráinak hiánya, ami a tagállamokban eltérő gyakorlatokhoz és a vámszabályok nem egységes végrehajtásához vezetett. Ezek a hiányosságok a vámunió és ezáltal a belső piac megfelelő működését gátló akadályok kialakulásához vezetnek a belső és külső kockázatok és veszélyek miatt.

([1]) HL C, C/2023/864, 2023.12.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
([2]) Az Európai Parlament 2024. március 13-i álláspontja (HL C, C/2025/1035, 2025.2.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) és a Tanács 2026. szeptember 3-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2026. szeptember 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Helyénvaló, hogy a vámjogszabályok figyelembe vegyék a globális kereskedelmi minták, a technológia és az üzleti modellek gyors fejlődését, valamint az érdekelt felek, köztük a vállalkozások, a fogyasztók és a lakosok igényeit. Ezért a 952/2013/EU rendeletet számos tekintetben módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az említett rendeletet célszerű hatályon kívül helyezni és új rendelettel felváltani.

(4) A vámunió célkitűzéseinek eléréséhez szükséges hatékony eszközök biztosítása érdekében felül kell vizsgálni, egyszerűsíteni és harmonizálni kell számos olyan szabályt és eljárást, amely az áruk Unió vámterületére történő beszállításának vagy onnan való kiszállításának módját szabályozza. Modern és integrált interoperábilis elektronikus szolgáltatásokat kell biztosítani a vámjogszabályok végrehajtása szempontjából releváns információk gyűjtéséhez, feldolgozásához és egymás között történő megosztásához, nevezetesen az Európai Unió vámadatközpontja révén (a továbbiakban: az uniós vámadatközpont). A vámunió meghatározott területeken történő koordinált irányításához szükséges kapacitást biztosító központi, operatív szervként létre kell hozni az Európai Unió Vámhatóságát (a továbbiakban: az uniós vámhatóság).

(5) A 952/2013/EU rendelet elfogadása óta a vámhatóságok szerepe átalakult, és egyre inkább kiterjed a vámfelügyelet hatálya alá tartozó árukra vonatkozó követelményeket megállapító uniós és nemzeti jog alkalmazására, különös tekintettel az árukra vonatkozó azon nem pénzügyi követelményekre, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy az ilyen áruk belépjenek a belső piacra és ott mozogjanak. Az ilyen nem pénzügyi követelmények száma az évek során exponenciálisan nőtt, összhangban az uniós vállalkozások és lakosok növekvő elvárásaival a biztonság, a védelem, a fogyatékossággal élő személyek számára való akadálymentesítés, a fenntarthatóság, az emberi, állati és növényi egészség és élet, a környezet, valamint az emberi jogok és a szellemitulajdon-jogok, továbbá az uniós értékek védelme tekintetében. Új eszközök, például az (EU) 2024/1781 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) által létrehozott digitális termékútlevél bevezetésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a vámhatóságok által a termékekkel kapcsolatban alkalmazott, e rendeletben meghatározott jogszabályok továbbra is megfeleljenek az említett elvárásoknak. Ezért figyelembe kell venni a nem pénzügyi kockázatok növekvő számát és összetettségét azáltal, hogy a vámhatóságok küldetésében külön meg kell említeni a közérdekek e hatóságok hatáskörén belül megvalósuló, és adott esetben más hatóságokkal szoros együttműködésben történő védelmét.

(6) A vámhatóságok szerepének és a működésük keretéül szolgáló üzleti modelleknek az alakulása fényében, valamint annak érdekében, hogy a vámhatóságok egységesen járjanak el és hozzájáruljanak a belső piac zavartalan működéséhez, a céljaik és feladataik konkrétabb kijelölésével pontosabban meg kell határozni a vámhatóságok által teljesítendő küldetést. Emellett a – különösen a mesterséges intelligencia tekintetében megmutatkozó – gyors technológiai fejlődés jelentős hatással lesz a vámhatóságok tevékenységeire, többek között a valós idejű kockázatelemzés területén.

(7) A küldetésük teljesítésére való törekvésük során a vámhatóságoknak emellett költséghatékonyságra kell törekedniük, mégpedig a párhuzamosságok elkerülésével, valamint a vámeljárások eredményességének és a kapcsolódó erőforrások hatékony uniós és nemzeti szintű felhasználásának az előmozdítása révén. Gyűjteniük és elemezniük kell a releváns információkat, és azokat meg kell osztaniuk egymással a tényadatokon alapuló döntéshozatal támogatása érdekében. A belső piaci szükséghelyzeti üzemmódnak az (EU) 2024/2747 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([5]) összhangban történő aktiválása esetén a vámhatóságok hozzájárulhatnak a válság szempontjából releváns áruk áramlásához.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1781 rendelete (2024. június 13.) a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1781, 2024.6.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2024/2747 rendelete (2024. október 9.) a belső piaci szükséghelyzettel és a belső piac rezilienciájával kapcsolatos intézkedési keret létrehozásáról, valamint a 2679/98/EK tanácsi rendelet módosításáról (a belső piaci szükséghelyzetről és rezilienciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/2747, 2024.11.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Helyénvaló e rendeletben fenntartani az arra az uniós áruforgalomra alkalmazandó vámjogszabályok egyes rendelkezéseire vonatkozó jogi keretet, amelyet a vámterületnek a 2006/112/EK ([6]) vagy az (EU) 2020/262 ([7]) tanácsi irányelv hatálya alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre az említett irányelvek nem alkalmazandók, illetve az e terület azon részei közötti uniós áruforgalomra alkalmazandó vámjogszabályok egyes rendelkezéseire vonatkozó jogi keretet, amelyekre az említett irányelvek nem alkalmazandók. Figyelembe véve azt, hogy az érintett forgalmazott áruk uniós áruk, továbbá figyelembe véve az említett, Unión belüli áruforgalomra vonatkozó intézkedések fiskális jellegét, indokolt megfelelő egyszerűsítéseket bevezetni az ilyen árukra alkalmazandó vámalakiságok tekintetében.

(9) A 952/2013/EU rendeletben szereplő bizonyos fogalommeghatározásokat ki kell igazítani e rendelet tágabb hatályának figyelembevétele, az egyéb uniós jogi aktusokban foglalt fogalommeghatározásokkal való összehangolásuk, valamint a különböző ágazatokban eltérő jelentéssel bíró terminológia pontosítása érdekében. A vámjogszabályokba új fogalommeghatározásokat kell bevezetni a vámeljárásokban részt vevő egyes szereplők szerepének és felelősségi körének tisztázása érdekében. A vámfelügyelet megerősítése érdekében az új fogalommeghatározások értelmében az importőrnek és az exportőrnek kell felelősséggel tartoznia a vámhatóság felé az általuk kezelt áruk megfelelősségét illetően, többek között a pénzügyi és a nem pénzügyi kockázatok tekintetében, a termékspecifikus jogszabályoknak megfelelően. A „távértékesítő importőr” új fogalmát illetően az új fogalommeghatározásoknak biztosítaniuk kell egyrészt azt, hogy egyes esetekben – mégpedig az Unión kívülről történő online értékesítéssel összefüggésben – a fogyasztó helyett valamely gazdálkodó minősüljön importőrnek és köteles legyen vállalni a megfelelő felelősséget, másrészt pedig azt, hogy az érintett gazdálkodó – az áruknak az Unió vámterületére való belépésekor, vagy azoknak az onnan való kilépésekor – köteles legyen megfelelni a vámhatóságok által alkalmazott releváns jogszabályoknak és egyéb jogszabályoknak, és hogy e megfelelésről megadja vagy rendelkezésre bocsássa, valamint megőrizze az azt igazoló megfelelő nyilvántartásokat. Indokolt új fogalommeghatározásokat bevezetni a vámfelügyeletre, a kockázatkezelésre és a vámellenőrzésekre vonatkozó rendelkezések tágabb hatályával kapcsolatban is. Azt is egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben az uniós vámjogszabályokban szereplő fogalommeghatározások nemzetközi megállapodások vámügyi rendelkezéseire hivatkoznak, ezekbe azok a vonatkozó többoldalú környezetvédelmi megállapodások is beletartoznak, amelyeknek az Unió és a tagállamok részes felei, amennyiben ez utóbbi megállapodások az áruk megfelelőségét szabályozzák.

(10) A vámok, a héa és a jövedéki adó beszedése, valamint a vámjogszabályok alkalmazása terén betöltött hagyományos szerepükön túl a vámhatóságok döntő szerepet játszanak a vámügyekre vonatkozó egyéb uniós jogi aktusok és adott esetben más releváns nemzeti jogszabályok érvényesítésében is. Be kell vezetni „a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok” fogalommeghatározását annak érdekében, hogy hatékony keret jöjjön létre az árukra vonatkozó, az említett jogi aktusokban megállapított konkrét követelmények alkalmazásának és felügyeletének szabályozására. A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok fogalomnak ki kell terjednie a következő okokból indokolt intézkedésekre: a közerkölcs, a közrend vagy a közbiztonság, az emberek, az állatok vagy a növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme és az ipari vagy kereskedelmi tulajdon oltalma, és az egyéb közérdekek védelme, ideértve a kábítószer-prekurzorok, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat megsértő áruk és a készpénz ellenőrzését is, valamint a kereskedelempolitikai intézkedésekre, a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedésekre, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikke alapján elfogadott korlátozó intézkedésekre is. A tilalmakra és korlátozásokra vonatkozó nemzeti listák közötti eltérések jelentős nehézségeket okoznak a több tagállamba irányuló behozatal vonatkozásában. A kereskedelem és a vámellenőrzések működésének megkönnyítése érdekében fontos, hogy az Unió dolgozzon a tilalmakra és korlátozásokra vonatkozó nemzeti listák fokozatos harmonizálásán. Továbbá fontos harmonizált fogalommeghatározásokat elfogadni az akkor alkalmazott jogi szakkifejezések esetében, amikor a tilalmak és korlátozások előírásának célja az eltérő tagállami értelmezések elkerülése.

([6]) A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11, 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) A jogi egyértelműség növelése érdekében módosítani kell a vámhatósági döntésekre vonatkozó bizonyos szabályokat. Először is helyénvaló egyértelművé tenni, hogy vámhatósági döntés meghozatala tekintetében a kérelmező letelepedési helye szerinti illetékes vámhatóság rendelkezik illetékességgel, mivel a letelepedés helye az a fő elv, amely alapján bizonyos gazdálkodók bizonyos feltételek mellett és egy előre meghatározott időkereten belül, amelyek felülvizsgálat tárgyát képezik, élhetnek az e rendelet által bevezetett egyszerűsítések előnyeivel, és letelepedési helyükön fizethetik meg a vámokat. Másodszor, a teljesség és a jogi egyértelműség érdekében be kell vezetni egy 30 napos határidőt, amelyen belül a kérelmezőnek kiegészítő információkat kell szolgáltatnia a vámhatóságok részére azokban az esetekben, amikor e hatóságok megítélése szerint a vámhatósági döntés iránti kérelem nem tartalmazza az összes előírt információt.

(12) Tisztázni kell, hogy milyen következményekkel jár, ha a vámhatóság a meghatározott határidőn belül nem hoz döntést a kérelemre válaszul. Meg kell állapítani azt az elvet is, hogy az ilyen esetekben úgy kell tekinteni, hogy a kérelem elutasító döntés tárgyát képezi, és hogy a kérelmező a vámhatósági döntésekre vonatkozó általános szabályokkal összhangban fellebbezést nyújthat be.

(13) Amint azt az Európai Számvevőszék a „Vámellenőrzések: az elégtelen harmonizáció árt az Unió pénzügyi érdekeinek” című, 4/2021. sz különjelentésében és a 952/2013/EU rendelet végrehajtásának értékelésében kiemelte, az is kívánatos lenne, hogy a vonatkozó rendelkezések megerősítésével kezeljék a vámhatósági döntésekben meghatározott kritériumoknak való megfelelés és az azokban meghatározott kötelezettségek teljesítése egységes nyomon követésének hiányát. Egyrészt a vámhatósági döntések jogosultjainak azontúl, hogy megfelelnek a vonatkozó döntésekben meghatározott kötelezettségeknek, folyamatosan nyomon is kell követniük azok betartását, továbbá gondoskodniuk kell egy olyan belső szervezet létrehozásáról, amelynek keretében az ilyen önellenőrzési tevékenységek megelőzhetik, mérsékelhetik vagy orvosolhatják a vámeljárásaikban előforduló esetleges hibákat. Másrészt a vámhatóságoknak rendszeresen nyomon kell követniük a vámhatósági döntéseknek az ilyen döntéseknek az Unió vámterületén letelepedett jogosultjai általi végrehajtását – különösen akkor, ha az említett jogosultakat kevesebb mint három éve hozták létre, és ezért potenciálisan nagyobb valószínűséggel jelent kockázatot –, annak biztosítása érdekében, hogy a jogosult teljesítse az adott döntésben megállapított kötelezettségeket. Amennyiben a vámhatóságok tudomást szereznek arról, hogy valamely vámhatósági döntés jogosultja már nem felel meg az adott döntésben meghatározott kritériumoknak, illetve nem teljesíti az abban meghatározott kötelezettségeket, indokolatlan késedelem nélkül megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az alkalmazandó szabályokkal összhangban. Ez különösen fontos abban az esetben, ha ezek a személyek olyan különleges státussal rendelkeznek, mint az engedélyezett gazdálkodó státus vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus, és ezért a vámeljárások során bizonyos könnyítésekre jogosultak. Emellett az uniós szintű kockázatkezelés megerősítése érdekében a vámhatóságoknak egyrészt értesíteniük kell az uniós vámhatóságot minden, kérelem alapján hozott vámhatósági döntésről, másrészt tájékoztatniuk kell azt a nyomonkövetési tevékenységekről annak érdekében, hogy a szóban forgó információkat figyelembe lehessen venni kockázatkezelési célokból.

(14) A vámhatóságok által kérelemre és bizonyos feltételek mellett elfogadott, kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó döntések (a továbbiakban: KTF-döntések) és kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó döntések (a továbbiakban: KSZF-döntések) mellett az (EU) 2024/1072 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([8]) bevezette a vámjogszabályokba a kötelező érvényű vámérték-megállapítási felvilágosításra vonatkozó döntéseket (a továbbiakban: KVF-döntések) is. A vámjogszabályok felhasználóinak érdekében helyénvaló ugyanabban a jogi aktusban meghatározni a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések e három típusára vonatkozó szabályokat.

([8]) A Bizottság (EU) 2024/1072 felhatalmazáson alapuló rendelete (2024. január 25.) az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a kötelező érvényű vámérték-megállapítási felvilágosításra és a kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatok tekintetében történő módosításáról (HL L, 2024/1072, 2024.4.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Egyértelműbben meg kell határozni az Unió vámterületére belépő és onnan kilépő árukért felelős személyek jogait és kötelezettségeit. A rendszeres vámügyi műveleteket végző személyeknek továbbra is a letelepedési helyük szerint illetékes vámhatóságnál kell nyilvántartásba vetetniük magukat. Az egyszeri nyilvántartásba vételnek az egész vámunióra érvényesnek kell lennie, ugyanakkor az adatokat naprakészen kell tartani. A gazdálkodókat ezért kötelezni kell arra, hogy tájékoztassák a vámhatóságokat a nyilvántartási adataikban bekövetkező bármely változásról. Az Unió vámterületére belépő és onnan kilépő árukért felelős személyeknek biztosítaniuk kell, hogy az áruk megfeleljenek az alkalmazandó jognak, ideértve a lakosok biztonságát és védelmét szolgáló szabályokat, valamint az emberek, állatok vagy növények egészségét és életét, a környezetet vagy a fogyasztókat érintő kockázatok megelőzésére irányuló jogszabályoknak, például az általános termékbiztonságról szóló (EU) 2023/988 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([9]), a termékfelelősségről szóló (EU) 2024/2853 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([10]), valamint a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről szóló (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([11]). Meg kell állapítani továbbá az importőr kötelezettségeit is, különös tekintettel az Unió vámterületén való letelepedés kötelezettségére és az e kötelezettség alóli kivételekre. E kötelezettségeknek követniük kell az Unióban letelepedett nyilatkozattevőre irányadó hatályos szabályokat. Hasonlóképpen meg kell állapítani az exportőr kötelezettségeit is.

(16) Amennyiben az árukat távértékesítés útján értékesítő vagy az áruk távértékesítését elősegítő személy jelzi, hogy importőrként jár el, az adott személynek biztosítania kell, hogy az áruk megfeleljenek a vámhatóságok által a termékek uniós belső piacon történő forgalomba hozatalára alkalmazott vámjogszabályoknak és egyéb jogszabályoknak.

(17) Azon gazdálkodók számára, akik vagy amelyek megfelelnek bizonyos ahhoz szükséges kritériumoknak és feltételeknek, hogy a vámhatóságok szabálykövető és megbízható gazdasági szereplőnek minősítsék őket, megadható az engedélyezett gazdálkodó státus, amely által e gazdálkodók a vámeljárások során könnyítésekre lesznek jogosultak. Noha biztosítja az uniós kereskedelem nagy részét bonyolító gazdasági szereplők megbízhatóságát, az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó rendszer felmutat bizonyos hiányosságokat, melyekre a 952/2013/EU rendelet értékelése és a Számvevőszék megállapításai hívták fel a figyelmet. Ezen – különösen az engedélyezett gazdálkodók megfelelésének nyomon követésével kapcsolatos kihívásokat és az eltérő nemzeti gyakorlatokat érintő – aggályok kezelése érdekében módosítani kell a vonatkozó szabályokat, és ennek keretében be kell vezetni egy olyan kötelezettséget a vámhatóságok számára, miszerint legalább háromévente ellenőrizniük kell az említett megfelelést.

(18) A vámeljárásoknak és a vámhatóságok működési módjának a változásai új partnerség kialakítását teszik szükségessé a vámhatóságok és a gazdálkodók között, nevezetesen a megbízható ellenőrzött gazdálkodók rendszerének a bevezetését. A megbízható ellenőrzött gazdálkodóvá válás kritériumainak és feltételeinek az engedélyezett gazdálkodó státusra vonatkozó kritériumokra kell épülniük, emellett azt is biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági szereplő átláthatónak minősüljön a vámhatóságok számára. Ezért helyénvaló előírni, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodók biztosítsanak hozzáférést a vámhatóságok számára a megfelelésüket és az áruik mozgását nyilvántartó elektronikus rendszereikhez, feltéve, hogy ez a hozzáférés arányos és feltétlenül szükséges. Az említett átláthatóságnak bizonyos előnyökkel kell járnia, amelyekbe beletartozhat egyrészt az a lehetőség, hogy az árukat a vámhatóságok nevében – azok aktív beavatkozása nélkül – átengedjék, kivéve, ha a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok az áru átengedése előtti jóváhagyást írnak elő, másrészt az, hogy elhalasztható legyen a vámtartozás megfizetése. A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus nem adható meg olyan személyeknek, akik vagy amelyek ismételten vagy súlyosan megsértettek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokat.

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/988 rendelete (2023. május 10.) az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 87/357/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2023.5.23., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/2853 irányelve (2024. október 23.) a hibás termékekért való felelősségről és a 85/374/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/2853, 2024.11.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) A vámunió integritásának és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus tagállami vámhatóságok általi következetes alkalmazásának biztosítása érdekében létre kell hozni egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi az uniós vámhatóság és a Bizottság számára, hogy beavatkozzanak arra utaló jelek esetén, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező gazdasági szereplő nem felel meg a követelményeknek. Az említett mechanizmusnak lehetővé kell tennie az uniós vámhatóság számára, hogy – az illetékes vámhatóságokkal együttműködve – ellenőrizze a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státushoz kapcsolódó követelményeknek való megfelelést, különösen akkor, ha a gazdasági szereplő letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő valamely tagállamnak észszerű kétségei vannak a gazdasági szereplő megfelelését illetően. E mechanizmus elengedhetetlen a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus jogellenes alkalmazásának megelőzéséhez, valamint az Unió vámterületére „kiskapukon" át történő behozatal megakadályozásához. Az érvényesítés terén mutatkozó különbségek megelőzése érdekében, amennyiben a letelepedés helye szerinti tagállam nem jár el időben vagy megfelelő módon, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy beavatkozzon egy olyan végrehajtási jogi aktus elfogadása révén, amelyben kötelezi az adott tagállamot a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus felfüggesztésére vagy visszavonására.

(20) A távértékesítésre szolgáló vámraktár üzemeltetésének lehetősége a távértékesítésre vonatkozó egyéb rendelkezésekkel és egyszerűsítésekkel ötvözve várhatóan ösztönözni fogja azt, hogy az árut csomagok helyett nagy tételben tárolják, könnyebben kezelhetővé téve az egyedi csomagok áramlását a vámhatóságok számára. A távértékesítésre szolgáló vámraktárnak az értékesítés időpontjában gondoskodnia kell az áruk szabad forgalomba bocsátásáról, valamint a raktárból való kiszállításukról, ami azt jelenti, hogy az áruknak a raktárban való elhelyezésük időpontjában meg kell felelniük azoknak a feltételeknek, amelyek akkor lennének alkalmazandók rájuk, ha az adott időpontban az uniós piacon hoznák őket forgalomba. A vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a vámraktárban való nyilvántartásba vétel időpontjában ellenőrizzék, hogy a nagy tételben beszállított áruk megfelelnek-e az uniós piaci szabályoknak. Annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a nem megbízható gazdálkodók általi visszaélések, az említett távértékesítésre szolgáló vámraktár csak olyan gazdálkodók számára állhat rendelkezésre, amelyek a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus keretében megfelelnek a megbízhatósági kritériumoknak.

(21) A vámeljárások változásai továbbá a vámjogi képviselők szerepének tisztázását is szükségessé teszik. Továbbra is lehetővé kell tenni mind a közvetlen, mind a közvetett képviseletet, de egyértelművé kell tenni, hogy az importőr vagy az exportőr közvetett képviselője az importőr vagy exportőr összes kötelezettségének teljesítését vállalja, amelyekbe nemcsak a vámtartozás megfizetésének vagy garantálásának kötelezettsége, hanem a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés is beletartozik. Ezért a vámjogi képviselőknek az Unió vámterületén – ahol is az importőröket vagy az exportőröket képviselik – letelepedettnek kell lenniük, annak érdekében, hogy biztosított legyen a megfelelő elszámoltathatóság az importőrökre és az exportőrökre vonatkozó kötelezettségek pénzügyi és nem pénzügyi aspektusainak tekintetében. Az Unióban letelepedett közvetett vámjogi képviselő igénybevétele ezért elérhető és arányos alternatíva az Unióban kereskedelmi jelenléttel nem rendelkező importőrök és exportőrök számára. Ezen túlmenően a harmadik országokban letelepedett vámjogi képviselők számára továbbra is lehetővé kell tenni szolgáltatásaiknak az Unióban való nyújtását, amennyiben olyan személyeket képviselnek, akik vagy amelyek számára nem kötelező az Unió vámterületén való letelepedés.

(22) A 2003/361/EK bizottsági ajánlás ([12]) értelmében vett mikro-, kis- és középvállalkozások létfontosságú szerepet játszanak az Unió külkereskedelmében, ugyanakkor az arányokat tekintve gyakran nagyobb adminisztratív és megfelelési terhekkel szembesülnek a vámügyi követelmények teljesítése során. Ezért fontos figyelembe venni sajátos helyzetüket, és támogatni azokat az intézkedéseket, amelyek – többek között egyszerűsített eljárások, egyértelmű iránymutatás és hozzáférhető vámjogi képviselet révén – megkönnyítik a megfelelést. Iránymutatásokat kell elfogadni a mikro-, kis- és középvállalkozások támogatása céljából, elismerve az ilyen vállalkozások előtt álló egyedi kihívásokat, ugyanakkor megőrizve a külkereskedelmi folyamatok integritását és biztonságát az engedélyezett gazdálkodó státus és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus alkalmazása során. Folyamatos erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy egyszerűsítsék és hozzáférhetőbbé tegyék az eljárásokat a mikro-, kis- és középvállalkozások számára, biztosítva az Unió külkereskedelmében betöltött alapvető szerepük könnyítését és előmozdítását.

([12]) A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Ahhoz, hogy valamennyi tagállamban biztosítva legyen a digitalizáció egységes szintje és az egyenlő versenyfeltételek melletti működés lehetősége a gazdálkodók számára, valamint a belső piac zavartalan működéséhez való hozzájárulás érdekében, létre kell hozni egy, vámügyi célokat szolgáló, központosított, biztonságos és a kibertámadásokkal szemben ellenálló elektronikus szolgáltatásokból és rendszerekből álló uniós vámadatközpontot. Az uniós vámadatközpontnak lehetővé kell tennie a vámjogszabályok végrehajtását, ideértve a következőket: vámalakiságok; vámellenőrzések; a vámtartozás, az uniós kezelési díj, a jövedéki adó és a héa kiszámítása és közlése; biztosítékkezelés; valamint az áruk vámügyi megfigyelése. Az uniós vámadatközpontnak emellett hozzá kell járulnia a vámhatóságok által alkalmazott egyéb uniós jogszabályok végrehajtásához. Biztosítania kell az ott kezelt adatok minőségét, integritását, nyomonkövethetőségét és letagadhatatlanságát, hogy a későbbiekben sem a feladó, sem a címzett ne vitathassa az adatcsere létezését. Az uniós vámadatközpontban történő adatkezelésnek meg kell felelnie a kiberbiztonságra és a személyes adatok kezelésére vonatkozó releváns szabályoknak. A Bizottságnak és az uniós vámhatóságnak a tagállamokkal közösen kell kialakítaniuk az uniós vámadatközpontot. A Bizottságot emellett meg kell bízni az uniós vámadatközpont fejlesztésével, működtetésével és karbantartásával is, és lehetővé kell tenni számára, hogy e feladatokat átruházhassa az uniós vámhatóságra.

(24) Tekintettel az uniós vámadatközpont szerepére az Unióban vámügyi célokból kezelt adatok sértetlenségének és biztonságának szavatolásában, amely közérdeknek minősül és a társadalom alapvető érdekének tekinthető, védelemben kell részesíteni az uniós vámadatközpontban kezelt adatokat – beleértve az áruforgalommal, valamint az uniós és a nemzeti jog végrehajtásával kapcsolatos személyes adatokat és egyéb érzékeny adatokat – a hozzájuk való jogosulatlan hozzáféréssel, valamint a sértetlenségüket és biztonságukat fenyegető bármely más veszéllyel szemben. Ezért az Unió e tekintetben fennálló szuverenitásának biztosítása érdekében bizonyos feltételeket kell rendelni azon infrastruktúrához és szolgáltatásokhoz, amelyeken keresztül az uniós vámadatközpont működik. E feltételek tiszteletben tartását bizonyítékokkal kell igazolni, a kritikus szolgáltatások esetében pedig fontos, hogy ezeket a bizonyítékokat a természetes és a jogi személyek uniós vagy nemzeti jog szerinti biztonsági ellenőrzése egészítse ki. Ezen túlmenően az uniós vámadatközpontot a lehető legnagyobb mértékben úgy kell kialakítani, hogy elkerülhető legyen a beszállítótól való függés.

(25) Az uniós vámadatközpont megbízhatóságának, interoperabilitásának és hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása érdekében fontos, hogy annak fejlesztése és karbantartása megfeleljen a szoftverfejlesztés, a rendszertesztelés, a kísérleti bevezetés és az elfogadási eljárások terén nemzetközileg elismert szabványoknak és bevált gyakorlatoknak. Ez magában foglalja az átfogó funkcionális és nem funkcionális tesztelést, a reprezentatív érdekelt felek bevonásával megvalósított strukturált kísérleti bevezetési szakaszokat, valamint a teljesítmény, a megfelelés és a biztonság validálására szolgáló, egyértelműen meghatározott elfogadási kritériumokat. Ezen intézkedések célja annak biztosítása, hogy a rendszer Unió-szerte támogatni tudja a harmonizált vámalakiságokat, és megfeleljen a tagállamok és a gazdálkodók operatív igényeinek.

(26) Az uniós vámadatközpont megvalósítására irányuló tevékenységeknek olyan intézkedéseket is magukban kell foglalniuk, amelyek biztosítják az adatközpont folyamatos rendelkezésre állását és működését, még súlyos válság esetén is. Az üzletmenet-folytonossági intézkedéseknek magukban kell foglalniuk különösen a redundanciát, a feladatátvételi mechanizmusokat és az adathelyreállítási protokollokat, valamint az uniós vámadatközpont elérhetetlensége vagy üzemzavara esetén követendő eljárásokat. Amennyiben az uniós vámadatközpont fizikai infrastruktúrára támaszkodik, meg kell fontolni annak lehetőségét, hogy földrajzilag szétszórt helyszíneken redundáns megoldások kerüljenek telepítésre annak érdekében, hogy valamely létesítmény üzemzavara esetén biztosítani lehessen az üzletmenet folytonosságát.

(27) Az uniós vámadatközpont célja az, hogy felváltsa a tagállamok és a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett, meglévő elektronikus rendszereket, amelyek közül néhányat az átállás során fokozatosan kivezetnek. Ezeket a meglévő nemzeti elektronikus rendszereket azonban nem fogják újra üzembe helyezni abban az esetben, ha az uniós vámadatközpont funkciói a meghatározott határidőkön belül nem válnak elérhetővé. Ezért erre az esetre ideiglenes megoldást kell biztosítani. Az Európai Unió Bíróságának közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatával ([13]) összhangban helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a gazdálkodók, a vámhatóságok és az egyéb érdekelt felek közötti, az uniós vámadatközponton keresztül, illetve az által folytatott automatizált információcsere nem zárja ki az említett hatóságok vagy az említett gazdálkodók felelősségét az érintett vámeljárásokkal kapcsolatban. Még abban az esetben is, ha valamely vámhatóságnak egy intézkedés elfogadásában való részvétele az uniós vámadatközponton keresztül történő elektronikus kommunikációra korlátozódik, úgy kell tekinteni, hogy az adott intézkedést az említett hatóság fogadja el, az uniós vámadatközpont pedig e hatóság nevében jár.

([13]) A Törvényszék 2023. február 7-i végzése, *Euranimi kontra Bizottság*, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Az uniós vámadatközpontnak – a belső piaci ellenőrzések hatékonyságának növelése érdekében – lehetővé kell tennie az adatcserét más rendszerekkel, platformokkal vagy környezetekkel a vámhatóságok által feladataik ellátása során felhasznált adatok minőségének javítása, valamint a releváns vámadatok más hatóságokkal való megosztása céljából. Az (EU) 2024/903 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([14]) és az „Európai interoperabilitási keret – Végrehajtási stratégia" című, 2017. március 23-i bizottsági közleményben meghatározott megközelítéssel összhangban az uniós vámadatközpontnak elő kell mozdítania a határokon és ágazatokon átnyúló interoperabilitást Európában. Ki kell használnia a kockázati információk uniós szinten rendelkezésre álló forrásaiban, például az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszerben (RASFF), a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó biztonsági riasztórendszerben (Safety Gate), a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszerben (ICSMS), valamint a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló portálban rejlő lehetőségeket. Támogatnia kell a vámhatóságok és más hatóságok, szervek és szolgálatok között a résztvevők saját hatáskörén belül megvalósuló stratégiai és operatív együttműködés fejlesztését, beleértve az információcserét és az interoperabilitást is. Emellett az uniós vámadatközpontnak fejlett adatelemzések széles körét kell biztosítania, többek között mesterséges intelligencia használata révén is. Az említett adatelemzésnek elő kell segítenie a kockázatelemzést, a gazdasági elemzést és a prediktív elemzést az Unióba érkező vagy onnan kimenő szállítmányokkal kapcsolatos lehetséges kockázatok előrejelzése érdekében.

(29) A kereskedelmi forgalom jobb felügyeletének és a vámhatóságoktól eltérő illetékes hatóságokkal való együttműködés észszerűsített módszerének biztosítása érdekében az uniós vámadatközpontnak képesnek kell lennie arra, hogy felhasználja az uniós egyablakos vámügyintézési környezet együttműködési keretét, és amennyiben ez a keret nem használható, olyan specifikus szolgáltatást kínáljon az említett egyéb illetékes hatóságok számára, amelyen keresztül azok hozzájuthatnak a releváns adatokhoz, információkat tudnak szolgáltatni a vámhatóságoknak és megosztani velük, és gondoskodni tudnak az ágazati követelmények betartásáról. Ilyen specifikus szolgáltatásra akkor lenne szükség, ha a többi illetékes hatóság nem rendelkezne olyan elektronikus rendszerrel, amelyet össze lehetne kapcsolni az uniós vámadatközponttal.

(30) Annak érdekében, hogy az uniós vámadatközpont funkcióit még azelőtt teszteljék, hogy az adatközpont – a gazdálkodó státusától és az érintett vámeljárástól függetlenül – az összes gazdálkodó tekintetében működésbe lépne, helyénvaló lehetővé tenni a Bizottság számára, hogy önkéntes alapon lebonyolított kísérleti szakasz létrehozásáról döntsön. Egy ilyen kísérleti projekt önkéntes alapon, jogi kötelezettség nélkül tesztelné bizonyos folyamatok és funkciók gyakorlati megvalósítását. Az átláthatóság és az érdekelt felek tájékoztatása érdekében fontos, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozza e kísérleti szakasz tervezését, szervezését és időtartamát, valamint az alkalmazandó és tesztelendő funkciókat.

(31) A hatóságok, a vállalkozások, a fogyasztók és a lakosok számára lehetővé kell tenni, hogy bejelentsék azokat az Unióba importálandó vagy onnan exportálandó árukat, amelyek nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott vonatkozó uniós jogszabályoknak. Az ilyen árukról jelentett információkat hozzáférhetővé kell tenni az uniós vámadatközpontban, és lehetővé kell tenni azok kockázatkezelési célokra történő felhasználását.

(32) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – az uniós vámadatközponton túlmenően – saját alkalmazásokat is kifejlesszenek az uniós vámadatközpontból származó adatok felhasználására. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy alkalmazásaik megfeleljenek az (EU) 2022/2555 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([15]), különösen a kiberbiztonsági kockázatkezelési intézkedések tekintetében. A piacra jutási idő csökkentése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a szükséges finanszírozás biztosítása mellett – az uniós vámhatóságot bízzák meg ilyen alkalmazások kifejlesztésével. Ilyen esetekben az uniós vámhatóságnak az összes tagállam javára kell kifejlesztenie az alkalmazásokat. Ezt beszállítótól való függés nélküli, nyílt forráskódú alkalmazások létrehozásával lehetne elérni, az informatikai megoldások megosztására és újrafelhasználására irányuló keretrendszert (Share and Reuse Framework for IT Solutions) követve.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/903 rendelete (2024. március 13.) a közszféra Unión belüli magas szintű interoperabilitását biztosító intézkedések meghatározásáról (az interoperábilis Európáról szóló rendelet) (HL L, 2024/903, 2024.3.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2555 irányelve (2022. december 14.) az Unió egész területén egységesen magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint a 910/2014/EU rendelet és az (EU) 2018/1972 irányelv módosításáról és az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről (NIS 2 irányelv) (HL L 333., 2022.12.27., 80. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Az uniós vámadatközpontnak lehetővé kell tennie az adatáramlást. A felhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges valamennyi releváns adatot továbbítsák az uniós vámadatközpontba és ott kezeljék. Ezeket az adatokat uniós szinten kell kezelni és uniós szintű kockázatelemzéssel kell kiegészíteni. Az így kapott adatokat a tagállami vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani, amelyek ezeket az adatokat a kötelezettségeik teljesítésére használják fel. Végezetül, az uniós vámadatközpontból származó adatok kezelését követően elvégzett ellenőrzések eredményét visszafelé jelenteni kell az említett adatközpontnak. Fontos, hogy az uniós vámadatközpont minimális késedelemmel lehetővé tegye a benne rendelkezésre álló adatok kezelését.

(34) Az uniós vámadatközpontba beküldött adatok nagyrészt a gazdálkodók által az általuk forgalmazott árukkal kapcsolatban beküldött nem személyes adatok. Mindazonáltal ezek az adatok személyes adatokat is magukban foglalhatnak, különösen a valamely gazdálkodó vagy hatóság nevében eljáró személyek nevét. A személyes adatok és a kereskedelmi információk egyenlő védelmének biztosítása érdekében helyénvaló, hogy az uniós vámadatközpont használata tekintetében konkrét hozzáférési szabályok, titoktartási szabályok és feltételek kerüljenek meghatározásra. Különösen azt kell megállapítani, hogy az érintett személyeken, a Bizottságon, a vámhatóságokon és az uniós vámhatóságon kívül mely szervezetek férhetnek hozzá az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokhoz vagy kezelhetik azokat, egyensúlyt teremtve e szervezetek igényei és az annak biztosítására irányuló igény között, hogy a vámügyi célokból gyűjtött személyes és bizalmas adatokat csak a minimálisan szükséges mértékben használják fel további célokra.

(35) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a Bizottsággal konzultálva kijelöljenek olyan konkrét adatokat, amelyek közlése sértené az adott tagállam alapvető biztonsági érdekeit; ezeket az adatokat technikailag úgy kell megjelölni az uniós vámadatközpontban, hogy bármely további kezelésük az érintett tagállam illetékes hatóságaira korlátozódjon, kivéve, ha az említett hatóságok kifejezetten engedélyezik az adatok további kezelését. Az adatokat az uniós vámadatközpontba továbbító személynek egyértelműen meg kell határoznia az ilyen adatokra vonatkozó, az adott ellátási láncokhoz vagy adatkategóriákhoz kapcsolható adatkezelési korlátozásokat. E lehetőség kihasználása érdekében az érintett tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a szóban forgó konkrét alapvető biztonsági érdekekről, és ki kell fejtenie, hogy véleménye szerint ezek az érdekek miért nem védhetők megfelelően az uniós vámadatközpontban történő adatkezelésre vonatkozó rendelkezések általános kerete alapján.

(36) Kellően indokolt kérés alapján, meghatározott célokra nem bizalmas, nem személyes és üzleti szempontból nem érzékeny összesített vámadatok bocsáthatók harmadik felek rendelkezésére, az adatvédelmi szabályok – különösen az érzékeny vámadatokra és az üzleti szempontból érzékeny adatokra vonatkozó szabályok – tiszteletben tartása mellett.

(37) Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) gyakorolni tudja vizsgálati hatáskörét az Unió érdekeit sértő csalárd tevékenységekkel kapcsolatban, helyénvaló, hogy a Bizottságéhoz nagyon hasonló hozzáféréssel rendelkezzen az uniós vámadatközpont adataihoz. Az OLAF-ot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a vonatkozó uniós jogszabályokban, többek között a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([16]) és az 515/97/EK tanácsi rendeletben ([17]) foglalt adatvédelmi feltételeknek megfelelően kezelje az említett adatokat.

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Hasonlóképpen, az Európai Ügyészség (EPPO) számára lehetővé kell tenni, hogy kérésre az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat szerezzen meg annak érdekében, hogy vámügyi nyomozásokat folytathasson.

(39) A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége (Europol) számára lehetővé kell tenni, hogy kérésre az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat szerezzen meg az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([18]) meghatározott feladatainak ellátása érdekében. Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) számára lehetővé kell tenni, hogy kérésre az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló nem személyes adatokat szerezzen meg.

(40) A tagállamok nemzeti informatikai rendszereiben ellátott funkciók megőrzése érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok adóhatóságai számára, hogy közvetlenül az uniós vámadatközpontban kezeljenek adatokat. Ennélfogva az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([19]) szerinti, az élelmiszer-biztonságért felelős hatóságok és az (EU) 2019/1020 rendelet szerinti, a piacfelügyeletért felelős hatóságok számára megfelelő szolgáltatásokat és eszközöket kell biztosítani az uniós vámadatközpontban annak érdekében, hogy a vonatkozó vámadatok felhasználásával hozzá tudjanak járulni a vonatkozó uniós jogszabályok érvényesítéséhez, valamint együtt tudjanak működni a vámhatóságokkal a meg nem felelő termékek Unióba való belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálása céljából.

(41) Az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet ([20]) 24. cikke értelmében az uniós vámhatóságnak és az illetékes vámhatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül jelentést kell tenniük az Európai Ügyészségnek minden olyan büntetendő cselekményről, amellyel kapcsolatban az Európai Ügyészség az említett rendelet 22. cikkével és 25. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban gyakorolhatná hatáskörét. Az uniós vámhatóságnak és az illetékes vámhatóságoknak tartózkodniuk kell az olyan intézkedések meghozatalától, amelyek veszélyeztethetik az illetékes nemzeti igazságügyi vagy bűnüldöző hatóság vagy az Európai Ügyészség által ugyanazon tényekkel kapcsolatban folytatott nyomozások bizalmas jellegét.

(42) Az uniós vámadatközponthoz való hozzáférésre és az információcserére vonatkozó szabályok és rendelkezések nem érinthetik sem az 515/97/EK rendelettel létrehozott váminformációs rendszert, sem pedig az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([21]) a helyzetismerettel összefüggésben meghatározott jelentéstételi kötelezettségeket.

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) A Bizottságnak végrehajtási szabályokat kell elfogadnia, amelyekben megállapítja az érintett hatóságoknak az uniós vámadatközponthoz való hozzáférésére vonatkozó részletes szabályokat, miután értékelte az egyes hatóságoknál vagy hatóságkategóriáknál a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatok megfelelő kezelésének biztosítására szolgáló, meglévő biztosítékokat.

(44) Helyénvaló, hogy az uniós vámadatközpont legfeljebb 10 évig tároljon személyes adatokat. Ez az időtartam indokolt annak fényében, hogy a vámhatóságok a szállítmányra vonatkozó szükséges információk kézhezvételétől számított legfeljebb 10 éven belül közölhetik a vámtartozást, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság, az uniós vámhatóság, az OLAF, az EPPO, a vámhatóságok és az egyéb illetékes hatóságok összevethessék az uniós vámadatközpontban tárolt információkat a más rendszerekben tárolt és azokkal megosztott információkkal. Ezen túlmenően ezt az időtartamot hozzá kell igazítani a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokban előírt tárolási időtartamhoz, amennyiben ezek a jogszabályok relevánsak a vámellenőrzések szempontjából. Helyénvaló továbbá, hogy amennyiben bírósági és közigazgatási eljárásokhoz, vizsgálatokhoz, illetve a vámkezelést követő ellenőrzések során személyes adatokra van szükség, a megőrzési időt felfüggesszék annak elkerülése érdekében, hogy a személyes adatokat töröljék és emiatt ne lehessen e célokra felhasználni őket.

(45) Az uniós vámadatközpontban szereplő személyes és egyéb adatok védelmének az érintettek jogainak korlátozására vonatkozó szabályokat is magában kell foglalnia. Helyénvaló ezért, hogy a vámhatóságok, a Bizottság vagy az uniós vámhatóság szükség esetén korlátozhassák az érintettek jogait annak biztosítása érdekében, hogy a jogérvényesítési tevékenységek, a kockázatelemzés és a vámellenőrzések ne kerüljenek veszélybe. Ezenkívül az ilyen korlátozásokat szükség esetén a jogérvényesítési tevékenységeket követő bírósági vagy közigazgatási eljárások védelme érdekében is alkalmazni lehet. Az ilyen korlátozásoknak kellően indokoltnak kell lenniük a vámhatóságok, a Bizottság vagy az uniós vámhatóság tevékenységeinek és jogosultságainak a viszonylatában, és az e jogosultságok megőrzéséhez szükséges időre kell korlátozódniuk.

(46) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelését az (EU) 2016/679 ([22]) vagy az (EU) 2018/1725 ([23]) európai parlamenti és tanácsi rendelet, vagy az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([24]) rendelkezéseinek megfelelően kell végezni, az egyes említett jogszabályok hatályán belül. A vámhatóságoktól, a Bizottságtól és az uniós vámhatóságtól eltérő bármely olyan hatóság vagy szerv, amely az uniós vámadatközpontban személyes adatokat kezel, az alkalmazandó szabályokkal összhangban adatkezelőnek tekintendő.

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) A bizonyos egyéb uniós, nem vámügyi rendszerekkel való interoperabilitás és adatcsere biztosítása érdekében, valamint az (EU) 2022/2399 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([25]) említett vámalakiságok tekintetében be kell építeni az uniós vámadatközpontba az említett rendelettel létrehozott európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszert (EU CWS-CERTEX). Az uniós vámadatközpontnak az EU CWS-CERTEX-be történő teljes körű beépítéséig az uniós vámadatközpontnak el kell végeznie az adatok üzleti és technikai átalakítását az EU CWS-CERTEX-en keresztül történő adatcsere lehetővé tétele érdekében.

(48) Adatszolgáltatási követelményeket kell meghatározni annak érdekében, hogy közös iránymutatás álljon a gazdálkodók rendelkezésére a céljaik eléréséhez szükséges, különösen a vámjogszabályok végrehajtásával kapcsolatos adatok tekintetében. Az ilyen adatok esetében az uniós vámadatközpont lesz az egyedüli belépési pont, ezért az ilyen adatok formázására és kódolására vonatkozó szabályokat az uniós vámadatközpontra vonatkozó műszaki előírásokban kell megállapítani, amelyek a jogi szabályoknál rugalmasabb eszközt jelentenek. Szükség van azonban egy olyan harmonizált vámadatmodellre, amely szemantikai adatkövetelményeket is tartalmaz.

(49) Az uniós szintű vámügyi kockázatkezelési réteg alapvető fontosságú a vámellenőrzések tagállamokon belüli harmonizált alkalmazásának biztosítása szempontjából. Jelenleg létezik egy közös kockázatkezelési keret, amely lehetővé teszi a vámellenőrzések elvégzéséhez szükséges közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint közös kockázati kritériumok és standardok meghatározását a pénzügyi kockázatok területén, de jelentős hiányosságokat tartalmaz. Ahhoz, hogy kezelni lehessen a vámellenőrzések harmonizált alkalmazásának és a harmonizált kockázatkezelésnek – az Unió és a tagállamok pénzügyi és nem pénzügyi érdekeit sértő – hiányát, helyénvaló felülvizsgálni a kockázatkezelési szabályokat annak érdekében, hogy a pénzügyi és a nem pénzügyi kockázatokra egyaránt kiterjedő, szilárdabb kockázatkezelési megközelítés jöjjön létre. Ez magában foglalja a Számvevőszék által a pénzügyi kockázatok kezelésével kapcsolatban azonosított strukturális kihívások megoldását is. Különösen helyénvaló annak egy ciklikus megközelítés keretében történő leírása, hogy a vámügyi kockázatkezelés mely tevékenységeket foglalja magában. Fontos továbbá meghatározni a Bizottságnak, az uniós vámhatóságnak és a tagállamok vámhatóságainak a szerepét és felelősségi körét. Alapvető fontosságú továbbá felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy közös kiemelt ellenőrzési területeket, valamint közös kockázati kritériumokat és standardokat állapítson meg, továbbá azonosítsa a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok területén azokat a konkrét területeket, amelyek elsőbbséget érdemelnek a közös kockázatkezelés és ellenőrzések tekintetében, a biztonság veszélyeztetése nélkül.

(50) Helyénvaló ezért uniós szintű kockázatkezelési tevékenységeket és rendelkezéseket bevezetni a kockázatkezelés szempontjából releváns átfogó adatok uniós szintű gyűjtésének biztosítása érdekében, beleértve az összes ellenőrzés eredményét és értékelését is. Közös kockázatelemzésről és a vámhatóságoknak szóló megfelelő uniós ellenőrzési ajánlások kiadásáról kell rendelkezni. A „tartsd be vagy indokold meg” elvvel összhangban ezeket az ellenőrzési ajánlásokat követni kell, vagy meg kell adni azon kényszerítő okokat, amelyek miatt nem követik őket. Lehetőséget kell biztosítani arra vonatkozó utasítás kiadására is, hogy bizonyos, az Unióba szánt árukat ne lehessen berakodni vagy szállítani. Az uniós szintű kockázatok és fenyegetések elemzésének folyamatosan frissített uniós szintű adatokon kell alapulnia, és annak keretében meg kell határozni az Unió területére való belépésre és az onnan való kilépésre szolgáló határátkelőhelyeken végrehajtandó intézkedéseket és ellenőrzéseket.

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2399 rendelete (2022. november 23.) az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezet létrehozásáról és a 952/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 317., 2022.12.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) Különösen a bűnüldöző és a biztonsági hatóságokkal való együttműködéssel összefüggésben az uniós szintű kockázatkezelésnek lehetőség szerint hozzá kell járulnia az uniós szinten – többek között az Europol és a Frontex által – végzett stratégiai elemzésekhez és fenyegetésértékelésekhez, és ki kell használnia azokat, annak érdekében, hogy hozzájáruljon a bűnözés hatékony és eredményes megelőzéséhez és az ellenük való küzdelemhez. Helyénvaló, hogy a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok megsértése hatással legyen az importőrök – ideértve a távértékesítő importőröket –, illetve az exportőrök kockázati profiljára.

(52) Felül kell vizsgálni az áruk vámeljárás alá vonásának folyamatát, hogy az tükrözze az ezen eljárásban részt vevő személyek új szerepét és felelősségi körét. Ennek megfelelően a vámhatóságok tájékoztatásának felelősségét az áruért felelős személynek, nevezetesen – a nyilatkozattevő helyett – az importőrnek, az exportőrnek vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának kell viselnie. Helyénvaló, hogy a felelős személy köteles legyen a vámhatóságok részére megadni vagy rendelkezésre bocsátani az adatokat, amint rendelkezésre állnak, de minden esetben az áruk vámeljárás alá vonása előtt, annak érdekében, hogy a vámhatóságok elvégezhessék a kockázatelemzést és megtehessék a megfelelő intézkedéseket.

(53) Mindazonáltal az e-kereskedelem esetében – figyelembe véve az e-kereskedelmi ügyletek nagyobb volumenét – helyénvaló, hogy a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozást (a továbbiakban: „az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozás” vagy „IOSS--szabályozás”) alkalmazó személyeknek legkésőbb a fizetés elfogadásának időpontját követő napon kelljen adatot szolgáltatniuk a behozandó áruk értékesítéséről.

(54) Lehetővé kell tenni a vámhatóságok számára, hogy kellően indokolt körülmények között engedélyezzék a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára az átengedett áruikra vonatkozó adatok későbbi megadását, mivel ezek a gazdasági szereplők folyamatosan megosztják a vámhatóságokkal az ügyleteikre vonatkozó adatokat, és megbízhatónak tekinthetők. Az említett körülmények például az alátámasztó okmányokhoz, illetve ahhoz kapcsolódhatnak, hogy az áruk végső vámértéke az átengedés időpontjában nem állapítható meg.

(55) Az áruknak az Unió vámterületére történő beléptetésére vonatkozó vámeljárás egyszerűsítése és annak biztosítása érdekében, hogy az említett árukért egyetlen személy legyen felelős, az ellátási lánc különböző szereplőinek rendelkezésre kell bocsátaniuk az érintett árukra vonatkozó releváns információk rájuk eső részét, és azokat egy adott szállítmányhoz kell kapcsolniuk. Az áruk csak akkor léptethetők be az Unió vámterületére, ha van olyan, az Unióban letelepedett importőr vagy az importőr érdekében eljáró, az Unióban letelepedett közvetett képviselő, aki felelősséget vállal az említett árukért. Az importőrnek vagy az importőr érdekében eljáró közvetett képviselőnek tájékoztatnia kell a vámhatóságot az árukról és az azokra vonatkozóan lefolytatandó vámeljárásról, mégpedig a lehető legkorábban, lehetőség szerint az áruk fizikai megérkezése előtt. Lehetővé kell tenni, hogy a szolgáltató vagy a vámügynök megadja az információkat az importőr nevében és megbízásából, de továbbra is az importőrnek kell felelősnek lennie annak biztosításáért, hogy az áruk megfeleljenek a pénzügyi és nem pénzügyi kockázatokkal kapcsolatos követelményeknek. Az árukat ténylegesen szállító fuvarozóknak szintén meg kell adniuk bizonyos információkat az árukról a berakodás vagy az érkezés előtt (a továbbiakban: előzetes rakományinformációk), és információikat össze kell kapcsolniuk az importőr információival – amennyiben azok korábban már benyújtásra kerültek – anélkül, hogy szükségszerűen hozzáférnének az importőr által megadott összes adathoz. Emellett – az összetettebb ellátási láncok és szállítási hálózatok figyelembevétele érdekében – helyénvaló lehetővé tenni, hogy bizonyos egyéb személyeket is kötelezzenek az Unió vámterületére behozandó árukra vonatkozó információk kiegészítésére. Az importőrt, a fuvarozót vagy a vámhatóságnak információt benyújtó bármely más személyt kötelezni kell arra, hogy amennyiben tudomása van arról, hogy az információ már nem helytálló, módosítsa azt, még azelőtt, hogy a vámhatóságok olyan szabálytalanságokat fedeznének fel, amelyeket ellenőrizni szándékoznak.

(56) Az Unió vámterületére beszállított nem uniós árukat átmeneti megőrzésben lévőnek kell tekinteni attól a pillanattól kezdve, hogy a fuvarozó bejelenti az áruk érkezését, egészen a vámeljárás alá vonásukig, kivéve, ha azokat már árutovábbítási eljárás alá vonták. A megfelelő vámfelügyelet biztosítása érdekében ezt a helyzetet időben korlátozni kell, és az – kivételes esetektől eltekintve – nem haladhatja meg a 90 napot.

(57) Fenn kell tartani azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák, hogy az áru uniós vagy nem uniós áru-e, és hogy az uniós áruk vámjogi státusa vélelmezhető vagy bizonyítandó-e, különösen abban az esetben, ha az áruk ideiglenesen elhagyják az Unió vámterületét.

(58) Amint a vámhatóságok rendelkeznek a vonatkozó eljáráshoz szükséges információkkal, kockázatelemzés alapján el kell dönteniük, hogy további ellenőrzéseket végeznek az árun, átengedik azt, megtagadják vagy felfüggesztik az átengedését, vagy hagyják, hogy teljen az idő, aminek eredményeképpen az áru átengedetté válik. Ezt a döntést a vámhatóságoknak szükség esetén más illetékes hatóságokkal együttműködve kell meghozniuk. Ennek megfelelően a vámhatóságoknak meg kell tagadniuk az áru átengedését, ha bizonyítékuk van arra, hogy az áru nem felel meg az alkalmazandó jogi követelményeknek. A valamely gazdálkodó által távértékesítéssel összefüggésben elkövetett, ismétlődő és szisztematikus jogsértés megállapításának legalább hat hónapig ilyen bizonyítéknak kell minősülnie minden olyan áru tekintetében, amelynek az érkezését az adott gazdálkodó szabad forgalomba bocsátás céljából bejelenti. Ha a vámhatóságoknak más illetékes hatóságokkal kell konzultálniuk annak megállapítása érdekében, hogy az áru megfelel-e az alkalmazandó jogi követelményeknek, legalább a konzultáció idejére fel kell függeszteniük az áru átengedését. Ilyen esetekben a vámhatóságoknak az árura vonatkozó későbbi döntését a többi illetékes hatóság válaszától kell függővé tenni. Annak érdekében, hogy se a gazdasági szereplők, se a hatóságok ne ragadjanak bele olyan ügyekbe, amelyekben a megfelelésre vonatkozó megállapítás megtétele némi időt igényel, a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni az áru átengedését azzal a feltétellel, hogy a gazdasági szereplő folyamatosan tájékoztatást adjon részükre az áru helyéről.

(59) Annak érdekében, hogy az információkat időben rendelkezésre bocsátó gazdasági szereplők jogbiztonsága biztosítva legyen anélkül, hogy a vámhatóságokat arra kötelezné, hogy minden szállítmányra reagáljanak, azokat az árukat, amelyeket észszerű időn belül nem választottak ki ellenőrzésre, átengedettnek kell tekinteni. A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy ezt az időtartamot felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban határozza meg, szükség esetén hozzáigazítva azt a forgalom vagy a határátkelőhely típusához.

(60) Mivel a megbízható ellenőrzött gazdálkodók megbízhatónak tekinthetők, és a valós időhöz technikailag a lehető legközelebb adják meg a vámhatóságok számára az áruk mozgására és a megfelelésre vonatkozó adatokat, valamint a rendszereikhez, nyilvántartásaikhoz és műveleteikhez való teljes körű hozzáférést, az ilyen gazdálkodók számára lehetővé kell tenni, hogy a vámhatóságok felügyelete mellett, de a beavatkozásukra nem várva átengedhessék áruikat. Ennek megfelelően lehetővé kell tenni a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára, hogy az áruknak az importőr, a tulajdonos vagy a címzett telephelyén történő átvételekor, illetve az exportőr, a tulajdonos vagy a feladó telephelyéről történő feladáskor a vámhatóságok nevében átengedjék az árukat. Mivel a megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében feltételezett, hogy átlátható módon működnek, az összes beérkező és leszállított árut megfelelően rögzíteni kell az uniós vámadatközpontban. A megbízható ellenőrzött gazdálkodókat kötelezni kell arra, hogy amennyiben probléma merül fel, tájékoztassák a vámhatóságokat annak érdekében, hogy e hatóságok végleges döntést hozhassanak az áruk átengedéséről. Amennyiben a megbízható ellenőrzött gazdálkodók belső ellenőrzési rendszerei elég hatékonyak, a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy más illetékes hatóságokkal együttműködve engedélyezzék az említett gazdasági szereplők számára bizonyos ellenőrzések önálló elvégzését. A vámhatóságoknak azonban fenn kell tartaniuk annak lehetőségét, hogy az árukat bármikor ellenőrizzék.

(61) Helyénvaló intézkedéseket hozni a vám-árunyilatkozatokon alapuló rendszerről az uniós vámadatközpontnak nyújtott vagy annak rendelkezésére bocsátott információkon alapuló rendszerre való átmenet szabályozására. A gazdálkodók számára az átmeneti időszak alatt lehetővé kell tenni, hogy vám-árunyilatkozatok benyújtásával nyilatkozzanak arra irányuló szándékukról, hogy árukat vonjanak vámeljárás alá. Amint azonban rendelkezésre állnak az uniós vámadatközpont képességei, a gazdálkodóknak lehetőséget kell kapniuk arra is, hogy a vámhatóságok részére az uniós vámadatközponton keresztül adjanak meg vagy bocsássanak rendelkezésre információkat, és a vámhatóságok azt követően nem engedélyezhetik a gazdálkodók számára vám-árunyilatkozattal kapcsolatos egyszerűsítések kérelmezését. Az átmeneti időszak végén valamennyi engedélynek érvényét kell veszítenie, mivel onnantól kezdve nem lesznek használatban vám-árunyilatkozatok. Az áruk távértékesítése tekintetében a vám-árunyilatkozatok benyújtására vonatkozó átmeneti időszakot az addig az időpontig tartó időszakra kell korlátozni, amíg az uniós vámadatközpontnak a távértékesítésre vonatkozó releváns adatok feldolgozására vonatkozó képességei elérhetővé nem válnak.

(62) Az „importőrként” eljáró személy pontos azonosítása az adott vámeljárás szakaszától és jellegétől függ. Helyénvaló úgy rendelkezni, hogy egyszerre csak egy személy járhasson el importőrként.

(63) Távértékesítés esetén az árukat távértékesítés útján értékesítő vagy az áruk távértékesítését elősegítő személy tekintendő annak a személynek, aki vagy amely úgy dönt, hogy harmadik országból származó árukat az Unió vámterületére behoz, mivel ő határozza meg az ellátási láncot, és ő viseli a veszteség, a károsodás vagy a késedelem kockázatát az áruk fogyasztóhoz történő szállításáig. Ezért távértékesítés esetén az áruk szabad forgalomba bocsátása érdekében – megállapodástól függően – vagy az árukat távértékesítés útján értékesítő személy vagy az áruk távértékesítését elősegítő személy tekintendő az importőrnek, és az így meghatározott importőrt ekként kell feltüntetni.

(64) A harmadik országokból az Unió vámterületére behozandó árukat távértékesítés útján értékesítő vagy az áruk távértékesítését elősegítő személynek – aki az importőr – kell felelnie azért, hogy az áruk átengedése előtt a vámhatóságok rendelkezésére bocsássa a távértékesítésre vonatkozóan előírt információkat. Az ekként azonosított személynek teljesítenie kell az importőrre vonatkozó kötelezettségeket.

(65) Ha a harmadik országokból az Unió vámterületére behozandó árukat távértékesítés útján értékesítő vagy az áruk távértékesítését elősegítő személy nem telepedett le az Unió vámterületén belül, lehetővé kell tenni az áruk vámeljárás alá vonását abban az esetben, ha egy engedélyezett gazdálkodó státussal rendelkező közvetett képviselő a saját nevében és a távértékesítő importőr érdekében vámeljárás alá vonja az árukat, és e tekintetben átvállalja a távértékesítő importőr kötelezettségeit.

(66) E rendelet rendelkezései, beleértve a távértékesítő importőrre vonatkozó rendelkezéseket is, sem *de jure*, sem *de facto* nem keletkeztetnek általános nyomonkövetési kötelezettséget a közvetítő szolgáltatók számára.

(67) Az EUMSZ 29. cikke előírja, hogy a harmadik országokból érkező termékek akkor tekinthetők szabad forgalomban lévőnek, ha eleget tettek a behozatal alaki követelményeinek, és a vámot vagy az azzal azonos hatású díjakat e termékekre beszedték. A szabad forgalomba bocsátás azonban nem tekinthető a vámjogszabályoknak és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés bizonyítékának.

(68) Az áruk Unió vámterületén kívülre történő szállításának folyamatát a belépési eljárással összhangban észszerűsíteni és egyszerűsíteni kell. Ennélfogva helyénvaló előírni, hogy legyen egy, az Unióban letelepedett személy, aki az áruért felel, vagyis az exportőr. Az exportőrnek az áru Unióból való kiszállítása előtt a vámhatóságok részére meg kell adnia vagy rendelkezésre kell bocsátania a vonatkozó információkat, feltüntetve, hogy az áruk uniós vagy nem uniós áruk-e, és szükség szerint ki kell igazítania az információkat.

(69) Az Unió vámterületéről kivitt árukkal kapcsolatos megfelelő kockázatkezelés biztosítása érdekében a kivitelért felelős vámhatóságnak kockázatelemzést kell végeznie az árukra vonatkozó információk tekintetében, és az áruknak az Unió vámterületéről való kilépése előtt meg kell hoznia vagy elő kell írnia a megfelelő intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az áruk feladási helye és a kilépési hely szerinti vámhatóság, valamint szükség esetén más illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzések előírását az áruk vámeljárás alá vonása tekintetében előírt azon intézkedéseken túlmenően, amelyek szintén alkalmazandók, ha az árukat exportálni kívánják.

(70) Annak biztosítása érdekében, hogy a vámfelfüggesztési eljárások is átláthatóak legyenek, helyénvaló egyszerűsíteni a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyekkel kapcsolatos követelményre vonatkozó rendelkezéseket. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében indokolt kodifikálni és felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén szabályozni azokat a feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy szükség van-e uniós szintű véleményre annak értékeléséhez, hogy valamely engedély megadása hátrányosan érintheti-e az uniós termelők érdekeit – vagyis az úgynevezett „gazdasági feltételek vizsgálatát”. Továbbá, mivel az uniós termelők érdekeire gyakorolt hatás függhet a különleges eljárás alá vont áruk mennyiségétől, meg kell határozni egy bizonyos küszöbértéket, amely alatt az említett érdekeket feltételezhetően nem éri negatív hatás.

(71) A felülvizsgált rajnai hajózási egyezmény 9. cikke egy mellékletre hivatkozik (a „Rajnai Manifeszt”), amely megkönnyítette az áruk mozgását a Rajna folyón és mellékfolyóin azáltal, hogy ezen árukat négy tagállam – nevezetesen Belgium, Németország, Franciaország és Hollandia –, valamint Svájc olyan áruknak tekintette, amelyek nemzeti határaikon átnyúló árutovábbítási vámeljárás alatt állnak. A vámigazgatási szervek tájékoztatása szerint a Rajnai Manifesztet a Rajnával határos tagállamokban a gyakorlatban már nem használják árutovábbítási vámeljárásként. Ehelyett a Rajnán és mellékfolyóin az áruk szállítása a 952/2013/EU rendelet által létrehozott uniós árutovábbítási eljárás alkalmazásával történik, az új számítógépesített árutovábbítási rendszeren keresztül. Ezért helyénvaló törölni a Rajnai Manifesztre való hivatkozást azon esetek közül, amikor az áruk mozgása külső vagy belső árutovábbításnak minősül.

(72) Az uniós árutovábbítási eljárásból eredő kötelezettségeknek való megfelelésért felelős személlyel, valamint a szállítmány tartalmával és kockázataival kapcsolatos átláthatóság növelése érdekében helyénvaló előírni, hogy az árutovábbítási eljárás jogosultja közöljön legalább az áru szállítását indító importőrre vagy exportőrre, a szállítóeszközre és az említett eljárás alá vont áruk azonosítására vonatkozó információkat. Ezek az információk lehetővé tennék a vámhatóságok számára az érintett uniós árutovábbítási eljárás hatékonyabb felügyeletét és kockázatelemzés végzését. Az uniós árutovábbítási eljárást kötelezővé kell tenni, kivéve, ha az árukat az Unió vámterületére való belépéskor vagy onnan való kilépéskor azonnal más vámrendszer alá vonják. Amennyiben az importőr vagy az exportőr még nem ismert, az áru birtokosát kell az áru importőrének vagy exportőrének tekinteni, és őt kell felelősnek tekinteni a vámok, valamint az egyéb adók és díjak megfizetéséért. Az uniós árutovábbítási eljárást vámfelügyeletnek kell felváltania abban az esetben, ha az árut megbízható ellenőrzött gazdálkodó importálja vagy exportálja.

(73) Az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásáról szóló vámegyezmény ([26]) (a továbbiakban: TIR-egyezmény) 6. mellékletének 2021. június 1-jén hatályba lépett módosítása módosította a 0.49. sz. magyarázó megjegyzést annak érdekében, hogy a bizonyos követelményeknek megfelelő gazdálkodók számára lehetővé tegye az „engedélyezett feladóvá” válást, amely az „engedélyezett címzettként” elismert gazdálkodók számára biztosított meglévő könnyítéseket tükrözi. Ezért az uniós vámjogszabályoknak az említett nemzetközi megállapodáshoz való hozzáigazítása érdekében ezt az új lehetőséget bele kell foglalni ebbe a rendeletbe.

(74) A 150 EUR-t meg nem haladó értékű áruk behozatalára vonatkozó vámmentesség megszüntetése a vámérték abból a célból történő meghatározására vonatkozó rendelkezések alkalmazását vonja maga után, hogy a 2006/112/EK irányelvben meghatározott, vállalkozások és ügyfelek közötti e-kereskedelmi ügyletek keretében vásárolt importált áruk tekintetében értékvámokat lehessen kivetni. Az ilyen távértékesítésnek kell a vámérték-nyilatkozat alapját képeznie az ügyleti érték módszere alapján. Ez az elv olyan helyzetekben is alkalmazandó, amikor az árukat nem az Unió vámterületére való behozatalukat megelőzően, hanem a vámraktározási eljárás alá vonásuk során vásárolják meg távértékesítés útján.

([26]) Az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásáról szóló vámegyezmény (1975. évi TIR-egyezmény) módosításai (HL L 193., 2021.6.1., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) A távértékesítési ügyletek jelentősen eltérnek a hagyományos, vállalkozások közötti ügyletektől, ami fokozott összetettséget eredményez. Ezek a különbségek hatással vannak arra, hogy a vámhatóságok hogyan alkalmazzák az értékmegállapítási szabályokat ténylegesen a gyakorlatban. Különös kihívást jelent egyrészt az, hogy az e-kereskedelmi ügyleteket milyen óriási léptékben és sebességgel bonyolítják le, másrészt pedig az érintett vevők és eladók nagy száma, valamint az értékesítések szétszóródó jellege. Figyelembe véve az e-kereskedelem sajátosságait, valamint a vámhatóságoknak a belső piac zavartalan működéséhez való hozzájárulásban betöltött szerepét, ha a távértékesítés útján vásárolt áruk bejelentett ügyleti értéke helyességének ellenőrzésére irányuló vámeljárások során az importőr nem oszlatja el az azzal kapcsolatos észszerű kétségeket, hogy a bejelentett ügyleti érték az említett árukért ténylegesen megfizetett vagy fizetendő árat tükrözi, és következésképpen az eredetileg bejelentett ügyleti értéket elutasítják, a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy rugalmasan járjanak el a tekintetben, hogy mely másodlagos értékelési módszert választják az említett áruk vámértékének újbóli meghatározására.

(76) Jelenleg a vámtartozásokat az a tagállam szedi be, ahol a vám-árunyilatkozatot benyújtották. A gazdasági szereplő dönti el, hogy ezt az első belépés szerinti országban teszi-e meg, vagy pedig vámeljárást alkalmaz, és a vámokat egy másik tagállamban fizeti meg. A megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében helyénvaló eltérő szabályokat alkalmazni a vámtartozás keletkezési helyének meghatározására annak érdekében, hogy a behozatali vámokat abban a tagállamban fizessék meg, ahol a gazdálkodó letelepedett. Ez az a hely ugyanis, ahol a vámhatóság a lehető legteljesebb ismeretekkel rendelkezik az érintett gazdálkodók nyilvántartásairól, műveleteiről és kereskedelmi magatartásáról. A megbízható ellenőrzött gazdálkodóktól eltérő gazdálkodók vámtartozásának ugyanakkor azon a helyen kell keletkeznie, ahol az áruk fizikailag találhatók, legalább a felügyeleti modell értékeléséig.

(77) Az e-kereskedelmi ügyletek esetében a vámtartozásért felelős személy a távértékesítő importőr. Az IOSS-szabályozás alkalmazása esetén a vámtartozásnak az online vásárlás kiegyenlítése elfogadásának időpontjában kell keletkeznie. Amennyiben ezt a szabályozást nem alkalmazzák, a vámtartozásnak akkor kell keletkeznie, amikor az áruk rendelkezésre állásáról értesítést küldenek azokba a tagállamokba, ahová az árukat szállítani fogják.

(78) Annak érdekében, hogy fedezni lehessen a távértékesítés útján értékesített áruk szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonása iránti, hatalmas számú kérelem kezelésének növekvő költségeit, az ilyen áruk vámfelügyeletéhez szorosan kapcsolódó szolgáltatások hozzávetőleges költségével arányos uniós kezelési díjat kell megállapítani, mivel ezeket az árukat közvetlenül a fogyasztónak szállítják, ami lehetetlenné teszi más hatóságok számára, hogy a vámkezelést követően ellenőrizzék azokat. Bár a tagállamok feladata lesz eldönteni, hogy beszedik-e a gazdálkodóktól a kivételes ellenőrzési intézkedések költségeit vagy a vámhatóságoktól eltérő hatóságoknál az áruk ellenőrzésével vagy megsemmisítésével kapcsolatban felmerült költségeket, az uniós kezelési díjnak fedeznie kell különösen az adatok ellenőrzésének és a kockázatelemzés elvégzésének, valamint a vonatkozó infrastruktúrának és ellenőrzéseknek a költségeit, ideértve az uniós vámhatóság által nyújtott releváns szolgáltatásokat is.

(79) Alacsonyabb uniós kezelési díjat kell előírni arra az esetre vonatkozóan, ha az árukat távértékesítésre szolgáló vámraktárból, távértékesítés útján értékesítik, mivel a vámhatóságok számára könnyebb és hatékonyabb a raktárakban nagy tételben tárolt áruk felügyelete, mint a külön csomagokba csomagolt, közvetlenül a fogyasztónak szállított áruké.

(80) Az uniós kezelési díj adósának ugyanannak a személynek kell lennie, mint a vámtartozás adósának, akinek a távértékesítő importőrnek kell lennie. Amennyiben a távértékesítő importőrökre vonatkozó rendelkezések még nem alkalmazandók, az adósnak a nyilatkozattevőnek kell lennie. Távértékesítés esetén a nyilatkozattevő jellemzően az IOSS-szabályozás használatára jogosult személy vagy egy közvetett vámjogi képviselő lenne. Ebből következően a fogyasztó nem lehet az uniós kezelési díj adósa.

(81) Helyénvaló úgy rendelkezni, hogy a kezelési díj összegét megállapító első, felhatalmazáson alapuló jogi aktus gyorsan hatályba lépjen annak érdekében, hogy – az Unió vámterületére belépő csomagok jelentős mennyisége miatt a vámhatóságokra nehezedő fokozódó nyomásra reagálva – lehetővé váljon az e rendelettel bevezetett uniós kezelési díj gyakorlati alkalmazása.

(82) Mivel az egyes tételsorokra többféle intézkedés – például vám és díj – alkalmazandó, helyénvaló a tételsor fogalommeghatározását bevezetni. Tételsor alatt egy vagy több, egy szállítmányba tartozó olyan árut kell érteni, amelyeknek bizonyos adatelemei egyeznek, ideértve a tarifális besorolást és a származást az alkalmazandó adatszolgáltatási követelményekkel összhangban. Ezt a fogalommeghatározást egyaránt alkalmazni kell a meglévő nemzeti és uniós digitális eszközökben szereplő vám-árunyilatkozatok tekintetében – beleértve azt az esetet is, amikor a vám-árunyilatkozatban érintett áruk tarifális besorolása csak a Harmonizált Rendszer alszámainak szintjén történik –, valamint az e célból meghatározott megfelelő adatszolgáltatási követelmények tekintetében, amint az uniós vámadatközpont rendelkezésre áll.

(83) Helyénvaló megerősíteni az áruforgalomra vonatkozó, a Tanács által az EUMSZ 215. cikkével összhangban elfogadott korlátozó intézkedések következetes és eredményes végrehajtásának felügyeletét célzó mechanizmust. Ilyen intézkedések elfogadása esetén az uniós vámhatóságnak támogatást kell nyújtania a Bizottságnak és a tagállamoknak annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az intézkedéseket ne kerüljék meg. Az uniós vámhatóságnak nem kötelező erejű ajánlások formájában iránymutatást kell nyújtania a vámhatóságok számára – például a következetes vámügyi gyakorlatok előmozdítása révén – a tagállamoknak az említett intézkedések végrehajtásával kapcsolatos felelősségi körébe tartozóan. A vámhatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a hatáskörükbe tartozó minden szükséges lépést megtegyenek az említett intézkedéseknek való megfelelés érdekében, és ennek megfelelően tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az uniós vámhatóságot. Az uniós vámhatóságnak fel kell tárnia az említett intézkedések alkalmazása terén mutatkozó esetleges eltéréseket, és nyomon kell követnie azok végrehajtását, valamint erről jelentést kell tennie a Bizottságnak.

(84) A vámunió potenciális válságainak kezelésére válságkezelési mechanizmust kell bevezetni. A „Vámügyi reform: A vámunió magasabb szintre emelése" című, 2020. szeptember 28-i bizottsági közlemény kiemelte, hogy uniós szinten nem létezik ilyen mechanizmus. Ezért létre kell hozni egy olyan mechanizmust, amely az uniós vámhatóságot mint kulcsfontosságú szereplőt vonja be azon gyakorlati intézkedések és rendelkezések végrehajtásának előkészítésébe, koordinálásába és nyomon követésébe, amelyeket a Bizottság válság esetén kíván bevezetni. Az uniós vámhatóságnak a válság teljes időtartama alatt fenn kell tartania a válsághelyzetekre való reagálási készenlétet.

(85) A vámunió jelenlegi irányítási kerete nem rendelkezik egyértelmű operatív irányítási struktúrával, és nem tükrözi a vámügynek a keret 1968-as létrehozása óta bekövetkezett fejlődését. A 952/2013/EU rendelet értelmében a kereskedelmi forgalom kockázatainak kezelésével kapcsolatos tevékenységek, például a helyszíni ellenőrzések végrehajtása és az azokkal kapcsolatos döntések a nemzeti vámhatóságok felelősségi körébe tartoznak. A külső határ menti áruforgalom intenzitása nem egyenletes az Unió egész területén. A nemzeti vámhatóságok közötti együttműködés ellenére, amely a vámunió létrehozása óta fennáll, és a bevált gyakorlatok és a szakértelem cseréjéhez, valamint közös iránymutatások kidolgozásához vezetett, nem jött létre harmonizált megközelítés és működési keret. Nincs központi kockázatelemzési kapacitás, nincs közös álláspont a kockázatok uniós rangsorolásáról, korlátozott az összehangolt vámügyi fellépés és ellenőrzés, és az egységes piacot szolgáló különböző hatóságok közötti együttműködésnek sincsenek keretei.

(86) Ezeket a hiányosságokat egy, a szakértelem és az erőforrások összevonását és a tagállamok és a Bizottság együttes döntéshozatalát segítő, uniós szintű központi operatív struktúrának kell kezelnie. Ennek különösen az olyan területekre kell összpontosítania, mint az adatkezelés és a kockázatkezelés, és ki kell dolgoznia az uniós vámtisztviselők és vámszakemberek képzési tananyagát a tagállamok által nyújtott képzés kiegészítése és támogatása érdekében. Az operatív rétegnek hozzá kell járulnia továbbá a vámügyi oktatást és képzést nyújtó oktatási intézmények kiválóságának elismerésére szolgáló uniós rendszer létrehozásához, az „EU Customs Certificate of Recognition" (Uniós vámügyi elismerési tanúsítvány) elnevezésű bizottsági kezdeményezésre építve, valamint koordinálnia és támogatnia kell a szakosodott kiválósági központok tagállamok általi önkéntes létrehozását. Ennek célja, hogy a vámunió egységesen lépjen fel, elismerve ugyanakkor, hogy a tagállamokban eltérő gyakorlatokat eredményezhetnek az olyan objektív sajátosságok, mint például a földrajzi különbségek, az alkalmazott szállítási mód, illetve az áruk vagy a határ típusa. Az új hatóságnak – az Európai Unió Vámhatóságának – a létrehozása elengedhetetlen a vámunió hatékony és megfelelő működésének biztosításához, a vámügyi intézkedések központi koordinálásához és a vámhatóságok tevékenységeinek támogatásához.

(87) Az uniós vámhatóságot az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság decentralizált ügynökségekről szóló, 2012. július 19-i együttes nyilatkozatának és közös megközelítésének elveinek figyelembevételével kell irányítani és működtetni.

(88) Az uniós vámhatóság székhelyének kiválasztásakor az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak biztosítania kell, hogy – e hatóság jellege folytán – annak székhelye lehetővé tegye számára feladatainak és hatásköreinek teljes körű végrehajtását, magasan képzett és szakosodott személyzet felvételét, valamint megfelelő képzési lehetőségek biztosítását. Emellett az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következő kritériumokat kell figyelembe vennie az uniós vámhatóság székhelyének kiválasztásakor: megfelelő irodahelyiségek rendelkezésre állása és az érintett személyzet elhelyezésének képessége az uniós vámhatóság működésének megkezdése előtt; a helyszín megközelíthetősége és a személyzet tagjainak gyermekei számára megfelelő oktatási létesítmények megléte; megfelelő hozzáférés a munkaerőpiachoz, a társadalombiztosításhoz és az orvosi ellátáshoz a személyzet tagjainak gyermekei és házastársai számára egyaránt; valamint a földrajzi egyensúly. Az említett kritériumokat figyelembe véve az uniós vámhatóság székhelyének a franciaországi Lille-ben kell lennie.

(89) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vámhatóságok megfelelő erőforrásokkal, képzettséggel és felszereléssel rendelkezzenek ahhoz, hogy képesek legyenek küldetésük teljesítésére.

(90) Fontos, hogy a vámhatóságok elegendő számú, megfelelően képzett személyzetbe fektessenek be az uniós vámrendszerek működésének biztosítása érdekében, amelyek a kereslet exponenciális növekedésével néznek szembe. A szükséges személyzeti beruházások nélkül a digitális megoldásokban rejlő lehetőségeket nem lehet teljes mértékben kiaknázni. Ezért a digitális rendszerekbe történő beruházásoknak elegendő finanszírozást kell biztosítaniuk a személyzet és annak képzése számára annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a legmodernebb berendezések, valamint a legmodernebb nagy adatelemzési, felderítési és ellenőrzési technológiák használatához szükséges készségeket, és hogy ezáltal garantálni lehessen a vámellenőrzések egységes végrehajtását az Unió egészében.

(91) Az uniós vámhatóság hatékony működésének biztosítása érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak képviseltetniük kell magukat az igazgatótanácsban. Az igazgatótanács összetételének meghatározásakor – az elnök és az alelnök kiválasztását is ideértve – tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára vonatkozó elvet, és figyelembe kell venni a releváns szakmai tapasztalatot és képesítéseket. Tekintettel az Unió vámunióval kapcsolatos kizárólagos hatáskörére, valamint a vámügy és más szakpolitikai területek közötti szoros kapcsolatra, az elnököt vagy az alelnököt az igazgatótanácsnak a Bizottság által kijelölt tagjai közül kell megválasztani. Az uniós vámhatóság hatékony és eredményes működése érdekében az igazgatótanácsnak el kell látnia különösen a következő feladatokat: egységes programozási dokumentum elfogadása – beleértve az éves és a többéves programozást is –, az uniós vámhatóság költségvetésével kapcsolatos feladatok ellátása, az uniós vámhatóság tevékenységeiről szóló konszolidált éves tevékenységi jelentés elfogadása és közzététele, biztosítva, hogy érzékeny információk ne kerüljenek nyilvánosságra, az uniós vámhatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályok elfogadása, ügyvezető igazgató kinevezése, valamint a hatóság operatív feladataihoz kapcsolódó, az ügyvezető igazgató általi döntések meghozatalára szolgáló eljárások megállapítása. Az igazgatótanácsot végrehajtó testületnek kell segítenie.

(92) Az uniós vámhatóságnak létre kell hoznia a vámtanácsadó testületet, amelynek feladata az lesz, hogy tanácsot adjon az uniós vámhatóságnak a technikai intézkedések és döntések végrehajtásával, végrehajtási és szabványosítási kérdésekkel – többek között harmonizációs tevékenységekkel –, a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok operatív vonatkozásaival, valamint az uniós vámhatóság bármely más tevékenységével kapcsolatban. A vámtanácsadó testületnek törekednie kell az érdekelt felek kiegyensúlyozott képviseletének biztosítására a kereskedelmi és nem kereskedelmi érdekek között, valamint a kereskedelmi érdekek kategóriáján belül a mikro-, kis- és középvállalkozások és az egyéb vállalkozások tekintetében. A vámtanácsadó testülettel rendszeresen konzultálni kell, és lehetővé kell tenni számára, hogy saját kezdeményezésére tanácsot adjon az uniós vámhatóságnak.

(93) Az uniós vámhatóság hatékony működésének biztosítása érdekében olyan önálló költségvetést kell biztosítani számára, amelynek bevételei az Unió általános költségvetéséből és a tagállamok önkéntes pénzügyi hozzájárulásaiból származnak. Kivételes és kellően indokolt körülmények között az uniós vámhatóság számára lehetővé kell tenni, hogy hozzájárulási megállapodások vagy vissza nem térítendő támogatások, valamint a kiadványokért és az általa nyújtott egyéb szolgáltatásokért fizetendő díjak révén további bevételekhez jusson.

(94) Az uniós vámhatóságnak a fenyegetésértékelés rendszeres elvégzése érdekében fel kell használnia a vámjogszabályokkal és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokkal kapcsolatos kihívások tekintetében rendelkezésére álló információkat. E fenyegetésértékelés alapján az uniós vámhatóságnak ajánlásokat kell készítenie, és azokat továbbítania kell a Bizottságnak. A Bizottságnak ezen ajánlások alapján meg kell határoznia azokat a területeket, amelyek kiemelt kezelést igényelnek. Fontos, hogy a Tanács politikai és stratégiai megbeszélést folytasson a kiemelt kezelést igénylő területekről, és hogy az uniós vámhatóság megfelelő utókövetést biztosítson, többek között éves és többéves munkaprogramjának elkészítése, valamint a tevékenységeiről szóló éves jelentés kidolgozása során.

(95) Az uniós vámhatóságnak és a vámhatóságoknak – küldetésük teljesítése érdekében – szorosan és rendszeresen együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal, az egészségügyi és a növényegészségügyi hatóságokkal, a bűnüldöző szervekkel és hatóságokkal, a határigazgatási hatóságokkal, a környezetvédelmi szervekkel, a statisztikai hivatalokkal és az adóhatóságokkal, a kulturális javakkal foglalkozó szakértőkkel és számos más, ágazati politikáért felelős hatósággal. Tekintettel az egységes piac fejlődésére és a vámhatóságok változó szerepére, a tilalmak és korlátozások számának növekedésére, valamint az e-kereskedelem fellendülésére, ezt az együttműködést uniós, nemzetközi és nemzeti szinten is strukturálni kell, illetve meg kell erősíteni. Az egyes szállítmányokra vagy az ellátási lánc konkrét eseményeire összpontosító együttműködés helyett az uniós vámhatóságnak ki kell dolgoznia és rendszeresen frissítenie kell a vámhatóságok és az érintett szakpolitikai területekért felelős egyéb hatóságok közötti együttműködést támogató keretet. Ennek az együttműködésnek ki kell terjednie az alábbiakra: a jogszabályok és a szakpolitikai szükségletek alakulása konkrét területeken; információcsere és -elemzés; átfogó együttműködési stratégia kialakítása közös felügyeleti stratégiák formájában; együttműködés az operatív végrehajtás, a nyomon követés és az ellenőrzések terén; a releváns készségek és bevált gyakorlatok cseréje; valamint innovációs és kutatási tevékenységek a vámügyi szempontból releváns területeken.

(96) A Bizottságnak elő kell segítenie továbbá a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok egy részének alkalmazását azáltal, hogy összeállítja és rendszeresen frissíti azon uniós jogszabályok jegyzékét, amelyek a vámellenőrzések alá tartozó árukra vonatkozó, a közérdekek védelmét – így például az emberi, állati vagy növényi egészség és élet, a fogyasztók és a környezet védelmét – célzó követelményeket írnak elő.

(97) A vámhatóságok közötti együttműködés megerősítése érdekében fokozni kell a közös operatív erőfeszítéseket, hogy elő lehessen segíteni a hatékony vámellenőrzést az Unió határain. Az uniós vámhatóságnak koordinációt kell végeznie, illetve támogatnia kell az operatív koordinációt a vámügyi együttműködés terén, ideértve a kockázatkezelés területét is. Az uniós vámhatóságnak – a tagállamokkal együttműködve – meg kell terveznie, meg kell szerveznie és koordinálnia kell a vámhatóságok által az Unión belül és harmadik országokkal végzett közös ellenőrzéseket. Az Unión belüli vámhatóságok közötti együttműködés összefüggésében ez a rendelet nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről szóló egyezményt ([27]) (II. Nápolyi Egyezmény). Az uniós vámhatóságnak fenn kell tartania a szükséges együttműködést a releváns vizsgálatokat és csalás elleni tevékenységeket végző, érintett uniós és nemzeti hatóságokkal, többek között az OLAF-fal és az EPPO-val. Fontos, hogy az uniós vámhatóság együttműködjön a belső biztonság európai innovációs központjával is, amennyiben ez az uniós vámhatóság tevékenységei szempontjából releváns.

(98) Ezen túlmenően a bevált gyakorlatok cseréje és az operatív hatékonyság fokozása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kérelemre ideiglenesen rendelkezésre bocsássanak vámtisztviselőket egy másik tagállam vámhatóságainál történő munkavégzésre. Az ilyen ideiglenes megbízások feltételeit az érintett tagállamoknak kell meghatározniuk. Az uniós vámhatóságnak kérelemre támogatást vagy koordinációt kell nyújtania. Adott esetben iránymutatásokat vagy mintamegállapodásokat dolgozhat ki az együttműködés e formájának megkönnyítése érdekében.

(99) Az uniós vámhatóság és az Europol számára lehetővé kell tenni a stratégiai és egyéb nem operatív információk – így például a kockázati mutatók – egymás közötti cseréjét, amennyiben az szükséges a két vagy több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények, a terrorizmus, valamint a valamely uniós politika által szolgált közös érdeket sértő bűncselekményformák megelőzéséhez. Ezeket az információkat az uniós vámhatóság felhasználhatja kockázatelemzési célokra.

(100) Az egyértelműség növelése, valamint a vámhatóságok és más partnerhatóságok közötti együttműködési keret hatékonyabbá tétele érdekében össze kell állítani a vámhatóságok által kínált szolgáltatások jegyzékét, amelynek egyértelműen meg kell határoznia a vámhatóságok lehetséges szerepét az egyéb vonatkozó szakpolitikáknak az Unió határain történő alkalmazásában. Emellett az uniós vámhatóságnak nyomon kell követnie az említett együttműködési keret alkalmazását. Az uniós vámhatóságnak szorosan együtt kell működnie a Bizottsággal, az OLAF-fal, más érintett uniós szervekkel és hivatalokkal, például az Europollal, az EPPO-val és a Frontexszel, valamint az uniós vámhatóság tevékenységei szempontjából releváns szakpolitikai területeken működő, szakosodott ügynökségekkel és hálózatokkal, például az uniós termékmegfelelőségi hálózattal.

(101) Az egyre inkább összekapcsolt világban a vámdiplomácia és a nemzetközi együttműködés világszerte fontos szerepet játszik a vámhatóságok munkájában. Lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközi együttműködés kiterjedjen a vámadatok nemzetközi megállapodások vagy autonóm uniós jogszabályok alapján, valamint megfelelő, biztonságos és szigorúan felügyelt kommunikációs eszközök – például az uniós vámadatközpont – révén történő cseréjének lehetőségére, a bizalmas információk tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme mellett.

(102) A szomszédos országok közötti hatékony együttműködés elengedhetetlen a vámügyi műveletek zökkenőmentes végzésének biztosításához, a jogszerű kereskedelem megkönnyítéséhez, valamint az Unió pénzügyi érdekeinek és szakpolitikáinak védelméhez. Ez az együttműködés különösen fontos a közös vámügyi határátkelőhelyeken, ahol a koordinált vámellenőrzések fokozzák a hatékonyságot és a jogbiztonságot. A tagállamok számára ezért továbbra is lehetővé kell tenni, hogy kétoldalú megállapodásokat kössenek vagy tartsanak fenn szomszédos harmadik országokkal a közös határátkelőhelyeken folytatott vámügyi együttműködésről, amennyiben ezek a megállapodások összeegyeztethetők az uniós joggal. Ebbe beleértendők a valamely tagállam területén vagy egy szomszédos harmadik ország területén található közös határátkelőhelyekre vonatkozó megállapodások is, amelyeknél az érintett tagállam és az érintett szomszédos harmadik ország vámhatóságai kétoldalú megállapodás alapján alkalmazzák saját vámjogszabályaikat.

([27]) HL C 24., 1998.1.23., 2. o.

(103) E rendeletben meg kell határozni a szankciókkal sújtandó vámjogszabálysértések minimumlistáját és a nem büntetőjogi szankciókra vonatkozó egyes szabályokat magában foglaló, a tagállamok által végrehajtandó közös keretet. Az említett jogsértések kezelésére szolgáló megfelelő intézkedéstípust a tagállamok maguk választhatják meg. Helyénvaló továbbá összeállítani azon körülmények minimumlistáját, amelyeket a tagállamoknak a nemzeti joggal összhangban kellően figyelembe kell venniük annak eldöntésekor, hogy kiszabjanak-e szankciót, valamint a szankció típusának vagy súlyosságának meghatározásakor. A Bizottságnak adott esetben nyomon kell követnie az említett rendelkezések helyes végrehajtását. A vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(104) Ez a rendelet nem harmonizálja a közigazgatási szankciókra vonatkozó nemzeti eljárási szabályokat, és nem szabályozza, hogy mely hatóságok vethetnek ki szankciókat, mindaddig, amíg érvényesül a szankciók hatékonyságának, arányosságának és visszatartó erejének elve. A szankciókra vonatkozó szabályok alkalmazhatók például oly módon, hogy a szankciót közvetlenül az illetékes hatóságok szabják ki, vagy az illetékes közigazgatási hatóság kérelmére egy illetékes nemzeti bíróság szabja ki, vagy az illetékes vámhatóságok vitarendezési eljárás keretében szabják ki, és a szankció azonos hatású.

(105) Tekintettel arra, hogy a távértékesítő importőrök központi szerepet játszanak a – többek között online platformokon és honlapokon keresztül lebonyolított – nagy mennyiségű, kis értékű import megszervezésében, koherens, arányos és visszatartó erejű szankciós keretet kell kialakítani arra az esetre, ha a távértékesítő importőrök nem tesznek eleget a kötelezettségeiknek. A szankcióknak különösen a távértékesítés során a vámjogszabályoknak való folyamatos és szisztematikus meg nem felelés esetén kell visszatartó erejűnek és hatékonynak lenniük. A szisztematikus meg nem felelés nagyságrendje, határokon átnyúló jellege és széles körű hatása indokolja, hogy e rendelet meghatározza a meg nem felelő gazdálkodó által az Unióba behozott áruk összértékén alapuló pénzbírságok szigorú minimális és maximális szintjeit, megőrizve ugyanakkor a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti jogszabályaikban további szankciókat írjanak elő. A szisztematikus meg nem felelés esetén alkalmazandó szankcióknak az egész Unióban történő harmonizációja annak a megakadályozását szolgálja, hogy a távértékesítéssel foglalkozó gazdálkodók kiválasszák a legkedvezőbb feltételeket biztosító tagállamot. A szisztematikus meg nem felelést elkövető gazdálkodókat magas kockázatú gazdálkodónak kell tekinteni, és meg kell fosztani őket minden megbízható gazdálkodói státustól és a könnyítési intézkedések igénybevételétől.

(106) Amennyiben a szisztematikus meg nem felelés a progresszíven emelkedő, szigorú pénzbírságok kiszabása ellenére továbbra is fennáll, további szankciókat kell kiszabni. Erre az e rendeletben előírt kötelezettségek folyamatos figyelmen kívül hagyása miatt van szükség, ami aláássa a vámunió és a belső piac integritását, tisztességtelen versenyelőnyt teremt a meg nem felelő gazdálkodók számára, és kárt okozhat a fogyasztóknak. Ennek megfelelően és a vámhatóságok feladatának teljesítése érdekében szigorú szankciók egy további osztályát kell bevezetni az ilyen többszörös és szisztematikus meg nem feleléstől való visszatartás érdekében. A vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen magatartásra reagálva a gazdálkodó által távértékesítés útján importált összes áru szabad forgalomba bocsátását felfüggesszék. Emellett adott esetben és amennyiben azt a további szisztematikus jogsértés jellege indokolja, az érintett illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ideiglenesen felfüggesszék a jogsértő gazdálkodó online interfészéhez való hozzáférést. E célból a jogsértésre vonatkozó információk időben történő továbbítása az érintett hatóságok részére lehetővé teszi e hatóságok számára, hogy teljes képet kapjanak a helyzetről, és biztosítsák a koordinált reagálást.

(107) A hatékony nyomon követés és a megfelelő szintű átláthatóság lehetővé tétele érdekében a tagállami vámhatóságok által kiszabott valamennyi nem büntetőjogi szankció nyilvántartását hozzáférhetővé kell tenni az uniós vámadatközpontban. Ezekben a nyilvántartásokban fel kell tüntetni a jogsértés jellegét és a kiszabott pénzbírság összegét, illetve bármely más alkalmazott nem büntetőjogi szankció megnevezését. E központosított rendszernek biztosítania kell a jogérvényesítési gyakorlatok értékeléséhez és az esetleges piaci torzulásoknak vagy a gazdálkodók azon gyakorlatának feltárásához szükséges adatokat, hogy kiválasszák a legkedvezőbb feltételeket biztosító tagállamot.

(108) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia az e rendeletben foglalt, jogsértésekre és szankciókra vonatkozó rendelkezéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a megfelelő működésüket és alkalmazásukat, valamint megelőzze a belső piac esetleges széttagoltságát vagy a gazdálkodók mentesülését a joghatóság alól. Ezt a felülvizsgálatot az uniós vámadatközpontban rögzített, a szankciókra vonatkozó adatok értékelését követően kell elvégezni, különösen akkor, ha a belső piac egyenlőtlenségeinek vagy torzulásainak kockázatára derül fény. Fontos az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, valamint a szankciók alkalmazása terén mutatkozó szabályozási hiányosságok vagy következetlenségek kezelése.

(109) Amennyiben a vámjogszabályok olyan megsértésére kerül sor, amely több tagállam joghatósága alá tartozik, az érintett tagállamok közötti együttműködésre van szükség. Ilyen esetekben a vámjogszabályok ugyanazon megsértése által érintett tagállamok illetékes hatóságainak az alkalmazandó joggal összhangban együtt kell működniük. Az uniós vámhatóság számára lehetővé kell tenni, hogy támogassa és megkönnyítse ezt az együttműködést.

(110) A vámunió teljesítményét legalább évente értékelni kell annak érdekében, hogy a Bizottság a tagállamok segítségével meg tudja határozni a megfelelő szakpolitikai irányvonalakat. A Bizottság közzéteheti az értékelő jelentés nyilvános változatát. A vámhatóságoktól származó információk gyűjtését formalizálni kell és el kell mélyíteni, mivel az átfogóbb adatszolgáltatás javítaná a teljesítményértékelést, és segíthetne a gyakorlatok egységesítésében és a vámpolitikai döntések hatásának értékelésében. Ezért helyénvaló egy jogi keretet bevezetni a vámunió teljesítményének értékelése céljából. A kellően részletezett elemzés lehetővé tétele érdekében a vámtevékenységekre vonatkozó teljesítménymérést nemcsak nemzeti, hanem helyi szinten is el kell végezni.

(111) Az uniós vámhatóságnak támogatnia kell a Bizottságot az értékelési folyamat során azáltal, hogy az uniós vámadatközpontban összegyűjti és elemzi az adatokat, és megállapítja, hogy a vámtevékenységek és műveletek hogyan segítik elő a vámunió stratégiai célkitűzéseinek és prioritásainak megvalósítását, és hogyan járulnak hozzá a vámhatóságok feladatainak teljesítéséhez. Az uniós vámhatóságnak különösen a fő tendenciákat, erősségeket, gyengeségeket, hiányosságokat és lehetséges kockázatokat kell feltárnia, és a továbbfejlesztésre vonatkozó ajánlásokat kell megfogalmaznia a Bizottság számára. Az uniós vámhatóságnak, különösen a bűnüldöző hatóságokkal való együttműködés keretében, operatív szempontból részt kell vennie az uniós szinten végzett stratégiai elemzésekben és fenyegetésértékelésekben, beleértve az Europol és a Frontex által végzetteket is.

(112) A megbízható ellenőrzött gazdálkodókat a letelepedésük helye szerinti tagállamnak kell felügyelnie. Ettől eltérve, és felülvizsgálatot követően a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak nem minősülő gazdálkodóknak továbbra is azon tagállam vámhatóságának felügyelete alatt kell maradniuk, amely tagállamban az áruk fizikailag találhatók. A Bizottságnak 2031. december 31-ig értékelnie kell az említett két felügyeleti modellt, a csalások felderítése és megelőzése terén mutatkozó hatékonyságuk tekintetében is. Az értékelésben a közvetett adózási szempontokat is figyelembe kell venni. A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy az említett értékelés alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján határozzon arról, hogy mindkét felügyeleti modellt fenn kell-e tartani, vagy pedig minden esetben a megbízható ellenőrzött gazdálkodó letelepedési helye szerinti vámhatóságnak kell szabad forgalomba bocsátania az árukat. A vámtartozás keletkezésének helyét szintén a felelős vámhatóság meghatározásával összhangban kell szabályozni.

(113) Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós vámszabályok továbbra is igazodjanak a gazdasági, társadalmi, politikai és technológiai fejleményekhez, valamint a gazdálkodók és a vámigazgatási szervek igényeihez, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében:

— annak meghatározása, hogy a vámjogszabályok mely rendelkezései alkalmazandók a különleges adóügyi területekre is kiterjedő uniós árukereskedelemre, valamint e rendelkezések bizonyos egyszerűsítései;

— azok az esetek, amikor az illetékes vámhatóság nem annak a tagállamnak a vámhatósága, amelyben a kérelmező letelepedett;

— a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó döntések tekintetében: a kérelmekhez és a döntésekhez szükséges adatok; a döntés iránti kérelem befogadására vonatkozó feltételek; bizonyos határidőkkel kapcsolatos kivételek, a döntés hatálybalépésének napja; azok az esetek, amikor a döntés időbeli korlátozás nélkül nem érvényes; a kérelmező számára a meghallgatáshoz való jogának gyakorlására rendelkezésre álló időtartam; azokra az esetekre vonatkozó szabályok, amikor a kérelmezőnek a meghallgatáshoz való joga nem alkalmazandó; a vámhatósági döntések elfogadására vonatkozó határidők esetleges lerövidítése, amint az uniós vámadatközpont megkezdi a működését; a döntések nyomon követésének részletes szabályai; azok az esetek, amikor egy döntést újra kell értékelni, valamint az erre vonatkozó szabályok; azok az esetek, amikor egy kedvező döntés a meg nem felelő személyektől eltérő személyek tekintetében visszavonható, és amikor a visszavonás vagy módosítás hatálybalépése elhalasztható; valamint az olyan bizottsági határozatok meghozatalára vonatkozó szabályok, amelyekben kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntés visszavonására szólítja fel a tagállamokat;

— a távértékesítés után fizetendő uniós kezelési díj összege;

— a gazdálkodóknak és bizonyos más személyeknek a vámhatóságoknál történő nyilvántartásba vételére vonatkozó minimális adatszolgáltatási követelmények és a nyilvántartásba vétel különleges esetei, valamint a nyilvántartás érvénytelenítése;

— az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó egyszerűsítések és könnyítési intézkedések;

— a vámjogi képviselő tekintetében, azok az esetek, amikor nincs követelményként előírva az Unió vámterületén való letelepedés;

— az uniós vámadatközpont funkciói és az adatoknak az uniós vámadatközpontból a nemzeti rendszerekbe való hordozhatósága; azon célok pontosítása és kiegészítése, amelyek érdekében a vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság jogosultak az adatok kezelésére; más uniós szervektől, hivataloktól és ügynökségektől érkező, az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok iránti kérelmek; valamint az uniós vámadatmodellt alkotó adatok;

— az áruk vámjogi státusával kapcsolatos egyes részletes szabályok;

— az áruk vámeljárás alá vonására vonatkozó adatok, feltételek, határidők és konkrét esetek, valamint azok az esetek, amikor az adatok az átengedést követően módosíthatók vagy érvényteleníthetők;

— az az észszerű időtartam, amelynek leteltével, és azok az esetek, amelyekben úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok átengedték az árukat, amennyiben nem választották ki azokat ellenőrzésre;

— az áruknak a vámhatóságok nevében történő átengedésére vonatkozó eljárás, valamint a megbízható ellenőrzött gazdálkodók által végzett ellenőrzések feltételei, tartalma és eljárása;

— a vám-árunyilatkozat tekintetében: azok az esetek, amikor a vám-árunyilatkozat az elektronikus adatkezelési eljárástól eltérő módon is benyújtható; az egyszerűsített árunyilatkozatok benyújtására vonatkozó engedély megadásának feltételei; a kiegészítő árunyilatkozatok benyújtására vonatkozó határidők, az alátámasztó okmányok rendelkezésre bocsátásának határideje; valamint azok az esetek, amikor az ilyen árunyilatkozatok benyújtásának kötelezettsége nem alkalmazandó; azok az esetek, amikor a vám-árunyilatkozat a nyilatkozattevő kérelme nélkül érvényteleníthető; valamint a központi vámkezelésre és a vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtására vonatkozó engedélyek megadásának feltételei;

— azok az esetek, amikor az áruk elkobozhatók;

— az előzetes rakományinformációk tekintetében: a várható első belépési vámhivatal; a megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó előzetes rakományinformációk; a határidők; azok a konkrét esetek, amelyekben az előzetes rakományinformációkat az importőrtől eltérő más személy is megadhatja vagy rendelkezésre bocsáthatja; azok az esetek, amelyekben az ezen adatok szolgáltatására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó; azok a feltételek, amelyek fennállása esetén az előzetes rakományinformációkat nyújtó vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja az azonosító adatok láthatóságát; valamint az előzetes rakományinformációkban szereplő, nem módosítható adatok;

— az áruknak az Unió vámterületére való beléptetése tekintetében: a kockázatelemzés elvégzésére vonatkozó konkrét határidők; a konkrét esetek, valamint azon egyéb személyek, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy átirányítás esetén értesítsék a tényleges első belépési vámhivatalt az áruk érkezéséről; valamint az áruk vám elé állítása céljából a kijelölt vámhivataltól eltérő helyek kijelölésének és jóváhagyásának feltételei és határidői;

— az átmeneti megőrzés tekintetében: azok az esetek, amelyekben nem kötelező az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk nyújtása; a vámhatóságoknak megadandó vagy a rendelkezésükre bocsátandó adatok; azok a konkrét esetek, amelyekben az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk módosítandók vagy érvénytelenítendők; az átmeneti megőrzési létesítmények engedélyezésének feltételei; az átmeneti megőrzésben lévő áruk mozgatásának esetei és feltételei; valamint az uniós vámadatközpontban a megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó nyilvántartásokban szerepeltetendő információk típusa;

— az áruk szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonása céljából a vámhatóságoknak megadandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok, illetve a forgalom típusa által indokolt eltérés;

— azon esetek, amelyekben az áru állapota visszahozatalkor a kiviteli állapottal megegyezőnek minősül;

— az áruk kiviteli eljárás alá vonása céljából a vámhatóságoknak megadandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok;

— azok az esetek, amelyekben újrakiviteli értesítést kell benyújtani, és azok az esetek, amelyekben az módosítható vagy érvényteleníthető;

— az Unió vámterületéről való kilépéskori, indulás előtti információk tekintetében: az indulás előtti információkban szereplő adatok és azok a határidők, amelyeken belül azokat meg kell adni vagy rendelkezésre kell bocsátani; azok az esetek, amelyekben ez a kötelezettség nem alkalmazandó; azok a feltételek, amelyek fennállása esetén az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja az azonosító és az üzleti szempontból érzékeny adatok láthatóságát; valamint az indulás előtti információkban szereplő, nem módosítható adatok;

— az áruk kilépése tekintetében: az indulás előtti információk kockázatelemzésének elvégzésére vonatkozó konkrét határidők; valamint az azon helyért felelős vámhivatalnak bejelentendő adatok, ahol az árukat kiszállítják az Unió vámterületéről;

— a különleges eljárások tekintetében: a vámhatóságoknak megadandó vagy a rendelkezésükre bocsátandó adatok az áruknak az uniós árutovábbítási eljárás, a tárolási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás, az aktív feldolgozási eljárás és a passzív feldolgozási eljárás alá vonása érdekében; a különleges eljárásokra vonatkozó engedély megadásának feltételei és az az alóli kivételek; azok az esetek, amelyekben a feldolgozás gazdasági jellege indokolja, hogy a vámhatóságok az uniós vámhatóság véleménye nélkül értékeljék, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása nem érinti-e hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit; azok az esetek, amelyekben e negatív hatás megléte bizonyítottnak tekinthető; az érzékenynek tekintett áruk jegyzéke; a nyilvántartásokban szerepeltetendő információtípusok és adatok, valamint a szolgáltatásukra vagy az uniós vámadatközpontban való rendelkezésre bocsátásukra vonatkozó kötelezettség alóli kivételek; a különleges eljárás lefolytatásának időtartama; a jogok és kötelezettségek átruházásának esetei, feltételei, formája és a szükséges adatok és információk; azok az esetek, amelyekben az importőrök és exportőrök az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen lévő árukat mozgathatnak, és a kapcsolódó feltételek; a vámraktározási vagy feldolgozási eljárás alá vont áruk szokásos kezelési módjai; valamint a helyettesítő árukra vonatkozó egyes részletes szabályok;

— az árutovábbítás tekintetében: azok a konkrét esetek, amelyekben az uniós árukat külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni; az engedélyeknek a TIR-egyezmény alkalmazásában engedélyezett feladó és engedélyezett címzett számára történő megadásának feltételei; valamint az egyszerűsítések engedélyezéséhez előírt további adatszolgáltatási követelmények és feltételek;

— a tárolás tekintetében: a távértékesítésre szolgáló vámraktárak üzemeltetésére vonatkozó engedély megadásának feltételei;

— az ideiglenes behozatal tekintetében: a nem uniós áruk konkrét felhasználási célja; valamint az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazásához teljesítendő, a vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmentességre vonatkozó követelmények;

— az aktív feldolgozás tekintetében, az áruk további feldolgozás céljából történő ideiglenes újrakivitelének feltételei;

— a nem preferenciális származás meghatározásának szabályai és a preferenciális származás szabályai;

— az áruk vámértékének megállapítása tekintetében: konkrét esetekben a vámérték egyszerűsített meghatározására vonatkozó engedély megadásának feltételei; valamint a vámértéknek a kiviteli vám céljára történő meghatározásához szükséges adatok;

— a vámtartozás megállapítása tekintetében: az olyan árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó részletes szabályok, amelyek esetében a vámtartozás különleges eljárás keretében keletkezett; az a konkrét határidő, amelyen belül nem lehet megállapítani a vámtartozás keletkezésének helyét, ha az árura vonatkozó vámeljárás még nem zárult le, vagy az átmeneti megőrzést nem megfelelően fejezték be; azon esetek, amikor a vámhatóságok mentesülnek a vámtartozás közlése alól; valamint a megbízható ellenőrzött gazdálkodók és a távértékesítő importőrök által a vámtartozás közlése céljából szolgáltatandó információk;

— a biztosítékok tekintetében: azok a konkrét esetek, amelyekben az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árukat illetően nincs szükség biztosítékra, és a biztosíték nyújtása alóli mentesítés küszöbértéke; a vámhatóságok által elismert bármely fizetési eszköztől és a kezes által nyújtott kezességvállalástól eltérő biztosítékok formájának meghatározására vonatkozó szabályok; a biztosíték formái és a kezesre vonatkozó szabályok; a csökkentett összegű összkezesség alkalmazására vonatkozó engedély vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség megadásának feltételei; valamint a biztosítékok felszabadítására vonatkozó határidők;

— a vámtartozás megfizetése tekintetében: a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztése és a felfüggesztés időtartamának meghatározása; azon küszöbértékek aktualizálása, amelyek alatt a vámhatóságok nem számítanak fel hitelkamatot és késedelmi kamatot, és amelyek felett vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét; azok a szabályok, amelyeket a Bizottságnak a vámtartozás visszafizetésére és elengedésére vonatkozó döntés meghozatalakor be kell tartania; valamint, a vámtartozás megszűnése tekintetében, azon mulasztások listája, amelyek nincsenek jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására;

— a vámügyi együttműködés tekintetében, azok a feltételek és eljárások, amelyek alapján egy tagállam felhatalmazást kaphat arra, hogy az információcseréről szóló kétoldalú megállapodást tartson fenn, illetve harmadik országokkal tárgyalásokat kezdjen e célból;

— a távértékesítés esetén alkalmazandó szankciók tekintetében: az illetékes hatóságok által elvégzendő vámellenőrzések jelentős száma és a jogsértés súlyosságán alapuló azon küszöbérték, amely kellően reprezentatívnak tekinthető a szisztematikus jogsértés megállapításához, a szisztematikus meg nem felelés egységes és hatékony módon történő megállapítása, a jogszabályoknak való magas szintű megfelelés biztosítása és a szisztematikusan előforduló hiányosságok kezelése érdekében, figyelembe véve olyan tényezőket, mint a távértékesítés volumene és konkrét hatása, a fogyasztók biztonságát érintő kockázatok, az arányosság, a különböző üzleti modellek, valamint az Unió és tagállamai pénzügyi és nem pénzügyi érdekei védelmének szükségessége;

— az áruk vámeljárás alá vonásának felügyeletében illetékes vámhivatalnak és a vámtartozás keletkezési helyének megállapítására vonatkozó eltérések, az e rendeletben előírt vámfelügyelet hatékonyságára vonatkozóan a Bizottság által elvégzendő értékelés fényében.

(114) Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával kapcsolatos előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, szakértői szinten is, többek között a Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoporttal, és hogy ezekre a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ([28]) foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor.

(115) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők tekintetében:

— a vámhatóságok közötti, az ellenőrzésekkel kapcsolatos együttműködésre vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— a vámhatósági döntés iránti kérelem benyújtására és befogadására, valamint az ilyen döntés meghozatalára vonatkozó eljárás megállapítása;

— a kedvező vámhatósági döntések megsemmisítésére vonatkozó szabályok megállapítása;

— a kedvező vámhatósági döntések visszavonására, felfüggesztésére vagy módosítására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— olyan határozatok elfogadása, amelyek kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések visszavonására kérik fel a tagállamokat;

— a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntésnek az érvényessége megszűnését vagy a visszavonását követő használatára, valamint a vámhatóságok arról való értesítésére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása, hogy az ilyen döntéshozatalt felfüggesztették, illetve, hogy az ilyen felfüggesztést visszavonták;

— az uniós kezelési díjnak a gazdálkodóktól való beszedésére vonatkozó eljárás megállapítása;

— a valutaátszámítás szabályainak megállapítása;

([28]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— a tagállamok vámhatóságaihoz vagy az uniós vámhatósághoz intézett, összesített, nyilvánosságra hozható, nem személyes és üzleti szempontból nem érzékeny vámadatok iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások, valamint az ilyen megkeresés alapján rendelkezésre bocsátható adatok formájának és kategóriáinak megállapítása;

— a gazdálkodók és egyes más személyek nyilvántartásba vételéért felelős vámhatóság meghatározására vonatkozó szabályok megállapítása;

— az engedélyezett gazdálkodó státus meghatározásával kapcsolatos konzultációkra vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az engedélyezett gazdálkodó és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadására vonatkozó kritériumok alkalmazására, valamint a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó, azon esetben hozott egyedi döntésekre vonatkozó részletes szabályok elfogadása, amikor az illetékes hatóság nem szolgáltat információt az uniós vámhatóságnak a státus ellenőrzéséhez, vagy ha az uniós vámhatóság ajánlása alapján hozott intézkedés nem elegendő;

— a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus meghatározása érdekében más hatóságokkal folytatott konzultációra, e státus újraértékelésére és a kapcsolódó konzultációkra, valamint a kapcsolódó nyomonkövetési tevékenységek típusaira vonatkozó szabályok megállapítása;

— a jelenlegi elektronikus vámrendszerekre vonatkozó technikai rendelkezések, valamint az azok fokozatos megszüntetésére és az uniós vámadatközpont fokozatos bevezetésére vonatkozó munkaprogram megállapítása;

— az uniós vámadatközpontban történő adatkezelésre vonatkozó részletes szabályok megállapítása;

— részletes szabályok megállapítása az Európai Ügyészség számára az uniós vámadatközponttól való adatigénylésre és -szerzésre vonatkozóan;

— részletes szabályok megállapítása az Europol és a Frontex számára az uniós vámadatközponttól történő adatigénylésre és -szerzésre, az ilyen megkeresések ellenőrzésére szolgáló eljárás meghatározására, az ilyen adatok újbóli továbbítására vonatkozó korlátozások és kötelezettségek megállapítására, valamint szükség esetén a megkereső hatóság számára annak előírására vonatkozóan, hogy jelöljön ki konkrét kapcsolattartó pontot, személyt vagy személyeket, vagy állapítson meg további védintézkedéseket;

— a közös adatkezelők szerepének meghatározása az uniós vámadatközpontban történő adatkezelés és az érintettekkel való kapcsolatuk tekintetében;

— a korlátozások hatálya alá tartozó személyes adatokkal való visszaélést, az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést vagy azok jogosulatlan továbbítását megakadályozó védintézkedések megállapítása;

— az uniós vámadatközponttal kapcsolatos interoperabilitásra és kapcsolatra vonatkozó technikai rendelkezések megállapítása;

— a tagállamok számára kivételesen és ideiglenesen annak engedélyezése, hogy az uniós vámadatközpontban megvalósítottaktól eltérő elektronikus szolgáltatásokat vagy rendszereket használjanak;

— a vámellenőrzések és a kockázatkezelés harmonizált alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedések megállapítása, beleértve az információcserét, valamint a közös kiemelt ellenőrzési területek és a közös kockázati kritériumok és standardok megállapítását;

— a megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok ellenőrzésére, az árukkal kapcsolatos vizsgálatra és mintavételezésre, az ellenőrzés eredményeire és az azonosításra vonatkozó intézkedések megállapítása;

— az áruátengedést követő ellenőrzésekre és a megfelelő módszerekre alkalmazandó intézkedések megállapítása;

— azon kikötők és repülőterek meghatározása, ahol kézi- és feladott poggyászra vonatkozó vámellenőrzések és -alakiságok elvégzésére kerül sor;

— az áruk uniós vámjogi státusa igazolásának eszközére és annak ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az áruk vámeljárás alá vonására vonatkozó adatok módosítására és érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő módozatok használata esetén a vám-árunyilatkozat benyújtására, továbbá az illetékes vámhivatalok meghatározására vonatkozó eljárás megállapítása;

— a normál vám-árunyilatkozat, az egyszerűsített árunyilatkozat és a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárás megállapítása;

— a vám-árunyilatkozatnak az áruk vám elé állítása előtti benyújtására, a vám-árunyilatkozat elfogadására, a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítására vagy érvénytelenítésére, a központi vámkezelésre, valamint a vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtására vonatkozó eljárás megállapítása;

— az áruk értékesítésére és adományozására, az áruk megsemmisítésére és az áruk államnak történő felajánlására vonatkozó eljárás megállapítása;

— az előzetes rakományinformációk megadására, fogadására, módosítására és érvénytelenítésére, valamint a kockázatcsökkentő intézkedésekre vonatkozó eljárás megállapítása;

— az érkezési értesítésre vonatkozó eljárás megállapítása;

— az áruk fizikai vám elé állítására vonatkozó eljárás megállapítása;

— az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk benyújtására, módosítására és érvénytelenítésére, valamint az áruk átmeneti megőrzési létesítmények közötti szállítására vonatkozó eljárás megállapítása;

— azon információk szolgáltatására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása, amelyek alapján megállapítható, hogy teljesültek a tértiáruk behozatalivám-mentességére vonatkozó feltételek, és az annak bizonyítására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása, hogy teljesültek a tengeri halászati és egyéb, tengerből származó termékek behozatalivám-mentességére vonatkozó feltételek;

— a kivitelre és a kilépésre vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az újrakiviteli értesítés benyújtására, módosítására vagy érvénytelenítésére vonatkozó eljárás megállapítása;

— az indulás előtti információk megadására, rendelkezésre bocsátására, fogadására, módosítására és érvénytelenítésére, valamint az indulás előtti információt nyújtó személy számára arra vonatkozóan adott utasításra irányuló eljárás megállapítása, hogy ne kerüljön sor az áruk berakodására vagy szállítására;

— a különleges eljárásokra vagy az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetésére szóló engedély megadására vonatkozó eljárási szabályok, valamint a gazdasági feltételek vizsgálatára, ezen belül az uniós vámhatóság azon indokolt véleményének kiadására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása, amelyekben értékeli, hogy az aktív vagy passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása nem érinti-e hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit, továbbá az azon mennyiség meghatározására és nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapítása, amelyen túl bekövetkezik az ilyen káros hatás;

— a különleges eljárás lezárására, a jogok és kötelezettségek átruházására, az áruk szállítására és a különleges eljárások összefüggésében a helyettesítő áruk felhasználására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az Unió vámterületén az árutovábbítással kapcsolatos nemzetközi megállapodások rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az áruknak az uniós árutovábbítási eljárás alá vonására és az árutovábbítási eljárás lezárására, ezen eljárás egyszerűsítéseinek működésére, valamint a valamely harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk vámfelügyeletére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— áruknak a vámraktározási eljárás vagy a vámszabad területi eljárás alá vonására vonatkozó eljárás megállapítása;

— a távértékesítésre szánt áruk távértékesítésre szolgáló vámraktárban való vámraktározási eljárás alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos eljárási szabályok megállapítása;

— a vám- és egyéb kontingensek és vámplafonok egységes kezelésére, valamint a szabad forgalomba bocsátás vagy árukivitel vámügyi megfigyelésének kezelésére vonatkozó intézkedések megállapítása;

— az áruk tarifális besorolásának meghatározása;

— az áruk nem preferenciális származásának igazolására és az igazolás ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az áruk preferenciális származására, valamint az Unió által egyoldalúan elfogadott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülő áruk preferenciális származására vonatkozó szabályoktól valamely kedvezményezett ország vagy terület számára átmeneti eltérést biztosító intézkedésekre vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az egyes áruk származásának meghatározásához szükséges intézkedések megállapítása;

— az áruk vámértékének meghatározására szolgáló eljárási szabályok megállapítása;

— a vámérték-megállapítás megfelelő módszerét vagy a vámérték konkrét helyzetekben, többek között távértékesítés esetén történő meghatározásához alkalmazandó kritériumokat meghatározó intézkedések megállapítása;

— a biztosítékok nyújtására, összegük meghatározására, nyomon követésükre és felszabadításukra, valamint a kezes által tett kötelezettségvállalás visszavonására és megszűnésére vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— az összkezesség alkalmazásának ideiglenes megtiltására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— azon intézkedések megállapítása, amelyek vámtartozás keletkezésekor biztosítják a vámhatóságok közötti kölcsönös segítségnyújtást;

— a behozatali vagy kiviteli vám visszafizetésére és elengedésére, a Bizottságnak a visszafizetésről és elengedésről nyújtandó tájékoztatásra és a Bizottság által a visszafizetéssel vagy elengedéssel kapcsolatban elfogadandó határozatokra vonatkozó eljárási szabályok megállapítása;

— a válság esetén alkalmazandó szükséges fellépések és intézkedések aktiválása,

— az uniós vámhatóság adatellenőre független státusának meghatározása, valamint részletes feladatainak és felelősségi köreinek megállapítása;

— a tagállamok felhatalmazása arra, hogy kétoldalú megállapodásokat kössenek harmadik országokkal a vámügyi együttműködés céljából történő információcseréről;

— azon adatok meghatározása, amelyeket a tagállamoknak értékelés és jelentéstétel céljából az uniós vámhatóság számára meg kell adniuk, valamint az adatok bizalmassági szintjének és a teljesítménymérés kialakításának meghatározása.

Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([29]) megfelelően kell gyakorolni.

(116) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a következők elfogadásához:

— végrehajtási jogi aktusok, amelyek kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések visszavonását írják elő a tagállamok számára, mivel a szóban forgó döntések csak egy tagállamot érintenek, és céljuk a vámjogszabályoknak való megfelelés;

— a behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozó végrehajtási jogi aktusok, amennyiben a szóban forgó döntések közvetlenül érintik a visszafizetés vagy elengedés kérelmezőjét;

— az uniós vámhatóság adatellenőre független státusát meghatározó, valamint részletes feladatait és felelősségi köreit megállapító végrehajtási jogi aktusok;

([29]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— olyan végrehajtási jogi aktusok, amelyek felhatalmaznak egy tagállamot arra, hogy kétoldalú megállapodást kössenek a vámügyi együttműködés céljából történő információcseréről, mivel az ilyen kétoldalú megállapodások csak egy tagállamot érintenek.

(117) Helyénvaló, hogy a Bizottság kellőképpen indokolt, rendkívül sürgős esetekben azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogadhasson el az alábbiakhoz kapcsolódóan:

— a vámellenőrzések és a kockázatkezelés egységes alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedések, beleértve a kockázatokkal kapcsolatos információk cseréjét és az elemzést, a közös kiemelt ellenőrzési területeket és a közös kockázati kritériumokat és standardokat;

— az áruk tarifális besorolásának meghatározása;

— egyes áruk származásának meghatározása;

— különleges helyzetekben – többek között távértékesítés esetén – a vámérték-megállapítás megfelelő módszerének vagy az áruk vámértékének meghatározásához alkalmazandó kritériumoknak a meghatározása;

— az összkezesség felhasználásával kapcsolatos átmeneti tilalmak;

— a válság esetén alkalmazandó szükséges fellépések és intézkedések aktiválása;

— egy tagállam gyors felhatalmazása arra, hogy kétoldalú megállapodást kössön a vámügyi együttműködés céljából történő információcseréről.

(118) Az arányosság elvével összhangban, a vámunió hathatós működésének lehetővé tételére és a közös kereskedelempolitika végrehajtására irányuló fő célkitűzések megvalósítása céljából szükséges és helyénvaló az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra alkalmazandó szabályokat és eljárásokat megállapítani. E rendelet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

(119) 2031. március 1-jétől a gazdálkodóknak képesnek kell lenniük arra, hogy önkéntes alapon elkezdjék használni az uniós vámadatközpont képességeit. 2034. március 1-jéig teljes mértékben ki kell fejleszteni az uniós vámadatközpontot, és azt minden gazdálkodónak használnia kell.

(120) E rendelet alkalmazását ambiciózusan ütemezve, de fokozatosan kell megkezdeni. Ennek megfelelően e rendelet azon rendelkezéseit, amelyek végrehajtási és felhatalmazáson alapuló hatásköröket ruháznak a Bizottságra, e rendelet hatálybalépésétől kezdve alkalmazni kell, lehetővé téve a Bizottság számára, hogy felülvizsgálja a meglévő felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat, és adott esetben, amint e rendelet hatályba lép, az új hatáskör-átruházások és felhatalmazások alapján új felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ezzel szemben annak érdekében, hogy a tagállamok és a gazdálkodók alkalmazkodni tudjanak az új szabályokhoz, e rendelet rendelkezéseinek túlnyomó többségét az e rendelet hatálybalépését követő 12 hónap elteltével kell alkalmazni. Ez magában foglalja a jelenlegi Uniós Vámkódex hatályon kívül helyezését, aminek csak az említett 12 hónapos alkalmazkodási időszak leteltével kell megtörténnie. Végezetül a távértékesítésre és az uniós vámhatóságra vonatkozó rendelkezéseket – az uniós vámhatóság jogállását és a tevékenységeinek megkezdését szabályozó rendelkezések kivételével – 2028. július 1-jétől kell alkalmazni.

(121) A Bizottságnak mindent meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben előírt felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok az e rendeletben foglalt, vonatkozó rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját megelőzően kellő időben hatályba lépjenek ahhoz, hogy a tagállamok időben végre tudják hajtani azokat.

(122) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2023. július 11-én véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A vámjogszabályok hatálya és a vámhatóságok küldetése

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet létrehozza az Uniós Vámkódexet. Megállapítja az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.

Ez a rendelet létrehozza továbbá az Európai Unió Vámhatóságát (a továbbiakban: uniós vámhatóság), valamint megállapítja az Európai Unió vámadatközpontjának (a továbbiakban: uniós vámadatközpont) létrehozására vonatkozó szabályokat, közös szabványokat és irányítási keretet.

(2) A nemzetközi jog és a nemzetközi egyezmények, valamint az egyéb területekre vonatkozó uniós jog sérelme nélkül ez a rendelet egységesen alkalmazandó az Unió vámterületének egészén.

(3) A vámjogszabályok egyes rendelkezései az Unió vámterületén kívül is alkalmazandók a meghatározott területekre vonatkozó uniós jog vagy a nemzetközi egyezmények alapján.

(4) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – beleértve a vámjogszabályokban előírt egyszerűsítéseket – alkalmazandók arra az uniós áruforgalomra, amelyet az Unió vámterületének a 2006/112/EK vagy az (EU) 2020/262 irányelv hatálya alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre az említett irányelvek nem alkalmazandók, illetve az említett terület azon részei közötti áruforgalomra, amelyekre az említett irányelvek nem alkalmazandók.

2. cikk

A vámhatóságok küldetése

A vámunió egységessé tétele, a vámjogszabályok – többek között a vámellenőrzésre vonatkozó harmonizált szabályok – egységes végrehajtása, valamint a belső piac zavartalan működésének lehetővé tétele érdekében a vámhatóságok küldetése az Unió és tagállamai pénzügyi és gazdasági érdekeinek védelme a vámok és egyéb terhek hatékony beszedése és a csalás elleni küzdelem révén, a jogszerű üzleti tevékenység megkönnyítése, a tisztességes kereskedelemhez és az ellátási lánc átfogó biztonságához való hozzájárulás, valamint a tiltott kereskedelem elleni küzdelem.

Emellett a vámhatóságoknak hozzá kell járulniuk az Unió és lakosai biztonságának és védelmének biztosításához, valamint az emberek, állatok és növények egészségének és életének, a fogyasztóknak és a környezetnek a védelméhez, továbbá a vámhatóságok által a hatáskörükön belül alkalmazott egyéb jogszabályok által védett egyéb közérdekek védelméhez, adott esetben más illetékes hatóságokkal szoros együttműködésben.

3. cikk

Vámterület

(1) Az Unió vámterülete a következő területeket foglalja magában, parti tengereikkel, belvizeikkel és légterükkel együtt:

a) a Belga Királyság területe;

b) a Bolgár Köztársaság területe;

c) a Cseh Köztársaság területe;

d) a Dán Királyság területe, a Feröer szigetek és Grönland kivételével;

e) a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Helgoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Német Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés);

f) az Észt Köztársaság területe;

g) Írország területe;

h) a Görög Köztársaság területe;

i) a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével;

j) a Francia Köztársaság területe; a francia tengerentúli országok és területek kivételével, amelyekre az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) negyedik részét kell alkalmazni;

k) a Horvát Köztársaság területe;

l) az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno területét;

m) a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően;

n) a Lett Köztársaság területe;

o) a Litván Köztársaság területe;

p) a Luxemburgi Nagyhercegség területe;

q) Magyarország területe;

r) a Máltai Köztársaság területe;

s) a Holland Királyság európai területe;

t) az Osztrák Köztársaság területe;

u) a Lengyel Köztársaság területe;

v) a Portugál Köztársaság területe;

w) Románia területe;

x) a Szlovén Köztársaság területe;

y) a Szlovák Köztársaság területe;

z) a Finn Köztársaság területe; és

za) a Svéd Királyság területe.

(2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, beleértve parti tengereiket, belvizeiket és légtereiket – a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket figyelembe véve – úgy kell tekinteni, hogy részét képezik az Unió vámterületének:

a) Franciaország tekintetében Monaco területe, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegyezmény (Journal officiel de la République française [a Francia Köztársaság Hivatalos Lapja], 1963. szeptember 27., 8679. o.) meghatározza;

b) Ciprus tekintetében az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-án Nicosiában aláírt szerződésben (United Kingdom Treaty Series No 4 [1961] Cmnd. 1252) meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei.

4. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse ezt a rendeletet egyrészt annak meghatározásával, hogy az adatszolgáltatással, a vámjogi státus igazolásával és az uniós belső árutovábbítási eljárás alkalmazásával kapcsolatos vámjogszabályoknak mely rendelkezései alkalmazandók az 1. cikk (4) bekezdésében említett uniós áruforgalomra, másrészt pedig az említett rendelkezések egyszerűsítésének meghatározásával, feltéve, hogy az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem befolyásolják a vonatkozó adóügyi intézkedések helyes alkalmazását. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozhatnak olyan különleges körülményekre, amelyek csak egy tagállamot érintő uniós áruforgalommal kapcsolatosak.

2. FEJEZET

Fogalommeghatározások

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „vámhatóságok”: a tagállamoknak a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős vámigazgatásai és mindazok az egyéb hatóságok, amelyeket a nemzeti jog bizonyos vámjogszabályok alkalmazására felhatalmaz;

2. „vámjogszabályok”: a következők összessége:

   a) ez a rendelet és az azt módosító, kiegészítő vagy végrehajtó, uniós vagy nemzeti szinten elfogadott rendelkezések;

   b) a Közös Vámtarifa;

   c) a vámmentességek uniós rendszerének létrehozásáról szóló jogi aktusok;

   d) nemzetközi megállapodások vámügyi rendelkezései, amennyiben ezek a rendelkezések alkalmazandók az Unióban; és

   e) az (EU) 2022/2399 rendelet és az azt módosító, kiegészítő vagy végrehajtó rendelkezések;

3. „a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok”: az Unió vámterületére belépő, onnan kilépő, azon áthaladó vagy az uniós piacon forgalomba hozandó árukra alkalmazandó vámjogszabályoktól eltérő jogszabályok, amelyek végrehajtásában részt vesznek a vámhatóságok;

4. „kereskedelempolitikai intézkedések”: az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámoktól, a kiegyenlítő vámoktól vagy bizonyos árukra kivetett emelt vámok formáját öltő védintézkedésektől eltérő, a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok részeként az EUMSZ 207. cikke alapján elfogadott intézkedések, ideértve különösen a különleges megfigyelési intézkedéseket és védintézkedéseket, behozatali vagy kiviteli engedélyek formájában;

5. „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri;

6. „gazdálkodó”: az a személy, aki vagy amely üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben;

7. „az Unió vámterületén letelepedett személy”:

   a) természetes személy esetében az a személy, akinek szokásos tartózkodási helye az Unió vámterületén található;

b) jogi személy vagy személyegyesülés esetén az a személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye az Unió vámterületén van;

8. „állandó üzleti telephely”: olyan állandó telephely, ahol a szükséges emberi erőforrások és a szükséges műszaki erőforrások egyaránt állandó jelleggel biztosítottak, és amelyen keresztül az adott személy vámügyi műveleteinek teljes körű vagy részleges elvégzése történik;

9. „a letelepedés helye szerinti tagállam”:

a) az a tagállam, amelyben a személy a 7. ponttal összhangban letelepedett; vagy

b) amennyiben a jogi személy vagy a személyegyesülés bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye különböző tagállamokban található, az a tagállam, amelyben az adott személy vagy személyegyesülés vámtevékenységekkel kapcsolatos főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetők, és amelyben a vámtevékenységeknek legalább egy részét végzik vagy végezni fogják;

10. „vámhatósági döntés”: a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan aktusa, amely egy konkrét esetre vonatkozóan hoz döntést, és amely az érintett személyre vagy személyekre joghatással van;

11. „vámeljárás”: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut ezen rendeletnek megfelelően vonhatják:

a) szabad forgalomba bocsátás;

b) különleges eljárások;

c) kivitel;

12. „vámalakiságok”: valamennyi olyan művelet, amelyet valamely személynek és a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámjogszabályoknak való megfelelés érdekében;

13. „importőr”:

a) távértékesítés esetében a távértékesítő importőr;

b) egyéb esetekben az i–v. alpontot az alábbi sorrendben alkalmazva meghatározott személy:

i. az a személy, aki vagy amely jogosult dönteni és döntött az áruknak harmadik országból az Unió vámterületére való beszállításáról;

ii. az a személy, aki vagy amely az i. alpontban említett személytől átvette a jogosultságot;

iii. az a személy, aki vagy amely jogosult dönteni az áruk vámeljárás alá vonásáról, és döntött is erről;

iv. az a fuvarozó, aki vagy amely az árukat az Unió vámterületére beszállítja; vagy

v. az áruk birtokosa;

14. „távértékesítő importőr”: vagy az árut távértékesítés útján értékesítő személy, vagy a távértékesítést elősegítő személy;

15. „távértékesítés”: a 2006/112/EK irányelv 14. cikke (4) bekezdésének 2. pontjában meghatározottak szerint harmadik országokból vagy harmadik területekről importált áruk távértékesítése;

16. „IOSS-szabályozás”: a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás;

17. „exportőr”:

    a) az Unió vámterületéről kiszállítandó árukat szállító magánszemély, ha az említett áruk a magánszemély személyes poggyászában vannak;

    b) az a) pontban nem említett esetekben:

        i. az Unió vámterületén letelepedett olyan személy, aki vagy amely jogosult dönteni az áruknak az említett vámterületről való kiszállításáról, és aki döntött is erről; vagy

        ii. amennyiben nincs az i. pontban említett személy, az Unió vámterületén letelepedett bármely olyan személy, aki vagy amely olyan szerződés szerződő fele, amelynek értelmében árukat szállítanak ki az említett vámterületről;

18. „újrakivitel”: nem uniós áruknak az exportőr által az Unió vámterületéről történő kiszállítása;

19. „indulás előtti információ”: a vámhatóságok számára megadandó vagy rendelkezésükre bocsátandó, az Unió vámterületéről kiszállítandó árukra vonatkozó adatkészlet;

20. „vámjogi képviselő”: minden olyan személy, akit vagy amelyet egy másik személy kijelöl a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megkövetelt intézkedések és vámalakiságok elvégzésére;

21. „adat”: aktusok, tények vagy információk bármilyen digitális vagy nem digitális megjelenítése, vagy az említett aktusok, tények és információk bármely összeállítása, ideértve a dokumentum, hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel formájában történő megjelenítést is;

22. „vámügyi megfigyelés”: az Unió vámterületére belépő, onnan kilépő vagy azon áthaladó árukkal kapcsolatos információk gyűjtése és elemzése az említett árumozgások uniós szintű nyomon követése érdekében, a vámellenőrzések egységes alkalmazásának, valamint a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok betartásának biztosítása, továbbá a kockázatelemzéshez és kockázatkezeléshez való hozzájárulás céljából;

23. „kockázat”: az Unió vámterülete és az e területen kívüli országok között szállított árukkal, valamint az Unió vámterületén belül nem uniós áruk jelenlétével összefüggő olyan esemény bekövetkezésének valószínűsége és hatása, amely fenyegetést jelentene az alábbiakra:

    a) az Uniónak és tagállamainak a pénzügyi vagy gazdasági érdekei;

b) az Uniónak és lakóinak biztonsága és védelme, az emberek, az állatok vagy a növények egészsége, a környezet vagy más közérdek;

c) az uniós vagy nemzeti intézkedések helyes alkalmazása;

24. „gazdasági elemzés”: valamely szakpolitika vagy gazdasági jelenség értékelése vagy számszerűsítése annak megértése érdekében, hogy a gazdasági tényezők hogyan hatnak egy szakpolitika működésére, egy földrajzi területre vagy személyek bármely csoportjára, abból a célból, hogy a jövőre nézve jobb döntéseket lehessen hozni;

25. „kockázatkezelés”: a kockázat szisztematikus megállapítása, ideértve a kockázatot jelentő gazdálkodók profiljának és a gyanús ügyleteknek az azonosítását is, valamint a kockázatnak való kitettségnek és annak potenciális hatásának minimalizálásához szükséges összes intézkedés végrehajtása;

26. „vámfelügyelet”: a vámjogszabályoknak és adott esetben a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés biztosítása vagy az árukkal és azok ellátási láncaival kapcsolatos kockázatok kezeléséhez való egyéb hozzájárulás céljából a vámhatóságok által általában véve hozott intézkedések;

27. „vámellenőrzések”: a vámjogszabályoknak és adott esetben a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés biztosítása vagy az árukkal és azok ellátási láncaival kapcsolatos kockázatok kezeléséhez való egyéb hozzájárulás érdekében a vámhatóságok által elvégzett konkrét intézkedések;

28. „audit”: a vámellenőrzés olyan típusa, amelyet a vámhatóságok konkrét intézkedések formájában végeznek annak érdekében, hogy bizonyítékot gyűjtsenek arra vonatkozóan, hogy a gazdálkodó vezetése, szervezete, belső eljárásai vagy belső rendszerei megfelelnek-e a vonatkozó szabályoknak és követelményeknek, továbbá hogy értékeljék ezeket a bizonyítékokat;

29. „az átengedés helyszíne”:

a) az illetékes vámhivatal;

b) a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott hely, beleértve a megbízható ellenőrzött gazdálkodó által megjelölt helyet is; vagy

c) egy vámszabad terület;

30. „az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítés”: az az intézkedés, amellyel valamely személy tájékoztatja a vámhatóságot arról, hogy az áruk fizikailag az átengedés helyszínén találhatók, és hogy az említett áruknak az érintett vámeljárás alá vonásához vagy átmeneti megőrzés alá helyezéséhez vagy az uniós árutovábbítási eljárás befejezéséhez szükséges adatokat megadták vagy rendelkezésre bocsátották;

31. „véletlenszerű ellenőrzések”: a véletlenszerű mintavétel elvein alapuló vámellenőrzések egy adott sokaság tekintetében;

32. „az áru birtokosa”: az a személy, aki vagy amely az áru felett fizikai ellenőrzést gyakorol;

33. „fuvarozó”:

a) belépés esetében az a személy, aki vagy amely az árukat az Unió vámterületére beszállítja, illetve aki vagy amely az áruk beszállításáért a felelősséget viseli; azonban:

i. kombinált szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely – az Unió vámterületére való beszállítását követően – saját erőből aktív szállítóeszközként továbbhalad;

ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületére történő tényleges fuvarozása céljából a szerződést megköti, és a hajóraklevelet vagy a légifuvar-levelet kiállítja;

b) kilépés esetében az a személy, aki vagy amely az árukat az Unió vámterületéről kiszállítja, illetve aki vagy amely az áruk kiszállításáért a felelősséget viseli; azonban:

i. kombinált szállítás esetében, amikor az Unió vámterületéről kilépő aktív szállítóeszköz csupán szállít egy másik szállítóeszközt, amely az aktív szállítóeszköznek a rendeltetési helyére való megérkezését követően aktív szállítóeszközként saját erőből továbbhalad, a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely miután elhagyta az Unió vámterületét és a rendeltetési helyére megérkezett, saját erőből továbbhalad;

ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületéről történő tényleges fuvarozására vonatkozó szerződést megköti, és a hajóraklevelet vagy a légifuvar-levelet kiállítja;

34. „kockázatelemzés”: adatok – ideértve a személyes adatokat is – kezelése a lehetséges kockázatok azonosítása vagy számszerűsítése céljából, adott esetben elemzési módszerek és az (EU) 2024/1689 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([30]) 3. cikkének 1. pontjában meghatározott mesterséges intelligencia (MI) rendszerek felhasználásával;

35. „kockázati jelzés”: egy lehetséges kockázatra utaló jelzés, amely adatok, információk vagy dokumentumok kockázatelemzését végző automatizált adatkezelési műveleteken alapul;

36. „a kockázatelemzés eredménye”: kockázati jelzés esetében automatikus eljárás vagy a kockázati jelzés ember általi további értékelése alapján annak megállapítása, hogy egy adott kockázat fennáll-e vagy sem;

37. „kockázatcsökkentő intézkedések”: valamely kockázat megelőzésére, csökkentésére vagy kezelésére, illetve hatásának korlátozására irányuló intézkedések, beleértve a következőket:

a) a fuvarozónak vagy az exportőrnek arra vonatkozóan adott utasítás, hogy ne kerüljön sor az áruk berakodására vagy szállítására;

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/1689, 2024.7.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

b) további releváns információk vagy intézkedés kérése;

c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik vámhatóság vagy egyéb illetékes hatóság intézkedése;

d) javaslattétel az ellenőrzések elvégzéséhez legmegfelelőbb helyre és az említett ellenőrzésekhez legmegfelelőbb intézkedésekre;

e) a vámellenőrzés elvégzése;

f) az áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállításakor használandó útvonal és betartandó határidő meghatározása;

38. „ellenőrzési ajánlás”: a vámhatóság vagy az uniós vámhatóság kockázatelemzésen alapuló megállapítása arra vonatkozóan, hogy végre kell-e hajtani kockázatcsökkentő intézkedést, és ha igen, mikor és hol kell azt elvégezni;

39. „ellenőrzési döntés”: az az egyedi intézkedés, amellyel a vámhatóságok döntenek arról, hogy egy ellenőrzést el kell-e végezni;

40. „az ellenőrzés eredménye”: az ellenőrzés előzetes és végső megállapításai, ideértve bármely megjelölt további intézkedést, valamint a megállapításokban érintett illetékes hatóságokat is;

41. „közös kiemelt ellenőrzési terület”: konkrét vámeljárások, árutípusok, útvonalak, fuvarozási módok vagy gazdálkodók, amelyeket abból a célból választottak ki, hogy egy bizonyos időszakban fokozott szintű kockázatelemzés és kockázatcsökkentő intézkedések tárgyát képezzék, a vámhatóságok által általában elvégzett egyéb ellenőrzések sérelme nélkül;

42. „közös kockázati kritériumok és standardok”: a kockázati területre vonatkozó kockázatelemzés paraméterei és az említett paraméterek gyakorlati alkalmazására vonatkozó, kapcsolódó standardok;

43. „felügyeleti stratégia”: egy kockázat kezelésére vonatkozó megközelítés, amelynek célja, hogy arányos és hatékony módon egyensúlyt teremtsen az operatív vámfelügyeleti erőfeszítések és a kockázatcsökkentő intézkedések között az ellátási lánc egészében;

44. „szállítmány”: egy feladó által egy címzettnek ugyanazon szállítási szerződés keretében és ugyanazon szállítóeszközzel – ideértve a multimodális szállítást is – továbbított, ugyanazon területről vagy harmadik országból érkező, ugyanolyan típusú, osztályú vagy azonos leírással rendelkező, vagy egybecsomagolt áruk;

45. „vámjogi státus”: az áruk uniós vagy nem uniós áru státusa;

46. „uniós áruk”: azok az áruk, amelyek a következő kategóriák valamelyikébe tartoznak:

a) teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmaznak harmadik országokból behozott árukat;

b) harmadik országokból az Unió vámterületére beszállított és szabad forgalomba bocsátott áruk;

c) az Unió vámterületén belül kizárólag a b) pontban említett árukból vagy az a) és a b) pontban említett árukból előállított vagy termelt áruk;

47. „nem uniós áruk”: az uniós áruktól eltérő vagy uniós vámjogi státusukat elvesztett áruk;

48. „áru átengedése”: a vámhatóságok vagy a nevükben eljáró más személyek azon intézkedése, amellyel az árut rendelkezésre bocsátják azon vámeljárás céljaira, amely alá az adott árut kívánják vonni;

49. „belépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületére való beszállításáról;

50. „kilépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületéről való kiszállításáról;

51. „átmeneti megőrzési árunyilatkozat”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi, hogy az áruk átmeneti megőrzésben vannak;

52. „vám-árunyilatkozat”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vámeljárás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést;

53. „az áru vám elé állítása”: a vámhatóságok értesítése az áruknak a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalba vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre történő érkezéséről, és az áruk vámellenőrzés céljára történő rendelkezésre állásáról;

54. „nyilatkozattevő”: az a személy, aki vagy amely a saját nevében vám-árunyilatkozatot, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, belépési gyűjtő árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést nyújt be, vagy az a személy, akinek vagy amelynek a nevében ilyen árunyilatkozatot vagy értesítést nyújtanak be;

55. „újrakiviteli árunyilatkozat”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az Unió vámterületéről nem uniós árukat kíván kiszállítani, a vámszabad területi eljárás hatálya alatt vagy átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruk kivételével;

56. „újrakiviteli értesítés”: azon dokumentum, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy valamely vámszabad területi eljárás hatálya alá tartozó vagy átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árut kíván kiszállítani az Unió vámterületéről;

57. „gyártó”:

   a) a termék gyártója az adott termékre vonatkozó, a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok szerint;

   b) a termelő az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mezőgazdasági termékek, illetve nyersanyagok esetében; vagy

   c) az a) és a b) pontban említett gyártó vagy termelő hiányában az a természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely a terméket gyártotta vagy gyárttatta, és a terméket saját vagy a személyegyesülés neve vagy védjegye alatt forgalmazza;

58. „termékbeszállító”: az ellátási láncban részt vevő természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely a termék egy részének vagy egészének gyártását gyártóként vagy bármilyen egyéb módon végzi;

59. „átmeneti megőrzés”: a nem uniós áruk azon helyzete, amikor azokat az Unió vámterületére történő megérkezésük fuvarozó általi bejelentése és a vámeljárás alá vonásuk vagy újrakivitelük közötti időszakban vámfelügyelet alatt ideiglenesen tárolják;

60. „várható első belépési vámhivatal”: az a vámhivatal, amely a vámfelügyelet tekintetében illetékes azon a helyen, ahova az árukat szállító szállítóeszközt az Unió vámterületére egy azon a területen kívüli területről érkeztetni kívánják;

61. „előzetes rakományinformáció”: a vámhatóságok számára megadott, vagy rendelkezésükre bocsátott, az Unió vámterületére beszállítandó árukra vonatkozó adatkészlet;

62. „feldolgozott termékek”: azok a feldolgozási eljárás alá vont áruk, amelyeken feldolgozási műveleteket végeztek;

63. „feldolgozási műveletek”: a következők valamelyikét jelentik:

a) az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy az áru más áruhoz történő hozzáillesztését is;

b) az áru feldolgozása;

c) az áru megsemmisítése;

d) az áru javítása, ideértve az áru felújítását és helyreállítását is;

e) olyan áru felhasználása, amely nem található meg a feldolgozott termékekben, de amely lehetővé teszi vagy megkönnyíti az említett termékek előállítását, még akkor is, ha az ilyen áru a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódik (gyártási segédanyagok);

64. „az árutovábbítási eljárás jogosultja”: az a személy, aki vagy amely az árutovábbítási árunyilatkozatot benyújtja, illetve aki vagy amely az áruknak az említett eljárás alá vonásához szükséges információkat megadja, illetve akinek vagy amelynek érdekében a nyilatkozatot benyújtják vagy az információkat megadják;

65. „elszámolási kulcs”: egy adott mennyiségű, feldolgozási eljárás alá vont áru feldolgozásából előállított feldolgozott termékek mennyisége vagy százaléka;

66. „harmadik ország”: az Unió vámterületén kívül fekvő ország vagy terület;

67. „vámtartozás”: valamely személynek a vámjogszabályok alapján az adott árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére való kötelezettsége;

68. „adós”: a vámtartozás megfizetéséért felelős bármely személy;

69. „behozatali vám”: az áru behozatalakor fizetendő vám;

70. „kiviteli vám”: az áru kivitelekor fizetendő vám;

71. „visszafizetés”: a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének visszatérítése;

72. „elengedés”: a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó kötelezettség alóli mentesítés;

73. „vételi jutalék”: az a díj, amelyet az importőr azért fizet az ügynökének, mert képviseli őt az értékelendő áru vétele során;

74. „válság”: olyan természetes vagy ember által okozott, rendkívüli jellegű és mértékű esemény, amely az Unión belül vagy kívül történik, és veszélyezteti a lakosok, a gazdálkodók, vagy a vámhatóságok által alkalmazott személyzet biztonságát, védelmét, egészségét és életét, továbbá sürgős intézkedéseket tesz szükségessé az áruk beléptetése, kiléptetése vagy továbbítása tekintetében;

75. „válságreagálási egység”: az uniós vámhatóságon belüli szolgálat, amely koordinálja a vámunión belül az uniós válságreagálási erőfeszítéseket;

76. „mikro-, kis- és középvállalkozások” vagy „kkv-k”: a 2003/361/EK ajánlás 2. cikkében foglalt meghatározás szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások;

77. „gazdálkodók nyilvántartási és azonosító száma” vagy „EORI-szám”: vámhatóság által gazdálkodóhoz vagy más személyhez annak vámügyi célokból történő nyilvántartásba vétele érdekében hozzárendelt, az Unió vámterületén belüli egyedi azonosító szám;

78. „tételsor”: egy szállítmányon belül egy vagy több, azonos tarifális besorolással, leírással és – amennyiben azt a vonatkozó vám-árunyilatkozatra vagy a vámhatóságok számára megadandó vagy a rendelkezésükre bocsátandó adatokra alkalmazandó adatszolgáltatási követelmények részeként előírják – azonos származással rendelkező áru;

79. „közös határátkelőhely”: vagy valamely tagállam területén, vagy egy szomszédos harmadik ország területén található vámügyi határátkelőhely, amelynél az említett tagállam és az említett szomszédos harmadik ország vámhatóságai kétoldalú megállapodás alapján alkalmazzák saját vámjogszabályaikat.

3. FEJEZET

Az illetékes vámhatóság és a vámhivatalok működési szabályai

6. cikk

Az illetékes vámhatóság

(1) Az illetékes vámhatóság a következő:

a) a 4. fejezet szerinti, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó döntések tekintetében – a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével – a kérelmező letelepedési helye szerinti tagállam vámhatósága;

b) a 97–100. cikk alapján végzendő tevékenységek tekintetében az első belépési vámhivatal vonatkozásában illetékes vámhatóság;

c) a 101., 102. és 103. cikk alapján végzendő tevékenységek tekintetében az első belépési vámhivatal vonatkozásában illetékes vámhatóság, vagy annak a tagállamnak a vámhatósága, amelyben az árukat kirakják vagy átrakják, a 101. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett konkrét helyzettől függően;

d) a 104–108. cikk és az V. cím alapján végzendő tevékenységek tekintetében annak a tagállamnak a vámhatósága, amelyben:

i. az átmeneti megőrzésbe helyezendő áruk találhatók – beleértve azt a helyet is, ahol az árutovábbítási eljárás befejeződik –, a konkrét helyzettől függően; vagy

ii. a vámeljárás alá vonandó áruk találhatók;

e) a VII. cím alapján végzendő, az áruk vámeljárás alá vonásával kapcsolatos tevékenységektől eltérő tevékenységek tekintetében az azon hely szerinti vámhatóság, ahol az áruk elhagyják az Unió vámterületét.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjától eltérve, az illetékes vámhatóság a következő:

a) a távértékesítés esetén történő szabad forgalomba bocsátás esetében, amennyiben a távértékesítő importőr nem veszi igénybe az IOSS-szabályozást, annak a tagállamnak a vámhatósága, amelybe az árukat szállítani kell;

b) amennyiben az importőr vagy az exportőr megbízható ellenőrzött gazdálkodó, az importőrnek vagy az exportőrnek vagy vámjogi képviselőjének a letelepedési helye szerinti tagállam vámhatósága;

c) amennyiben a nyilatkozattevő számára a 91. cikkel összhangban engedélyezték a központi vámkezelés alkalmazását, az adott nyilatkozattevő letelepedési helye szerinti tagállam vámhatósága.

(3) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó letelepedési helye szerinti vámhatóság köteles:

a) felügyelni az áruknak az adott vámeljárás alá vonását;

b) elvégezni a megadott információ megerősítéséhez szükséges vámellenőrzéseket;

c) indokolt esetben vámellenőrzés elvégzését kérni az áruk feladási helye vagy végső rendeltetési helye szerinti vámhatóságtól;

d) vámellenőrzések elvégzését kérni az áruk belépési vagy kilépési helye szerinti vámhatóságtól, ha olyan kockázat áll fenn, amely csak azután csökkenthető, hogy az áruk megérkeztek az Unió vámterületére, vagy mielőtt elhagyják az említett vámterületet;

e) elvégezni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez szükséges vámalakiságokat.

(4) Figyelembe véve a kereskedelmi forgalom tekintetében észszerűen várható hatást, a rendelkezésre álló ellenőrzési erőforrásokat és a kockázat súlyosságát, az áruk feladási vagy végső rendeltetési helye, illetve az áruk Unió vámterületére való belépésének vagy onnan való kilépésének helye szerinti vámhatóság köteles elvégezni a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak és a központi vámkezelésre vonatkozó engedély jogosultjának letelepedési helye szerinti vámhatóság által a (3) bekezdés c) és d) pontjával összhangban kért vámellenőrzéseket, és tájékoztatni az említett vámhatóságot ezen ellenőrzések eredményeiről, az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó saját ellenőrzéseinek sérelme nélkül.

(5) Az illetékes vámhatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok helyes alkalmazásának biztosításához szükséges információkhoz.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett konkrét esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a vámhatóságoknak az e cikk (4) bekezdésében említett együttműködésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság iránymutatásokat fogad el a vámhatóságok közötti, a (4) bekezdésben említett együttműködéssel kapcsolatos feladatok meghatározása céljából.

7. cikk

Az illetékes vámhivatalokra vonatkozó működési szabályok

(1) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a tagállamok határozzák meg a vámhivatalaik helyét és illetékességét.

(2) A tagállamok – a forgalom és az áruk jellegének, valamint azon vámeljárásoknak a figyelembevételével, amelyek alá az árukat vonják – gondoskodnak arról, hogy az említett vámhivatalok hivatalos nyitvatartási ideje észszerű és megfelelő legyen annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a nemzetközi forgalom akadályozása és torzítása.

4. FEJEZET

Vámhatósági döntések

1. szakasz

Általános elvek

8. cikk

Kérelem alapján hozott döntések

(1) Ha valamely személy kérelmez egy, a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó döntést, e személynek minden, az illetékes vámhatóságok által kért, a döntéshozatalhoz szükséges információt meg kell adnia.

A vámjogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően a döntést kérelmezheti több személy is, és az vonatkozhat több személyre is.

(2) A vámhatóságoknak késedelem nélkül, de legkésőbb a döntés iránti kérelem kézhezvételét követő 30 naptári napon belül ellenőrizniük kell, hogy teljesülnek-e a kérelem befogadásának feltételei.

Ha valamely vámhatóság azt állapítja meg, hogy a döntés iránti kérelem tartalmazza mindazokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a döntést meghozza, a kérelem kézhezvételét követő 30 naptári napon belül közölnie kell a kérelmezővel, hogy a kérelmet befogadta.

Ha valamely vámhatóság azt állapítja meg, hogy a kérelem nem tartalmazza az összes szükséges információt, észszerű határidőn belül – amely nem haladja meg a 30 naptári napot – fel kell kérnie a kérelmezőt, hogy adja meg a releváns kiegészítő információkat. Ilyen esetekben a vámhatóságnak az első kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb 60 naptári napon belül el kell döntenie, hogy a kérelem hiánytalan és ezáltal befogadható, vagy pedig hiányos, és ezáltal elutasítandó. Ha a vámhatóság az említett határidőn belül nem tájékoztatja a kérelmezőt a döntéséről, a kérelmet a 60 naptári nap elteltével befogadottnak kell tekinteni.

(3) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével az illetékes vámhatóságnak az (1) bekezdésben említett döntést legkésőbb a kérelem befogadásától számított 120 naptári napot követően meg kell hoznia, és erről a kérelmezőt késedelem nélkül értesítenie kell.

Amennyiben a vámhatóság a döntés meghozatalának határidejét nem tudja betartani, ideértve azt az esetet is, amikor a késedelem más illetékes hatóságokkal vagy nemzetközi szervekkel folytatott, folyamatban lévő konzultációknak tudható be, a vonatkozó határidő lejárta előtt erről értesítenie kell a kérelmezőt, megindokolva a késedelmet, és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a döntés meghozatalához szükségesnek tart. A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével ez a további időtartam nem haladhatja meg a 30 naptári napot.

Ezen túlmenően, a vámhatóság a döntés meghozatalára a vámjogszabályokban megállapított határidőt meghosszabbíthatja, amennyiben a kérelmező a kedvező döntés meghozatalához szükséges feltételeknek és kritériumoknak való megfelelést célzó kiigazítások megtétele érdekében ezt kérelmezi. Az említett kiigazításokról és a megtételükhöz szükséges további időtartamról tájékoztatni kell a vámhatóságot, amely határoz arról, hogy engedélyezi-e a meghosszabbítást.

Amennyiben a vámhatóság az első, a második és a harmadik albekezdésben megállapított határidőn belül nem hoz döntést, a kérelmezőnek automatikus értesítést kell kapnia. A kérelmező a döntéshozatal elmulasztását elutasító döntésnek tekintheti.

(4) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével, vagy magának a döntésnek az eltérő rendelkezése hiányában, a döntés attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a kérelmező azt megkapja, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

A 19. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetek kivételével a döntések a vámhatóságok által az elfogadásuk napjától végrehajthatók.

(5) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével a döntés időbeli korlátozás nélkül érvényes.

(6) Egy olyan döntés meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené a kérelmezőt, a vámhatóságnak közölnie kell a kérelmezővel a döntés alapjául használni kívánt okokat. A kérelmező számára meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amelyen a közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta (meghallgatáshoz való jog). Ezen időtartam lejártát követően a kérelmezőt megfelelő formában értesíteni kell a döntésről.

Az első albekezdésben említett jogok és kötelezettségek nem alkalmazandók:

a) amennyiben a döntés a 15. cikk (1) bekezdésében említett, kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozik;

b) a vámkontingensből való részesedés megtagadása esetén, amennyiben az adott vámkontingens kerete a 166. cikk (4) bekezdésének első albekezdése értelmében kimerült;

c) amennyiben az Unió és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra jelentett veszély jellege vagy szintje úgy kívánja;

d) amennyiben az érintett döntés célja egy olyan másik döntés végrehajtásának biztosítása, amellyel kapcsolatban a kérelmező lehetőséget kapott álláspontjának kifejtésére, az érintett tagállam jogának sérelme nélkül;

e) amennyiben csalás elleni küzdelem céljából indított vizsgálatot sértene;

f) amennyiben a kérelem nem felel meg a befogadása feltételeinek;

g) amennyiben a vámhatóság arra utasítja azt a személyt, aki vagy amely a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtotta, vagy aki vagy amely az előzetes rakományinformációkat megadta vagy rendelkezésre bocsátotta, hogy az áruk nem kerülhetnek berakodásra vagy szállításra;

h) amennyiben a döntés a kérelmezőnek a 217. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról való értesítésére vonatkozik;

i) amennyiben az EORI-számot az érintett gazdálkodó kérésére érvényteleníteni kell, vagy ha három évig nem folyik vámtevékenység, vagy a gazdálkodó már nem létezik;

j) amennyiben az Uniónak vagy tagállamainak a pénzügyi érdekeit fenyegető veszély jellege vagy szintje úgy kívánja.

(7) A kérelmezőt hátrányosan érintő döntésben meg kell jelölni az alapjául szolgáló okokat, és utalni kell a 18. cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikkben említett kérelmekhez és döntésekhez szükséges adatok;

b) az e cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem befogadására vonatkozó feltételek;

c) azok a konkrét esetek, amelyekben az egy konkrét döntés meghozatalára vonatkozó határidő és az e határidő esetleges meghosszabbítására alkalmazandó határidő eltér az e cikk (3) bekezdésében említett határidőktől;

d) az e cikk (4) bekezdésében említett konkrét esetek, amelyekben egy döntés nem attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a kérelmező azt megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta;

e) az e cikk (5) bekezdésében említett azon konkrét esetek, amelyekben a döntés nem időbeli korlátozás nélkül érvényes;

f) az e cikk (6) bekezdésének első albekezdésében említett időtartam;

g) az e cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett esetekre vonatkozó szabályok.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (2) és (3) bekezdésének módosítása céljából annak érdekében, hogy adott esetben lerövidítse az ott említett határidőket, amint az uniós vámadatközpont működőképessé válik.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az alábbiakra vonatkozó eljárásokat:

a) a döntés iránti kérelemnek az (1) és a (2) bekezdés szerinti benyújtása és befogadása;

b) az e cikkben említett döntések meghozatala, ideértve adott esetben a meghallgatáshoz való joggal és az érintett tagállamokkal való konzultációval kapcsolatos eljárást is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A kérelem alapján hozott döntések kezelése

(1) A döntés jogosultjának teljesítenie kell a döntésből eredő kötelezettségeit.

(2) A döntés jogosultjának folyamatosan nyomon kell követnie az említett döntésből eredő kritériumoknak és feltételeknek való megfelelést, valamint az említett döntésből eredő kötelezettségek teljesítését, és adott esetben a jogellenes vagy szabálytalan ügyletek megelőzésére, felderítésére és kijavítására képes belső ellenőrzési rendszert kell létrehoznia.

(3) A döntés jogosultja köteles haladéktalanul értesíteni a vámhatóságokat a döntés meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a szóban forgó döntés fenntartását vagy tartalmát.

(4) A vámhatóságoknak rendszeresen nyomon kell követniük, hogy a döntés jogosultja továbbra is megfelel-e a vonatkozó kritériumoknak, és teljesíti-e a vonatkozó kötelezettségeknek, különös tekintettel arra, hogy a döntés jogosultja képes-e megfelelő belső ellenőrzések révén megelőzni és orvosolni a hibákat, illetve reagálni azokra, valamint értesíteni a vámhatóságokat a vámcsalás minden olyan gyanújáról, amelyről a jogosultnak tudomása van vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen, vagy olyan információról, amely a felderítéséhez vezethet, különösen a 27., 28., 30. és 31. cikkel összhangban. E nyomonkövetési tevékenység alapján a vámhatóságoknak adott esetben értékelniük kell a döntés jogosultjának kockázati profilját. Amennyiben a döntés jogosultja három évnél rövidebb ideje telepedett le az Unió vámterületén, a vámhatóságoknak szoros nyomon követés alatt kell tartaniuk a jogosultat a döntés meghozatalát követő első évben.

(5) A vámhatóságok kötelesek tájékoztatni az uniós vámhatóságot a kérelem alapján hozott döntésekről és a (4) bekezdéssel összhangban végzett valamennyi nyomonkövetési tevékenységről. Az uniós vámhatóság ezeket az információkat kockázatkezelési célból figyelembe veszi.

(6) A vámhatóságoknak 2034. február 28-ig rögzíteniük kell döntéseiket a Bizottság és a tagállamok által kifejlesztett, információcserére szolgáló, meglévő elektronikus rendszerekben. A Bizottság és a tagállamok e rendszerekben hozzáférhetnek az említett döntésekhez és az azok alapjául szolgáló információkhoz.

(7) Azon egyéb alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amelyekben a döntések érvénytelenek vagy semmisek, a döntést hozó vámhatóságok bármikor megsemmisíthetik, visszavonhatják vagy módosíthatják a döntést, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak. A vámhatóságoknak tájékoztatniuk kell az uniós vámhatóságot a vámhatósági döntések ilyen megsemmisítéséről, visszavonásáról és módosításáról, kivéve ha ez az információ már rendelkezésre áll az uniós vámadatközpontban.

(8) Vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben a vámhatóságoknak újra kell értékelniük a döntést.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) a döntések e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett nyomon követésére vonatkozó részletes szabályok;

b) az e cikk (8) bekezdésében említettek szerinti azon konkrét esetek, amelyekben a döntéseket újra kell értékelni, valamint az ilyen újraértékelés szabályai.

10. cikk

A döntések egész Unióra vonatkozó érvényessége

A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos döntések érvényessége az Unió vámterületének egészére kiterjed, azon esetek kivételével, amikor a döntés rendelkezik arról, hogy a hatálya egy vagy több tagállamra korlátozódik.

11. cikk

A kedvező döntések megsemmisítése

(1) A vámhatóságoknak meg kell semmisíteniük a döntés jogosultja számára kedvező döntést, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a döntést helytelen vagy hiányos információ alapján hozták meg;

b) a döntés jogosultja tudta, vagy észszerűen tudnia kellett volna, hogy az információ helytelen vagy hiányos volt;

c) ha az információ helyes és teljes körű lett volna, a döntés tartalma eltérő lett volna.

(2) A döntés jogosultját értesíteni kell a döntés megsemmisítéséről.

(3) A döntés megsemmisítése az eredeti döntés hatálybalépésének napjától kezdve lép hatályba, kivéve ha erről az említett megsemmisítésről szóló döntésben a vámjogszabályoknak megfelelően másképp rendelkeznek.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a kedvező döntések megsemmisítésére vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

A kedvező döntések visszavonása, felfüggesztése és módosítása

(1) A kedvező döntést vissza kell vonni vagy módosítani kell:

a) ha az adott döntés meghozatalára vonatkozó feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül;

b) ha a döntés jogosultja nem teljesíti az adott döntésben előírt kötelezettségeket; vagy

c) a döntés jogosultjának kérelmére.

(2) A kedvező döntést fel kell függeszteni, ha:

a) a vámhatóság úgy ítéli meg, hogy elegendő indok lehet a döntés megsemmisítésére, visszavonására vagy módosítására, de egyelőre nem rendelkezik az ahhoz szükséges összes elemmel, hogy a megsemmisítésről, a visszavonásról vagy a módosításról határozzon;

b) a vámhatóság úgy ítéli meg, hogy a döntés feltételei nem teljesülnek, vagy a döntés jogosultja nem felel meg az adott döntésben előírt kötelezettségeknek, és helyénvaló a döntés jogosultja számára időt biztosítani a feltételek teljesítéséhez vagy a kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges intézkedések megtételére;

c) a felfüggesztést a döntés jogosultja kéri azért, mert ideiglenesen nem képes teljesíteni az adott döntés feltételeit vagy az abban előírt kötelezettségeket.

A b) és a c) pontban említett esetekben a döntés jogosultjának értesítenie kell a döntés meghozatalában illetékes vámhatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a jogosult a feltételek teljesítése vagy a kötelezettségeknek való megfelelés érdekében meg fog tenni, valamint az említett intézkedések megtételéhez szükséges időről.

(3) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét eseteket kivéve, a több személynek címzett kedvező döntés csak azon személy tekintetében vonható vissza, aki vagy amely nem teljesíti az adott döntésben előírt valamely kötelezettséget.

(4) A döntés jogosultját értesíteni kell a döntés visszavonásáról, felfüggesztéséről vagy módosításáról.

(5) A 8. cikk (4) bekezdését alkalmazni kell a döntés visszavonására, felfüggesztésére vagy módosítására.

Kivételes esetekben azonban, ha a döntés jogosultjának jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóságok legfeljebb egy évvel későbbre halaszthatják a visszavonás vagy a módosítás hatálybalépésének napját. Ezt az időpontot fel kell tüntetni a visszavonásról vagy a módosításról szóló döntésben.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) a (3) bekezdésben említett azon konkrét esetek, amelyekben a vámhatóságok számára engedélyezett, hogy a több személynek címzett kedvező döntést a döntésben előírt valamely kötelezettség teljesítését elmulasztó személytől eltérő személyek tekintetében is visszavonják;

b) azon rendkívüli esetek, amelyekben a vámhatóságok számára engedélyezett, hogy az (5) bekezdés második albekezdésével összhangban későbbre halasszák a visszavonás vagy a módosítás hatálybalépésének napját.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a kedvező döntések visszavonására, felfüggesztésére vagy módosítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Kérelem nélkül hozott döntések

Azon esetek kivételével, amikor a vámhatóság igazságügyi hatóságként jár el, a 8. cikk (4)–(7) bekezdése, a 9. cikk (7) bekezdése, valamint a 10., a 11. és a 12. cikk értelemszerűen alkalmazandó azokra a döntésekre, amelyeket a vámhatóságok az érintett személy kérelme nélkül hoznak.

14. cikk

A vámeljárás vagy átmeneti megőrzés alá vont árukra vonatkozó döntésekre alkalmazandó korlátozások

A kedvező döntés visszavonása, módosítása vagy felfüggesztése nem érintheti azokat az árukat, amelyeket a visszavonás, a módosítás vagy a felfüggesztés hatálybalépésének napján a visszavont, a módosított vagy a felfüggesztett döntés alapján már vámeljárás alá vontak és még mindig vámeljárás alatt állnak, vagy átmeneti megőrzésben vannak, kivéve ha az érintett személy azt kéri.

2. szakasz

Kötelező érvényű felvilágosítás

15. cikk

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések

(1) A vámhatóságoknak kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó döntéseket (KTF-döntések), kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó döntéseket (KSZF-döntések) és kötelező érvényű vámérték-megállapítási felvilágosításra vonatkozó döntéseket (KVF-döntések) kell hozniuk.

Az említett kérelmek nem fogadhatók be az alábbi esetekben:

a) ha a kérelmet valamely döntés jogosultja vagy az érdekében eljáró személy ugyanabban vagy egy másik vámhivatalban nyújtja vagy nyújtotta be:

i. a KTF-döntések esetében ugyanazon áruk tekintetében;

ii. a KSZF-döntések esetében ugyanazon áruk tekintetében és a származás megszerzését meghatározókkal azonos körülmények között;

iii. a KVF-döntések esetében a vámértéket meghatározókkal azonos körülmények között lévő áruval kapcsolatban;

b) ha a kérelem nem kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntés tervezett felhasználására vagy valamely vámeljárás tervezett alkalmazására vonatkozik.

(2) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések kizárólag az érintett áruk tarifális besorolása, illetve származásuknak vagy vámértékéküknek a megállapítása tekintetében kötelező érvényűek az alábbiakra nézve:

a) a vámhatóságokra a döntés jogosultjával összefüggésben csak az olyan áruk tekintetében, amelyekre nézve a vámalakiságokat a döntés hatálybalépésének napját követően végezték el;

b) a döntés jogosultjára a vámhatóságokkal összefüggésben csak attól a naptól kezdődő hatállyal, amikor a döntésről az értesítést megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

(3) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések a hatálybalépésük napjától számított három évig lehetnek érvényesek.

(4) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntéseknek egy bizonyos vámeljárás keretében való alkalmazásához a döntés jogosultjának be kell tudnia bizonyítani az alábbiakat:

a) KTF-döntés esetében azt, hogy az érintett áruk minden tekintetben megfelelnek a döntésben leírt áruknak;

b) KSZF-döntés esetében azt, hogy az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a döntésben leírt áruknak és körülményeknek;

c) KVF-döntés esetében azt, hogy az érintett áruk vámértékét meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a döntésben leírt körülményeknek.

16. cikk

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések kezelése

(1) A KTF-döntés a 15. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti, amennyiben már nem felel meg a jogszabályoknak az alábbiak valamelyikének eredményeképpen:

a) a 166. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nómenklatúrák módosításának elfogadása; vagy

b) a 167. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések elfogadása.

Ilyen esetekben a KTF-döntés a módosítás vagy az intézkedések alkalmazásának kezdőnapjától veszti érvényét.

(2) A KSZF-döntés a 15. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti:

a) ha a KSZF-döntés valamely kötelező erejű uniós jogi aktus elfogadása vagy valamely, az Unióban alkalmazandóvá váló megállapodás Unió általi megkötése következtében már nem felel meg az uniós jognak; az ilyen esetekben a KSZF-döntés az említett jogi aktus vagy megállapodás alkalmazásának kezdőnapjától veszti érvényét; vagy

b) ha a KSZF-döntés már nem egyeztethető össze a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által létrehozott, a származási szabályokról szóló megállapodással vagy az áruk származásának meghatározására vonatkozó olyan tanácsadó véleményekkel, tájékoztatással, tanácsadással és hasonló aktusokkal, amelyek biztosítják az említett megállapodás értelmezésének és alkalmazásának egységességét; az ilyen esetekben a KSZF-döntés attól az időponttól veszti érvényét, amikor az említetteket közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A KVF-döntés a 15. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti:

a) ha a KVF-döntés valamely kötelező erejű uniós jogi aktus elfogadása következtében már nem felel meg az uniós jognak; az ilyen esetekben a KVF-döntés az említett jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától veszti érvényét; vagy

b) amennyiben a KVF-döntés már nem egyeztethető össze az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkével vagy az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló 1994. évi megállapodással ([31]), illetve az említett megállapodás értelmezése céljából a Vámérték-megállapítási Bizottság által elfogadott határozatokkal; az ilyen esetekben a KVF-döntés attól az időponttól veszti érvényét, amikor azt közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések visszamenőleges hatállyal nem veszthetik érvényüket.

(5) A 9. cikk (7) bekezdésétől és a 11. cikktől eltérve a vámhatóságoknak csak abban az esetben kell megsemmisíteniük a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntéseket, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információn alapulnak.

([31]) HL L 336., 1994.12.23., 119. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

(6) A vámhatóságoknak a 9. cikk (7) bekezdésének és a 12. cikknek megfelelően kell visszavonniuk a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntéseket. Az ilyen döntéseket azonban nem lehet visszavonni a döntés jogosultjának kérelmére.

(7) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntéseket nem lehet módosítani.

(8) A vámhatóságoknak vissza kell vonniuk a KTF-döntéseket, ha azok már nem egyeztethetők össze a 166. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nómenklatúrák bármelyikének értelmezésével, az alábbiak bármelyikének következtében:

a) a 2658/87/EGK tanácsi rendelet ([32]) 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében említett magyarázó megjegyzések elfogadása; az ilyen estekben a KTF-döntés attól a naptól kezdődő hatállyal kerül visszavonásra, amikor az említett magyarázó megjegyzéseket közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

b) az Európai Unió Bírósága valamely ítéletének kihirdetése; az ilyen estekben a KTF-döntés attól a naptól kezdődő hatállyal kerül visszavonásra, amikor az ítélet rendelkező részét közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

c) besorolási döntéseknek, besorolási véleményeknek vagy a Vámegyüttműködési Tanács létrehozásáról szóló, 1950. december 15-én, Brüsszelben kelt egyezmény által felállított szervezet által elfogadott, a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Nómenklatúrájához fűzött magyarázatok módosításának az elfogadása; az ilyen estekben a KTF-döntés attól a naptól kezdődő hatállyal kerül visszavonásra, amikor a vonatkozó bizottsági közleményt közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

(9) A KSZF- és a KVF-döntéseket vissza kell vonni, ha azok már nem egyeztethetők össze az Európai Unió Bíróságának valamely ítéletével, mégpedig az ítélet rendelkező részének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától kezdődő hatállyal.

(10) Ha egy kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntés az (1) bekezdés b) pontjának, illetve a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően érvényét veszti, vagy ha azt a (6), a (8) vagy a (9) bekezdésnek megfelelően visszavonják, a döntés továbbra is alkalmazható azon kötelező érvényű szerződések tekintetében, amelyek az adott döntésen alapulnak és amelyeket az adott döntés érvényességének megszűnése vagy visszavonása előtt kötöttek. Ez a további felhasználhatóság nem vonatkozhat azokra az esetekre, amikor a KSZF-döntést kivinni kívánt áruk tekintetében hozták.

Az első albekezdésben említett további felhasználhatóság időtartama nem haladhatja meg az attól a naptól számított hat hónapot, amelyen a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntés érvényét veszti vagy visszavonásra kerül. A 167. cikk (4) bekezdésében, a 172. cikkben vagy a 182. cikkben említett intézkedés azonban kizárhatja az említett további felhasználhatóságot, vagy rövidebb időtartamot állapíthat meg. Olyan termékek esetében azonban, amelyekhez behozatali vagy kiviteli igazolást nyújtottak be a vámalakiságok elvégzésekor, a hat hónapos időtartam helyébe az igazolás érvényességi ideje lép.

([32]) A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések további felhasználhatóságának igénybevétele érdekében az érintett döntés jogosultjának kérelmet kell benyújtania a döntést meghozó vámhatósághoz az azon időponttól számított 30 napon belül, amikor a döntés érvényét veszti vagy visszavonásra kerül, és a kérelemben fel kell tüntetnie azokat a mennyiségeket, amelyek vonatkozásában a további felhasználhatóságot kérelmezi, valamint azt a tagállamot vagy azokat a tagállamokat, amelyben vagy amelyekben a további felhasználhatóság időtartama alatt az áruk vámkezelése meg fog történni. A vámhatóságnak döntést kell hoznia a további felhasználhatóságról és erről haladéktalanul, de legkésőbb 30 nappal azt az időpontot követően értesítenie kell a jogosultat, amikor az említett döntés meghozatalához szükséges minden információt kézhez kap.

(11) A Bizottság értesíti a vámhatóságokat, amennyiben:

a) felfüggesztésre kerül az olyan árukra vonatkozó kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntések meghozatala, amelyek esetében a helyes és egységes tarifális besorolás, illetve a származás vagy a vámérték helyes megállapítása nem biztosított; vagy

b) az a) pontban említett felfüggesztést visszavonták.

(12) A Bizottság határozat formájában végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy vonjanak vissza valamely KTF-döntést, KSZF-döntést vagy KVF-döntést az áruk helyes és egységes tarifális besorolásának, illetve a származás vagy a vámérték helyes megállapításának biztosítása érdekében.

Ilyen döntés elfogadása előtt a Bizottság közli a döntése alapjául használni kívánt indokokat a KTF-döntés, a KSZF-döntés vagy a KVF-döntés jogosultjával, akinek, illetve amelynek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amikor az adott közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (12) bekezdésében említett döntések meghozatalára vonatkozó szabályok megállapítása révén történő kiegészítése céljából, ideértve azon szabályokat is, amelyek az érintett személyeknek a Bizottság által meghozandó határozatok alapjául szolgáló indokokról való tájékoztatására, valamint arra a határidőre vonatkoznak, amelyen belül az említett személyek kifejezhetik álláspontjukat.

(14) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó döntés felhasználása azt követően, hogy az érvényét vesztette vagy visszavonásra került, e cikk (10) bekezdésének megfelelően;

b) a vámhatóságok értesítése e cikk (11) bekezdésével összhangban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. szakasz

Jogorvoslat

17. cikk

Igazságügyi hatóság által hozott döntések

A 18. és a 19. cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket az igazságügyi hatóság vagy az igazságügyi hatóságként eljáró vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó döntés megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be.

18. cikk

Jogorvoslati jog

(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóságok által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely döntés ellen, feltéve, hogy a döntés közvetlenül és személyesen érinti az említett személyt.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságoktól egy döntés meghozatalát kérte, és azt nem kapta meg a 8. cikk (3) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jogának gyakorlására.

(2) A jogorvoslati jog gyakorlását legalább két szakaszban kell lehetővé tenni:

a) az első szakaszban az érintett tagállam által erre a célra kijelölt vámhatóság, illetve igazságügyi hatóság vagy más szerv előtt;

b) ezt követően valamely olyan, magasabb szintű független szerv előtt, amely – az érintett tagállam nemzeti jogától függően – lehet igazságügyi hatóság vagy egy azzal egyenértékű szakosodott szerv.

(3) A jogorvoslati kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, amelyben a döntést hozták vagy annak meghozatalát kérték.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott döntések gyors megerősítését vagy kijavítását.

19. cikk

A végrehajtás felfüggesztése

(1) A jogorvoslati kérelem benyújtása nem járhat a megtámadott döntés végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a vámhatóságoknak teljes egészében vagy részben fel kell függeszteniük az ilyen döntés végrehajtását, ha alapos okkal feltételezhetik, hogy a megtámadott döntés nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy hogy az érintett személyt helyrehozhatatlan kár érheti.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben, amelyekben a megtámadott döntés hatására behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettség keletkezik, a döntés végrehajtása csak biztosíték nyújtása fejében kerülhet felfüggesztésre, kivéve, ha dokumentált értékelés alapján megállapítást nyer, hogy az ilyen biztosíték az adósnak valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

4. szakasz

Díjak és költségek

20. cikk

Díjak, költségek és uniós kezelési díj

(1) A vámhatóságok nem számíthatnak fel díjat a vámellenőrzések elvégzéséért vagy a vámjogszabályok bármely más alkalmazásáért, ha ezekre az illetékes vámhivatal hivatalos nyitvatartási idejében kerül sor.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a vámhatóságoknak tételsoronként meghatározott, rögzített összegű uniós kezelési díjat kell beszedniük azokért a szolgáltatásokért, amelyeket az áruk szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonása iránti kérelem kezelése céljából nyújtanak a szóban forgó áruk távértékesítés útján történő értékesítése esetén.

(3) A (2) bekezdésben említett uniós kezelési díj összege megfelel az említett bekezdésben említett szolgáltatások hozzávetőleges költségeinek. E költségek magukban foglalják legalább az adatok ellenőrzésének, a kockázatelemzés végzésének, a vonatkozó infrastruktúrának és az ellenőrzéseknek a költségeit, ideértve az uniós vámhatóság által nyújtott szolgáltatások költségeit is.

(4) A (2) bekezdésben említett összeg alacsonyabb, ha a szabad forgalomba bocsátás tárgyát képező árukat távértékesítésre szolgáló vámraktárból, távértékesítés útján értékesítik.

(5) A behozatalivám-tartozás adósa köteles legalább havonta egy alkalommal megfizetni az uniós kezelési díjat azoknak a vámhatóságoknak, amelyek a vámtartozás megfizetésének időpontjában az áruk szabad forgalomba bocsátása tekintetében illetékesek. Amennyiben nem áll fenn vámtartozás, az uniós kezelési díj adósa az a személy, aki vagy amely vámtartozás esetén annak adósa lett volna.

Azon esetek vonatkozásában, amelyekre nézve e cikk nem állapít meg konkrét szabályokat, illetve e cikk alapján nem vezetnek be ilyeneket, a vámtartozásra vonatkozó rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók az uniós kezelési díjra.

(6) Az uniós kezelési díj nem téríthető vissza.

(7) A Bizottság 2028. június 30-ig a 285. cikk (2) bekezdésével összhangban megfelelő uniós szintű informatikai megoldást bocsát rendelkezésre az uniós kezelési díj kiszámítására.

(8) A Bizottság kétévente jelentést készít, amelyben értékeli a (2) és a (3) bekezdésben említett szolgáltatások hozzávetőleges költségeit.

(9) A tagállamok díjat állapíthatnak meg és számíthatnak fel, vagy megtéríttethetik a költségeket, amikor a (2) bekezdésben említett szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokat nyújtanak, méghozzá különösen az alábbiakat:

a) vámtisztviselők jelenléte kérésre a hivatalos munkaidőn kívül, illetve a vámhivatali helyiségektől vagy területektől eltérő helyen;

b) elemzések vagy szakértői jelentések az árukról, valamint az árunak a kérelmezőhöz történő visszaküldéséhez szükséges postaköltség, különösen a 15. cikk alapján hozott döntésekkel vagy az információk 25. cikknek megfelelő megadásával összefüggésben;

c) az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel ellenőrzési célokra, vagy az áruk megsemmisítése, amikor a vámtisztviselők alkalmazásán kívüli költségek is keletkeznek;

d) kivételes ellenőrzési intézkedések, amelyek az áru jellege vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikknek az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett uniós kezelési díj összegének meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja az uniós kezelési díjnak a gazdálkodóktól való beszedésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. FEJEZET

Valutaátszámítás és határidők

21. cikk

Valutaátszámítás

(1) Az illetékes hatóságoknak közzéteszik, és adott esetben online is elérhetővé teszik az alkalmazandó átváltási árfolyamot, amennyiben valutaátszámításra van szükség az alábbi okok valamelyike miatt:

a) az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők a vámérték megállapítása szerinti tagállam pénznemétől eltérő pénznemben vannak kifejezve;

b) az áruk tarifális besorolásának és a behozatali vagy kiviteli vám összegének a meghatározásához az euro nemzeti pénznemekben kifejezett értéke szükséges, ideértve azt az esetet is, amikor ez a Közös Vámtarifában megállapított értékküszöbök alkalmazásához szükséges.

(2) Ha a valutaátszámítás az (1) bekezdésben említettektől eltérő okokból szükséges, az eurónak a nemzeti pénznemekben kifejezett, a vámjogszabályok keretén belül alkalmazandó értékét legalább évente egyszer rögzíteni kell.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett célokból szükséges valutaátszámításra vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

22. cikk

Időtartamok, időpontok és határidők

(1) Amikor a vámjogszabályok időtartamot, időpontot vagy határidőt állapítanak meg, az időtartam nem hosszabbítható meg és nem rövidíthető le, az időpont vagy határidő pedig nem halasztható későbbre vagy hozható korábbra, kivéve, ha a vámjogszabályok erről eltérően rendelkeznek.

(2) Az időtartamokra, az időpontokra és a határidőkre vonatkozóan az 1182/71/EGK, Euratom rendeletben ([33]) meghatározott szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a vámjogszabályok erről eltérően rendelkeznek.

([33]) A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

6. FEJEZET

Egyéb rendelkezések

23. cikk

Az adatok bizalmas kezelése

(1) A vámhatóságok vagy az uniós vámhatóság által megszerzett azon adatokat, amelyek jellegüknél fogva bizalmasak, vagy amelyeket bizalmas alapon szolgáltattak, bizalmasan kell kezelni. Ettől eltérve, az ilyen adatok közzététele megengedett abban az esetben, ha arra a vámhatóságokat vagy az uniós vámhatóságot az uniós vagy a nemzeti jog alapján kötelezik vagy felhatalmazzák, különösen jogi eljárásokkal kapcsolatos okokból.

(2) A tagállamok – a Bizottsággal konzultálva – kijelölhetnek olyan konkrét adatokat, amelyek közlése sértené a biztonságuk alapvető érdekeiket; ezeket az adatokat technikailag úgy kell megjelölni az uniós vámadatközpontban, hogy bármely további kezelésük az érintett tagállam illetékes hatóságaira korlátozódjon, kivéve, ha az említett hatóságok kifejezetten engedélyezik az adatok más személy általi további kezelését. Az adatokat az uniós vámadatközpontba továbbító személynek egyértelműen meg kell határoznia az ilyen adatokra vonatkozó, az adott ellátási láncokhoz vagy adatkategóriákhoz kapcsolható adatkezelési korlátozásokat.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot a biztonságuk szóban forgó konkrét alapvető érdekeiről, és kifejti, hogy véleménye szerint ezek az érdekek miért nem védhetők megfelelően az uniós vámadatközpontban történő adatkezelésre vonatkozó rendelkezések általános kerete alapján.

(4) Az adatok e rendelet szerinti felfedését, kinyerését vagy közlését megfelelő szintű adatvédelem mellett kell végezni.

(5) Az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([34]) sérelme nélkül, 2031. március 1-jétől kezdve a tagállamok vámhatóságai vagy az uniós vámhatóság kérésre rendelkezésre bocsátják a nem bizalmas, nem személyes és üzleti szempontból nem érzékeny összesített vámadatokat.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (5) bekezdésében említett adatkérésekre vonatkozó eljárásokat, valamint az ilyen kérés alapján rendelkezésre bocsátható adatok formáját és kategóriáit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

Kiegészítő információk cseréje a vámhatóságok és a gazdálkodók között

(1) A vámhatóságok és a gazdálkodók kicserélhetnek egymás között a vámjogszabályok alapján nem kifejezetten előírt információkat, különösen a kockázat azonosítására és ellensúlyozására irányuló kölcsönös együttműködés céljából. Erre a cserére írásos megállapodás alapján kerülhet sor, és a csere keretében a vámhatóságok hozzáférhetnek a gazdálkodók elektronikus rendszereihez.

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

(2) Az (1) bekezdésben említettek szerinti együttműködés keretében az egyik fél által a másik fél rendelkezésére bocsátott információ bizalmasnak minősül, kivéve, ha a két fél másként állapodik meg, vagy ha az uniós vagy a nemzeti jog erről eltérően rendelkezik.

25. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok részéről

(1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban. A vámhatóságok visszautasíthatják az ilyen kérést, ha az nem egy ténylegesen tervezett, nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos tevékenységhez kapcsolódik.

(2) A vámhatóságoknak rendszeres párbeszédet kell folytatniuk a gazdálkodókkal és más, a nemzetközi áruforgalomban érintett hatóságokkal. Elő kell segíteniük az átláthatóságot azáltal, hogy a vámjogszabályokat, az általános igazgatási rendelkezéseket és a vonatkozó kérelem-formanyomtatványokat – lehetőség szerint díjmentesen – szabadon hozzáférhetővé teszik, többek között az interneten is.

II. CÍM

A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI KÖTELEZETTSÉGEI ÉS JOGAI

1. FEJEZET

Nyilvántartásba vétel

26. cikk

Nyilvántartásba vétel

(1) Az Unió vámterületén letelepedett gazdálkodóknak nyilvántartásba kell vetetniük magukat a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes vámhatóságnál az EORI-szám beszerzése céljából. E nyilvántartásba vételnek lehetőség szerint magában kell foglalnia a gazdálkodónak a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([35]) említett nemzeti elektronikus azonosítási rendszerekben való elektronikus azonosítását is.

(2) A nyilvántartásba vett gazdálkodóknak tájékoztatniuk kell a vámhatóságokat a nyilvántartási adataikban bekövetkezett minden változásról, különös tekintettel a letelepedési helyük megváltoztatására.

(3) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az Unió vámterületén nem letelepedett gazdálkodóknak nyilvántartásba kell vetetniük magukat azon tagállam vámhatóságánál, ahol a vámjogszabályok hatálya alá tartozó első tevékenységet végzik.

(4) A gazdálkodónak nem minősülő személyek csak a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben kötelesek arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat a vámhatóságoknál.

Amennyiben a gazdálkodónak nem minősülő személyek kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a vámhatóságoknál, az alábbiak alkalmazandók:

a) ha az ilyen személyek az Unió vámterületén letelepedett személyek, a letelepedés helye szerinti tagállam vámhatóságánál kell nyilvántartásba vetetniük magukat;

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

b) ha az ilyen személyek nem az Unió vámterületén letelepedett személyek, annak a tagállamnak a vámhatóságánál kell nyilvántartásba vetetniük magukat, ahol első alkalommal nyújtanak be árunyilatkozatot, adatot szolgáltatnak vagy bocsátanak rendelkezésre, vagy nyújtanak be döntés iránti kérelmet.

(5) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben a vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vételt. Az érvénytelenítést megfelelően indokolni kell.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásba vételre vonatkozó minimális adatszolgáltatási követelmények megállapítása;

b) az e cikk (3) bekezdésében említett azon konkrét esetek meghatározása, amikor az Unió vámterületén nem letelepedett gazdálkodók kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a vámhatóságoknál;

c) az e cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett azon konkrét esetek meghatározása, amikor a gazdálkodónak nem minősülő személyek kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a vámhatóságoknál;

d) az e cikk (5) bekezdésében említett azon konkrét esetek meghatározása, amikor a vámhatóságok kötelesek érvényteleníteni a nyilvántartásba vételt.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásba vétel tekintetében felelős vámhatóság meghatározására vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Az importőr

27. cikk

Importőrök

(1) Egyszerre csak egy személy járhat el importőrként.

(2) Az importőrnek:

a) minden olyan információt meg kell adnia és rendelkezésre kell bocsátania a vámhatóságok számára – haladéktalanul az adott információ rendelkezésre állásakor, de minden esetben az áruk átengedését megelőzően –, valamint minden olyan információt meg kell őriznie, amely szükséges az átmeneti megőrzéssel vagy azon vámeljárással kapcsolatban, amely alá az árukat a 74., a 104., a 109., a 142., a 153., a 156. vagy a 158. cikkel összhangban vonni kívánják, vagy amely szükséges a passzív feldolgozási eljárás lezárásához;

b) biztosítania kell a vámok és az egyéb alkalmazandó díjak megfizetését;

c) biztosítania kell, hogy az Unió vámterületére belépő áruk megfeleljenek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, valamint meg kell adnia vagy rendelkezésre kell bocsátania, továbbá vezetnie kell a megfelelést igazoló megfelelő nyilvántartásokat;

d) értesítenie kell a vámhatóságokat az áruk gyanús mozgásával vagy jogosulatlan kezelésével kapcsolatos minden olyan információról, amelyről az importőrnek tudomása van;

e) teljesítenie kell az importőr vámjogszabályok által meghatározott egyéb kötelezettségeit.

(3) Az importőrnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

Ez a követelmény nem alkalmazandó arra az importőrre, aki vagy amely:

a) az árukat árutovábbítási eljárás vagy ideiglenes behozatali eljárás alá vonja;

b) átmeneti megőrzésben maradó árukat szállít be;

c) az árukat alkalomszerűen vámeljárások alá vonja, feltéve, hogy a vámhatóságok indokoltnak tartják az ilyen vámeljárás alá vonást;

d) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett, és az árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítja vám elé, feltéve, hogy az importőr letelepedésének helye szerinti ország viszonosság alapján megadja ugyanezeket a kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek; vagy

e) amelynek képviseletét az Unió vámterületén letelepedett közvetett képviselő látja el.

3. FEJEZET

Az exportőr

28. cikk

Exportőrök

(1) Az exportőrnek:

a) minden olyan információt meg kell adnia és rendelkezésre kell bocsátania a vámhatóságok számára – haladéktalanul az adott információ rendelkezésre állásakor, de minden esetben az áruk átengedését megelőzően –, valamint minden olyan információt meg kell őriznie, amely szükséges azon vámeljárással kapcsolatban, amely alá az árukat a 114. cikkel, a 116. cikkel vagy a 161. cikkel összhangban vonják, vagy amely szükséges az 54. cikk (4) bekezdésében, a 142. cikkben, a 153. cikkben vagy a 158. cikkben említett eljárás lezárásához;

b) biztosítania kell a vámok és az egyéb alkalmazandó díjak megfizetését;

c) biztosítania kell, hogy az Unió vámterületéről kilépő áruk megfeleljenek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, valamint meg kell adnia vagy rendelkezésre kell bocsátania, továbbá vezetnie kell a megfelelést igazoló megfelelő nyilvántartásokat;

d) értesítenie kell a vámhatóságokat az áruk gyanús mozgásával vagy jogosulatlan kezelésével kapcsolatos minden olyan információról, amelyről az exportőrnek tudomása van;

e) teljesítenie kell az exportőr vámjogszabályok által meghatározott bármely egyéb kötelezettségét.

(2) Az exportőrnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

Ez a követelmény nem alkalmazandó arra az exportőrre, aki vagy amely:

a) az árukat árutovábbítási eljárás alá vonja, lezárja az ideiglenes behozatali eljárást, vagy az árukat az átmeneti megőrzésből újra kiviszi;

b) az árukat egy vámszabad területen átrakodja, vagy onnan közvetlenül újra kiviszi;

c) az árukat alkalomszerűen vámeljárások alá vonja vagy újra kiviszi, feltéve, hogy a vámhatóságok indokoltnak tartják az ilyen eljárás alá vonást vagy újrakivitelt;

d) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett, és az árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítja vám elé, feltéve, hogy az exportőr letelepedésének helye szerinti ország viszonosság alapján megadja ugyanezeket a kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek; vagy

e) amelynek képviseletét az Unió vámterületén letelepedett közvetett képviselő látja el.

4. FEJEZET

Az engedélyezett gazdálkodók és a megbízható ellenőrzött gazdálkodók

29. cikk

Az engedélyezett gazdálkodó státus kérelmezése és engedélyezése

(1) Az a gazdálkodó, aki vagy amely az Unió vámterületén letelepedett és megfelel a 30. cikkben meghatározott kritériumoknak, engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

(2) A vámhatóságok – szükség esetén más hatóságokkal folytatott konzultációt követően – megadják a következő típusú engedélyek egyikét vagy mindkettőt:

a) a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely lehetővé teszi a jogosult számára, hogy – a vámjogszabályokkal összhangban – ilyen egyszerűsítéseket vegyen igénybe; vagy

b) a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely a jogosultat a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítési intézkedésekre jogosítja fel.

(3) Az (1) bekezdésben említett gazdálkodó a (2) bekezdésben említett kétféle típusú engedéllyel egyszerre is rendelkezhet.

(4) Az engedélyezett gazdálkodónak teljesítenie kell a 9. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket. A vámhatóságoknak a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban nyomon kell követniük, hogy az engedélyezett gazdálkodó folyamatosan megfelel-e a vonatkozó kritériumoknak és teljesíti-e a vonatkozó kötelezettségeket.

A vámhatóságoknak legalább háromévente el kell végezniük az engedélyezett gazdálkodó tevékenységeinek és belső nyilvántartásainak részletes ellenőrzését, ideértve egy helyszíni látogatás lefolytatását is.

(5) Az engedélyezett gazdálkodó státust – e cikk (6) bekezdésére és a 30. cikkre is figyelemmel – valamennyi tagállam vámhatóságai kötelesek elismerni.

(6) A vámhatóságoknak – az engedélyezett gazdálkodó státus elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek – engedélyezniük kell, hogy a gazdálkodó igénybe vegye az említett egyszerűsítést. A vámhatóságok nem vizsgálhatják újra az engedélyezett gazdálkodó státus megadásakor egyszer már megvizsgált kritériumokat.

(7) Az engedélyezett gazdálkodó más gazdálkodókhoz képest több könnyítési intézkedésben részesül a vámellenőrzések tekintetében. Az engedélyezett gazdálkodó státust kedvezően kell figyelembe venni a vámügyi kockázatkezelés szempontjából.

(8) A vámhatóságoknak a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó státusból eredő kedvezményeket azon, harmadik országokban letelepedett személyek számára kell megadniuk, akik vagy amelyek teljesítik az érintett országok vonatkozó jogszabályaiban meghatározott kritériumokat és kötelezettségeket, amennyiben e kritériumokat és kötelezettségeket az Unió egyenértékűnek ismeri el az Unió vámterületén letelepedett engedélyezett gazdálkodók vonatkozásában megállapított kritériumokkal és kötelezettségekkel. Ha az Unió másképpen nem dönt, a kedvezmények említett megadásának a viszonosság elvén kell alapulnia, és azt meg kell erősíteni valamely olyan nemzetközi megállapodás révén, amelynek az Unió részes fele, vagy valamely, a közös kereskedelempolitika területére vonatkozó uniós jogi aktus révén.

(9) A 227. cikkben megállapított válságkezelési protokollok és eljárások részeként az uniós vámhatóság üzletmenet-folytonossági mechanizmust dolgoz ki a kereskedelmi forgalomnak a biztonsági riasztási szintek emelkedése, határlezárások, természeti katasztrófák, veszélyes anyagok által előidézett vészhelyzetek vagy egyéb súlyos események miatt bekövetkező zavaraira való reagálás céljából. Az üzletmenet-folytonossági mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a vámhatóságok a lehető legnagyobb mértékben megkönnyíthessék és felgyorsíthassák az engedélyezett gazdálkodókhoz kapcsolódó elsőbbségi rakományok szállítását.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (6) bekezdésében említett egyszerűsítések;

b) az e cikk (7) bekezdésben említett könnyítési intézkedések.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (2) bekezdésében említett, az engedélyezett gazdálkodó státus meghatározásával kapcsolatos konzultációkra vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a válaszadásra vonatkozó határidőket is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

30. cikk

Az engedélyezett gazdálkodó státus megadása

(1) Az engedélyezett gazdálkodó státus megadására irányadó kritériumok a következők:

a) a kérelmező nem követett el gazdasági vagy üzleti tevékenységekhez kapcsolódó súlyos bűncselekményeket, vagy olyan, súlyos vagy ismételt jogsértéseket, amelyek az említett tevékenységekhez kapcsolódnak, vagy az alábbiakat érintik:

i. vámjogszabályok és adószabályok;

ii. a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok, amennyiben az engedélyezett gazdálkodó státus megadása tekintetében illetékes vámhatóság tudomással bír az ilyen jellegű jogsértésekről vagy bűncselekményekről;

b) a kérelmező igazolja, hogy:

i. műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi nyilvántartások és – adott esetben – a szállítási nyilvántartások vezetésére szolgáló rendszeren keresztül, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzéseket;

ii. megfelelő eljárásokkal rendelkezik a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok – többek között a termékbiztonsági jogszabályok – hatálya alá tartozó jogosítványok, engedélyek és követelmények kezelésére, és hogy a meg nem felelést minden esetben ténylegesen orvosolta;

iii. biztosítja, hogy az érintett személyzet utasítást kapjon arra, hogy a vámhatóságokat biztonságos módon tájékoztassa, ha a megfeleléssel kapcsolatos nehézségekről, gyanús árumozgásokról vagy az áruk jogosulatlan kezeléséről szerez tudomást; és

iv. rendelkezik a vámhatóságoknak az iii. alpontban említett esetekről való tájékoztatására szolgáló eljárásokkal;

c) a kérelmező fizetőképes, ami akkor tekintendő igazoltnak, ha kellően jó pénzügyi helyzetben van ahhoz, hogy teljesíteni tudja kötelezettségeit, megfelelően figyelembe véve az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőit;

d) a kérelmező a 29. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedély tekintetében a végzett tevékenység típusához vagy méretéhez közvetlenül kapcsolódó gyakorlati szakértelemmel vagy szakmai képesítéssel rendelkezik;

e) a kérelmező a 29. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett engedélyt illetően a végzett tevékenység típusához és méretéhez igazított megfelelő biztonsági, védelmi és megfelelési előírásokkal rendelkezik, ami akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a következők terén: testi épség, hozzáférés-ellenőrzés, logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, személyzet és az üzleti partnerek azonosítása.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett kritériumok alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

31. cikk

A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadása

(1) Az Unió vámterületén letelepedett importőr, exportőr vagy közvetett képviselő, aki vagy amely teljesíti a (3) bekezdésben meghatározott kritériumokat, és üzleti tevékenysége keretében legalább két éve rendszeresen vámügyi műveleteket folytat, kérelmezheti a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust a letelepedési helye szerinti tagállam vámhatóságánál.

(2) A vámhatóságok a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust – szükség esetén – az egyéb vámhatóságokkal vagy egyéb illetékes hatóságokkal lefolytatott konzultáció nyomán, valamint azt követően adhatják meg, hogy a (3) bekezdésben foglalt kritériumoknak való megfelelés értékelése érdekében betekintettek a kérelmező elmúlt három évre vonatkozó adataiba.

(3) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadására irányadó kritériumok a következők:

a) a kérelmező nem követett el gazdasági vagy üzleti tevékenységekhez kapcsolódó súlyos bűncselekményeket, vagy olyan, súlyos vagy ismételt jogsértéseket, amelyek az említett tevékenységekhez kapcsolódnak, vagy az alábbiakat érintik:

   i. vámjogszabályok és adószabályok;

   ii. a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok, amennyiben a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadása tekintetében illetékes vámhatóság tudomással bír az ilyen jellegű jogsértésekről vagy bűncselekményekről;

b) a kérelmező igazolja, hogy:

   i. műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi nyilvántartások és – adott esetben – a szállítási nyilvántartások vezetésére szolgáló rendszeren keresztül, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzéseket;

   ii. megfelelő eljárásokkal rendelkezik a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok – többek között a termékbiztonsági jogszabályok – hatálya alá tartozó jogosítványok, engedélyek és követelmények kezelésére, és hogy a meg nem felelést minden esetben ténylegesen orvosolta;

   iii. biztosítja, hogy az érintett személyzet utasítást kapjon arra, hogy a vámhatóságokat biztonságos módon tájékoztassa, ha a megfeleléssel kapcsolatos nehézségekről, gyanús árumozgásokról vagy az áruk jogosulatlan kezeléséről szerez tudomást; és

   iv. rendelkezik a vámhatóságoknak az iii. alpontban említett esetekről való tájékoztatására szolgáló eljárásokkal;

c) a kérelmező fizetőképes, ami akkor tekintendő igazoltnak, ha kellően jó pénzügyi helyzetben van ahhoz, hogy teljesíteni tudja kötelezettségeit, kellően figyelembe véve az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőit, és különösen, a kérelem benyújtását megelőző három évben teljesítette az áruk behozatalakor vagy kivitelekor vagy azzal kapcsolatban beszedett vámok és minden egyéb illeték, adó vagy díj megfizetésével kapcsolatos pénzügyi kötelezettségeit, beleértve az Unión belüli műveletekkel kapcsolatban fizetendő héára és jövedéki adókra vonatkozó kötelezettségeket is;

d) a kérelmező a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó gyakorlati szakértelemmel vagy szakmai képesítéssel rendelkezik, többek között azzal kapcsolatban, hogy miként zajlik a kapcsolattartás az uniós vámadatközponton keresztül;

e) a kérelmező a végzett tevékenység típusához és méretéhez igazodó, megfelelő biztonsági, védelmi és megfelelési előírásokkal rendelkezik, ideértve a termékbiztonsági előírásokat is, ami akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a következők terén: testi épség, hozzáférés-ellenőrzés, logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, személyzet és az üzleti partnerek azonosítása;

f) a kérelmező olyan elektronikus rendszerrel rendelkezik, amely a valós időhöz technikailag a lehető legközelebb adja meg vagy bocsátja rendelkezésre a vámhatóságok számára az áruk mozgására és a szóban forgó árukra alkalmazandó összes követelménynek, többek között a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelésére vonatkozó adatokat, valamint adott esetben biztosítja az alábbiaknak az uniós vámadatközponton keresztül történő rendelkezésre bocsátását:

i. vámnyilvántartások, ideértve azokat is, amelyek a vámtartozások megállapításának helyességére vonatkozó ellenőrzéshez szükségesek;

ii. az alkalmazott számviteli rendszer;

iii. kereskedelmi és szállítási nyilvántartások;

iv. a követési és logisztikai rendszerek, amelyek azonosítják az uniós és nem uniós árukat, valamint adott esetben jelzik az áruk helyét;

v. a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokkal összhangban megadott jogosítványok és engedélyek;

g) a kérelmezőt, amennyiben távértékesítő importőr, nyilvántartásba vették, és a kérelmező legalább két éve megfelelően alkalmazza az IOSS-szabályozást.

(4) A megbízható ellenőrzött gazdálkodónak meg kell felelnie a 9. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségeknek. A vámhatóságoknak a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban nyomon kell követniük, hogy a gazdasági szereplő folyamatosan megfelel-e a vonatkozó kritériumoknak és teljesíti-e a vonatkozó kötelezettségeket.

A vámhatóságoknak legalább kétévente el kell végezniük a megbízható ellenőrzött gazdálkodó tevékenységeinek és belső nyilvántartásainak részletes ellenőrzését, ideértve egy helyszíni látogatás végzését is, különösen az e cikk (3) bekezdésében említett kritériumok teljesítésére szolgáló eljárások gyakorlati alkalmazásának ellenőrzése céljából. A megbízható ellenőrzött gazdálkodónak tájékoztatnia kell a vámhatóságokat vállalati struktúrájának, tulajdonosi szerkezetének, fizetőképességi helyzetének vagy kereskedelmi modelljeinek bárminemű megváltozásáról, illetve a helyzetében és tevékenységeiben bekövetkezett bármely más jelentős változásról. A vámhatóságoknak újra kell értékelniük a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust, ha e változások bármelyike jelentős hatással van a szóban forgó státusra. A vámhatóságok az újraértékelésről szóló döntés meghozataláig felfüggeszthetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusát.

(5) Amennyiben valamely megbízható ellenőrzött gazdálkodó megváltoztatja a letelepedés helye szerinti tagállamát, a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak tájékoztatnia kell a fogadó tagállam vámhatóságait vállalati struktúrájának, tulajdonosi szerkezetének, fizetőképességi helyzetének vagy kereskedelmi modelljeinek bárminemű megváltozásáról, illetve a helyzetében és tevékenységeiben bekövetkezett bármely más jelentős változásról, ha e változások bármelyike hatással lehet a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusra.

A fogadó tagállam vámhatóságainak a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusát eredetileg megadó vagy később újraértékelő tagállam vámhatóságaival konzultálva újra kell értékelniük az említett státust. Az újraértékelés során a fogadó tagállam vámhatósága felfüggesztheti a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusát. Az említett felfüggesztést rögzíteni kell az uniós vámadatközpontban.

(6) Amennyiben a megbízható ellenőrzött gazdálkodó meg nem felelésére utaló jelek alapján indokolt, az uniós vámhatóság az érintett illetékes vámhatóságokkal együttműködve ellenőrizheti, hogy az adott gazdálkodó megfelel-e a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusnak.

Az első albekezdésben említett ellenőrzés eredményét közölni kell a Bizottsággal és az érintett illetékes vámhatóságokkal. Az ellenőrzés eredménye alapján az uniós vámhatóság javasolhatja az illetékes vámhatóságnak, hogy függessze fel vagy vonja vissza a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust.

Az illetékes vámhatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az uniós vámhatóságot és a Bizottságot az uniós vámhatóság ajánlása alapján tett intézkedésekről.

Amennyiben az illetékes vámhatóság nem adja meg a harmadik albekezdésben említett információkat, vagy ha az említett albekezdésben említett, az uniós vámhatóság ajánlása alapján tett intézkedés nem elegendő, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján egyedi határozatokat fogadhat el, amelyekben felkéri a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust megadó tagállamot, hogy a vonatkozó határozatban meghatározott határidőn belül függessze fel vagy vonja vissza ezt a státust. Az említett felfüggesztést vagy az említett visszavonást rögzíteni kell az uniós vámadatközpontban.

(7) Amennyiben valamely megbízható ellenőrzött gazdálkodó a gazdasági vagy üzleti tevékenységével kapcsolatban csalárd tevékenységben vesz részt, vagy ha a vámhatóságok tudomást szereznek arról, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó megsérti a vámhatóságok által a 27. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapján alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályokat, a vámhatóságoknak fel kell függeszteniük az adott megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusát. Az említett felfüggesztést rögzíteni kell az uniós vámadatközpontban.

(8) A vámhatóságoknak engedélyezniük kell a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára, hogy – a gazdasági tevékenységeiktől függően – igénybe vegyenek egyet vagy többet a következő egyszerűsítések közül:

a) az áruikra vonatkozó adatok egy részének az áruk átengedését követő szolgáltatása vagy rendelkezésre bocsátása, a 74. cikk (5) bekezdésével összhangban;

b) bizonyos ellenőrzések elvégzése és az áruk átengedése az áruknak az importőr, a tulajdonos vagy a címzett telephelyén történő átvételekor vagy az exportőr, a tulajdonos vagy a feladó telephelyéről történő elszállításakor, a 78. cikk (1) és (3) bekezdésével összhangban;

c) annak vélelmezése, hogy a kérelmező a 108. cikk (2) bekezdésével összhangban átmeneti megőrzés céljából vagy a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyeknek a 125. cikk (4) bekezdésével, a 126. cikkel és a 133. cikk (2) bekezdésével összhangban történő megszerzése céljából kellő garanciát nyújt a műveletek megfelelő lefolytatására nézve;

d) az adott gazdasági szereplő által átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozás rendszeres időközönkénti meghatározása a 205. cikk (5) bekezdésével összhangban;

e) a vámtartozás megfizetésének halasztása a 212. cikk (2) bekezdésével összhangban;

f) a 134. cikktől eltérve, az Unió vámterületére belépő vagy onnan kilépő áruk szállítása az árutovábbítási eljárás alá vonás kötelezettsége nélkül, amennyiben az áruk vámfelfüggesztési eljárás alatt állnak és az Unión belüli végső rendeltetési helyükig vámfelügyelet alatt maradnak.

(9) A vámhatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a (8) bekezdésben említett engedélyek megadására vonatkozó gyakorlatukat összehangolják más vámhatóságok idevágó gyakorlatával annak érdekében, hogy Unió-szerte egységes megközelítést biztosítsanak.

(10) Helyénvaló, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó más gazdálkodókhoz képest több könnyítési intézkedésben részesüljön a vámellenőrzések tekintetében. A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust kedvezően kell figyelembe venni a vámügyi kockázatkezelés szempontjából.

(11) A 227. cikkben megállapított válságkezelési protokollok és eljárások részeként az uniós vámhatóság üzletmenet-folytonossági mechanizmust dolgoz ki a kereskedelmi forgalomnak a biztonsági riasztási szintek emelkedése, határlezárások, természeti katasztrófák, veszélyes anyagok által előidézett vészhelyzetek vagy egyéb súlyos események miatt bekövetkező zavaraira való reagálás céljából. Az üzletmenet-folytonossági mechanizmusnak biztosítani kell, hogy a vámhatóságok a lehető legnagyobb mértékben megkönnyíthessék és felgyorsíthassák a megbízható ellenőrzött gazdálkodókhoz kapcsolódó elsőbbségi rakományok szállítását.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a következőket:

a) az e cikk (2) bekezdésben említett, a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megállapítása céljából más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációra vonatkozó szabályok, beleértve a válaszadásra vonatkozó határidőket is;

b) az e cikk (3) bekezdésében említett kritériumok alkalmazására vonatkozó részletes szabályok;

c) az e cikk (4) bekezdésében említett nyomonkövetési tevékenységek típusai;

d) az e cikk (5) bekezdésében említett vámhatóságokkal való konzultációra vonatkozó szabályok;

e) az e cikk (5) bekezdésében említett megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus újraértékelésére vonatkozó szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

Az engedélyezett gazdálkodó státus és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus kiigazítása

(1) Annak értékelésekor, hogy a gazdálkodók teljesítik-e az engedélyezett gazdálkodó státus és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadásához szükséges kritériumokat, a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a gazdálkodók, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos jellemzőit.

(2) A Bizottság iránymutatásokat fogad el annak elősegítése érdekében, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások éljenek az engedélyezett gazdálkodó státus és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus lehetőségével.

5. FEJEZET

Vámjogi képviselet

33. cikk

Vámjogi képviselők

(1) Bármely személy kijelölhet vámjogi képviselőt.

Az említett képviselet lehet közvetlen, amely esetben a vámjogi képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy közvetett, amely esetben a vámjogi képviselő saját nevében, de egy másik személy érdekében jár el.

(2) A saját nevében, de az Unió vámterületén letelepedett importőr vagy exportőr érdekében eljáró közvetett vámjogi képviselőnek egyetemleges felelősséget kell viselnie a 27. cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából az említett importőrrel vagy a 28. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az említett exportőrrel.

(3) A saját nevében, de az Unió vámterületén nem letelepedett importőr vagy exportőr érdekében eljáró közvetett vámjogi képviselőt a 27. cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából importőrnek vagy a 28. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából exportőrnek kell tekinteni.

(4) A vámjogi képviselőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

A vámjogszabályokban meghatározott különleges eseteket kivéve, e követelmény alkalmazása alól mentesülnek azok az esetek, amelyekben a vámjogi képviselő olyan személyek érdekében jár el, akikre vagy amelyekre nem vonatkozik az Unió vámterületén való letelepedés követelménye.

(5) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselő csak akkor ismerhető el megbízható ellenőrzött gazdálkodóként, ha közvetett képviselőként jár el.

Közvetlen képviselőként eljárva a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselő:

a) megbízható ellenőrzött gazdálkodóként ismerendő el, ha az a személy, akinek vagy amelynek a nevében és érdekében eljár, ilyen státust kapott;

b) az engedélyezett gazdálkodó státus előnyeit élvezi, ha az a személy, akinek vagy amelynek a nevében és érdekében eljár, nem kapott megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust.

(6) Az engedélyezett gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselőt engedélyezett gazdálkodóként kell elismerni, ha közvetlen vagy közvetett képviselőként jár el.

(7) Kizárólag a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselő vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselő jogosult a következők egyikére vagy mindkettőre:

a) az ilyen szolgáltatásokat a letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban nyújtani;

b) a távértékesítés útján értékesített árukat szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy melyek azok a különleges esetek, amelyekben az e cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett mentesség nem alkalmazandó.

34. cikk

A képviselők meghatalmazása

(1) A vámhatóságok előtti eljárás során a vámjogi képviselőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint jeleznie kell, hogy a képviselet közvetlen vagy közvetett.

Azon személyeket, akik vagy amelyek nem tesznek nyilatkozatot arról, hogy vámjogi képviselőként járnak el, illetve akik vagy amelyek azt állítják, hogy vámjogi képviselőként járnak el, de nem rendelkeznek erre vonatkozó meghatalmazással, saját nevükben és saját érdekükben eljáróknak kell tekinteni.

(2) Azoktól a személyektől, akik vagy amelyek úgy nyilatkoznak, hogy vámjogi képviselőként járnak el, a vámhatóságok megkövetelhetik annak bizonyítását, hogy rendelkeznek az általuk képviselt személytől kapott meghatalmazással.

(3) A vámhatóságok nem követelhetik meg, hogy a vonatkozó cselekményeket és vámalakiságokat rendszeresen végző, vámjogi képviselőként eljáró személy minden egyes esetben bizonyítékot mutasson be a meghatalmazásáról. Mindazonáltal az említett személynek mindig képesnek kell lennie arra, hogy a vámhatóságok kérése esetén ilyen bizonyítékot mutasson be.

III. CÍM

UNIÓS VÁMADATKÖZPONT

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

35. cikk

Az uniós vámadatközpont létrehozása

E rendelettel létrejön az uniós vámadatközpont.

36. cikk

Az uniós vámadatközpont céljai

Az uniós vámadatközpontnak olyan, biztonságos és kiberreziliens központosított informatikai platformot kell biztosítania, amely a vámhatóságokkal és a vámhatóságok között folytatott adatcsere központjaként szolgál.

37. cikk

Digitális szuverenitás

(1) Az uniós vámadatközpontot úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa a benne rendelkezésre álló adatok védelmét a jogosulatlan hozzáféréssel, valamint az integritását és a biztonságát fenyegető egyéb veszélyekkel szemben, ami közérdeknek minősül.

Az uniós vámadatközpontnak a távközlési átviteli infrastruktúrától eltérő infrastruktúráját kizárólagosan a Bizottság vagy az uniós vámhatóság ellenőrzi és igazgatja, és annak az Unió területén kell elhelyezkednie.

(2) Az uniós vámadatközpont fejlesztésével, tárhelyszolgáltatásával, üzemeltetésével és karbantartásával, valamint az említett adatközpontban végzett bármely kapcsolódó adatkezeléssel kapcsolatos feladatok ellátása során a beszállítóknak és más szolgáltatóknak, valamint alvállalkozóiknak megbízhatónak, biztonságosnak és harmadik országok kormányainak befolyásától mentesnek kell lenniük, továbbá nem tartozhatnak sem közvetlenül, sem közvetve valamely harmadik ország olyan jogszabályainak – beleértve végrehajtási rendeleteit is – hatálya alá, amelyek esetleg előírják az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatoknak az adott ország bármely hatóságával való közlését. Biztosítják továbbá az uniós vámadatközpont megbízhatóságát, biztonságát és függetlenségét.

Az említett beszállítóknak és más szolgáltatóknak, valamint alvállalkozóiknak az Unióban jogszerűen letelepedettnek kell lenniük, valamint sem közvetlenül, sem közvetve nem állhatnak az (EU) 2019/452 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([36]) 2. cikkének 7. pontjában meghatározott harmadik országbeli vállalkozás ellenőrzése alatt.

Kritikus szolgáltatások esetében – ideértve minden, adatokkal kapcsolatos tevékenységet is – az ajánlatkérő előírhatja a beszállító, más szolgáltató vagy alvállalkozó számára, hogy biztonsági tanúsítvánnyal rendelkezzen.

(3) Az uniós vámadatközpont tekintetében az ajánlatkérő bármikor előírhatja az ajánlattevők, a beszállítók és más szolgáltatók, valamint alvállalkozóik számára, hogy szolgáltassanak bizonyítékot az uniós vámadatközpontból származó adatok jogosulatlan közlésének megakadályozása érdekében bevezetett intézkedéseikről – ideértve az azt igazoló dokumentációt is, hogy teljesítik a (2) bekezdésben meghatározott, a függetlenségre és a közzététel tilalmára vonatkozó kötelezettségeket –, valamint hogy szolgáltassanak bizonyítékot arról, hogy megbízhatóak, biztonságosak és harmadik országok kormányainak befolyásától mentesek.

(4) A lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell minden informatikai komponens, hardver és szoftver ellátási láncának biztonságát. Az uniós vámadatközpont tekintetében az ajánlatkérő előírhatja bármely beszállító és más szolgáltató, valamint alvállalkozóik számára, hogy szolgáltasson erre vonatkozó bizonyítékot.

(5) Amennyiben az uniós vámadatközpont tekintetében az ajánlatkérő okkal feltételezi, hogy az ajánlattevők, a beszállítók és a más szolgáltatók vagy az alvállalkozóik által a (2), (3) és (4) bekezdés szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében hozott intézkedések nem elégségesek, vagy hogy az e cikk alapján általuk szolgáltatott bizonyítékok nem teljes mértékben megbízhatóak, a vonatkozó szerződés vagy a vonatkozó közbeszerzési eljárás keretében bármely olyan intézkedést meghozhat, amelyet a helyzet orvoslása érdekében szükségesnek tart, ideértve az említett szerződés részleges vagy teljes felfüggesztését vagy felmondását, vagy az említett közbeszerzési eljárásból való kizárást. Ez nem érinti azokat a jogorvoslattal kapcsolatos egyéb további jogokat, amelyeket:

a) az uniós vámadatközpont tekintetében az ajánlatkérő ír elő a vonatkozó szerződésben; vagy

b) az uniós vagy a nemzeti jog ír elő.

([36]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/452 rendelete (2019. március 19.) az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról (HL L 79 I, 2019.3.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

(6) Az uniós vámadatközpontban kezelt adatok nem továbbíthatók és nem tehetők hozzáférhetővé harmadik ország, nemzetközi szervezet, illetve az Unió területén kívül letelepedett természetes vagy jogi személyek számára, kivéve, ha ezt a III. vagy a XIII. cím vagy az Unióra nézve kötelező erejű nemzetközi megállapodás írja elő.

(7) Az uniós vámadatközpontot a lehető legnagyobb mértékben úgy kell kialakítani, hogy elkerülhetők legyenek azok a kereskedelmi hasznosítást megelőző, kereskedelmi, technikai, szerződéses és szervezeti akadályok, amelyek hátráltatják vagy megakadályozzák az adatoknak, az alkalmazásoknak vagy a digitális eszközöknek az ajánlatkérő általi, más szolgáltató részére történő továbbítását vagy hordozását, illetve interoperábilis környezetben történő használatát, vagy visszatartanak attól.

2. FEJEZET

Az uniós vámadatközponttal kapcsolatos technikai szempontok, valamint az uniós vámadatközpont funkciói, jellemzői és használata

38. cikk

Az uniós vámadatközpont funkciói és jellemzői

(1) Az uniós vámadatközpont az adatoknak – többek között személyes adatoknak – a 41. cikkben meghatározott célokból történő kezelésére és tárolására szolgáló elektronikus szolgáltatásokat, alkalmazásokat, adatokat és infrastruktúrát foglalja magában.

(2) Az uniós vámadatközpontot úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegye az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendelet, az (EU, Euratom) 2023/2841 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([37]), valamint az (EU) 2016/680 irányelv személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelést.

(3) Az uniós vámadatközpontnak a következő funkciókat kell ellátnia:

a) a vámjogszabályok elektronikus végrehajtásának lehetővé tétele, valamint a vámhatóságok által alkalmazott egyéb uniós jogszabályok végrehajtásához való hozzájárulás, különös tekintettel a következőkre: vámalakiságok; vámellenőrzések; a vámtartozás és az uniós kezelési díj, a behozatalkor fizetendő héa és a jövedéki adó kiszámítása és közlése; biztosítékkezelés;

b) az uniós vámadatközpontban kezelt adatok minőségének, integritásának, biztonságának, megőrzésének, nyomonkövethetőségének, bizalmas kezelésének és letagadhatatlanságának biztosítása, ideértve az említett adatok módosítására, érvénytelenítésére és törlésére vonatkozó szabályok alkalmazását is;

c) a kockázatelemzésnek, a gazdasági elemzésnek és az adatelemzésnek, a vámügyi egyszerűsítésnek, valamint a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésének a lehetővé tétele és biztosítása, többek között mesterségesintelligencia-rendszereknek az (EU) 2024/1689 rendelettel összhangban történő használatán keresztül;

d) a más elektronikus rendszerekkel, platformokkal vagy környezetekkel való interoperabilitás lehetővé tétele az e rendelet XIII. címével összhangban folytatandó együttműködés céljából;

([37]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2023/2841 rendelete (2023. december 13.) az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek egységesen magas szintű kiberbiztonságát biztosító intézkedések meghatározásáról (HL L, 2023/2841, 2023.12.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

e) az európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezettel való interoperabilitás lehetővé tétele az (EU) 2019/1239 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([38]) mellékletében megjelölt vámalakiságok biztosítása és teljesítése érdekében;

f) az (EU) 2022/2399 rendelet 4. cikkével létrehozott európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszer (EU CSW-CERTEX) integrálása az ugyanazon rendeletben említett uniós nem vámügyi rendszerekkel és alakiságokkal való interoperabilitás lehetővé tétele érdekében;

g) a harmadik országokkal, valamint más hatóságokkal és szervekkel történő információcsere lehetővé tétele e rendelet XIII. címével összhangban;

h) az áruk vámügyi megfigyelésének lehetővé tétele;

i) jelentéstételi képességek lehetővé tétele, ideértve az olyan importálandó vagy exportálandó áruk bejelentésének lehetőségét, amelyek nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott releváns uniós jogszabályoknak;

j) információbiztonsági irányítási képességek, azaz egy olyan irányításalapú keret integrálása, amelynek célja az adatvédelmi incidensek megelőzése az adatok elvesztéssel, manipulálással vagy jogosulatlan hozzáféréssel szembeni védelmével, többek között az adatok bizalmassági szintnek megfelelő címkézésére szolgáló mechanizmus révén;

k) az uniós vámadatközpontból származó adatok nemzeti rendszerekbe való hordozhatóságának lehetővé tétele;

l) egységes hozzáférési pont és többnyelvű interfészek biztosítása;

m) az adatok további felhasználásának a lehető legnagyobb mértékben való lehetővé tétele;

n) a személyazonosság-kezelésre és az uniós vámadatközponthoz való hozzáférés engedélyezésére szolgáló tagállami rendszerekkel való szükséges interoperabilitás elősegítése.

(4) Az egyes személyek, a Bizottság, a vámhatóságok, az uniós vámhatóság vagy más hatóságok által a (3) bekezdésben felsorolt funkciók használatával végzett cselekmények továbbra is az említett személyek és hatóságok cselekményeinek tekintendők, akkor is, ha azokat automatizálták.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek célja:

a) e cikk (3) bekezdésének az ugyanazon bekezdésben említett funkciók tekintetében történő módosítása, egyrészt azon új feladatok figyelembevétele céljából, amelyeket az uniós jog ruház az e rendelet 41. cikkében említett hatóságokra, másrészt az említett funkcióknak azokhoz a változó igényekhez való hozzáigazítása céljából, amelyek a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtása során merülnek fel az említett hatóságoknál;

b) e rendelet kiegészítése annak meghatározásával, hogy mely adatokra alkalmazható az uniós vámadatközpontból a nemzeti rendszerekbe való hordozhatóság követelménye az e cikk (3) bekezdésének k) pontjában említettek szerint.

([38]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1239 rendelete (2019. június 20.) az európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet létrehozásáról és a 2010/65/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 64. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a következőket:

a) a tagállamok és a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett elektronikus rendszerek fenntartására és alkalmazására vonatkozó technikai rendelkezések, figyelembe véve az (EU) 2022/2399 rendeletben foglalt, az (EU, Euratom) 2023/2841 rendelettel és az (EU) 2022/2555 irányelvvel kapcsolatos rendelkezéseket, többek között az Európai Uniós Kiberbiztonsági Ügynökség (ENISA) által kiadott iránymutatásokat is;

b) az e bekezdés a) pontjában említett rendszerek fokozatos kivezetésére és az uniós vámadatközpont fokozatos bevezetésére vonatkozó – a zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében kialakítandó – munkaprogram.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

39. cikk

Az uniós vámadatközpont kísérleti szakasza

(1) 2034. március 1. előtt a Bizottság kísérleti szakaszt vezethet be az uniós vámadatközpont funkcióinak tesztelése céljából (a továbbiakban: a kísérleti szakasz). A kísérleti szakaszban való részvétel önkéntes.

(2) A Bizottság a kísérleti szakasz tervezése és megszervezése során együttműködik az uniós vámhatósággal, a vámhatóságokkal és más hatóságokkal, valamint az érintett érdekelt felekkel.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása során a Bizottság közzéteszi a következő információkat:

a) a kísérleti szakasz tervezésére és megszervezésére vonatkozó technikai rendelkezések;

b) az uniós vámadatközpontnak a kísérleti szakaszban alkalmazandó és tesztelendő funkciói;

c) a kísérleti szakasz pontos időtartama.

40. cikk

Az uniós vámadatközpontot kiegészítő nemzeti alkalmazások

(1) A tagállamok kifejleszthetik a következőket:

a) az uniós vámadatközponthoz való kapcsolódáshoz szükséges alkalmazások az uniós vámadatközpontnak történő adatszolgáltatás és az onnan származó adatok feldolgozása érdekében, amennyiben még nem léteznek ilyen alkalmazások;

b) az uniós vámadatközponton belüli további alkalmazások, az uniós vámhatósággal vagy a Bizottsággal együttműködve.

(2) A tagállamok felkérhetik az uniós vámhatóságot az (1) bekezdésben említett alkalmazások kifejlesztésére. Adott esetben az uniós vámhatóság koordinálja az említett fejlesztések társfinanszírozását a tagállamok között. Az említett fejlesztéseket részben az uniós vámhatóság is finanszírozhatja, amennyiben a költségvetésében megfelelő finanszírozás és erőforrások állnak rendelkezésre.

(3) Amennyiben egy alkalmazás kifejlesztését a (2) bekezdéssel összhangban az uniós vámhatóság végzi:

a) az adott alkalmazást valamennyi társfinanszírozó tagállam számára térítésmentesen hozzáférhetővé kell tenni, és amennyiben valamennyi társfinanszírozó tagállam egyetért, a többi tagállam számára is térítésmentesen hozzáférhetővé kell tenni;

b) az említett alkalmazás továbbfejlesztését és karbantartását új társfinanszírozási megállapodás alapján kell végezni.

3. FEJEZET

Adatok

41. cikk

A személyes adatok és egyéb adatok uniós vámadatközpontban történő kezelésének céljai

(1) Az egyes személyek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok közül azokat az adatokat – többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat – kezelhetik, amelyeket ők továbbítottak, vagy amelyeket a nevükben továbbítottak, vagy amelyeket nekik címeztek vagy nekik szántak. Az említett adatkezelés kizárólag a következő célokból végezhető:

a) az adott személy azon jogainak gyakorlása vagy azon kötelezettségeinek teljesítése, amelyek vámjogszabályokból vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokból fakadnak, ideértve bármely személynek az Unióban fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősségének megállapítását; és

b) annak bizonyítása, hogy az adott személy megfelel a vámjogszabályoknak és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak.

(2) A vámhatóságok kizárólag a következő célokból és az azokhoz szükséges mértékben – valamint az e cikk (12) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott szabályokkal összhangban – kezelhetnek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat:

a) a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos feladataik ellátása, ideértve bármely személy Unióban fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősségének megállapítását, valamint az említett jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését;

b) a IV. címben előírt, ellenőrzésekkel és kockázatkezeléssel kapcsolatos feladataik ellátása;

c) az együttműködéshez szükséges feladatok ellátása a XIII. címben előírt feltételek mellett.

A vámellenőrzések hatékonyságának biztosítása érdekében valamennyi vámhatóság megkaphatja és feldolgozhatja az olyan vámellenőrzésekből származó adatokat, amelyek során nem megfelelő árukat észleltek.

(3) Az uniós vámhatóság kizárólag a következő célokból és az azokhoz szükséges mértékben kezelhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat:

a) a 42. és a 43. cikkben előírt feladatok ellátása;

b) a IV. cím 2. fejezetében előírt, vámügyi kockázatkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása;

c) a XII. cím 2. fejezetében és a XI. címben előírt feladatok ellátása;

d) az együttműködés szempontjából releváns feladatok ellátása a XIII. címben előírt feltételek mellett.

(4) A Bizottság kizárólag a következő célokból és az azokhoz szükséges mértékben kezelhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat:

a) a IV. cím 2. fejezetében előírt, kockázatkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása;

b) az áruk tarifális besorolásával, származásával és értékével, valamint vámügyi megfigyelésével kapcsolatos feladatainak ellátása, az I. és a IX. címmel összhangban;

c) a korlátozó intézkedésekkel és a válságkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása, a XI. címmel összhangban;

d) az uniós vámhatósággal kapcsolatos feladatainak ellátása a XII. címmel összhangban;

e) az együttműködéshez szükséges feladatok ellátása a XIII. címben előírt feltételek mellett;

f) a vámunió teljesítményének felmérése és értékelése a XV. cím 1. fejezetével összhangban;

g) a vámjogszabályok, illetve a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásának nyomon követése és egységes alkalmazásának biztosítása, ideértve bármely személynek az Unióban fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősségének ellenőrzését;

h) olyan, uniós jogszabályokban előírt hivatalos európai statisztikák és egyéb elemzések készítése, összeállítása és terjesztése, amelyekhez szükség van az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokra;

i) adott esetben hozzájárulás a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásához, az azokban meghatározott hatállyal és céllal összhangban.

(5) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) kizárólag a 883/2013/EU, Euratom rendelet 1. cikke és az 515/97/EK rendelet szerinti vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeinek elvégzése céljából és az ahhoz szükséges mértékben kezelhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat – így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat –, az említett rendeletekben meghatározott adatvédelmi feltételek mellett.

(6) A tagállamok adóhatóságai kizárólag az e cikk (12) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett, abból a célból és az ahhoz szükséges mértékben kezelhetnek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat – így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat –, hogy megállapítsák bármely személynek az adott árukkal kapcsolatban az Unióban fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősségét.

(7) A tagállamok nemzeti statisztikai hivatalai kizárólag európai és nemzeti hivatalos statisztikák készítése, összeállítása és terjesztése céljából és az ahhoz szükséges mértékben, valamint az e cikk (12) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott szabályokkal összhangban kezelhetnek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat.

(8) Az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott illetékes hatóságok kizárólag az élelmiszerek, takarmányok és növények forgalomba hozatalára vagy biztonságosságára irányadó uniós jogi aktusok érvényesítése, valamint a nem megfelelő termékek Unióba történő belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálása érdekében a vámhatóságokkal folytatandó együttműködés céljából és az ahhoz szükséges mértékben, az e cikk (12) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett kezelhetnek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat.

(9) A tagállamok által az (EU) 2019/1020 rendelet 10. cikkével összhangban kijelölt piacfelügyeleti hatóságok kizárólag a termékek forgalomba hozatalára vagy biztonságosságára irányadó uniós jogszabályok érvényesítése, valamint a nem megfelelő áruk Unióba történő belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálása érdekében a vámhatóságokkal folytatandó együttműködés céljából és az ahhoz szükséges mértékben, az e cikk (12) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett kezelhetnek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat.

(10) 2034. február 28-ig a Bizottság, az OLAF és – létrehozását követően – az uniós vámhatóság kizárólag az e cikk (3), (4) és (5) bekezdésében meghatározott célokból kezelhet a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet alapján kifejlesztett, információcserére szolgáló, meglévő elektronikus rendszerekből származó adatokat, így többek között személyes adatokat.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (2), (3) és (4) bekezdésének annak érdekében történő módosítása céljából, hogy pontosítsa és kiegészítse az említett bekezdésekben meghatározott célokat a vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság – a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtása során felmerülő – változó igényeinek fényében.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletes szabályokat határoz meg az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatoknak a (2) és a (6)–(9) bekezdésben említett hatóságok általi kezelésére vonatkozóan. Az említett részletes szabályok meghatározása során a Bizottság minden egyes hatóság vagy hatóságkategória tekintetében:

a) felméri azokat a meglévő biztosítékokat, amelyeket az érintett hatóság vagy hatóságkategória annak biztosítása érdekében alkalmaz, hogy az adatkezelés a releváns célnak megfelelően történjen;

b) biztosítja az adatkezelésnek a releváns célhoz viszonyított arányosságát és szükségességét;

c) meghatározza azokat a konkrét adatkategóriákat, amelyeket az adott hatóság kezelhet;

d) szükség esetén előírja a (6)–(9) bekezdésben említett hatóságok számára, hogy biztosítsanak konkrét kapcsolattartó pontot, illetve további biztosítékokat;

e) felméri, hogy szükség van-e az adatok későbbi megosztásának korlátozására.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

42. cikk

Az Európai Ügyészség joga az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok megszerzéséhez

(1) Az Európai Ügyészség (EPPO) kérésre, kizárólag az (EU) 2017/1939 rendelet 4. cikke szerinti feladatainak ellátása céljából és az ahhoz szükséges mértékben – az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott részletes szabályokkal összhangban – megszerezhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat.

(2) Az EPPO az uniós vámhatóságnak küldi meg az (1) bekezdésben említett kéréseket. A vámhatóságoknak automatikusan értesítést kell kapniuk az említett adatkérésekről, amikor azok benyújtásra kerülnek.

Az uniós vámhatóság haladéktalanul megküldi az EPPO-nak a releváns adatokat. Az uniós vámhatóság tájékoztatja az érintett vámhatóságokat arról, hogy teljesítette-e az adatkérést.

(3) Az uniós vámadatközpont olyan digitális interfészt biztosít, amelyen keresztül az EPPO könnyen és késedelem nélkül kérheti be és szerezheti meg az adatokat.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletes szabályokat határoz meg az EPPO számára az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok – így többek között személyes adatok és üzleti szempontból érzékeny adatok – bekérésére és megszerzésére vonatkozóan, különös tekintettel a következőkre:

a) az EPPO-tól érkező, az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokra – így többek között személyes adatokra vagy üzleti szempontból érzékeny adatokra – irányuló adatkérésekre vonatkozó részletes szabályok meghatározása;

b) az annak ellenőrzésére szolgáló eljárás létrehozása, hogy az említett adatkérések megfelelnek-e e cikk (1) bekezdésének, az EPPO vizsgálatai bizalmas jellegének sérelme nélkül;

c) adott esetben annak megállapítása, hogy az uniós vámhatóságnak ki kell-e jelölnie konkrét kapcsolattartó pontot, személyt vagy személyeket;

d) adott esetben annak megállapítása, hogy szükség van-e további biztosítékokra.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

43. cikk

Az Europol és a Frontex joga az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok megszerzéséhez

(1) A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége (Europol) kérésre, az (EU) 2016/794 rendelet 4. cikke szerinti feladatainak ellátása céljából és az ahhoz szükséges mértékben, az e cikk (8) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott szabályokkal összhangban megszerezhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat, így többek között személyes adatokat és üzleti szempontból érzékeny adatokat, feltéve hogy az említett feladatok vámügyekhez kapcsolódnak.

(2) Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) kérésre, az (EU) 2019/1896 rendeletben meghatározott megbízatásának keretébe tartozó határigazgatási tevékenységekkel kapcsolatos kockázatelemzés és operatív koordináció céljából és az ahhoz szükséges mértékben megszerezhet az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló nem személyes adatokat vagy aggregált adatokat.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben említett kéréseket az uniós vámhatósághoz kell benyújtani. Az adatigénylőnek meg kell indokolnia az adatkérést, és biztosítania kell, hogy az az adatigénylő működésére vonatkozó jogi keret hatálya alá tartozzon.

(4) Az uniós vámhatóság feldolgozza az (1) vagy (2) bekezdésben említett adatkérést, és ellenőrzi, hogy azt e cikkel összhangban nyújtották-e be. Az uniós vámhatóság az érintett nemzeti központi egységgel vagy – amennyiben az érintett tagállam kijelölt ilyet – egy összekötő tisztviselővel együttműködve azt is ellenőrzi, hogy az érintett vámhatóság a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott indokok alapján és az említett bekezdés által megállapított eljárással összhangban kifogást emelt-e az említett adatoknak az adatigénylő részére történő továbbítása ellen.

(5) Az e cikk alapján kicserélt adatok csak az adatkérésben megjelölt célokhoz szükséges adatok lehetnek. Az uniós vámhatóság az uniós vámadatközponton keresztül haladéktalanul rendelkezésre bocsátja az említett adatokat.

(6) Minden egyes, az ezen cikk hatálya alá tartozó uniós szerv, hivatal vagy ügynökség biztosítja, hogy a kért adatok szükségesek, megfelelőek és arányosak legyenek. Az érintett uniós szerv, hivatal vagy ügynökség azt is biztosítja, hogy az adatok felhasználása az alkalmazandó uniós jogi aktusokban meghatározott biztosítékokkal összhangban történjen.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk annak érdekében történő módosítása céljából, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében említettektől eltérő uniós szervek, hivatalok és ügynökségek számára lehetővé váljon, hogy az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatokat kérjenek be és szerezzenek meg az ezen cikk (3)–(6) bekezdésében meghatározott szabályokkal összhangban, az uniós jogszabályok szerinti feladataik ellátásához szükséges mértékben, feltéve hogy az említett feladatok a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokhoz kapcsolódnak.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben:

a) meghatározza az e cikk hatálya alá tartozó uniós szervek, hivatalok és ügynökségek általi adatkérésre és adatszerzésre vonatkozó részletes szabályokat;

b) meghatározza az e cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzési eljárást, különösen a következők pontosítása révén:

i. hogyan kell meghatározni az adatok tekintetében érintett vámhatóságokat;

ii. hogyan kell kezelni azokat a helyzeteket, amikor az adatok tekintetében több vámhatóság érintett;

iii. melyek azok az indokok, amelyek alapján az adatok tekintetében érintett vámhatóságok kifogást emelhetnek az adatok továbbítása ellen, figyelembe véve a kért adatok érzékenységét is;

c) meghatározza az adatoknak az adatigénylő általi újbóli továbbítására vonatkozó korlátozásokat és felelősséget;

d) adott esetben megállapítja, hogy az adatigénylőnek ki kell-e jelölnie konkrét kapcsolattartó pontot, személyt vagy személyeket, illetve további biztosítékot kell-e nyújtania.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

44. cikk

Személyes adatok az uniós vámadatközpontban

(1) Az érintettek következő kategóriáinak személyes adatai kezelhetők az uniós vámadatközpontban, kizárólag a 41. cikkben meghatározott célokból és az azokhoz szükséges mértékben:

a) a 26. cikk (1), (3) vagy (4) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett vagy nyilvántartásba vételt kérelmező érintettek;

b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő azon érintettek, akik alkalomszerűen részt vesznek a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben, illetve akiknek a személyes adatai szerepelnek az 55. cikk (3) bekezdésének a) pontja értelmében kockázatkezelési célból gyűjtött adatok között;

c) azok az érintettek, akiknek a személyes adatai szerepelnek a 76. cikkben említett alátámasztó okmányokban vagy a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok által előírt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges bármely további bizonyító okiratban;

d) a vámhatóságok, egyéb illetékes hatóságok, illetve bármely más érintett hatóság vagy engedélyezett szervezet engedéllyel rendelkező munkatársai, akiknek személyes adatai szükségesek az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló információkhoz való hozzáférés megfelelő ellenőrzéséhez és felügyeletéhez;

e) a Bizottság, az uniós vámhatóság, illetve az uniós vámadatközponthoz való hozzáférésre jogosult más uniós szervek, hivatalok vagy ügynökségek nevében munkát végző munkatársak vagy engedéllyel rendelkező harmadik felek.

(2) A személyes adatok következő kategóriái kezelhetők az uniós vámadatközpontban a 41. cikkel összhangban:

a) a 49. cikkben említett uniós vámadatmodellben szereplő személyes adatok, valamint az 55. cikk (3) bekezdésének a) pontja értelmében kockázatkezelési célból gyűjtött adatok, konkrétan a következők:

i. azonosító adatok;

ii. elérhetőségek, nevezetesen cím és elektronikus kapcsolattartási adatok;

iii. személyazonosító okmányok adatai;

iv. pénzügyi és fizetési adatok;

v. helymeghatározó adatok és szállítási adatok;

vi. foglalkoztatási vagy munkaköri adatok;

vii. meghatalmazásokban vagy az azokat alátámasztó dokumentumokban szereplő adatok;

viii. munkavállalói adatok;

ix. elektronikus azonosító adatok;

x. vámjogi képviseleti adatok;

xi. a vámjogi képviselő azonosító adatai;

xii. vámműveletekkel kapcsolatos adatok;

xiii. felhasználók technikai adatai;

xiv. jogsértésekre és bűncselekményekre vonatkozó adatok;

xv. ellenőrzési eredményekkel és kockázatcsökkentési eredményekkel kapcsolatos adatok;

b) az uniós vámadatközpontban szereplő adatok kezelésére jogosult, e cikk (1) bekezdésének d) és e) pontjában említett munkatársak megfelelő azonosításához szükséges személyes adatok, konkrétan a következők:

i. azonosító adatok;

ii. elérhetőségek, nevezetesen cím és elektronikus kapcsolattartási adatok;

iii. személyazonosító okmányok adatai;

iv. foglalkoztatási vagy munkaköri adatok;

v. meghatalmazásokban vagy az azokat alátámasztó dokumentumokban szereplő adatok;

vi. munkavállalói adatok;

vii. elektronikus azonosító adatok;

viii. felhasználók technikai adatai.

45. cikk

Az uniós vámadatközpontban tárolt személyes adatok megőrzési ideje

(1) Az uniós vámadatközpontban a személyes adatok nem tárolhatók annál hosszabb ideig, mint ami a kezelésükhöz szükséges, és semmi esetre sem tárolhatók az uniós vámadatközpontban való rögzítésük időpontjától számított 10 évnél hosszabb ideig. A 68. cikkben foglalt esetekben, továbbá az OLAF, az EPPO vagy a tagállami illetékes hatóságok által indított vizsgálatokhoz, a Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárásokhoz, valamint azon közigazgatási és bírósági eljárásokhoz kapcsolódóan, amelyek a 44. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett kategóriákba tartozó személyes adatokat érintenek, az említett adatok 10 évnél hosszabb ideig is megőrizhetők, amennyiben ez az említett vizsgálatok, eljárások vagy folyamatok céljából szükséges.

(2) Az (1) bekezdésben előírt időszak lejártát követően a személyes adatokat – a körülmények figyelembevételével, azoknak megfelelően – törölni vagy anonimizálni kell.

(3) Az adott adatkezelési művelet adatkezelőjének vagy közös adatkezelőjének rendszeresen felül kell vizsgálnia az uniós vámadatközpontban tárolt adatokat annak biztosítása érdekében, hogy személyes adatokat ne őrizzenek meg a szükségesnél hosszabb ideig.

46. cikk

Az uniós vámadatközpontban kezelt személyes adatokkal kapcsolatos szerepek és felelősségi körök

(1) A tagállamok vámhatóságai, a Bizottság és az uniós vámhatóság közös adatkezelőnek minősülnek a 41. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában, a 41. cikk (3) bekezdésének b) és d) pontjában, valamint a 41. cikk (4) bekezdésének a) és e) pontjában említett kockázatkezelés és együttműködés céljából az uniós vámadatközpontban végzett személyesadat-kezelés tekintetében.

(2) Minden vámhatóság egyéni adatkezelőnek minősül a 41. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célokból általa kezelt személyes adatok tekintetében. Amennyiben két vagy több vámhatóság közös célokból és közös eszközökkel vesz részt a 41. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett feladatok ellátásában, közös adatkezelőnek minősülnek.

(3) A Bizottság egyedüli adatkezelőnek minősül a 41. cikk (4) bekezdésének c), d), f) és g) pontjában említett célokból általa kezelt személyes adatok tekintetében.

(4) 2034. február 28-ig a Bizottság, az OLAF és az uniós vámhatóság egyaránt egyedüli adatkezelőnek minősül a 41. cikk (10) bekezdésében említett adatkezelés tekintetében.

(5) Az (1) bekezdésben említett közös adatkezelők:

a) együttműködnek az érintettek által benyújtott kérelmek időben történő feldolgozása és az érintetteket megillető jogok gyakorlásának elősegítése érdekében;

b) segítik egymást a közös adatkezelés kapcsán felmerült esetleges adatvédelmi incidensek észlelésével és kezelésével kapcsolatos kérdésekben;

c) megosztják egymással az érintetteknek az (EU) 2016/679 rendelet III. fejezetének 2. szakasza, az (EU) 2018/1725 rendelet III. fejezetének 2. szakasza és adott esetben az (EU) 2016/680 irányelv III. fejezete szerinti tájékoztatásához szükséges releváns információkat;

d) biztosítják és védik az (EU) 2016/679 rendelet 32. cikke, az (EU) 2018/1725 rendelet 33. cikke és adott esetben az (EU) 2016/680 irányelv 25. cikke alapján közösen kezelt személyes adatok biztonságát, integritását, rendelkezésre állását és bizalmas jellegét.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben az (EU) 2016/679 rendelet 26. cikkével és az (EU) 2018/1725 rendelet 28. cikkével összhangban meghatározza az (1) bekezdésben említett minden egyes közös adatkezelőnek az érintettekkel szembeni szerepét és a velük való kapcsolatát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 283. cikkének (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

47. cikk

Az érintettek jogainak korlátozása

(1) Amennyiben az (EU) 2016/679 rendelet 15. és 18. cikkében, valamint az (EU) 2018/1725 rendelet 17. és 20. cikkében említett hozzáférési és adatkezelés-korlátozási jog valamely érintett általi gyakorlása, illetve az érintett számára az (EU) 2016/679 rendelet 34. cikkének (1) bekezdése és az (EU) 2018/1725 rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerint valamely adatvédelmi incidensről nyújtandó tájékoztatás veszélyeztetné a vámügy területén valamely természetes személlyel kapcsolatban folyamatban lévő vizsgálatot, a vámellenőrzések elvégzését vagy a vámügy területén valamely természetes személlyel kapcsolatban azonosított konkrét kockázat kezelését, az említett jogok teljes mértékben vagy részben korlátozhatók, feltéve hogy a korlátozás szükséges és arányos. Az említett korlátozást a következők alkalmazzák:

a) a vámhatóságok az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c), e), f) és h) pontjával összhangban; vagy

b) a Bizottság és az uniós vámhatóság az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének a), c), e) és g) pontjával összhangban.

(2) A vámhatóságok, a Bizottság és az uniós vámhatóság az (1) bekezdésben említett korlátozások alkalmazása előtt eseti alapon értékelik a szóban forgó korlátozások szükségességét és arányosságát, figyelembe véve az érintett jogait és szabadságait érintő esetleges kockázatokat.

(3) A feladataikkal összefüggésben más szervezetektől kapott személyes adatok kezelése során a vámhatóságok, az uniós vámhatóság, illetve a Bizottság – adatkezelőként vagy közös adatkezelőként eljárva – az (1) bekezdésben említett korlátozások alkalmazása előtt konzultálnak az említett szervezetekkel a korlátozások alkalmazásának lehetséges indokairól, valamint arról, hogy a korlátozások szükségesek és arányosak-e.

(4) Amennyiben a vámhatóságok, a Bizottság vagy az uniós vámhatóság teljes mértékben vagy részben korlátozzák az (1) bekezdésben említett jogokat, a következő lépéseket kell megtenniük:

a) az érintett kérelmére adott válaszukban tájékoztatniuk kell az érintettet az alkalmazott korlátozásról és annak okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be a nemzeti adatvédelmi hatóságokhoz vagy az európai adatvédelmi biztoshoz, illetve bírósági jogorvoslatot kérhet valamely nemzeti bíróságnál vagy az Európai Unió Bíróságánál; és

b) rögzíteniük kell a korlátozás okait, többek között a korlátozás szükségességének és arányosságának értékelését, valamint azokat az okokat, amelyek miatt a hozzáférés megadása veszélyeztetné a kockázatkezelést és a vámellenőrzéseket.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett tájékoztatást el lehet halasztani, el lehet hagyni vagy meg lehet tagadni az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkének (8) bekezdésével összhangban, vagy akkor, ha a tájékoztatás hátrányosan befolyásolná a korlátozás céljait.

(5) A vámhatóságok, a Bizottság, illetve az uniós vámhatóság a honlapjukon vagy az intranetes felületükön közzétett adatvédelmi nyilatkozatba belefoglalnak egy olyan szakaszt, amely általános tájékoztatást nyújt az érintettek számára a jogaik esetleges korlátozásáról.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a védintézkedéseket, amelyek megakadályozzák az azon személyes adatokkal való visszaéléseket és az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést, illetve azon személyes adatok továbbítását, amelyekre vonatkozóan korlátozások alkalmazandók vagy alkalmazhatók. Az említett védintézkedésekben meg kell határozni többek között a különböző szereplők szerepét és felelősségét, a korlátozásokkal kapcsolatban követendő eljárási lépéseket, azt, hogy mi minősül a korlátozások megfelelő nyomon követésének, valamint a korlátozások alkalmazásának időszakos – legalább hat hónaponként elvégzendő – felülvizsgálatáról kell rendelkezni. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

48. cikk

Az európai adatvédelmi biztos és a nemzeti felügyeleti hatóságok által koordinált felügyelet

Az európai adatvédelmi biztosnak és a nemzeti felügyeleti hatóságoknak saját hatáskörükön belül eljárva, felelősségi köreik keretein belül aktívan együtt kell működniük annak érdekében, hogy az (EU) 2018/1725 rendelet 62. cikkével összhangban biztosítsák az uniós vámadatközpont működésének koordinált felügyeletét.

49. cikk

Uniós vámadatmodell

A Bizottság a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy kiegészítse e rendeletet a 41. cikk (1)–(4) bekezdésében említett célok teljesítéséhez szükséges adatok meghatározása révén. Ezeknek az adatszolgáltatási követelményeknek kell alkotniuk az uniós vámadatmodellt.

50. cikk

Az együttműködés technikai eszközei

(1) A Bizottság, az uniós vámhatóság és a vámhatóságok az uniós vámadatközpontot használják a 41. cikk (6)–(9) bekezdésében, valamint a 42. és 43. cikkben említett hatóságokkal és uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel az e rendelet szerinti együttműködés céljából folytatott adatcsere során.

(2) Amennyiben a gazdálkodók az e rendelet szerinti vámalakiságoknak való megfelelés céljából használják az uniós vámadatközpontot, az uniós vámadatközpontnak biztosítania kell az (EU) 2022/2399 rendelet 8. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében említett funkciókat.

(3) Amennyiben a vámhatóságoktól vagy uniós szervektől, hivataloktól és ügynökségektől eltérő hatóságok az uniós jogi aktusok által létrehozott, azok célkitűzéseinek elérésére használt vagy azokban említett elektronikus eszközöket használnak, az e rendelet szerinti együttműködés ezen elektronikus eszközöknek az uniós vámadatközponttal való interoperabilitása révén is megvalósulhat.

(4) Amennyiben a vámhatóságoktól eltérő hatóságok nem alkalmaznak az uniós jogi aktusok által létrehozott, azok célkitűzéseinek elérésére használt vagy azokban említett elektronikus eszközöket, ezek a hatóságok a 41. cikkel összhangban használhatják az uniós vámadatközpont meghatározott szolgáltatásait és rendszereit.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti interoperabilitásra és kapcsolatra vonatkozó technikai rendelkezéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. FEJEZET

Egyéb rendelkezések

51. cikk

Az uniós vámadatközpont kifejlesztése, működtetése és fenntartása

(1) A Bizottság kifejleszti, működteti és fenntartja az uniós vámadatközpontot.

(2) A tagállamokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság megbízhatja az uniós vámhatóságot az uniós vámadatközpont kifejlesztésével, működtetésével és fenntartásával, figyelembe véve, hogy az uniós vámhatóság abban a helyzetben van-e, hogy elvégezze ezeket a feladatokat.

(3) Az uniós vámadatközpont kifejlesztésének, működtetésének és fenntartásának magában kell foglalnia a következőket:

a) az uniós vámadatközponton belüli adatkezelésre vonatkozó műszaki előírások megállapítása;

b) adatminőségi keret létrehozása;

c) az uniós vámadatközpont 38. cikk (3) bekezdésében meghatározott funkcióinak megvalósítása, kivéve az alkalmazandó nemzeti héa- és jövedékiadó-rendelkezésekkel összhangban történő fenntartást és frissítést, amelyet a tagállamoknak kell elvégezniük;

d) általános iránymutatás rendelkezésre bocsátása az uniós vámadatközpont használatához;

e) nyilvános kapcsolattartó pont létrehozása az uniós vámadatközpont felhasználói részére történő segítségnyújtás céljából, többek között a biztonsági fenyegetések tekintetében;

f) az uniós vámadatközpont üzletmenet-folytonosságát biztosító intézkedések elfogadása.

52. cikk

Az üzletmenet folytonossága

(1) A Bizottság és az uniós vámhatóság biztosítja, hogy az uniós vámadatközpont rendelkezzen üzletmenet-folytonossági intézkedésekkel, többek között szükség esetén redundanciával, feladatátvételi mechanizmusokkal és adathelyreállítási protokollokkal annak érdekében, hogy súlyos válság esetén is működhessen, vagy hogy megfelelő üzemszüneti eljárásokkal rendelkezzen. Az uniós vámadatközpont infrastrukturális helyszíneit földrajzilag úgy kell elosztani, hogy biztosítani lehessen az uniós vámadatközpont működését abban az esetben is, ha helyszínei egyikén üzemzavar lép fel.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben rendelkezik az e cikk (1) bekezdésében említett üzemszüneti eljárásokról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

53. cikk

Eltérések

Rendkívüli és kellően indokolt körülmények között a Bizottság egy vagy több tagállam kérésére határozat formájában végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben engedélyezi az adott tagállam vagy tagállamok számára, hogy az uniós vámadatközpontban megvalósítottaktól eltérő, azokkal funkcionálisan egyenértékű elektronikus szolgáltatásokat vagy rendszereket használjanak, vagy az uniós vámadatközpontban megvalósított funkciók tekintetében az elektronikus adatkezelési technikáktól eltérő eszközöket használjanak.

Az első bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus:

a) nem érintheti az uniós vámadatközpont működését és a tárolt adatok teljességét, kivéve, ha elektronikus adatkezelési technikáktól eltérő technikákat alkalmaznak;

b) indoka a kérelmező tagállam vagy tagállamok sajátos helyzete kell, hogy legyen;

c) időben korlátozott kell, hogy legyen, azt rendszeresen felül kell vizsgálni, és vissza kell vonni, amennyiben már nem indokolt;

d) kizárólag akkor fogadható el, ha nem befolyásolja sem az azt kérő tagállam vagy tagállamok és más tagállamok és az uniós vámhatóság közötti információcserét, sem a más tagállamokban a vámjogszabályok alkalmazása céljából végzett információcserét és adattárolást;

e) nem eredményezheti a kérelmező tagállam vagy tagállamok végleges kizárását az uniós vámadatközpont használatából;

f) kellően indokolt esetekben az érintett tagállam vagy tagállamok kérésére meghosszabbítható.

IV. CÍM

VÁMFELÜGYELET, KOCKÁZATKEZELÉS ÉS VÁMELLENŐRZÉSEK

1. FEJEZET

Vámfelügyelet

54. cikk

Vámfelügyelet

(1) Az Unió vámterületére beszállítandó árukra kockázatcsökkentő intézkedések vonatkozhatnak, különösen az említett árukkal kapcsolatban megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok alapján.

(2) Az Unió vámterületére beszállított áruk az e területre való belépésük időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt állnak.

(3) Az Unió vámterületére beszállított áruk vámfelügyelet alatt maradnak:

a) nem uniós áruk esetében addig, amíg vámjogi státusuk meg nem változik, vagy amíg az árukat az Unió vámterületéről kiszállítják vagy megsemmisítik őket;

b) uniós áruk esetében vámjogi státusuk megerősítéséig, kivéve, ha az árukat meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonják.

(4) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont uniós áruk vámfelügyelet alatt maradnak:

a) ha az adott áru ismételt felhasználásra alkalmas, az azon időponttól számított legfeljebb kétéves időtartam alatt, amikor az árut a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatározott célokra először felhasználták;

b) amíg az árut nem használták fel arra a célra, amelyet a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak;

c) amíg az árut nem szállították ki az Unió vámterületéről, nem semmisítették meg vagy nem ajánlották fel az államnak;

d) amíg az árut nem használták fel attól eltérő célra, mint amelyet a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazása céljából meghatároztak, és a vonatkozó behozatali vámot meg nem fizették.

(5) A kiviteli vagy a passzív feldolgozási eljárás alá vont uniós áruk az Unió vámterületéről való kiszállításuk, az államnak való felajánlásuk vagy a megsemmisítésük időpontjáig, illetve a vám-árunyilatkozat vagy a kiviteli vagy a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó releváns adatok érvénytelenítéséig vámfelügyelet alatt maradnak.

(6) A belső árutovábbítási eljárás alatt álló uniós áruk vámfelügyelet alatt maradnak mindaddig, amíg a vámhatóságok a 129. cikk (2) bekezdésével összhangban le nem zárják az eljárást.

(7) A vámhatóságok engedélye nélkül az áruk nem vonhatók ki a vámfelügyelet alól.

(8) Bármely személy, aki vagy amely vámfelügyelet alatt álló áruk birtokosa, a vámhatóságok engedélyével bármikor megvizsgálhatja az árukat vagy mintát vehet azokból, különösen tarifális besorolásuk, vámértékük vagy vámjogi státusuk megállapítása érdekében.

2. FEJEZET

Vámügyi kockázatkezelés

55. cikk

Általános elvek

(1) Az uniós vámhatóság, a Bizottság és a vámhatóságok kockázatkezelés és elsősorban automatizált kockázatelemzés alapján, valamint az e fejezetben meghatározott szerepüknek megfelelően meghatározzák, hogy az árukat, a személyeket, a gazdálkodókat, a szállítóeszközöket és az ellátási láncokat kockázatcsökkentő intézkedések hatálya alá kell-e majd vonni, és ha igen, hol és mikor kerül majd sor az említett kockázatcsökkentő intézkedések elvégzésére.

(2) A Bizottság, az uniós vámhatóság és a vámhatóságok a vámügyi kockázatkezelést alkalmazzák arra, hogy e fejezetnek megfelelően különbséget tegyenek az összes áruhoz, személyhez, gazdálkodóhoz, szállítóeszközhöz és ellátási lánchoz kapcsolódó kockázatok valamennyi típusának szintjei között.

(3) A vámügyi kockázatkezelésnek legalább a következő tevékenységeket magában kell foglalnia, és azt adott esetben ciklikus alapon kell megszervezni:

a) az uniós vámadatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló releváns adatok – köztük a nemzeti és az uniós jogban azonosított forrásokból, valamint a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó releváns adatok – gyűjtése, kezelése, cseréje és elemzése;

b) a kockázatok azonosítása, elemzése, értékelése vagy előrejelzése, többek között statisztikai és prediktív módszerek, valamint véletlenszerű ellenőrzések alapján;

c) a kockázatok kezeléséhez szükséges intézkedések kidolgozása, beleértve a közös kiemelt ellenőrzési területek, közös kockázati kritériumok és standardok, valamint felügyeleti stratégiák meghatározását;

d) intézkedések előírása és megtétele, beleértve a megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések kiválasztását;

e) a kockázatkezelési és az ellenőrzési tevékenységek végrehajtásával kapcsolatos visszajelzések gyűjtése;

f) a kockázatkezelési és az ellenőrzési tevékenységek nyomon követése és felülvizsgálata azok javítása céljából.

(4) A (2) bekezdésben említett vámügyi kockázatkezeléssel kapcsolatos döntések meghozatalakor a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük az arra vonatkozóan rendelkezésre álló információkat, hogy az importőr, az exportőr vagy a távértékesítő importőr nem felel meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb olyan jogszabályoknak, amelyekről értesítették a vámhatóságokat. Az ilyen meg nem felelést figyelembe kell venni az érintett importőr vagy exportőr kockázati profilja szempontjából.

56. cikk

A Bizottság szerepe

(1) A vámhatóságok 58. cikk (1) bekezdésének e) pontja és 63. cikk szerinti szerepének sérelme nélkül a Bizottság – figyelembe véve a 232. cikk (6) bekezdése szerinti eljárás eredményét, amennyiben az rendelkezésre áll – közös kiemelt ellenőrzési területeket, valamint közös kockázati kritériumokat és standardokat állapíthat meg bármely kockázattípusra vonatkozóan, beleértve, de nem kizárólag a pénzügyi érdekekkel kapcsolatos kockázatokat is.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően a Bizottság:

a) szakpolitikai iránymutatást nyújthat az uniós vámhatóság számára a kockázatkezelési projektekkel és a felügyeleti stratégiákkal kapcsolatban;

b) felkérheti az uniós vámhatóságot, hogy végezze el bármely kockázatkezelési tevékenység végrehajtásának időszakos vagy eseti értékelését;

c) felkérheti az uniós vámhatóságot, hogy bármely kockázatra vonatkozóan dolgozzon ki felügyeleti stratégiát, és végezzen eseti vámügyi fenyegetésértékeléseket az 57. cikk (1) bekezdésében említetteken túlmenően.

(3) A Bizottság – amennyiben az (1) és a (2) bekezdésben említett célokból szükséges – kezelhet és elemezhet az uniós vámadatközpontban és más forrásokból – köztük a nemzeti vagy az uniós jogban azonosított forrásokból, valamint a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó – rendelkezésre álló adatokat.

57. cikk

Az uniós vámhatóság szerepe

(1) Az uniós vámhatóságnak időszakos fenyegetésértékelést kell végeznie, amely a 232. cikk (6) bekezdésében említett ajánlások alapjául szolgál.

(2) Az uniós vámhatóságnak uniós szintű kockázatkezelési tevékenységeket kell végeznie az 56. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szakpolitikai iránymutatások és a 232. cikk (6) bekezdésében említett eljárás esetleges eredménye alapján. Az uniós vámhatóság különösen:

a) információkat nyújthat be a Bizottságnak az 56. cikk (1) bekezdésében említett közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint közös kockázati kritériumok és standardok meghatározása céljából;

b) segítheti a Bizottságot az 56. cikk (1) bekezdésében említett közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint a közös kockázati kritériumok és standardok meghatározásában, a kockázatkezeléssel kapcsolatos operatív ismeretek és technikai szakértelem figyelembevételével;

c) adott esetben a vámhatóságoktól eltérő hatóságokkal együtt felügyeleti stratégiákat dolgoz ki, és az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett eseti vámügyi fenyegetésértékeléseket végez;

d) e cím alkalmazása céljából releváns adatokat cserél a vámhatóságokkal és más hatóságokkal, lehetőség szerint az uniós vámadatközponton keresztül, a 60. cikkel összhangban;

e) ha csalás eseteit azonosítja vagy gyanítja, tájékoztatja arról az OLAF-ot, és átadja a részére az ezen esetekkel kapcsolatos összes szükséges információt; az Europolt is tájékoztathatja az Europol megbízatásának keretein belül;

f) operatív iránymutatást dolgoz ki az egynél több vámhatóságot érintő kockázatkezelési tevékenységekre vonatkozóan;

g) közös kockázatelemzést dolgoz ki és hajt végre, kockázatelemzési eredményeket generál, és amennyiben kockázatot állapít meg, ellenőrzési ajánlásokat ad ki és más megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket tesz a vámhatóságok számára, többek között a közös kiemelt ellenőrzési területek és a közös kockázati kritériumok és standardok alkalmazására, valamint a válsághelyzetek kezelésére vonatkozóan, figyelembe véve a kockázat súlyosságát, valamint a kereskedelmi forgalom és az egyes tagállamok ellenőrzési erőforrásai tekintetében észszerűen várható hatást;

h) információkkal szolgálhat a Bizottság számára az ellenőrzési ajánlásokra alkalmazandó, a „tartsd be vagy indokold meg" elvre vonatkozó keret kidolgozásához, amelyet a vámhatóságoknak követniük kell, amennyiben nem követik az ilyen ellenőrzési ajánlásokat;

i) intézkedéseket hoz az ellenőrzési ajánlások számának kezelésére, figyelembe véve a kereskedelmi forgalom tekintetében észszerűen várható hatást és a kockázat súlyosságát, amennyiben az ellenőrzési ajánlások követése az érintett vámhivatal erőforrásainak szűkössége miatt nem megvalósítható.

(3) Az uniós vámhatóság – amennyiben a (2) bekezdésben említett célokból szükséges – gyűjthet, kezelhet és elemezhet az uniós vámadatközpontban és más forrásokból – köztük a nemzeti vagy az uniós jogban azonosított forrásokból, valamint a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó – rendelkezésre álló adatokat.

(4) Az uniós vámhatóságnak szükség esetén eseti alapon vagy a Bizottság kérésére tájékoztatnia kell a Bizottságot és a vámhatóságokat a kockázatkezelési tevékenységeiről és azok eredményéről. E tekintetben az uniós vámhatóságnak minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania.

(5) 2028. június 30-ig a Bizottság elláthatja az uniós vámhatóság e cikkben említett kockázatkezelési feladatait.

58. cikk

A nemzeti vámhatóságok szerepe

(1) A vámhatóságok kötelesek:

a) nemzeti kockázatkezelési tevékenységeket végezni, beleértve a kockázatelemzést, az együttműködést és a kockázatkezelésre vonatkozó információk cseréjét az érintett nemzeti hatóságokkal, valamint kockázatcsökkentő intézkedéseket tenni;

b) a közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint a közös kockázati kritériumok és standardok megvalósításához szükséges nemzeti folyamatokat végrehajtani;

c) adott esetben nemzeti kockázatelemzést végezni az uniós vámhatóság vagy más vámhatóságok által generált kockázati jelzések, kockázatelemzési eredmények és ellenőrzési ajánlások végrehajtása érdekében, és szükség esetén megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket tenni;

d) ellenőrzési ajánlásokat kiadni és megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket jelezni más tagállamok vámhatóságai számára, figyelembe véve az 57. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett operatív iránymutatást;

e) ellenőrzési döntéseket hozni;

f) ellenőrzéseket végezni a 2. fejezettel, valamint bármely alkalmazandó közös kockázati kritériummal és standarddal összhangban;

g) megindokolni az uniós vámhatóságnak azt, ha valamely ellenőrzési ajánlást nem követték vagy valamely kockázatcsökkentő intézkedést nem hoztak meg.

(2) A vámhatóságok – amennyiben az (1) bekezdésben említett célokból szükséges – gyűjthetnek, kezelhetnek és elemezhetnek az uniós vámadatközpontban és más forrásokból – köztük a nemzeti vagy az uniós jogban azonosított forrásokból, valamint a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó – rendelkezésre álló adatokat.

59. cikk

Közös kockázati kritériumok és standardok

(1) A közös kockázati kritériumoknak és standardoknak tartalmazniuk kell:

a) a kockázatok leírását;

b) az áruk vagy gazdálkodók vámellenőrzésre történő kiválasztásához alkalmazandó kockázati tényezőket vagy mutatókat;

c) a vámhatóságok által végrehajtandó vámellenőrzések jellegét;

d) kockázatelemzés és kockázatcsökkentő intézkedések alkalmazását az ellátási láncban, beleértve információk vagy intézkedés kérését, valamint az arra vonatkozó utasítást is, hogy ne kerüljön sor berakodásra vagy szállításra; és

e) a c) pontban említett vámellenőrzések alkalmazásának időtartamát.

(2) A közös kockázati kritériumok és standardok megállapításakor a Bizottság figyelembe veszi a következők mindegyikét:

a) arányosság a kockázathoz képest;

b) az ellenőrzések szükséges alkalmazásának sürgőssége;

c) az egyes tagállamok kereskedelmi forgalmát és ellenőrzési erőforrásait érintő, észszerűen várható hatás.

60. cikk

A kockázatkezelés és az ellenőrzések szempontjából releváns információk

(1) Minden, kockázatra vonatkozó információt, kockázati jelzést, kockázatelemzési eredményt, ellenőrzési ajánlást, ellenőrzési döntést, ellenőrzési eredményt és egyéb releváns információt rögzíteni kell abban az operatív folyamatban, amelyhez kapcsolódnak, valamint az uniós vámadatközpontban, függetlenül attól, hogy nemzeti vagy közös kockázatelemzésen, illetve véletlenszerű kiválasztáson alapulnak-e. A vámhatóságoknak meg kell osztaniuk egymással, az uniós vámhatósággal és a Bizottsággal a kockázatra vonatkozó információkat.

(2) A vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság jogosultak az e cikk (1) bekezdésében említett elemekkel kapcsolatban az 56–58. és a 61. cikkben említett szerepeiknek megfelelően, valamint a 41. cikkben meghatározott vonatkozó adathozzáférési és adatkezelési jogaikra építve adatkezelést végezni.

(3) Az uniós vámhatóság lehetőség szerint az uniós vámadatközpontot használja az uniós vámhatóság, a Bizottság vagy valamely vámhatóság által a kockázatkezelés szempontjából relevánsként azonosított bármely más adat-, dokumentum- vagy információforrás összegyűjtésére vagy az azokkal való együttműködésre. Az uniós vámadatközponttól eltérő rendszer használata esetén a szóban forgó rendszernek az adatvédelem, az adatbiztonság és az adatok integritása tekintetében meg kell felelnie a III. címben megállapítottakkal azonos előírásoknak.

(4) 2028. június 30-ig a Bizottság látja el az uniós vámhatóság e cikkben említett feladatait.

61. cikk

A vámügyi kockázatkezelés értékelése

(1) A Bizottság az uniós vámhatósággal és a vámhatóságokkal együttműködve legalább évente értékeli a kockázatkezelés végrehajtását annak érdekében, hogy folyamatosan javítsa annak operatív és stratégiai eredményességét és hatékonyságát, és ezen értékelésre vonatkozóan közzétesz nem érzékeny adatokat. A Bizottság emellett szükség esetén és folyamatosan elvégzendő értékelési tevékenységeket is szervezhet.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelés céljából az uniós vámhatóság összegyűjti és elemzi a vonatkozó információkat, és elvégzi az összes szükséges tevékenységet. Az uniós vámhatóság e tekintetben időszakos vagy eseti jelentéseket kérhet egy vagy több tagállamtól, kivéve, ha ezek az információk kinyerhetők az uniós vámadatközpontból.

(3) Az (1) bekezdésben említett értékelés céljából, valamint az e cím szerinti szerepének és feladatköreinek betöltése céljából a Bizottság feldolgozhat az uniós vámadatközponton keresztül rendelkezésre álló bármely releváns információt, és kérhet az uniós vámhatóságtól és a vámhatóságoktól olyan információkat, amelyek az adatközpontban nem állnak rendelkezésre.

(4) Az 56. cikk (1) bekezdésében, az 57. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában és az 59. cikkben említett közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint közös kockázati kritériumok és standardok megállapításakor az uniós vámhatóság és a Bizottság adott esetben figyelembe veszi az e cikk alapján elvégzett értékeléseket.

62. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben a vámellenőrzések és a kockázatkezelés harmonizált alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedéseket állapít meg, beleértve az információcserét, valamint a közös kiemelt ellenőrzési területek és a közös kockázati kritériumok és standardok e címben említett megállapítását. Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell tartalmazniuk:

a) az uniós vámadatközpontban a kockázatkezeléssel és az ellenőrzésekkel kapcsolatban rögzítendő információk, beleértve a kockázatra vonatkozó információkat, a kockázatelemzések eredményeit, a kockázatcsökkentő intézkedéseket, az ellenőrzési ajánlásokat, az ellenőrzési döntéseket és az ellenőrzések eredményeit, valamint az ilyen információkhoz való hozzáféréshez és az azok kezeléséhez való jogot;

b) a meglévő váminformációs rendszerek átmeneti használatára vagy az azokhoz való hozzáférésre vonatkozó eljárási intézkedések;

c) az uniós vámadatközpont és más rendszerek közötti interoperabilitás kezelésére vonatkozó eljárási intézkedések;

d) az áruátengedést követő ellenőrzések és a véletlenszerű ellenőrzések keretében fennálló jelentéstételi kötelezettség alkalmazásával kapcsolatos eljárási intézkedések;

e) az uniós vámhatóság és más meghatározott uniós intézmények, szervek és ügynökségek közötti együttműködésre vonatkozó megállapodások, beleértve az információcserét is e cím alkalmazása céljából;

f) az illetékes vámhatóság azonosítása olyan egyedi kockázatkezelési eljárások esetében, amelyek több tagállamot is érintenek;

g) az ellenőrzésekkel, beleértve a több tagállamot érintő, áruátengedést követő ellenőrzéseket, valamint a mintavétel és az érintett vámhatóságok közötti egyéb ellenőrzések alapján kapott eredmények rendelkezésre állásával kapcsolatos eljárási szempontok;

h) a kockázatra vonatkozó információknak a vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság közötti megosztásával kapcsolatos megállapodások;

i) az 56. cikk (1) bekezdésében, az 57. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában és az 59. cikkben említett közös kiemelt ellenőrzési területek és közös kockázati kritériumok és standardok, beleértve – szükség esetén – a sürgős alkalmazásukra vonatkozó részletes szabályokat is;

j) a „tartsd be vagy indokold meg” elvre vonatkozó keret abban az esetben, ha az 57. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett ellenőrzési ajánlást nem követték.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedésekkel – ideértve ezeknek az esetlegesen közvetlen biztonsági vagy védelmi kockázatot jelentő válságokra vagy eseményekre való hatékony reagálás érdekében történő sürgős alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat is – kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben, és a közös kockázatkezelés gyors frissítésének, valamint az információcserének, a közös kiemelt ellenőrzési területeknek, továbbá a közös kockázati kritériumoknak és standardoknak a kockázatok alakulásával összefüggésben történő kiigazításának szükségességével összefüggésben a Bizottság a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

3. FEJEZET

Vámellenőrzések

63. cikk

Vámellenőrzések

(1) A 2. fejezet sérelme nélkül, a vámhatóságok elvégezhetnek bármely általuk szükségesnek ítélt vámellenőrzést, beleértve a véletlenszerű ellenőrzéseket is.

(2) A vámellenőrzések különösen a következőkből állhatnak:

a) áruk vizsgálata;

b) áruminták vétele;

c) a bármely személy által szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott adatok hitelességének, sértetlenségének, pontosságának és teljességének ellenőrzése;

d) a dokumentumok meglétének, hitelességének, pontosságának és érvényességének ellenőrzése;

e) a gazdálkodók elszámolásainak, kereskedelmi nyilvántartásainak és adatforrásainak vizsgálata;

f) a szállítóeszköz szemléje;

g) a valamely személy által szállított poggyász, valamint a náluk vagy rajtuk lévő egyéb áruk szemléje;

h) hivatalos vizsgálatok lefolytatása; és

i) egyéb hasonló cselekmények.

Szükség esetén a vámellenőrzések magukban foglalhatják elektronikus adatoknak, és az uniós vámadatközpontnak szolgáltatott vagy annak rendelkezésére bocsátott adatok adatforrásának a kezelését is.

(3) Ha ugyanazokon az árukon a vámellenőrzéstől eltérő ellenőrzéseket más hatóságoknak kell elvégezniük, a vámhatóságoknak szorosan együtt kell működniük ezekkel a más hatóságokkal annak érdekében, hogy ezeket az egyéb ellenőrzéseket lehetőség szerint a vámellenőrzésekkel egy időben és egy helyen lehessen elvégezni (az „egyablakos ügyintézés” elve). Ha a vámellenőrzésekkel egyidejűleg egyéb ellenőrzéseket is végeznek, a vámhatóságoknak kell betölteniük a koordináló szerepet.

(4) A vámhatóságok dönthetnek úgy, hogy az ellenőrzéseket az általuk kijelölt helyen végzik el.

64. cikk

A megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok ellenőrzése

(1) Attól a pillanattól kezdve, hogy személyek adatokat szolgáltatnak vagy bocsátanak rendelkezésre a vámhatóságok részére, az említett hatóságok az ilyen adatok pontosságának ellenőrzése céljából:

a) megvizsgálhatják az adatokat és az alátámasztó okmányokat, ideértve a gazdálkodók birtokában lévő vagy a nevükben valamely szolgáltató által tárolt adatforrásokhoz való hozzáférést is;

b) előírhatják egyéb okmányok vagy adatok benyújtását, beleértve a gazdálkodók birtokában lévő vagy a nevükben valamely szolgáltató által tárolt adatokat is;

c) hozzáférést kérhetnek a személy elektronikus nyilvántartásaihoz;

d) megvizsgálhatják az árukat;

e) mintákat vehetnek elemzéshez vagy az áruk részletes vizsgálatához.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett információk ellenőrzésére vonatkozó intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

65. cikk

Az áruk vizsgálata és mintavételezése

(1) Az áruk vizsgálata, mintavételezése vagy az áruk fuvarozására használt szállítóeszközök vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor megkövetelhetik az áru kirakodását és kicsomagolását.

(2) Az áruknak a vizsgálat és a mintavétel helyére történő szállítását, valamint minden olyan műveletet, amely az ilyen vizsgálathoz vagy mintavételhez szükséges, az importőrnek, az exportőrnek, a fuvarozónak vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának kell végeznie, vagy az ő felelőssége alatt kell végrehajtani. A felmerült költségeket az importőrnek, az exportőrnek vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának kell viselnie.

(3) Az importőrt, az exportőrt, a fuvarozót vagy az árutovábbítási eljárás jogosultját fel kell jogosítani arra, hogy jelen legyen vagy képviselve legyen az áruk vizsgálatánál és a mintavételnél. A vámhatóságok – amennyiben erre alapos indokuk van – megkövetelhetik az importőrtől, az exportőrtől, a fuvarozótól vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjától, hogy legyen jelen vagy képviselve, amikor az árut megvizsgálják vagy mintát vesznek, illetve hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.

(4) Amennyiben a mintavétel az uniós vagy nemzeti joggal összhangban történik, a vámhatóság nem tartozik kártalanítási felelősséggel azzal kapcsolatban, de annak viselnie kell az elemzések és a vizsgálatok költségeit.

(5) Ha az áruknak csak egy részét vizsgálják meg, vagy csak egy részéből vesznek mintákat, a részleges vizsgálatnak, illetve a minták elemzésének vagy vizsgálatának az eredményeit úgy kell tekinteni, hogy azok az ugyanazon szállítmányban lévő összes ugyanolyan árura vonatkoznak.

Az importőr, az exportőr, a fuvarozó vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja kérheti azonban az áruk további vizsgálatát vagy újabb minta vételét, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálatnak, illetve a minták elemzésének vagy vizsgálatának az eredményei nem érvényesek az érintett áruk többi részére. A kérésnek eleget kell tenni, feltéve, hogy az árukat nem engedték még át, vagy ha már átengedték, akkor, ha az importőr, az exportőr, a fuvarozó vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja igazolja, hogy azokat semmilyen módon nem változtatták meg.

Az első és a második albekezdés ellenére az importőr, az exportőr, a fuvarozó vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja saját költségén további vizsgálatot vagy mintavételt kérhet.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruk e cikkben említett vizsgálatára és mintavételezésére vonatkozó intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

66. cikk

Az ellenőrzés eredményei

(1) Az importőr, az exportőr, a fuvarozó vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja által szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott adatok 64. cikkel összhangban történő ellenőrzésének eredményeit fel kell használni az azon vámeljárásra irányadó rendelkezések, valamint a vámjogszabályokban megállapított egyéb kötelezettségek alkalmazásához, amelyeknek az árukat a hatálya alá vonják.

(2) A vámhatóságok által végzett ellenőrzés eredményeinek azonos bizonyító erővel kell bírniuk az Unió vámterületének egészén.

(3) Amennyiben az importőr, az exportőr, a fuvarozó vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja által szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott adatokat nem ellenőrzik, az (1) bekezdést ezen adatok alapján kell alkalmazni.

(4) Amennyiben a vámhatóságok megállapítják, hogy egy szállítmány részét képező bizonyos áru nem felel meg vagy egy szállítmány részét képező áruk nem felelnek meg a követelményeknek, az (5) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban megállapítandó kritériumokkal összhangban értékelniük kell, hogy a bármely más szállítmányban található egyéb áruk hasonló kockázatot jelentenek-e. Ilyen esetekben a vámhatóságok az érintett árukat nem megfelelőnek ítélhetik, és adott esetben más illetékes hatóságokkal együttműködve kockázatcsökkentő intézkedéseket hozhatnak, vagy a 77. cikk (4) bekezdése alapján megtagadhatják az említett egyéb áruk átengedését.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó, ha az importőr bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a nem ellenőrzött áruk megfelelőek.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a következőket:

a) az e cikkben említett ellenőrzés eredményeire vonatkozó intézkedések; és

b) azok a kritériumok, amelyek alapján a vámhatóságok az ellenőrzés eredményeit bizonyítéknak tekinthetik arra vonatkozóan, hogy más áruk az e cikk (4) bekezdésében említettek szerint a meg nem felelés hasonló kockázatát hordozzák magukban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

67. cikk

Azonosítási intézkedések

(1) A vámhatóságoknak vagy – adott esetben – azon gazdálkodóknak, akiknek vagy amelyeknek ezt a vámhatóságok engedélyezték, meg kell tenniük az áruk azonosításához szükséges intézkedéseket, amennyiben ez az azonosítás szükséges az azon releváns vámeljárásra irányadó rendelkezéseknek való megfelelés biztosításához, amelynek az árut a hatálya alá kívánják vonni.

Az említett azonosítási intézkedéseknek azonos joghatással kell bírniuk az Unió vámterületének egészén.

(2) Az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközöket csak a vámhatóságok vagy az általuk erre felhatalmazott egyéb személyek távolíthatják el vagy semmisíthetik meg, kivéve, ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében az ilyen azonosítási eszközök eltávolítása vagy megsemmisítése az áruk vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, hogy mely intézkedések számítanak az e cikkben említett azonosítási intézkedéseknek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

68. cikk

Áruátengedést követő ellenőrzések

(1) Vámellenőrzés céljából a vámhatóságok az áru átengedését követően:

a) megerősíthetik a megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok pontosságát és teljességét, valamint bármely alátámasztó okmány meglétét, hitelességét, pontosságát és érvényességét;

b) megvizsgálhatják a gazdálkodónak az érintett árukkal kapcsolatos műveletekre, valamint az ezen árukat érintő korábbi vagy későbbi kereskedelmi ügyletekre vonatkozó számviteli és egyéb nyilvántartásait;

c) megvizsgálhatják az árukat és mintát vehetnek belőlük, adott esetben és amennyiben még van rá lehetőség;

d) hozzáférhetnek a gazdálkodók rendszereihez az adatoknak az uniós vámadatközpont részére történő szolgáltatására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából.

(2) Az (1) bekezdésben említett ellenőrzések az importőr, az exportőr, az áruk birtokosa, az érintett árukkal kapcsolatos műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett bármely más személy, vagy a szóban forgó bekezdésben említett okmányokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végezhetők el.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzésekre alkalmazandó intézkedéseket, beleértve azokat az eseteket is, amikor a műveletekre több tagállamban kerül sor, valamint megfelelő módszertanok ilyen ellenőrzésekkel összefüggésben történő alkalmazására vonatkozó intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

69. cikk

Auditok

(1) Auditok céljából a vámhatóságok:

a) megvizsgálhatják a gazdálkodó irányítását, szervezetét, belső eljárásait vagy belső rendszereit, például a számvitelt és a logisztikát annak érdekében, hogy bizonyítékokat gyűjtsenek, értékeljenek és szolgáltassanak arra vonatkozóan, hogy a gazdálkodó megfelel a vámhatóságok által alkalmazott vonatkozó szabályoknak és követelményeknek;

b) mélyreható elemzésnek vethetik alá a gazdálkodó műveleteit, folyamatait, rendszereit és belső ellenőrzéseit.

(2) Az ilyen audit az importőr, az exportőr, az áru birtokosa, az említett műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett bármely más személy, vagy az audit szempontjából releváns okmányokat és adatokat birtokában tartó bármely más személy helyiségében vagy területén végezhető el.

70. cikk

Unión belüli légi járatok és tengeri utazások

(1) A vámellenőrzéseket vagy -alakiságokat az Unión belüli légi járaton utazó vagy az Unión belüli tengeri utazáson részt vevő személyek kézi és feladott poggyásza tekintetében csak akkor kell elvégezni, ha a vámjogszabályok így rendelkeznek.

(2) Az (1) bekezdést az alábbiak sérelme nélkül kell alkalmazni:

a) biztonság és védelem;

b) a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokhoz kapcsolódó ellenőrzések.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azon kikötőket és repülőtereket, ahol vámellenőrzéseket és -alakiságokat kell alkalmazni a következők tekintetében:

a) a következő személyek kézi- és feladott poggyásza:

i. akik nem uniós repülőtérről érkező olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtéren való közbülső leszállás után egy másik uniós repülőtérre folytatja útját;

ii. akik olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtéren való közbülső leszállás után egy nem uniós repülőtérre folytatja útját;

iii. akik ugyanazon hajóval nyújtott, egymás utáni útszakaszokból álló tengeri szolgáltatást vesznek igénybe, amelynek útja egy nem uniós kikötőből indul, ott megáll, vagy ott végződik;

iv. akik kedvtelési célú vízi jármű és turisztikai vagy üzleti célú légi jármű fedélzetén utaznak;

b) kézi- és feladott poggyászok:

i. amelyek egy nem uniós repülőtérről jövő légi jármű fedélzetén érkeznek egy uniós repülőtérre, és amelyeket ezen uniós repülőtéren egy Unión belüli légi járatként közlekedő légi járműre rakodnak át;

ii. amelyeket egy uniós repülőtéren rakodtak be egy Unión belüli légi járatként közlekedő légi járműre, és amelyeket át fognak rakodni egy másik uniós repülőtéren egy olyan légi járműre, amelynek rendeltetési helye egy nem uniós repülőtér.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. CÍM

ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA

1. FEJEZET

Az áruk vámjogi státusa

71. cikk

Az uniós áru vámjogi státusának vélelmezése

(1) Az Unió vámterületén található minden áru uniós vámjogi státussal rendelkező árunak vélelmezendő, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy az áru nem minősül uniós árunak.

(2) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az (1) bekezdés szerinti vélelem nem alkalmazandó. Ennek következtében szükséges bizonyítani azt, hogy az érintett áruk rendelkeznek az uniós vámjogi státussal.

(3) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben nem rendelkeznek az uniós vámjogi státussal a teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított olyan áruk, amelyeket átmeneti megőrzésben lévő vagy külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állítottak elő.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) azon konkrét esetek meghatározása, amelyekben az e cikk (1) bekezdésében megállapított vélelem nem alkalmazandó;

b) az e cikk (2) bekezdésében említett, az uniós vámjogi státus bizonyításával kapcsolatos feladatra vonatkozó könnyítési intézkedések engedélyezésének feltételei;

c) azon konkrét esetek meghatározása, amelyekben az e cikk (3) bekezdésében említett áruk nem rendelkeznek az uniós vámjogi státussal.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az uniós vámjogi státus igazolására szolgáló eszköz nyújtására és ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

72. cikk

Az uniós vámjogi státus elvesztése

Az uniós áruk a következő esetekben válnak nem uniós árukká:

a) ha azokat kiszállítják az Unió vámterületéről, amennyiben a belső árutovábbítás szabályai nem alkalmazandók;

b) ha azokat külső árutovábbítási, tárolási vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonják, ha azt a vámjogszabályok megengedik;

c) ha azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták és azt követően vagy felajánlották az államnak, vagy megsemmisítették és hulladék marad hátra;

d) ha a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozóan szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott információkat vagy adott esetben az árunyilatkozatot az áruk átengedését követően érvénytelenítik.

73. cikk

Az Unió vámterületét ideiglenesen elhagyó uniós áruk

(1) A 136. cikk (2) bekezdésének b)–e) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrizhetik meg uniós vámjogi státusukat, ha e státust a vámjogszabályokban megállapított feltételek mellett és formában állapították meg.

(2) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az uniós áruk vámeljárás és vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállíthatók az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra úgy, hogy közben ideiglenesen elhagyják e területet.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett azon konkrét esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az áruk vámjogi státusa nem változik meg.

2. FEJEZET

Eljárás alá vonás és átengedés

74. cikk

Áruk vámeljárás alá vonása

(1) Az importőröknek, az exportőröknek és az árutovábbítási eljárás jogosultjainak az uniós vámadatközpontban meg kell adniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk az áruknak az érintett vámeljárás alá vonásához szükséges adatokat, amint ezek az adatok rendelkezésre állnak, de minden esetben az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítést megelőzően.

(2) Az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítés megadásával vagy rendelkezésre bocsátásával az importőrök, az exportőrök és az árutovábbítási eljárás jogosultjai megerősítik a vámhatóságok felé azon szándékukat, hogy az árukat az érintett vámeljárás alá vonják.

(3) Az IOSS-szabályozást igénybe vevő személynek legkésőbb az értékesítésért járó fizetés elfogadásának időpontját követő napon, de minden esetben az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítést megelőzően meg kell adnia vagy rendelkezésre kell bocsátania az Unió vámterületén szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonandó áruk távértékesítésére vonatkozó adatokat.

(4) E cikk (1) bekezdésétől eltérve és a 178. cikk sérelme nélkül, az alátámasztó okmányokhoz vagy az áruk vámértékének meghatározásához kapcsolódó, kellően indokolt körülmények között a vámhatóságok engedélyezhetik az exportőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának vagy a távértékesítő importőrtől eltérő importőrnek, hogy az áruk átengedését követően az adatoknak – ide nem értve az előzetes rakományinformációkat – egy részét adja meg vagy bocsássa rendelkezésre.

Az exportőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának vagy a távértékesítő importőrtől eltérő importőrnek meghatározott határidőn belül meg kell adnia vagy rendelkezésre kell bocsátania az elhagyott információkat.

(5) E cikk (1) bekezdésétől eltérve és a 178. cikk sérelme nélkül, az alátámasztó okmányokhoz vagy az áruk vámértékének meghatározásához kapcsolódó, kellően indokolt körülmények között a távértékesítő importőrtől eltérő megbízható ellenőrzött gazdálkodó megadhatja vagy rendelkezésre bocsáthatja az adatok – ide nem értve az előzetes rakományinformációkat – egy részét az áruk átengedését követően. Az elhagyott információkat a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak meghatározott határidőn belül megadnia vagy rendelkezésre bocsátania.

(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az áruk az uniós vámadatközponttól eltérő eszköz felhasználásával is vámeljárás alá vonhatók.

(7) Az áruk az átengedésük pillanatában kerülnek a vonatkozó vámeljárás alá.

Az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítés napja az a nap, amelyet az adott áru kapcsán lefolytatandó vámeljárásra irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alakiság alkalmazásához használni kell.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett adatok meghatározása;

b) az e cikk (4) bekezdésében említett egyszerűsítés alkalmazására vonatkozó feltételek megállapítása;

c) az áruk átengedését követően megadható vagy rendelkezésre bocsátható konkrét adatok és az ilyen adatok megadására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó határidők meghatározása, amennyiben e cikk (4) vagy (5) bekezdését alkalmazzák;

d) az e cikk (6) bekezdésében említett konkrét esetek, valamint az áruk vámeljárás alá vonásához használható, az uniós vámadatközponttól eltérő eszközök meghatározása.

75. cikk

Az áruk rendelkezésre állásáról való értesítés más formái

Az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítést a következők révén is megteheti vagy rendelkezésre bocsáthatja:

a) értesítés az áruknak az Unió vámterületére való megérkezéséről, ha az átmeneti megőrzésre vagy a vámeljárás alá vonásra a belépési vámhivatalnál kerül sor; vagy

b) értesítés az áruknak a kilépési helyre való megérkezéséről, ha az átmeneti megőrzésre a kilépési vámhivatalnál kerül sor.

76. cikk

Információ és alátámasztó okmányok

(1) Az azon konkrét vámeljáráshoz szükséges adatok és információk megadásakor vagy rendelkezésre bocsátásakor, amely alá az árukat vonták vagy szándékoznak vonni, a személyeknek be kell nyújtaniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk az ezen adatok és információk megszerzéséhez használt eredeti papíralapú okmányok digitális másolatait, amennyiben léteznek ilyen papíralapú eredeti példányok.

(2) 2034. február 28-ig akkor, amikor vám-árunyilatkozat benyújtására kerül sor, az azon vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányoknak, amelyre az árukat bejelentették, az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.

(3) Az (EU) 2022/2399 rendelet mellékletében felsorolt, vámalakiságoktól eltérő alkalmazandó uniós alakiságokhoz kapcsolódó alátámasztó okmányokat úgy kell tekinteni, mint amelyeket benyújtottak vagy rendelkezésre bocsátottak, vagy mint amelyek a nyilatkozattevő birtokában vannak, ha a vámhatóságok az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjával összhangban képesek megszerezni a szükséges adatokat a megfelelő uniós nem vámügyi rendszerekből az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszer (EU CSW-CERTEX) útján.

(4) Az alátámasztó okmányokat a személyeknek azokban az esetekben is be kell nyújtaniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk, amikor a szóban forgó okmányok a vámügyi kockázatkezeléshez és ellenőrzésekhez szükségesek.

(5) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok sérelme nélkül a vámhatóságok engedélyezhetik a gazdálkodók számára a (3) bekezdésben említett alátámasztó okmányok kiállítását.

(6) Meghatározott okmányokra vonatkozó eltérő rendelkezések hiányában az érintett személy vámellenőrzések céljából legalább három évig köteles megőrizni az okmányokat és információkat, a vámhatóságok számára hozzáférhető és elfogadható formában. Ennek az időtartamnak:

a) a meghatározott célra történő felhasználásukra való tekintettel nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében annak az évnek a végétől kell kezdődnie, amelyben az ezekre vonatkozó vámfelügyelet megszűnik;

b) a más vámeljárás alá vont áruk, illetve az átmeneti megőrzésben lévő áruk esetében annak az évnek a végétől kell kezdődnie, amelyben az adott vámeljárást lezárták, illetve az átmeneti megőrzés befejeződött;

c) az a) és b) pont hatálya alá nem tartozó esetekben annak az évnek a végétől kell kezdődnie, amelyben az árukat átengedik.

(7) A 206. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a vámellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben, és az érintett személyt erről értesítették, az okmányokat és az információt az e cikk (6) bekezdésében meghatározott határidőn túl további három évig meg kell őrizni.

(8) Amennyiben jogorvoslat iránti kérelem benyújtására került sor, vagy közigazgatási vagy bírósági eljárás indult, az okmányokat és az információkat a (6) bekezdésben meghatározott időtartamig vagy – attól függően, hogy melyik következik be később – a jogorvoslati eljárás vagy a közigazgatási vagy bírósági eljárás befejeződéséig kell megőrizni.

77. cikk

Az áruk átengedése

(1) Az áruk vámeljárás alá vonásáért a 6. cikk (1) bekezdésének d) pontja és a 6. cikk (2) bekezdése szerint felelős vámhatóságoknak a vám-árunyilatkozatban foglalt adatok vagy az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja által megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok tekintetében végzett kockázatelemzés és adott esetben bármely ellenőrzés vagy kockázatcsökkentő intézkedés eredményeinek figyelembevételével kell dönteniük az áruk átengedéséről.

(2) Az áruk átengedése nem tekinthető a megfelelőség bizonyítékának.

(3) Az áruk a következő feltételek teljesülése esetén engedhetők át:

a) a vámhatóságokat tájékoztatták arról, hogy melyik személy az árukért felelős importőr, exportőr vagy árutovábbításieljárás-jogosult;

b) teljesültek az áruknak a 74., a 109., a 114., a 140., a 142., a 145., a 153., a 156., a 158. és a 161. cikk szerinti érintett vámeljárás alá vonására vonatkozó feltételek; és

c) az árukat nem választották ki ellenőrzésre, vagy kiválasztották ellenőrzésre, és ezek az ellenőrzések nem eredményeztek olyan megállapításokat, amelyek indokolnák a szóban forgó áruk átengedésének megtagadását.

(4) A vámhatóságoknak meg kell tagadniuk az átengedést, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:

a) ha az áruknak az érintett vámeljárás alá vonására vonatkozó feltételek nem teljesülnek, beleértve az árukra vonatkozó, az (EU) 2022/2399 rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott, vámalakiságoktól eltérő uniós alakiságokat;

b) ha bármilyen bizonyítékuk van arra, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak;

c) ha bizonyítékuk van arra, hogy a szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott adatok nem pontosak.

(5) A vámhatóságoknak fel kell függeszteniük az átengedést, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:

a) ha okkal feltételezik, hogy az áruk nem felelnek meg a vámjogszabályoknak vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak, vagy hogy az áruk súlyos kockázatot jelentenek az emberek, az állatok vagy a növények egészségére és életére, a környezetre vagy bármely más közérdekre;

b) ha más illetékes hatóságok a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak megfelelően ezt kérték.

Valamely gazdálkodó tekintetében a 276. cikk (5) bekezdésével összhangban megállapított szisztematikus jogsértés alapot szolgáltat az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerintiek feltételezésére az adott gazdálkodó által a jogsértés megállapításától számított legalább hat hónapon belül szabad forgalomba bocsátás céljából rendelkezésre állóként bejelentett valamennyi áru vonatkozásában.

(6) Ha az átengedést az (5) bekezdéssel összhangban felfüggesztették, a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályokban meghatározott konzultációkat, és:

a) ha a másik illetékes hatóságok a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak megfelelően ezt kérték, meg kell tagadniuk az átengedést;

b) ha a másik illetékes hatóságok jóváhagyták az átengedést, át kell engedniük az árukat;

c) ha a másik illetékes hatóságok nem válaszoltak a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályokban meghatározott határidőn belül, vagy ilyen határidő hiányában öt napon belül, át kell engedniük az árukat; vagy

d) ha a másik illetékes hatóságok azért kérték ennek megtételét, mert értesítették a vámhatóságokat arról, hogy több időre van szükség annak értékeléséhez, hogy az áruk megfelelnek-e a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, legfeljebb 90 napig fenn kell tartaniuk a felfüggesztést.

(7) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok átengedték az árukat, ha azokat semmiféle ellenőrzésre nem választották ki az azt követő észszerű időtartamon belül, hogy:

a) a távértékesítő importőrök árui megérkeztek az Unió vámterületére;

b) az importőrök árui megérkeztek a végső rendeltetési helyükre; vagy

c) az exportőr elküldte az indulás előtti információkat.

(8) Amennyiben a vámhatóságok az (5) bekezdésnek megfelelően felfüggesztik az áruk átengedését, vagy a (4) bekezdésnek vagy a (6) bekezdés a) pontjának megfelelően megtagadják az áruk átengedését, döntésüket és – adott esetben – az uniós jog által előírt minden egyéb információt rögzíteniük kell az uniós vámadatközpontban. Ezt az információt a többi vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(9) Amennyiben a vámhatóságok a (4) bekezdésnek vagy a (6) bekezdés a) pontjának megfelelően megtagadták az áruk átengedését:

a) ha a másik illetékes hatóságok nem emeltek kifogást, az áruk ezt követően egy másik vámeljárás alá vonhatók, de jelezni kell, hogy az áruk másik vámeljárás alá vonását korábban megtagadták;

b) ha a másik illetékes hatóságok kifogást emeltek az áruk vámeljárás alá vonása ellen, a vámhatóságoknak rögzíteniük kell ezt az információt az uniós vámadatközpontban, és az V. cím 4. fejezetének megfelelően kell eljárniuk.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (7) bekezdésében említett észszerű időtartamok meghatározása;

b) az e cikk (7) bekezdésében felsorolt konkrét esetek további pontosítása; vagy

c) további olyan konkrét esetek megállapítása, amelyekben úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok átengedték az árukat.

78. cikk

Az áruknak a vámhatóságok nevében, megbízható ellenőrzött gazdálkodók által történő átengedése

(1) A 77. cikk (1) bekezdésétől eltérve a vámhatóságok engedélyezhetik megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak, hogy helyettük átengedjék az árukat azoknak az importőr, a tulajdonos vagy a címzett telephelyén történő átvételekor vagy az exportőr, a tulajdonos vagy a feladó telephelyéről történő feladásakor, feltéve, hogy a vonatkozó eljáráshoz szükséges adatokat és az áruk megérkezésére vagy feladására vonatkozó valós idejű információkat megadják a vámhatóságoknak, illetve a vámhatóságok rendelkezésére bocsátják.

(2) A 145. cikkel összhangban távértékesítés céljából vámraktárt üzemeltető megbízható ellenőrzött gazdálkodók csak azokat az árukat engedhetik át, amelyeket vámraktározási eljárás alá vontak, és amelyek készen állnak arra, hogy az Unió vámterületén eladásra kínálják őket.

(3) A 63. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak, hogy bizonyos ellenőrzéseket elvégezzenek a vámfelügyelet alatt álló árukon. A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok alapján elvégzendő ellenőrzések esetében a vámhatóságoknak az engedély megadása előtt konzultálniuk kell más illetékes hatóságokkal, és ellenőrzési tervről állapodhatnak meg velük.

(4) Amennyiben valamely, a (3) bekezdés alapján engedéllyel rendelkező megbízható ellenőrzött gazdálkodó okkal feltételezi, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, erről haladéktalanul értesítenie kell a vámhatóságokat. Ezen értesítés kézhezvételét követően a vámhatóságoknak dönteniük kell a szóban forgó áruk átengedéséről vagy ellenőrzéséről.

(5) A vámhatóságok szükség esetén megkövetelhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodótól, hogy az árukat ellenőrzés céljából bemutassa valamely vámhivatalban vagy azon a helyen, ahol az áruk átengedését tervezte.

(6) Amennyiben a vámhatóságok az áruknak a helyettük történő átengedésével kapcsolatban új súlyos pénzügyi kockázatot vagy más konkrét helyzetet állapítanak meg, a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban felfüggeszthetik az e cikk (1) és (3) bekezdése alapján megadott engedélyeket.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az áruknak a vámhatóságok helyett, megbízható ellenőrzött gazdálkodók által történő átengedésére vonatkozó eljárás megállapítása;

b) a megbízható ellenőrzött gazdálkodók által végzett ellenőrzések feltételeinek, tartalmának és eljárásának megállapítása.

79. cikk

Az áruk vámeljárás alá vonásához szükséges információk módosítása

(1) Az áruk átengedésének időpontja előtt az importőrnek, az exportőrnek vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának módosítania kell az említett áruk vámeljárás alá vonása céljából előírt vagy rendelkezésre bocsátott egy vagy több adatelemet:

a) ha a tudomásukra jut, hogy a nyilvántartásaikban szereplő releváns információk megváltoztak, vagy hogy az ilyen információk helytelenek; vagy

b) ha valamely vámhatóság erre kéri őket az adatok pontatlansága vagy hiányossága, vagy az adatok minőségével kapcsolatos problémák miatt.

(2) Az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja nem módosíthatja az információkat, amennyiben:

a) a vámhatóságok tájékoztatták arról, hogy meg szándékoznak vizsgálni az árut;

b) a vámhatóságok tájékoztatták arról, hogy megállapították, hogy a szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott adatok helytelenek; vagy

c) az árukat már átengedték.

(3) Az áruk átengedésének időpontjától számított három éven belül az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja kérheti az áruk vámeljárás alá vonása céljából megadott vagy rendelkezésre bocsátott egy vagy több adatelem módosítását. A vámhatóságoknak dönteniük kell arról, hogy elfogadják-e vagy elutasítják-e a módosítást, figyelembe véve az áruknak az érintett vámeljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségek be nem tartásának kockázatát.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az adatok e cikk (3) bekezdésével összhangban az áruk átengedését követően módosíthatók.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az adatok e cikk (1) és (3) bekezdésében említett módosítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

80. cikk

Az áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatok érvénytelenítése

(1) Ha az importőrnek, az exportőrnek vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának tudomására jut, hogy a vámeljárás alá vonandó árukat nem fogják beszállítani az Unió vámterületére vagy nem fogják kiszállítani onnan, a lehető leghamarabb érvénytelenítenie kell a szóban forgó áruknak az említett vámeljárás alá vonásához szükséges adatokat.

Ha a vámeljárás alá vonandó árukat nem szállítják be az Unió vámterületére vagy nem szállítják ki onnan az attól a naptól számított 200 napon belül, hogy a szóban forgó áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatokat megadták vagy rendelkezésre bocsátották a vámhatóságok részére, akkor az érintett adatokat a vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell.

(2) A vámhatóságok az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultjának kérelmére kötelesek érvényteleníteni az azon áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatokat, amelyek esetében az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítés meg lett adva vagy rendelkezésre lett bocsátva, amennyiben a vámhatóságok meggyőződtek arról, hogy:

a) az árukat azonnal egy másik vámeljárás alá vonják; vagy

b) különös körülményekből kifolyólag az áruk elsődleges vámeljárás alá vonása többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóságok már tájékoztatták az importőrt, az exportőrt vagy az árutovábbítási eljárás jogosultját arról a szándékukról, hogy meg kívánják vizsgálni az árut, az adatok érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatok az áruk átengedésének időpontját követően érvényteleníthetők.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatok érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

A vám-árunyilatkozatokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

81. cikk

Vám-árunyilatkozat

(1) A vám-árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell megtenni.

(2) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben a vám-árunyilatkozat elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.

(3) A vámjogszabályokban foglalt eltérő rendelkezés hiányában a vám-árunyilatkozatot a körülményektől függően a következők egyikénél kell benyújtani:

a) az áruk uniós vámterületre történő első megérkezésének helyéért felelős vámhivatal; vagy

b) a tengeri vagy légi úton az Unió vámterületére érkező áruk kirakodási helyéért felelős vámhivatal;

c) az árutovábbítási eljárás rendeltetési helye szerinti vámhivatal, ha az áruk árutovábbítási eljárás alá vonva léptek be az Unió vámterületére;

d) az azon helyért felelős vámhivatal, ahol az árutovábbítási eljárás alá vonandó áruk találhatók;

e) a központi vámkezelés alkalmazására engedéllyel rendelkező, „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó letelepedési helyéért felelős vámhivatal;

f) az azon helyért felelős vámhivatal, ahol az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt áruk találhatók.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon konkrét esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben a vám-árunyilatkozat az e cikk (2) bekezdésével összhangban elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja:

a) a vám-árunyilatkozatnak az e cikk (2) bekezdésében említett esetekben történő benyújtására vonatkozó eljárást;

b) az e cikk (3) bekezdésében említettektől eltérő illetékes vámhivatalok – a belépési és a kilépési vámhivatalokat is ideértve – meghatározásának szabályait.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

82. cikk

Normál vám-árunyilatkozat

(1) 2034. február 28-ig a normál vám-árunyilatkozatoknak tartalmazniuk kell az összes olyan adatot, amely szükséges annak a vámeljárásnak az alkalmazásához, amelyre az árukat bejelentették, valamint tartalmazniuk kell a 76. cikkben említett alátámasztó okmányokat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett normál vám-árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

83. cikk

Egyszerűsített árunyilatkozat

(1) 2034. február 28-ig a vámhatóságok elfogadhatják, hogy egy személy az árukat olyan egyszerűsített árunyilatkozat alapján vonja vámeljárás alá, amely nem tartalmazza a 76. cikkben említett adatok vagy alátámasztó okmányok mindegyikét.

(2) 2031. február 28-ig a vámhatóságok engedélyezhetik az egyszerűsített árunyilatkozat rendszeres használatát.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az egyszerűsített árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

84. cikk

Kiegészítő árunyilatkozat

(1) A 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásába tett, a 92. cikkben említett bejegyzés esetében a nyilatkozattevőnek megadott határidőn belül kiegészítő árunyilatkozatot kell benyújtania az illetékes vámhivatalhoz, amely kiegészítő árunyilatkozatban szerepelniük kell az érintett vámeljáráshoz szükséges adatoknak.

A 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat esetében a szükséges alátámasztó okmányoknak a megadott határidőn belül a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.

A kiegészítő árunyilatkozat lehet általános, időszakos vagy összegző jellegű.

(2) A kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

a) amennyiben az árukat vámraktározási eljárás alá vonták;

b) a vámjogszabályokban meghatározott, egyéb konkrét esetekben.

(3) A vámhatóságok eltekinthetnek a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségtől, amennyiben:

a) a 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat olyan árukra vonatkozik, amelyek értéke és mennyisége nem éri el a 194. cikk (8) bekezdésében említett küszöbértéket;

b) a 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat már tartalmazza a szóban forgó vámeljáráshoz szükséges összes információt; és

c) a 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozatot nem a nyilatkozattevő nyilvántartásába történő bejegyzés révén nyújtják be.

(4) A 83. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat és a kiegészítő árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely azon a napon lép hatályba, amikor az egyszerűsített árunyilatkozatot a 87. cikknek megfelelően elfogadják.

A nyilatkozattevő nyilvántartásába tett, a 92. cikkben említett bejegyzés és a kiegészítő árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely azon a napon lép hatályba, amelyen az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába bejegyzik.

(5) A 193. cikk alkalmazása céljából az a hely tekintendő a vám-árunyilatkozat benyújtási helyének, ahol a kiegészítő árunyilatkozatot benyújtották.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani;

b) az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül az alátámasztó okmányoknak a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk;

c) azon konkrét esetek, amelyekben az e cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége nem alkalmazandó.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

85. cikk

A vám-árunyilatkozat benyújtása

(1) 2034. február 28-ig – a 84. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül – vám-árunyilatkozatot bármely olyan személy benyújthat, aki vagy amely az árura vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi információt biztosítani tudja. Ennek a személynek arra is képesnek kell lennie, hogy a szóban forgó árukat vám elé állítsa vagy más személy által vám elé állíttassa.

Ha azonban a vám-árunyilatkozat elfogadása különös kötelezettségeket ró egy adott személyre, a kérdéses árunyilatkozatot ennek a személynek vagy képviselőjének kell benyújtania.

(2) 2028. június 30-ig a távértékesítés útján értékesített áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozatot az alábbi személyek valamelyikének kell benyújtania:

a) az IOSS-szabályozás alkalmazására jogosult személy vagy annak közvetett képviselője;

b) a 2006/112/EK irányelv XII. címének 7. fejezetében meghatározott különös szabályozások alkalmazására jogosult személy vagy annak közvetett képviselője;

c) az a) és a b) pontban említettektől eltérő esetekben az importőr közvetett képviselője;

d) az a), b) és c) pontban említettektől eltérő esetekben bármely más olyan személy, aki vagy amely az árura vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi információt biztosítani tudja.

(3) A nyilatkozattevőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve az Unió vámterületén való letelepedés követelménye nem vonatkozik a következő nyilatkozattevőkre:

a) azok a személyek, akik vagy amelyek árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra nyújtanak be vám-árunyilatkozatot;

b) azok a személyek, akik vagy amelyek alkalomszerűen nyújtanak be vám-árunyilatkozatot, többek között meghatározott célra történő felhasználási vagy aktív feldolgozási eljárás céljából, amennyiben a vámhatóságok azt indokoltnak találják;

c) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett azon személyek, akik vagy amelyek a vám-árunyilatkozatban hivatkozott árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítják vám elé, feltéve, hogy az adott ország viszonosság alapján megadja ugyanezeket a kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek;

d) távértékesítő importőrök, amelyek az Unió vámterületére az IOSS-szabályozás alapján behozandó áruk távértékesítésében vesznek részt, feltéve, hogy közvetett képviselőt jelölnek ki.

86. cikk

Vám-árunyilatkozat benyújtása az áruk vám elé állítását megelőzően

(1) A vám-árunyilatkozat a vonatkozó áruk vám elé állításának várható időpontja előtt is benyújtható. Ha az árukat nem állítják vám elé a vám-árunyilatkozat benyújtásának napját követő 30 napon belül, a vám-árunyilatkozat be nem nyújtottnak minősül.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a vám-árunyilatkozat e cikk (1) bekezdésében említett benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

87. cikk

A vám-árunyilatkozat elfogadása

(1) Az e fejezetben megállapított feltételeknek és a 76. cikknek megfelelő vám-árunyilatkozatokat a vámhatóságoknak azonnal el kell fogadniuk, amennyiben azokat az árukat, amelyekre a szóban forgó vám-árunyilatkozatok vonatkoznak, vám elé állították.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a vám-árunyilatkozat vámhatóságok általi elfogadásának napja a bejelentett árura vonatkozó vámeljárásra irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alakiság alkalmazásakor figyelembe veendő nap.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a vám-árunyilatkozat elfogadására vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a szóban forgó szabályoknak a 91. cikkben említett esetekben történő alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

88. cikk

A vám-árunyilatkozat módosítása

(1) Kérelemre engedélyezni kell a nyilatkozattevő számára, hogy a vám-árunyilatkozat egy vagy több adatelemét módosítsa azt követően, hogy azt a vámhatóságok már elfogadták. A módosítás nem eredményezheti azt, hogy a vám-árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

(2) A vám-árunyilatkozatnak a vámhatóságok általi elfogadását követő módosítása nem engedélyezhető, ha azt az alábbi esetekben kérelmezik:

a) a vámhatóságok már tájékoztatták a nyilatkozattevőt arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árut;

b) a vámhatóságok már megállapították, hogy a vám-árunyilatkozat adatai helytelenek; vagy

c) a vámhatóságok már átengedték az árut.

(3) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérelmére a vám-árunyilatkozat elfogadásának napjától számított három éven belül engedélyezhetik a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítását annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a nyilatkozattevő számára azon kötelezettségei teljesítését, amelyek az áruknak a szóban forgó vámeljárás alá vonásával kapcsolatosak.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a vám-árunyilatkozatnak az e cikk (3) bekezdésében említett, az áruk átengedését követő módosítására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

89. cikk

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése

(1) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérelmére a már elfogadott vám-árunyilatkozatot kötelesek érvényteleníteni, amennyiben meggyőződtek arról, hogy:

a) az árukat azonnal vámeljárás alá vonják; vagy

b) különleges körülményekből kifolyólag az áruk azon vámeljárás alá vonása, amelyre bejelentették azokat, többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóságok már tájékoztatták a nyilatkozattevőt arról a szándékukról, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat, a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben a vámhatóságok a nyilatkozattevő előzetes kérelme nélkül érvényteleníthetik a vám-árunyilatkozatot.

(3) A vámhatóságok az áruk átengedését követően nem érvényteleníthetik a vám-árunyilatkozatot, kivéve a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon konkrét esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben a vámhatóságok a nyilatkozattevő kérelme nélkül érvényteleníthetik a vám-árunyilatkozatot, az e cikk (2) bekezdésében említettek szerint, illetve az áruk átengedését követően, az e cikk (3) bekezdésében említetteknek megfelelően.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a vám-árunyilatkozatnak az e cikk (3) bekezdésében említett, az áruk átengedését követő érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

90. cikk

Az eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó áruk adatai elkészítésének egyszerűsítése

(1) Ha egy szállítmány eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó árukból tevődik össze, és a felszámítható behozatali vagy kiviteli vámhoz képest aránytalan munkaterheléssel és költséggel járna, ha ezen áruk mindegyikét a saját vámtarifaalszámuk szerint kezelnék, a vámhatóságok – a nyilatkozattevő kérelmére – olyan, egyszerűsített behozatalivám- vagy kivitelivám-kivetési módszert biztosíthatnak, amelynek keretében a behozatali vagy a kiviteli vámot a teljes szállítmányra annak az árunak a vámtarifaalszáma alapján vetik ki, amelyre a legmagasabb behozatalivám- vagy kivitelivám-tétel vonatkozik.

(2) A vámhatóságoknak el kell utasítaniuk az (1) bekezdésben említett, egyszerűsített behozatalivám- vagy kivitelivám-kivetési módszer alkalmazását:

a) ha az uniós kezelési díj alkalmazandó; vagy

b) a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok, tilalmak vagy korlátozások, illetve jövedéki adó hatálya alá tartozó áruk tekintetében, amennyiben az említett intézkedések alkalmazásához szükség van a megfelelő besorolásra.

91. cikk

Központi vámkezelés

(1) 2031. február 28-ig a vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik valamely személy számára, hogy a letelepedési helyén illetékes vámhivatalnál nyújtson be vám-árunyilatkozatot olyan árukra vonatkozóan, amelyeket egy másik vámhivatalnál állítanak vám elé.

A vámhatóságok eltekinthetnek az első albekezdésben említett engedélyezési követelmény alkalmazásától, amennyiben a vám-árunyilatkozat benyújtásának helye szerinti vámhivatal és az áruk vám elé állításának helye szerinti vámhivatal ugyanazon vámhatóság felügyelete alá tartozik.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett engedélyt kizárólag a 29. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó kérelmezheti.

(3) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, köteles:

a) felügyelni az áruknak az adott vámeljárás alá vonását;

b) elvégezni a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges vámellenőrzéseket;

c) indokolt esetben kérni attól a vámhivataltól, amelynél az árukat vám elé állították, hogy végezzen el a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges bizonyos vámellenőrzéseket; és

d) elvégezni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez szükséges vámalakiságokat.

(4) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, és az a vámhivatal, amelynél az árukat vám elé állították, köteles megosztani egymással a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez és az áruk átengedéséhez szükséges információkat.

(5) Annak a vámhivatalnak, amelynél az árukat vám elé állították – az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó saját ellenőrzéseinek sérelme nélkül – el kell végeznie a (3) bekezdés c) pontjában említett vámellenőrzéseket, és ezen ellenőrzések eredményét közölnie kell azzal a vámhivatallal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották.

(6) Annak a vámhivatalnak, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, át kell engednie az árukat, figyelembe véve az alábbiak eredményét:

a) a vám-árunyilatkozat megerősítése céljából elvégzett saját ellenőrzései;

b) az azon vámhivatal által a vám-árunyilatkozat megerősítése céljából végzett ellenőrzések, amelynél az árukat vám elé állították, valamint az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó ellenőrzések.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a központi vámkezelésre vonatkozó eljárást, ideértve a vonatkozó vámalakiságokat és ellenőrzéseket is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

92. cikk

Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába

(1) 2031. február 28-ig a vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik, hogy valamely személy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában nyújtson be vám-árunyilatkozatot – ideértve az egyszerűsített árunyilatkozatot is –, feltéve, hogy az említett árunyilatkozat adatai a nyilatkozattevő elektronikus rendszerében a vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtásakor a vámhatóságok részére rendelkezésre állnak.

(2) A vám-árunyilatkozat elfogadottnak tekintendő az áruknak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzése pillanatában.

(3) A vámhatóságok kérelem alapján eltekinthetnek az áruk vám elé állításának követelményétől. Ebben az esetben az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés pillanatában átengedettnek kell tekinteni.

Mentesség csak az összes alábbi feltétel teljesülése esetén nyújtható:

a) a nyilatkozattevő a 29. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó;

b) az adott áruk jellege és áramlása – amely ismeretes a vámhatóság előtt – indokolja a mentesítést;

c) a felügyelő vámhivatal hozzáfér mindazon információkhoz, amelyeket szükségesnek vél ahhoz, hogy szükség esetén élhessen az áruk vizsgálatának elvégzésére vonatkozó jogával;

d) a nyilvántartásba való bejegyzéskor az áruk már nem tartoznak a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá, kivéve, ha az e cikk (1) bekezdésében említett engedély másként rendelkezik.

A felügyelő vámhivatal mindazonáltal bizonyos esetekben – a szóban forgó mentesség ellenére is – kérheti az áruk vám elé állítását.

(4) Az (1) bekezdésben említett engedélyben fel kell tüntetni azokat a feltételeket, amelyek mellett az áruk átengedhetők.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzéssel kapcsolatos eljárási szabályokat, ideértve az e cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó vámalakiságokat és ellenőrzéseket is, valamint az e cikk (3) bekezdésében említett, a vám elé állításra vonatkozó kötelezettség alóli mentességgel kapcsolatos eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

93. cikk

Az érvényesség lejárta

Az egyszerűsített árunyilatkozatokra, a központi vámkezelésre és a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzésre vonatkozó, a 83., a 91., illetve a 92. cikkben említett engedélyek 2034. március 1-jén lejárnak.

4. FEJEZET

Árukról történő rendelkezés

94. cikk

A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések

(1) A vámhatóságoknak – a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok sérelme nélkül – minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az árukról történő rendelkezés érdekében – ideértve a nemzeti joggal összhangban az állam részére történő elkobzást, az értékesítést, a humanitárius célokra történő eladományozást, illetve a megsemmisítést is – a következő esetekben:

a) ha a vámjogszabályok által a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árukat a vámfelügyelet alól kivonták;

b) ha az áruk az alábbi okok bármelyike miatt nem engedhetők át:

i. az importőrnek, az exportőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának vagy az áruk birtokosának felróható okokból nem lehetett a vámhatóságok által előírt határidőn belül megkezdeni vagy folytatni az áruk vizsgálatát;

ii. nem nyújtották be vagy nem bocsátották rendelkezésre azokat az okmányokat vagy azokat az információkat, amelyeket be kell nyújtani vagy rendelkezésre kell bocsátani, mielőtt az árukat a kért vámeljárás alá lehet vonni, vagy arra át lehet engedni;

iii. nem teljesítették azokat a befizetéseket, vagy nem nyújtottak olyan biztosítékot az előírt határidőn belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vám tekintetében teljesíteni vagy nyújtani kellett volna;

iv. az áruk nem felelnek meg az átengedésre vonatkozó, a 77. és a 78. cikkben meghatározott feltételeknek;

c) ha az árukat nem szállították el az átengedésüket követő észszerű időtartamon belül;

d) ha az árukról az átengedésük után megállapítást nyer, hogy nem teljesítették az átengedés feltételeit; vagy

e) ha az árukat a 96. cikknek megfelelően felajánlották az államnak.

(2) Az államnak felajánlott nem uniós áruk, illetve a nemzeti joggal összhangban az állam részére lefoglalt vagy elkobzott nem uniós áruk úgy tekintendők, hogy vámraktározási eljárás alá lettek vonva. Az ilyen árukat be kell jegyezni a vámraktározásra szolgáló raktározási létesítmény üzemeltetőjének a nyilvántartásába, vagy ha az árukat a vámhatóságok tárolják, akkor a vámhatóságok nyilvántartásába.

Amennyiben a vámhatóságok már megkapták a megsemmisítendő, államnak felajánlandó, illetve a nemzeti joggal összhangban az állam részére lefoglalandó vagy elkobzandó árukra vonatkozó adatokat vagy vám-árunyilatkozatot, a nyilvántartásokban hivatkozni kell ezekre az adatokra vagy erre a vám-árunyilatkozatra. Az érintett vám-árunyilatkozatot vagy adatokat érvényteleníteni kell.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések költségeit a következőknek kell viselniük:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben a fuvarozónak, az importőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának, az áruk birtokosának, vagy annak a személynek, aki vagy amely az árukat a vámfelügyelet alól kivonta;

b) az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett esetekben az importőrnek, az exportőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának vagy az áruk birtokosának;

c) az (1) bekezdés e) pontjában említett esetben annak a személynek, aki vagy amely az árukat felajánlja az államnak.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az áruk elkobozhatók.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruk vámhatóságok általi, e cikk (1) bekezdésében említett értékesítésére, valamint eladományozására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

95. cikk

Áruk megsemmisítése

(1) Ha a vámhatóságoknak arra alapos indokaik vannak, megkövetelhetik olyan áruk megsemmisítését, amelyek rendelkezésre állásáról értesítés került benyújtásra vagy rendelkezésre bocsátásra, és erről tájékoztatniuk kell az importőrt, az exportőrt, illetve az árutovábbítási eljárás jogosultját és az áruk birtokosát. A megsemmisítés költségeit az importőrnek, az exportőrnek, az árutovábbítási eljárás jogosultjának vagy az áruk birtokosának kell viselnie.

(2) Amennyiben a vámhatóságok ezt szükségesnek és arányosnak tartják, a nemzeti joggal összhangban lefoglalhatják, megsemmisíthetik vagy más módon működésképtelenné tehetik azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan nem került benyújtásra vagy rendelkezésre bocsátásra a rendelkezésre állásukról szóló értesítés, és amelyek kockázatot jelentenek a végfelhasználók egészségére és biztonságára nézve. Az ilyen intézkedés költségeit az importőrnek, az exportőrnek vagy az áruk birtokosának kell viselnie.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az árumegsemmisítésre vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

96. cikk

Felajánlás

(1) Az importőr, az exportőr, az árutovábbítási eljárás jogosultja vagy az áru birtokosa a vámhatóságok előzetes engedélyével felajánlhatja az államnak a nem uniós árukat, valamint a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont árukat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruk államnak történő felajánlására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VI. CÍM

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. FEJEZET

Az áruk beléptetése

97. cikk

Előzetes rakományinformációk

(1) Áruk csak akkor léphetnek be az Unió vámterületére, ha az árukat az Unió vámterületére beszállító fuvarozók a meghatározott határidőkön belül megadják vagy rendelkezésre bocsátják az adott árukra vonatkozó előzetes rakományinformációkat azon vámhivatal részére, amely várhatóan az első belépési vámhivatal lesz.

(2) Amennyiben az előzetes rakományinformációk (1) bekezdés szerinti megadására vagy rendelkezésre bocsátására nem került sor, az előzetes rakományinformációkat legkésőbb az áruk szállítására használt szállítóeszköz beérkezésekor meg kell adni a tényleges első belépési vámhivatalnak, illetve annak rendelkezésére kell bocsátani.

(3) Az előzetes rakományinformációknak tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős importőr megnevezését, a szállítmányra vonatkozó egyedi hivatkozást, a feladó, a címzett és az áruk megnevezését, a tarifális besorolást, az értéket, az áruk végső rendeltetési helyét (ha rendelkezésre áll), az útvonalra vonatkozó adatokat, az áruk szállításához használt szállítóeszköz jellegét és azonosítását, valamint a szállítási költséget.

(4) Az importőr a meghatározott határidőkön belül megadhatja vagy rendelkezésre bocsáthatja az érintett vámhivatal részére az előírt előzetes rakományinformációk egy részét is.

(5) Amennyiben az importőr már megadta vagy rendelkezésre bocsátotta az előírt előzetes rakományinformációk egy részét, a fuvarozónak az előírt előzetes rakományinformációk általa megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó részét hozzá kell kapcsolnia az importőr által már megadott vagy rendelkezésre bocsátott információkhoz.

(6) Az importőrt értesíteni kell, ha a fuvarozó az általa megadott vagy rendelkezésre bocsátott előzetes rakományinformációkat hozzákapcsolja az előzetes rakományinformációknak az importőr által megadott vagy rendelkezésre bocsátott részéhez.

(7) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben, ha a fuvarozó vagy az importőr nem rendelkezik az összes, az (1) és a (3) bekezdésben említett előzetes rakományinformációval, az említett információkkal rendelkező más személyektől megkövetelhető, hogy nyújtsák be vagy bocsássák rendelkezésre azokat.

(8) Az előzetes rakományinformációknak tartalmazniuk kell azokat az adatokat, amelyekre a vámhatóságoknak kockázatelemzés elvégzése céljából szükségük van.

(9) Az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy az azonosító adatainak és az üzleti szempontból érzékeny adatainak a láthatóságát korlátozhatja egy vagy több olyan személyre, akik vagy amelyek szintén adatokat adnak meg vagy bocsátanak rendelkezésre, az összes adat vámfelügyelet céljából történő felhasználásának sérelme nélkül.

(10) Az előzetes rakományinformációk megadására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó:

a) azon szállítóeszközök és a rajtuk fuvarozott olyan áruk esetében, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén megállás nélkül haladnak át;

b) azon nem uniós áruk esetében, amelyeket azután szállítanak be az Unió vámterületére, hogy azok tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül;

c) olyan uniós áruk esetében, amelyek vámjogi státusát a 71. cikk (2) bekezdésének értelmében bizonyítani kell, és amelyeket azután szállítanak be az Unió vámterületére, hogy azok tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül;

d) olyan uniós áruk esetében, amelyeket a 73. cikk (2) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállítanak, és amelyeket azután szállítanak be az Unió vámterületére, hogy azok tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül; és

e) azon egyéb esetekben, amelyekben az áruk vagy a forgalom jellege az alkalmazás mellőzését teljes mértékben indokolja, vagy azt nemzetközi megállapodások megkövetelik.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett várható első belépési vámhivatal meghatározására vonatkozó szabályok megállapítása;

b) az e cikk (1) bekezdésével összhangban megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó előzetes rakományinformációknak és az e cikk (8) bekezdésében említett adatoknak a meghatározása, amelyeknek tartalmazniuk kell azokat a konkrét információkat, amelyek lehetővé teszik a vámhatóságok számára, hogy kockázatelemzést végezzenek az áruk biztonsága és védelme tekintetében;

c) az e cikk (1) és (4) bekezdésében említett, meghatározott határidők meghatározása;

d) az e cikk (7) bekezdésében említett konkrét esetek és azon egyéb személyek meghatározása, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy előzetes rakományinformációkat adjanak meg vagy bocsássanak rendelkezésre;

e) az e cikk (10) bekezdésének e) pontjában említett azon esetek meghatározása, amelyekben az áruk vagy a forgalom jellege teljes mértékben indokolja az előzetes rakományinformációk megadására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség alkalmazásának mellőzését;

f) azon feltételek megállapítása, amelyek fennállása esetén az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja az azonosító adatok és az üzleti szempontból érzékeny adatok láthatóságát, az e cikk (9) bekezdésében említettek szerint.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1)–(8) bekezdésében említett előzetes rakományinformációk benyújtására, rendelkezésre bocsátására és fogadására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(13) A 38. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett munkaprogramban meghatározott időpontokkal összhangban és legkésőbb 2034. február 28-ig az e cikk (1)–(12) bekezdésében, valamint az e rendelet 98–103. cikkében említett alakiságok továbbra is teljesíthetők a 952/2013/EU rendeletben előírt azon szabályokkal és adatszolgáltatási követelményekkel összhangban, amelyek a tagállamok és a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett elektronikus rendszerekre alkalmazandók.

98. cikk

Az előzetes rakományinformációk alapján történő kockázatelemzés

(1) Az uniós vámhatóság XII. címben meghatározott tevékenységeinek sérelme nélkül az első belépési vámhivatalnak adott határidőkön belül gondoskodnia kell arról, hogy kockázatelemzés elvégzésére kerüljön sor. Az említett kockázatelemzésnek elsősorban biztonsági és védelmi célokat kell szolgálnia, és azt adott esetben más vámhivatalokkal együttműködésben kell elvégezni, és lehetőleg az előzetes rakományinformációk, valamint az uniós vámadatközponton keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott egyéb információk alapján. Az első belépési vámhivatalnak az említett kockázatelemzés eredménye alapján meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket.

(2) Az első belépési vámhivatal – adott esetben a kockázatelemzési folyamatban részt vevő más tagállamok vámhatóságaival együttműködésben – megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket hozhat, beleértve a következőket:

a) az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy utasítása a tekintetben, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók, és amennyiben a fuvarozó az információkat benyújtó személytől eltérő személy, a fuvarozó utasítása a tekintetben, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók;

b) további információk vagy intézkedés kérése;

c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik hatóság intézkedése;

d) javaslat tétele a vámellenőrzés elvégzésére legmegfelelőbb helyre és a vámellenőrzést szolgáló legmegfelelőbb intézkedésekre.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatelemzés elvégzésére vonatkozó konkrét határidők meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (2) bekezdésében említett kockázatcsökkentő intézkedésekre alkalmazandó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) 2034. február 28-ig az (1) bekezdésben említett kockázatelemzést a belépési gyűjtő árunyilatkozat alapján kell elvégezni.

99. cikk

Az előzetes rakományinformációk módosítása

(1) Az importőrnek, a fuvarozónak vagy a 97. cikkben említett más személyeknek módosítaniuk kell az előzetes rakományinformációk egy vagy több adatelemét, amennyiben:

a) az importőrnek, a fuvarozónak vagy az egyéb érintett személynek tudomására jut, hogy a nyilvántartásaiban szereplő releváns információk megváltoztak, vagy helytelenek az információk; vagy

b) valamely vámhatóság erre kéri az importőrt, a fuvarozót vagy az egyéb érintett személyt az adatok pontatlansága vagy hiányossága, vagy az adatok minőségével kapcsolatos problémák miatt, különösen akkor, ha erre az elvégzett kockázatelemzés eredményeként derül fény.

(2) Az importőr, a fuvarozó vagy a 97. cikkben említett más személyek nem módosíthatják az előzetes rakományinformációkat, amennyiben:

a) a vámhatóságok a 98. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak megfelelően utasították az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személyt és – amennyiben az említett személytől eltér – a fuvarozót, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók;

b) a vámhatóságok arról tájékoztatták a fuvarozót vagy egyéb személyeket, hogy meg kívánják vizsgálni az árut;

c) a vámhatóságok megállapították, hogy az előzetes rakományinformációk helytelenek;

d) az előzetes rakományinformációkban szereplő adatok szerepelnek azon adatok listáján, amelyek nem módosíthatók.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az előzetes rakományinformációkban szereplő, az e cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett nem módosítható adatok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az előzetes rakományinformációknak az e cikk (1) bekezdése szerinti módosítására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

100. cikk

Az előzetes rakományinformációk érvénytelenítése

(1) Ha a fuvarozó vagy az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó más személyek tudomást szereznek arról, hogy a szóban forgó előzetes rakományinformációk hatálya alá tartozó árukat nem fogják beszállítani az Unió vámterületére, a lehető leghamarabb arra irányuló kérelmet kell benyújtaniuk a vámhatósághoz, hogy az érvénytelenítse az előzetes rakományinformációkat.

Ha az előzetes rakományinformációk hatálya alá tartozó árukat nem szállítják be az Unió vámterületére az attól a naptól számított 200 napon belül, hogy az előzetes rakományinformációkat megadták vagy rendelkezésre bocsátották, akkor a vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell az adott előzetes rakományinformációkat.

(2) Az előzetes rakományinformációkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személyeknek és az uniós vámadatközpontban információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó importőrnek tájékoztatniuk kell egymást az általuk megadott vagy rendelkezésre bocsátott információk érvénytelenítéséről.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az előzetes rakományinformációknak az e cikk (1) bekezdése szerinti érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

101. cikk

A szállítóeszközök, illetve az áruk belépésére vonatkozó érkezési értesítés

(1) A fuvarozónak azoknak a szállítóeszközöknek az érkezéséről, amelyek árukat szállítanak be az Unió vámterületére, azok érkezésekor értesítenie kell a tényleges első belépési vámhivatalt.

(2) A fuvarozónak akkor kell értesítenie az áruk kirakodásának vagy átrakodásának helyéül szolgáló kikötőért vagy repülőtérért felelős vámhivatalt a tengeri vagy légi úton az Unió vámterületére beszállított áruk megérkezéséről, amikor az a szállítóeszköz, amellyel ezeket az árukat az Unió vámterületére beszállítják, megérkezik az említett kikötőbe vagy repülőtérre.

(3) A fuvarozónak akkor kell értesítenie az első belépési vámhivatalt a közúton, vasúton vagy belvízi úton az Unió vámterületére beszállított áruk megérkezéséről, amikor az a szállítóeszköz, amellyel ezeket az árukat az Unió vámterületére beszállítják, megérkezik az említett vámhivatalhoz.

(4) A fuvarozónak az áruk érkezéséről szóló értesítést hozzá kell kapcsolnia az adott árukra vonatkozóan megadott vagy rendelkezésre bocsátott előzetes rakományinformációkhoz.

(5) A fuvarozónak az (1), (2) és (3) bekezdésben említett kötelezettségei ellenére, bármely alábbi személy bejelentheti az áruk megérkezését az említett bekezdésekben szereplő időpontokban:

a) az a személy, akinek, illetve amelynek a nevében vagy akinek, illetve amelynek az érdekében az árukat e területre beszállító személy eljár;

b) az a személy, aki vagy amely az áruk fuvarozásáért a felelősséget viselte, miután azokat az Unió vámterületére beszállították;

c) bármely olyan személy, aki vagy amely az árut azonnal vámeljárás alá vonja; vagy

d) valamely átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetésének engedélyese vagy bármely olyan személy, aki vagy amely vámszabad területen tevékenységet végez.

(6) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben, amikor nem szerezhető be a fuvarozótól az árukra vonatkozó, a 97. cikk (8) bekezdésében említett, az előzetes rakományinformációkban szerepeltetendő összes adat, egy későbbi fuvarozótól vagy az ezen adatokkal és az azok közlésére vonatkozó megfelelő jogokkal rendelkező más személyektől megkövetelhető, hogy értesítsék a tényleges első belépési vámhivatalt az áruk érkezéséről.

(7) A vámhatóság jóváhagyásától függően a szállítóeszköz és az áruk megérkezéséről szóló értesítés az uniós vámadatközponttól eltérő egyéb módon, például kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információs rendszereken keresztül is benyújtható a vámhatóságoknak vagy a rendelkezésükre bocsátható, feltéve, hogy a rendszerek tartalmazzák az értesítéshez szükséges adatokat, és az adatok az adott esetnek megfelelően az (1), a (2) vagy a (3) bekezdésben említett időpontban rendelkezésre állnak. Ilyen esetekben az egyéb eszköz használatával megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítani kell az uniós vámadatközpontba.

(8) A (2) bekezdéstől eltérve az áruk érkezéséről szóló értesítésre vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) amennyiben az Unió vámterületére való megérkezésükkor az árukat az útjuk során kizárólag más áruk ki- és berakodásának lehetővé tétele érdekében kirakodják, majd újból felrakodják ugyanazon szállítóeszközre ugyanazon uniós kikötőben vagy repülőtéren;

b) amennyiben olyan uniós árukat, amelyeket a 73. cikk (2) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállítanak, azután szállítanak be az Unió vámterületére, hogy azok tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

(9) A fuvarozó nem rakhatja ki az Unió vámterületén azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan nem adták meg a vámhatóságoknak vagy nem bocsátották a vámhatóságok rendelkezésére a 97. cikk (8) bekezdésében említett előzetes rakományinformációkat, kivéve, ha a vámhatóságok a 103. cikknek megfelelően felkérték a fuvarozót a szóban forgó áruk vám elé állítására.

(10) A (9) bekezdéstől eltérve az áruk egészének vagy egy részének azonnali kirakodását szükségessé tevő közvetlen veszély esetén a vámhatóságok engedélyezhetik a fuvarozónak az áruk kirakodását.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (6) bekezdésében említett meghatározott esetek és az ugyanabban a bekezdésben említett azon egyéb személyek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy értesítsék a tényleges első belépési vámhivatalt az áruk érkezéséről.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikkben említett érkezési értesítésre vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(13) A 38. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett munkaprogramban meghatározott időpontokkal összhangban és legkésőbb 2034. február 28-ig az e cikkben említett érkezési értesítés továbbra is benyújtható, az áruknak az e rendelet 103. cikke (1) bekezdésében említett fizikai vám elé állítása pedig továbbra is elvégezhető a 952/2013/EU rendeletben előírt azon szabályokkal és adatszolgáltatási követelményekkel összhangban, amelyek a tagállamok által – a Bizottsággal együttműködésben – a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett elektronikus rendszerekre alkalmazandók.

102. cikk

A megfelelő helyre történő elszállítás

(1) Annak a fuvarozónak, aki vagy amely az Unió vámterületére árut szállít be, azt késedelem nélkül el kell szállítania a vámhatóságok által kijelölt útvonalon és utasításaiknak megfelelően – ha vannak ilyenek – a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz, vagy bármely más, e hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyre, vagy valamely vámszabad területre.

(2) A vámszabad területre beszállítandó árukat közvetlenül erre a vámszabad területre kell beszállítani, tengeri vagy légi úton, vagy – ha a szállítás szárazföldön történik – az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül, amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

(3) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* miatt a fuvarozók nem tudják teljesíteni az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségüket, késedelem nélkül tájékoztatniuk kell a vámhatóságokat az előállt helyzetről és az áruk pontos helyéről.

(4) A vámhatóságoknak meg kell határozniuk azokat az intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áruk, valamint a (3) bekezdésben meghatározott körülmények között a hajó vagy repülőgép és az ezeken lévő bármilyen áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – adott esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően az áruk elszállításra kerüljenek a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz vagy az említett hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott bármely egyéb helyre.

(5) Az érintett harmadik országgal kötött megállapodás eredményeként a vámhatóságok vámellenőrzésnek vethetik alá a még az Unió vámterületén kívül lévő árukat. A vámhatóságoknak ugyanúgy kell kezelniük ezeket az árukat, mint az Unió vámterületére beszállított árukat.

(6) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve különleges szabályok lehetnek alkalmazandók a határövezeteken belül vagy csővezetéken és vezetéken szállított árukra, az elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vagy az utasok által szállított árukra, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége emiatt nem kerül veszélybe.

(7) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó olyan szállítóeszközökre, illetve az ezeken fuvarozott olyan árukra, amelyek csak megállás nélkül áthaladnak az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén.

103. cikk

Az áruk fizikai vám elé állítása

(1) Ha a vámhatóságok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok úgy kívánják, a fuvarozónak vagy az áruk birtokosának az Unió vámterületére beszállított árukat megérkezésükkor fizikailag a vámhatóság elé kell állítania a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalnál vagy az említett hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott bármilyen egyéb helyen vagy a vámszabad területen.

(2) A vámhatóságoknak értesíteniük kell a fuvarozót vagy az áruk birtokosát arról a kötelezettségről, hogy a szóban forgó árukat fizikailag vám elé kell állítani.

(3) A vámhatóságok engedélye nélkül a vám elé állított áruk nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.

(4) Az áruk fizikai vám elé állítására vonatkozó kötelezettségtől el kell tekinteni az olyan uniós áruk esetében, amelyeket a 73. cikk (2) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállítanak, és amelyeket azután szállítanak be az Unió vámterületére, hogy azok tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett, a kijelölt vámhivataltól eltérő helyek kijelölésére vagy jóváhagyására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruk e cikkel összhangban történő, fizikai vám elé állítására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

104. cikk

Áruk átmeneti megőrzése

(1) A nem uniós áruk attól a pillanattól kezdve, hogy a 101. cikkben említett személy az említett cikkel összhangban megteszi az ezen áruknak az Unió vámterületére érkezéséről szóló értesítést, átmeneti megőrzésbe kerülnek mindaddig, amíg meg nem történik a vámeljárás alá vonásuk vagy az Unió vámterületéről való kiszállításuk, vagy addig, amíg a vámhatóságok e cikk (7) bekezdésével összhangban nem rendezik az áruk helyzetét.

(2) Az árutovábbítási eljárás keretében szállított nem uniós áruk az árutovábbítási eljárás befejezését követően átmeneti megőrzésbe kerülnek mindaddig, amíg meg nem történik a valamely más vámeljárás alá vonásuk vagy az Unió vámterületéről való kiszállításuk, vagy addig, amíg a vámhatóságok e cikk (7) bekezdésével összhangban nem rendezik az áruk helyzetét.

(3) Az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruk a 108. cikk szerint engedélyezett átmeneti megőrzési létesítményekben vagy – indokolt esetben – a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott más helyeken tárolandók, ideértve a megbízható ellenőrzött gazdálkodók által megadott helyeket is.

(4) A 108. cikkben említett átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetésének engedélyese, illetve – azokban az esetekben, amikor az árukat a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott más helyeken őrzik – az árukat tároló személy felelős az átmeneti megőrzésben lévő áruk tárolásából eredő kötelezettségek teljesítéséért, többek között annak biztosításáért, hogy az árukat:

a) ne vonják ki a vámfelügyelet alól; és

b) csak olyan kezelési módoknak vessék alá, amelyek biztosítják megőrzésüket és nem változtatják meg sem magukat az árukat, sem pedig azok megjelenését vagy műszaki jellemzőit.

(5) Ha az uniós vagy a nemzeti jog erről eltérően nem rendelkezik, az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árukat az átmeneti megőrzés kezdetétől számított 90 napon belül vámeljárás alá kell vonni, vagy ki kell szállítani őket az Unió vámterületéről. A vámjogszabályokban meghatározott kivételes esetekben a vámhatóságok ezt a határidőt meghosszabbíthatják.

(6) A vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken – köztük a megbízható ellenőrzött gazdálkodók által megadott helyeken – tárolt, átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruk adott határidőn belül vámeljárás vagy újrakivitel tárgyát kell, hogy képezzék.

(7) Ha megfelelően alátámasztott indokból az áruk nem tarthatók átmeneti megőrzésben, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az árukról az V. cím 4. fejezetével összhangban történő rendelkezés érdekében.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (3) bekezdésében említett helyek kijelölésére vagy jóváhagyására vonatkozó feltételek, az e cikk (6) bekezdésében említett határidő, valamint azon kivételes esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az e cikk (5) bekezdésében említett határidő meghosszabbítható.

(9) A 38. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett munkaprogramban meghatározott időpontokkal összhangban és legkésőbb 2034. február 28-ig átmeneti megőrzési árunyilatkozatot kell benyújtani a 952/2013/EU rendeletben előírt szabályoknak és adatszolgáltatási követelményeknek megfelelően.

105. cikk

Az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk

(1) Azon nem uniós áruk esetében, amelyekre vonatkozóan a vámhatóságok részére benyújtották vagy rendelkezésre bocsátottak az áruk érkezéséről szóló értesítést, meg kell adni az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat, amelyeknek az átmeneti megőrzésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges összes adatot tartalmazniuk kell.

(2) A 101. cikkben említett személynek, az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetése engedélyesének vagy más olyan személynek, aki vagy amely az áruk birtokosa, legkésőbb az áruknak az átmeneti megőrzési létesítménybe vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyekre történő beszállításakor meg kell adnia, illetve rendelkezésre kell bocsátania az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámhatóságok nem követelhetik meg az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk megadását vagy rendelkezésre bocsátását, amennyiben:

a) legkésőbb az áruknak az Unió vámterületére érkezéséről szóló értesítés időpontjában, a 71. cikkel összhangban meghatározásra kerül, hogy az említett áruk vámjogi státusa uniós áru; vagy

b) a vámeljáráshoz vagy az újrakivitelhez szükséges adatokat már megadták vagy rendelkezésre bocsátották a vámhatóságok részére.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (3) bekezdésében említett azon esetek további pontosítása, amelyekben a vámhatóságok nem követelhetik meg átmeneti megőrzésre vonatkozó információk megadását vagy rendelkezésre bocsátását;

b) az átmeneti megőrzésre vonatkozó rendelkezések alkalmazása céljából a vámhatóságoknak megadandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok meghatározása.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk e cikk (1) bekezdésében említett benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

106. cikk

Az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk módosítása

(1) A 105. cikk (2) bekezdésében említett személyeknek módosítaniuk kell az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk egy vagy több adatelemét az alábbi esetekben:

a) ha tudomásukra jut, hogy a nyilvántartásaikban szereplő releváns információk megváltoztak; vagy

b) ha valamely vámhatóság erre kéri őket az adatok pontatlansága vagy hiányossága, vagy az adatok minőségével kapcsolatos problémák miatt.

(2) A 105. cikk (2) bekezdésében említett személyek nem módosíthatják az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat, amennyiben:

a) a vámhatóságok tájékoztatták e személyeket arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árut;

b) a vámhatóságok tájékoztatták e személyeket arról, hogy megállapították, hogy a megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok helytelenek; vagy

c) eltérő rendelkezés hiányában az áruk kiszállításra kerültek az átmeneti megőrzési létesítményből.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett azon konkrét esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az információkat módosítani kell.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett információknak az ugyanazon bekezdéssel összhangban történő módosítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

107. cikk

Az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk érvénytelenítése

(1) Amennyiben a 105. cikk (2) bekezdésében említett valamely személynek tudomására jut, hogy az árukat nem fogják beszállítani az Unió vámterületére, a lehető leghamarabb érvénytelenítenie kell az adott átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat.

Ha azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan megadták vagy rendelkezésre bocsátották az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat, nem szállítják be az Unió vámterületére az attól a naptól számított 30 napon belül, hogy az említett információkat megadták vagy rendelkezésre bocsátották, akkor a vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell az adott információkat.

A vámjogszabályokban meghatározott egyéb esetekben szintén érvényteleníteni kell az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett azon esetek további meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az átmeneti megőrzésre vonatkozó információkat érvényteleníteni kell.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az átmeneti megőrzésre vonatkozó információk e cikk (1) bekezdésében említett érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

108. cikk

Engedély átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére

(1) Átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetéséhez a vámhatóságok engedélyére van szükség. Nincs szükség ilyen engedélyre, ha az átmeneti megőrzési létesítményt maga a vámhatóság működteti.

Az említett engedélynek tartalmaznia kell azon feltételeket, amelyek mellett az átmeneti megőrzési létesítményt üzemeltetni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett engedély csak olyan személyeknek adható meg, akik vagy amelyek:

a) az Unió vámterületén letelepedettek;

b) szükséges garanciát nyújtanak a műveletek megfelelő lefolytatására nézve; és

c) a 194. cikkel összhangban biztosítékot nyújtanak.

Összkezesség nyújtása esetén az említett biztosítékhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítését megfelelő audit keretében nyomon kell követni.

Úgy tekintendő, hogy a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó, illetve a megbízható ellenőrzött gazdálkodó teljesítette az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett feltételt, amennyiben a 30. cikkben, illetve a 31. cikkben említett engedélyezéskor figyelembe veszik az érintett átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetéséhez tartozó tevékenységet.

(3) Az (1) bekezdésben említett engedély csak akkor adható meg, ha a vámhatóságok anélkül képesek gyakorolni a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági igényekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetniük.

(4) Az (1) bekezdésben említett engedély jogosultjának a vámhatóságok által jóváhagyott formában megfelelő nyilvántartásokat kell vezetnie, és e nyilvántartásokat meg kell adnia, illetve rendelkezésre kell bocsátania az uniós vámadatközpontban.

Az említett nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell azokat az információkat és adatokat, amelyek alapján a vámhatóságok felügyelni tudják az átmeneti megőrzési létesítmények működését, különös tekintettel a tárolt áruk azonosítására, azok vámjogi státusára és az azokkal végzett szállításokra.

(5) A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó esetében akkor minősül teljesítettnek a (4) bekezdésben megállapított kötelezettség, ha a gazdálkodó nyilvántartásai megfelelőek az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetése céljára.

(6) A vámhatóságok az alábbi típusú szállítások tekintetében felhatalmazhatják az (1) bekezdésben említett engedélyest arra, hogy átmeneti megőrzésben lévő árukat szállítson különböző átmeneti megőrzési létesítmények között, feltéve, hogy e szállítások nem növelik a csalás kockázatát:

a) olyan szállítás, amelyre egyazon vámhatóság felügyelete mellett kerül sor;

b) olyan szállítás, amelyre csak egyetlen engedély vonatkozik, melyet „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodónak vagy megbízható ellenőrzött gazdálkodónak adtak ki; vagy

c) a szállításoknak a vámjogszabályokban meghatározott egyéb esetei.

(7) Ha erre gazdasági igény mutatkozik, és amennyiben a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok engedélyezhetik az uniós áruk átmeneti megőrzési létesítményben történő tárolását. Az ilyen áru nem tekintendő átmeneti megőrzésben lévő árunak.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedély megadásának feltételei;

b) az e cikk (4) bekezdésében említettek szerint az uniós vámadatközpontban megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó nyilvántartásokban szerepeltetendő információk és adatok típusa;

c) az átmeneti megőrzésben lévő áruk szállításának az e cikk (6) bekezdésének c) pontjában említett egyéb esetei és a kapcsolódó feltételek.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az áruknak az átmeneti megőrzési létesítmények közötti, az e cikk (6) bekezdésével összhangban történő szállítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Szabad forgalomba bocsátás

109. cikk

Alkalmazási kör és hatály

(1) Az uniós piacon való forgalomba hozatalra vagy az Unió vámterületén belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánt nem uniós árukat szabad forgalomba bocsátási eljárás alá kell vonni.

(2) A szabad forgalomba bocsátással a nem uniós áru uniós vámjogi státust szerez.

(3) Az áruk szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonása előtt teljesítendő feltételek a következők:

a) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a kötelező adatokat, amelyeknek ki kell terjedniük legalább a következőkre: az árukért felelős importőr, az eladó, a vevő, a gyártó, a termékbeszállító, amennyiben eltér a gyártótól, és az Unióban az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikke és az (EU) 2023/988 rendelet 16. cikke szerint felelős gazdálkodó kiléte, az áruk értéke, származása, tarifális besorolása és leírása, a szállítmány egyedi hivatkozása és helye, valamint a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok jegyzéke;

b) az olyan távértékesítő importőrök által behozott áruk esetében, akik vagy amelyek az IOSS-szabályozás alkalmazását választották, a kötelező adatoknak az a) pontban említetteken túlmenően tartalmazniuk kell az IOSS-szabályozás hatálya alá tartozó ügyleteknek az adóalany által a 2006/112/EK irányelv 369x. cikke (1) bekezdésével összhangban vezetett nyilvántartásában szereplő információkat is;

c) minden esedékes behozatali vám vagy egyéb fizetendő teher – beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is – megfizetése vagy biztosítékkal történő fedezése megtörtént, kivéve, ha az áruk vámkontingens igénybevételére vonatkozó kérelem tárgyát képezik;

d) az áruk megérkeztek az átengedés helyszínére az Unió vámterületén; és

e) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak további meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az áruknak az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonásához mely adatokat kell a vámhatóságoknak megadni vagy a rendelkezésükre bocsátani, illetve e rendeletnek az említett ponttól való, az érintett forgalom jellege által indokolt eltérésekről való rendelkezéssel történő kiegészítése céljából.

110. cikk

Kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazása az aktív és a passzív feldolgozási eljárásra

(1) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 192. cikk (3) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor azok a kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazandók, amelyeket azon áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozóan kell alkalmazni, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá vontak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a hulladékra és a maradékra.

(3) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 191. cikk (1) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor az ilyen árukra vonatkozó kereskedelempolitikai intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha azok az áruk, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá vontak, ezeknek az intézkedéseknek a hatálya alá tartoznak.

(4) A kereskedelempolitikai intézkedéseket nem kell alkalmazni a passzív feldolgozást követően szabad forgalomba bocsátott feldolgozott termékekre, amennyiben:

a) a feldolgozott termékek megtartják a 169. cikk értelmében vett uniós származásukat;

b) a passzív feldolgozás magában foglalja a javítást, beleértve a 164. cikk szerinti szabvány csererendszert is; vagy

c) a passzív feldolgozás további feldolgozási műveleteket követ, a 160. cikknek megfelelően.

3. FEJEZET

Behozatalivám-mentesség

111. cikk

Tértiáruk

(1) Azon nem uniós áruknak, amelyeket – miután eredetileg az Unió vámterületéről uniós áruként vittek ki – három éven belül erre a vámterületre visszahoznak és szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonnak, az érintett személy kérelmére behozatalivám-mentességet kell biztosítani.

Az első albekezdés még akkor is alkalmazandó, ha a tértiáruk csak egy részét képezik az Unió vámterületéről előzőleg kivitt áruknak.

(2) Az (1) bekezdésben említett hároméves időtartam túlléphető különleges körülmények figyelembevétele érdekében.

(3) Ha az Unió vámterületéről történő kivitelük előtt a tértiárukat meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett behozatalivám-mentesség csak akkor adható meg, ha az adott árukat ugyanarra a meghatározott célra történő felhasználásra kívánják újra szabad forgalomba bocsátani.

Ha azon meghatározott célra történő felhasználás, amelyre a szóban forgó árukat szabad forgalomba kívánják bocsátani, már nem ugyanaz, a behozatali vám összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az adott árukra vonatkozóan akkor szedtek be, amikor azokat először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértiáru szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszafizetés nem adható.

(4) Ha az uniós áruk a 72. cikk alapján elvesztették vámjogi státusukat, és ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották, e cikk (1), (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

(5) Az (1) bekezdés szerinti behozatalivám-mentességet csak akkor lehet megadni, ha az áruk visszahozatala ugyanabban az állapotban történik, mint amelyben a kivitelükre sor került.

(6) Az (1) bekezdés szerinti behozatalivám-mentességet alá kell támasztani olyan információkkal, amelyek igazolják, hogy teljesülnek az említett mentesség feltételei.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben úgy tekintendő, hogy az e cikk (5) bekezdésében említetteknek megfelelően az áruk visszahozatalukkor ugyanabban az állapotban vannak, mint amelyben kivitték őket.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (6) bekezdésében említett információszolgáltatásra vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

112. cikk

Korábban aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk

(1) A 111. cikk (1), (2), (5) és (6) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó azokra a feldolgozott termékekre, amelyek eredetileg – aktív feldolgozási eljárást követően – az Unió vámterületéről való újrakivitel tárgyát képezték, feltéve, hogy e feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsátásának eredményeként az első aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk után megtörténik a behozatali vám beszedése.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett feldolgozott termékeket egy következő aktív feldolgozási eljárás alá vonják, és az előző aktív feldolgozás során előállítottaktól eltérő feldolgozott termékeket bocsátanak szabad forgalomba, akkor a behozatali vámot az (1) bekezdésben említett áruk után kell beszedni.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó árukra vonatkozó behozatali vám összegét a 192. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

(4) A 111. cikkben megállapított behozatalivám-mentesség csak akkor adható meg a 133. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban kivitt feldolgozott termékekre, ha biztosított, hogy nem vonnak helyettesítő árukkal helyettesített árukat aktív feldolgozási eljárás alá.

113. cikk

A tengeri halászati termékek és a tengerből nyert egyéb termékek

(1) A 169. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, szabad forgalomba bocsátásukkor mentességet kell biztosítani a behozatali vám alól a következőknek:

a) a kizárólag valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal valamely harmadik ország parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;

b) az e bekezdés a) pontjában megállapított feltételeket kielégítő feldolgozóhajók fedélzetén az ugyanabban a pontban említett termékekből előállított termékek.

(2) Az (1) bekezdésben említett behozatalivám-mentességet alá kell támasztani az arra vonatkozó bizonyítékkal, hogy teljesülnek az említett bekezdésben meghatározott feltételek.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (2) bekezdésében említett bizonyíték nyújtására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VII. CÍM

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRŐL KISZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. FEJEZET

Kivitel és újrakivitel

114. cikk

Kivitel

(1) Az Unió vámterületéről kiszállítani kívánt uniós árukat kiviteli eljárás alá kell vonni.

(2) Az áruk kiviteli eljárás alá vonásának feltételei a következők:

a) a vámhatóságoknak megadták vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották az előírt adatokat;

b) megfizettek vagy biztosítékkal fedeztek minden kiviteli vámot vagy egyéb fizetendő terhet; és

c) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb releváns jogszabályoknak.

(3) Az Unió vámterületéről kiszállításra szánt árukra adott esetben az alábbiak vonatkoznak:

a) a behozatali vám visszafizetése vagy elengedése;

b) az egyéb terhekre alkalmazandó rendelkezések alapján megkövetelt alakiságok;

c) a kivitelre és a kilépésre vonatkozó eljárási szabályok.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következő uniós árukra:

a) passzív feldolgozási eljárás alá vont áruk;

b) az Unió vámterületéről azt követően kiszállított áruk, hogy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták őket;

c) a héa- vagy jövedékiadó-mentes, vagy nulla héa- vagy jövedékiadó-kulcs alá tartozó repülési és hajózási készletekként szállított áruk, függetlenül a légi jármű vagy a hajó úti céljától; ilyen esetben az áruk ilyen jellegét bizonyítani kell;

d) belső árutovábbítási eljárás alá vont áruk;

e) a 73. cikknek megfelelően az Unió vámterületéről ideiglenesen kiszállított áruk.

(5) A kiviteli eljárásra vonatkozó vámalakiságokat a (4) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a légi jármű vagy a hajó rendeltetési helyétől függetlenül a (4) bekezdés c) pontjában említett esetekben alkalmazni kell.

(6) A Helgolandba feladott áru nem minősül az Unió vámterületéről kivitt árunak.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az áruknak az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett passzív feldolgozási eljárás alá vonásához mely adatokat kell a vámhatóságoknak megadni vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett, a kivitelre és a kilépésre vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

115. cikk

Ideiglenesen kivitt uniós áruk kivitelivám-mentessége

A 161. cikk sérelme nélkül, az Unió vámterületéről ideiglenesen kivitt uniós áruk, amennyiben újra behozzák őket, kivitelivám-mentességben részesülnek.

116. cikk

Újrakivitel

(1) Nem uniós áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállítása újrakivitelnek minősül, feltéve, hogy a vonatkozó újrakiviteli adatokat megadták vagy rendelkezésre bocsátották, és az újrakivitelre szánt áruk megfelelnek a vámhatóságok által a nem uniós áruk tekintetében alkalmazott egyéb jogszabályoknak.

(2) Az újrakiviteli adatoknak adott esetben magukban kell foglalniuk az előző vámeljárás lezárásához vagy az átmeneti megőrzés befejezéséhez szükséges adatokat.

(3) A 74–80. cikket és a 123. cikket alkalmazni kell az újrakivitelre.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

a) azok a nem uniós áruk, amelyeket külső árutovábbítási eljárás alá vontak, és csak áthaladnak az Unió vámterületén;

b) amennyiben az Unió vámterületéről kiszállítandó, nem uniós árukat az út során más áruk ki- és berakodásának lehetővé tétele érdekében kirakodnak, majd újból felrakodnak ugyanazon szállítóeszközre ugyanabban a kikötőben vagy repülőtéren.

(5) 2034. február 28-ig az újrakiviteli adatok a következőkben adhatók meg:

a) az újrakiviteli árunyilatkozat; vagy

b) az újrakiviteli értesítés, amennyiben az árukat vámszabad területen vagy átmeneti megőrzési létesítményben átrakodják, vagy onnan közvetlenül újra kiviszik.

(6) 2034. február 28-ig a 81–93. cikket alkalmazni kell az újrakiviteli nyilatkozatra és az újrakiviteli értesítésre.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben újrakiviteli értesítést kell benyújtani, valamint amelyekben az módosítható vagy érvényteleníthető.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az újrakiviteli értesítés benyújtására, módosítására vagy érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Az áruk kiléptetése

117. cikk

Indulás előtti információk

(1) Az Unió vámterületéről árukat kiszállító fuvarozóknak meghatározott határidőn belül, de legkésőbb az áruknak a kilépési helyre való megérkezéséről szóló értesítéskor meg kell adniuk az illetékes vámhatóságnak vagy az illetékes vámhatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az említett árukra vonatkozó, indulás előtti minimális információkat.

(2) Az indulás előtti információknak tartalmazniuk kell az ahhoz szükséges adatokat, hogy a vámhatóságok elvégezhessék az elsősorban biztonsági és védelmi célú kockázatelemzést.

(3) Az exportőr megadhatja az illetékes vámhatóságnak vagy az illetékes vámhatóság rendelkezésére bocsáthatja az indulás előtti információk egy részét vagy egészét.

(4) Amennyiben az exportőr már megadta vagy rendelkezésre bocsátotta az előírt indulás előtti információk egy részét, a fuvarozónak az előírt indulás előtti információk általa megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó részét hozzá kell kapcsolnia az exportőr által már megadott vagy rendelkezésre bocsátott információkhoz.

(5) Amennyiben az exportőr már megadta vagy rendelkezésre bocsátotta az indulás előtti összes előírt információt, a fuvarozónak csak akkor kell további indulás előtti információkat megadnia vagy rendelkezésre bocsátania, ha tudomása van arról, hogy a korábban megadott vagy rendelkezésre bocsátott információk helytelenek.

(6) Az exportőrt értesíteni kell, ha a fuvarozó az általa megadott vagy rendelkezésre bocsátott indulás előtti információkat hozzákapcsolja az indulás előtti információknak az exportőr által megadott vagy rendelkezésre bocsátott részéhez.

(7) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben, amennyiben a fuvarozó vagy az exportőr nem adta meg vagy nem bocsátotta rendelkezésre az indulás előtti, a (3) és az (5) bekezdésben említett összes információt, az említett információval rendelkező más személyektől megkövetelhető, hogy megadják vagy rendelkezésre bocsássák azokat.

(8) Az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy az azonosító adatainak és az üzleti szempontból érzékeny adatainak a láthatóságát egy vagy több olyan személyre korlátozhatja, akik szintén adatokat szolgáltatnak vagy bocsátanak rendelkezésre, az összes adat vámfelügyelet céljából történő felhasználásának sérelme nélkül.

(9) Az indulás előtti információk megadására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó az alábbiakra:

a) azon szállítóeszközök és a rajtuk fuvarozott olyan áruk, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén megállás nélkül haladnak át;

b) egyéb olyan meghatározott esetekben, amikor az áruk vagy a forgalom jellege kellőképpen indokolja vagy nemzetközi megállapodások ezt megkövetelik;

c) a 73. cikknek megfelelően az Unió vámterületéről ideiglenesen kiszállított áruk;

d) a hajókba és a légi járművekbe alkatrészként vagy tartozékként való beszerelésre szánt áruk, a hajók és a légi járművek motorjának, gépeinek és más berendezéseinek üzemeltetése céljából való felhasználásra szánt áruk, valamint a fedélzeten történő fogyasztásra vagy értékesítésre szánt élelmiszerek és más tételsorok.

(10) Az e cikk (9) bekezdésében említett esetekben az újrakiviteli adatokat a 116. cikkel összhangban kell megadni vagy rendelkezésre bocsátani.

(11) A fuvarozónak ugyanabban az állapotban kell kiszállítania az árukat az Unió vámterületéről, mint amelyben azok az indulás előtti információk megadásakor vagy rendelkezésre bocsátásakor voltak.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) annak meghatározása, hogy az indulás előtti információk mely adatait kell a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani, az e cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett konkrét határidők megállapítása, figyelembe véve a forgalom típusát és a szállítóeszközt;

c) azon konkrét esetek meghatározása, amelyekben nem alkalmazandó az indulás előtti információk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége, az e cikk (9) bekezdésének b) pontjában foglaltaknak megfelelően;

d) azon feltételek megállapítása, amelyek fennállása esetén az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja az azonosító adatok és az üzleti szempontból érzékeny adatok láthatóságát, az e cikk (8) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

(13) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett, indulás előtti információk megadására, rendelkezésre bocsátására és fogadására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(14) A 38. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett munkaprogramban meghatározott időpontokkal összhangban és legkésőbb 2034. február 28-ig az áruk kilépésére vonatkozó alakiságok továbbra is elvégezhetők a 952/2013/EU rendeletben előírt azon szabályokkal és adatszolgáltatási követelményekkel összhangban, amelyek a tagállamok és a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett elektronikus rendszerekre alkalmazandók.

118. cikk

Az indulás előtti információk tekintetében végzett kockázatelemzés

(1) Az uniós vámhatóság által végzett, a IV. címben meghatározott tevékenységek sérelme nélkül, az illetékes vámhatóságnak a megadott határidőkön belül biztosítania kell a kockázatelemzés elvégzését. Az említett kockázatelemzésnek elsősorban biztonsági és védelmi célokat kell szolgálnia, és azt adott esetben más vámhivatalokkal együttműködve kell elvégezni, lehetőleg az indulás előtti információk, valamint az uniós vámadatközponton keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott egyéb adatok alapján. Az illetékes vámhatóságnak a kockázatelemzés eredménye alapján meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket.

(2) A kilépési vámhivatal megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket hozhat, többek között a következőket:

a) az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személy utasítása a tekintetben, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók, és amennyiben a fuvarozó az indulás előtti információkat benyújtó személytől eltérő személy, a fuvarozó utasítása a tekintetben, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók;

b) további információk vagy intézkedés kérése;

c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik hatóság intézkedése;

d) javaslat a vámellenőrzés elvégzésére legmegfelelőbb helyre és a vámellenőrzést szolgáló legmegfelelőbb intézkedésekre;

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatelemzés elvégzésére vonatkozó konkrét határidők meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személyek utasítására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A 38. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett munkaprogramban meghatározott időpontokkal összhangban és legkésőbb 2034. február 28-ig a kockázatelemzést a 117. cikk (14) bekezdése szerint benyújtott adatok alapján kell elvégezni. Az említett időpontot követően a kockázatelemzést az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok alapján kell elvégezni.

119. cikk

Az indulás előtti információk módosítása

(1) Az exportőrnek vagy a 117. cikkben említett személyeknek módosítaniuk kell az indulás előtti információk egy vagy több adatelemét, amennyiben:

a) az exportőrnek vagy a 117. cikkben említett személyeknek a tudomására jut, hogy a nyilvántartásaikban szereplő releváns információk megváltoztak, vagy az információk helytelenek; vagy

b) egy vámhatóság erre kéri az exportőrt vagy a 117. cikkben említett személyeket az adatok pontatlansága vagy hiányossága, vagy az adatok minőségével kapcsolatos problémák miatt, különösen, ha erre az elvégzett kockázatelemzés eredményeként derül fény.

(2) Az exportőr vagy a 117. cikkben említett más személyek nem módosíthatják az indulás előtti információkat, amennyiben:

a) a vámhatóságok a 118. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak megfelelően utasították az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személyt és – amennyiben az említett személytől eltér – a fuvarozót, hogy az áruk nem rakodhatók be vagy nem szállíthatók;

b) a vámhatóságok tájékoztatták a fuvarozót vagy az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személyt arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árut;

c) a vámhatóságok megállapították, hogy az indulás előtti információk helytelenek;

d) az indulás előtti információkban szereplő adatok szerepelnek azon adatok listáján, amelyek nem módosíthatók;

e) a vámhatóságok már engedélyezték az áruk kilépésre történő átengedését.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az indulás előtti információkban szereplő, e cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett nem módosítható adatok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az indulás előtti információknak az e cikk (1) bekezdése szerinti módosítására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

120. cikk

Az indulás előtti információk érvénytelenítése

(1) Ha a fuvarozó vagy az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó más személyek tudomást szereznek arról, hogy az indulás előtti információk hatálya alá tartozó árukat nem fogják kivinni az Unió vámterületéről, a lehető leghamarabb kérniük kell a vámhatóságtól, hogy haladéktalanul érvénytelenítse az indulás előtti információkat.

Ha az indulás előtti információk hatálya alá tartozó árukat nem szállítják ki az Unió vámterületéről az attól a naptól számított 200 napon belül, hogy az indulás előtti információkat megadták a vámhatóságoknak vagy a rendelkezésükre bocsátották, akkor a vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell az indulás előtti információkat.

(2) Az indulás előtti információkat megadó vagy rendelkezésre bocsátó személyeknek – beleértve az exportőrt is – tájékoztatniuk kell egymást arról, hogy az általuk megadott vagy rendelkezésre bocsátott indulás előtti információkat érvénytelenítették.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az indulás előtti információknak az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

121. cikk

Értesítés az áruknak a kilépési helyre való megérkezéséről

(1) A fuvarozónak a megadott határidőkön belül értesítenie kell az áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállításának helye szerint felelős vámhivatalt az áruknak a kilépési pontra történő megérkezéséről.

(2) A fuvarozónak az (1) bekezdésben említett kötelezettségei ellenére, bármely alábbi személy bejelentheti az áruk megérkezését:

a) az exportőr; vagy

b) az a személy, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületéről való kilépése előtt felelősséget vállal a fuvarozásért.

(3) A vámhatóság jóváhagyásától függően az áruk megérkezéséről szóló értesítés az uniós vámadatközponttól eltérő egyéb módon, például kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információs rendszereken keresztül is benyújtható a vámhatóságoknak vagy a rendelkezésükre bocsátható, feltéve, hogy ezek a rendszerek tartalmazzák az ilyen értesítéshez szükséges adatokat, és az adatok az (1) bekezdésben említett konkrét határidőkön belül rendelkezésre állnak. Ilyen esetekben az említett egyéb eszközökön keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítani kell az uniós vámadatközpontba.

(4) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség nem alkalmazandó, ha az Unió vámterületéről kiszállítandó árukat az út során kizárólag más áruk ki- és berakodásának lehetővé tétele érdekében kirakodnak, majd újból felrakodnak ugyanazon szállítóeszközre ugyanabban az uniós kikötőben vagy repülőtéren.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruknak az Unió vámterületéről való kiszállításának helye szerint felelős vámhivatalnak bejelentendő adatok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

122. cikk

Az áruk fizikai vám elé állítása

(1) Ha a vámhatóságok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok előírják, a fuvarozónak vagy az áruk birtokosának az áruk indulása előtt fizikailag vám elé kell állítania az Unió vámterületéről kiszállítandó árukat.

(2) A vámhatóságoknak értesíteniük kell a fuvarozót vagy az áruk birtokosát arról a követelményről, hogy az árukat fizikailag vám elé kell állítani.

(3) A fizikailag vám elé állított áruk a vámhatóságok engedélye nélkül nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.

123. cikk

A kilépés megerősítése

Az árukat az Unió vámterületén kívülre szállító fuvarozónak vagy azon személynek, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületéről való kilépését megelőzően felelősséget vállal a fuvarozásukért, meg kell erősítenie a vámhatóságok számára az áruknak az Unió vámterületéről való kilépését.

VIII. CÍM

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

124. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk a különleges eljárások bármely következő kategóriája alá vonhatók:

a) árutovábbítás, amely a külső és a belső árutovábbítást foglalja magában;

b) tárolás, amely a vámraktározást és a vámszabad területeket foglalja magában;

c) különleges felhasználás, amely az ideiglenes behozatalt és a meghatározott célra történő felhasználást foglalja magában;

d) feldolgozás, amely az aktív és a passzív feldolgozást foglalja magában.

125. cikk

Engedélyezés

(1) Azon importőröknek, exportőröknek vagy közvetett képviselőiknek, akik árukat különleges eljárás alá kívánnak vonni, a következőkre vonatkozó engedélyre van szükségük a vámhatóságoktól:

a) az aktív, illetve a passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása;

b) az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetése, kivéve azokban az esetekben, amikor az érintett vámhatóság a raktározási létesítmény üzemeltetője.

(2) A következő személyek és hatóságok üzemeltethetnek az áruk bármely importőr általi vámraktározására szolgáló raktározási létesítményeket:

a) azon személyek, akik rendelkeznek a vámhatóságok erre vonatkozó engedélyével; és

b) az érintett vámhatóság, amennyiben az a raktározási létesítmény üzemeltetője.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett engedélyekben meg kell határozni az érintett különleges eljárások alkalmazásának, illetve az érintett raktározási létesítmények üzemeltetésének feltételeit.

(4) Az uniós jogban meghatározott konkrét esetek kivételével a vámhatóságok csak akkor adhatják meg az (1) és a (2) bekezdésben említett engedélyt, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a kérelmező az Unió vámterületén letelepedett;

b) a kérelmező kellő garanciát nyújt az eljárások megfelelő lefolytatására nézve;

c) biztosíték áll rendelkezésre a 194. cikkel összhangban különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos esetleges vámtartozásra vagy egyéb terhekre;

d) a vámhatóságok anélkül képesek gyakorolni a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági szükségletekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetniük;

e) ideiglenes behozatali eljárás esetén a kérelmező felhasználja az árut, vagy intézkedik annak felhasználása céljából;

f) aktív feldolgozási eljárás esetén a kérelmező az árukon feldolgozási műveleteket végez vagy intézkedik azok elvégzése céljából;

g) feldolgozási eljárás esetén az engedély nem érintené hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit (a továbbiakban: gazdasági feltételek).

Úgy tekintendő, hogy a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó, illetve a megbízható ellenőrzött gazdálkodó teljesíti az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, amennyiben a 30. cikkben, illetve a 31. cikkben említett engedélyezéskor figyelembe veszik az érintett különleges eljáráshoz tartozó tevékenységet.

(5) Amennyiben bizonyíték áll fenn arra nézve, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása valószínűleg hátrányosan érinti az uniós termelők alapvető érdekeit, az érintett vámhatóságoknak az engedélyről szóló döntésük meghozatala előtt ki kell kérniük az uniós vámhatóság indokolással ellátott véleményét, kivéve ha a feldolgozás gazdasági jellege más módon indokolja az engedély megadását.

(6) Amennyiben bizonyíték áll fenn arra nézve, hogy a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása valószínűleg hátrányosan érinti az érzékenynek minősülő árukat előállító uniós termelők alapvető érdekeit, és az árukat nem javításra szánják, az érintett vámhatóságoknak az engedélyről szóló döntésük meghozatala előtt ki kell kérniük az uniós vámhatóság indokolással ellátott véleményét.

(7) Az (5) és a (6) bekezdéssel összhangban benyújtott, véleménynyilvánítás iránti kérelem esetén az uniós vámhatóság a következő vélemények valamelyikét adhatja ki:

a) az engedély megadása nem érinti hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit;

b) az engedély megadása hátrányosan érinti az uniós termelők alapvető érdekeit;

c) a véleményben meghatározott, kellően indokolt és ellenőrzött árumennyiségre vonatkozó engedély megadása nem érinti hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit.

Az engedély megadására illetékes vámhatóságoknak, valamint a hasonló engedélyek megadásával foglalkozó bármely más vámhatóságnak figyelembe kell venniük az uniós vámhatóság véleményét.

E vélemény kialakításához az uniós vámhatóság figyelembe veheti az érdekelt felektől kapott véleményeket és információkat, feltéve hogy az említett érdekelt felek a (11) bekezdés b) pontjában említett eljárási szabályokban meghatározott határidőn belül benyújtják ezeket az információkat az uniós vámhatóságnak.

(8) Az engedélyt megadó vámhatóságoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk vagy hozzáférhetővé kell tenniük az engedély iránti kérelmeket és az engedélyeket az uniós vámadatközpontban. Amennyiben a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyek üzleti szempontból érzékeny információkat tartalmaznak, az említett érzékeny információkhoz való hozzáférést korlátozni kell.

(9) Amennyiben bizonyíték áll fenn arra nézve, hogy egy már megadott engedély felhasználása hátrányosan érinthetné az uniós termelők alapvető érdekeit, a Bizottság, illetve a tagállamok kérhetik, hogy az uniós vámhatóság az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott eljárást követve adjon ki indokolással ellátott véleményt.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett feltételek meghatározása az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett különleges eljárások alkalmazására vagy az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésében említett raktározási létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedélyek megadása tekintetében;

b) az e cikk (4) bekezdésében említett konkrét esetek meghatározása;

c) az e cikk (5) bekezdésében említett azon esetek meghatározása, amelyekben a feldolgozás gazdasági jellege indokolja, hogy a vámhatóságok az uniós vámhatóság véleménye nélkül értékeljék, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása hátrányosan érinti-e az uniós termelők alapvető érdekeit;

d) az e cikk (5) bekezdésében említett azon esetek meghatározása, amelyekben úgy tekintendő, hogy bizonyíték áll fenn arra nézve, hogy az uniós termelők alapvető érdekeit valószínűleg hátrányok érik, valamint az e cikk (5) és (6) bekezdésében említett azon esetek meghatározása, amelyekben a gazdasági feltételek teljesítettnek tekintendők;

e) az e cikk (6) bekezdésében említett, érzékenynek minősülő áruk jegyzékének meghatározása.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a következőket:

a) a különleges eljárásokra, illetve az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett raktározási létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedély megadásának eljárási szabályai;

b) a gazdasági feltételek vizsgálatára – többek között az uniós vámhatóság indokolással ellátott véleményének kiadására – vonatkozó eljárási szabályok; és

c) az e cikk (7) bekezdésében említett mennyiség meghatározására és nyomon követésére vonatkozó szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(12) 2027. szeptember 21-ig:

a) az e cikk (11) bekezdésének b) pontjában említett eljárási szabályokkal összhangban uniós szinten el kell végezni az e cikk (4) bekezdésének g) pontjában említett gazdasági feltételek vizsgálatát;

b) az uniós vámhatóság e fejezet szerinti véleményére való hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy az a gazdasági feltételeknek az e cikk (5), (6) és (7) bekezdésében előírt, Bizottság általi, uniós szintű vizsgálatára utal.

126. cikk

Visszamenőleges hatályú engedélyezés

(1) A vámhatóságok kérelem alapján visszamenőleges hatályú engedélyt adnak ki, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) bizonyított gazdasági igény áll fenn;

b) a kérelem nem kapcsolódik csalási kísérlethez;

c) a kérelmező számlákkal vagy nyilvántartásokkal bizonyította, hogy:

i. az eljárás valamennyi feltétele teljesül;

ii. adott esetben az áru beazonosítható az érintett időszakban;

iii. az említett számlák vagy nyilvántartások lehetővé teszik az eljárás ellenőrzését;

d) az áru helyzetének rendezéséhez szükséges összes vámalakiság elvégezhető, ideértve szükség esetén az érintett vám-árunyilatkozatok vagy az áruk vámeljárás alá vonásához megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok érvénytelenítését;

e) a kérelmező a kérelem elfogadásának időpontjától számított három éven belül nem kapott ugyanazon különleges eljárásra vonatkozó visszamenőleges hatályú engedélyt;

f) nincs szükség az uniós vámhatóság véleményére annak értékeléséhez, hogy az engedély megadása hátrányosan érintené-e az uniós termelők alapvető érdekeit, kivéve, ha a kérelem azonos jellegű műveletre és árukra vonatkozó engedély megújítására irányul;

g) a kérelem nem az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetésére vonatkozik; és

h) ha a kérelem azonos jellegű műveletre és árukra vonatkozó engedély megújítására irányul, akkor a kérelmet az eredeti engedély lejártát követő három éven belül nyújtják be.

(2) A vámhatóságok visszamenőleges hatályú engedélyt adhatnak ki, amennyiben a vámeljárás alá vont áruk nem állnak többé rendelkezésre abban az időpontban, amikor az engedély iránti kérelmet elfogadták.

127. cikk

Az engedély visszamenőleges hatályú módosítása

(1) Az engedélyes által – az engedélynek a 125. cikk (1) és (2) bekezdésében említett érvényességi idején belül – benyújtott indokolt kérelmére a vámhatóságok visszamenőleges hatállyal módosíthatják a megadott engedélyt.

Mindazonáltal az engedélyes az engedély érvényességi idejének lejárta után is benyújthatja az engedély módosítása iránti kérelmet, ha vannak olyan, a vonatkozó vámeljárás alá vont áruk, amelyek esetében a vámeljárás még nem zárult le.

(2) Az engedély visszamenőleges hatályú módosításáról szóló döntésben a vámhatóságok meghatározzák azt az időpontot, amelytől kezdve a módosítás hatályba lép.

(3) A visszamenőleges hatályú módosítás nem léphet hatályba az engedély hatálybalépésének napja előtt.

(4) Nem engedélyezhető visszamenőleges hatályú módosítás a következő esetek bármelyikében:

a) ha a kérelmet azt követően nyújtják be, hogy a vámhatóságok tájékoztatták az engedélyest arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat vagy ellenőrzést kívánnak végezni;

b) ha a kérelmet azt követően nyújtják be, hogy a vámhatóságok tájékoztatták az engedélyest arról, hogy megállapították, hogy az engedélyben helytelen adatok szerepelnek;

c) ha a kérelem az engedélyes által elkövetett csalási vagy visszaélési kísérlethez kapcsolódik.

(5) A visszamenőleges hatályú módosítás iránti kérelem nem érinti a megadott engedély érvényességi idejét.

(6) Az engedély visszamenőleges hatályú módosításához nincs szükség az uniós vámhatóságnak a 125. cikk (5) és (6) bekezdésében említett véleményére.

128. cikk

Nyilvántartások

(1) A 125. cikk (1) és (2) bekezdésében említett engedély jogosultjának, az importőrnek vagy az exportőrnek, valamint a vámszabad területen áruk tárolásával, megmunkálásával vagy feldolgozásával, illetve eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző bármely személynek a vámhatóságok által jóváhagyott formában megfelelő nyilvántartást kell vezetnie, és – a vámjogszabályokban meghatározott kivételeket ide nem értve – a nyilvántartást rendelkezésre kell bocsátania vagy hozzáférhetővé kell tennie az uniós vámadatközpontban.

Az említett nyilvántartásnak tartalmaznia kell mindazokat az információkat és adatokat, amelyek alapján a vámhatóságok el tudják látni az érintett eljárás felügyeletét, különös tekintettel az adott eljárás alá vont áruknak, azok vámjogi státusának és mozgásának azonosítására.

(2) A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó esetében akkor minősül teljesítettnek az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség, ha a nyilvántartása megfelelő az adott különleges eljárás céljára.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából: a nyilvántartásokban feltüntetendő információtípusok és adatok meghatározása; valamint az e cikk (1) bekezdésében meghatározott, a nyilvántartásoknak az uniós vámadatközpontban történő rendelkezésre bocsátására vagy hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség alóli kivételek meghatározása.

129. cikk

A különleges eljárás lezárása

(1) Az árutovábbítási eljárástól eltérő esetekben és a 156. cikk sérelme nélkül, a különleges eljárás akkor kerül lezárásra, amikor az eljárás alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket egy következő vámeljárás alá vonják, az Unió vámterületéről kiszállítják, megsemmisítik úgy, hogy nem marad utánuk hulladék, vagy pedig a 96. cikkel összhangban az államnak felajánlják.

(2) A vámhatóságoknak le kell zárniuk az árutovábbítási eljárást, ha meg tudják állapítani az indító vámhivatal és a rendeltetési vámhivatal számára megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok összehasonlítása alapján, hogy az eljárás szabályosan befejeződött.

(3) A vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk azon áru helyzetének rendezésére, amelynek tekintetében az előírt feltételek alapján a különleges eljárás nem zárult le.

(4) A vámjogszabályokban foglalt eltérő rendelkezés hiányában a különleges eljárást meghatározott időtartamokon belül le kell zárni.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (4) bekezdésében említett időtartamok hosszának meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a különleges eljárás lezárására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

130. cikk

Jogok és kötelezettségek átruházása

(1) A vámhatóságok kérelem esetén engedélyezhetik az árutovábbítástól eltérő különleges eljárásra vonatkozó engedély jogosultjának, hogy az adott különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit részben vagy egészben átruházza egy importőrre, exportőrre, vagy bármely más személyre.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) azok az esetek és feltételek, amelyek fennállásakor a jogok és kötelezettségek e cikk (1) bekezdésében említett átruházása megengedett;

b) az a forma, amelyben a vámhatóságok engedélyezik a jogok és kötelezettségek említett átruházását;

c) a jogok és kötelezettségek említett átruházására vonatkozó kérelmekhez és engedélyekhez szükséges adatok és információk.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az engedélyes árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos jogainak és kötelezettségeinek átruházására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

131. cikk

Az áruk szállítása

(1) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az importőrök, az exportőrök, az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetése vonatkozó engedély jogosultjai és azok a személyek, akikre vagy amelyekre a 130. cikkel összhangban jogokat és kötelezettségeket ruháztak át, az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen lévő árukat az Unió vámterületén található különböző helyek között szállíthatják.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett azon konkrét eseteket, amelyekben az árukat szállíthatják, valamint azon feltételeket, amelyek mellett erre sor kerülhet.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett, az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk szállítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

132. cikk

Szokásos kezelési módok

(1) A vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk esetében alkalmazhatók a szokásos kezelési módok, amelyek az állaguk megóvását, a külső megjelenésük vagy eladhatóságuk javítását, illetve a forgalmazásuk vagy viszonteladásuk előkészítését szolgálják.

(2) A 145. cikkben említett, távértékesítésre szolgáló magánvámraktárból távértékesítésre szánt áruk esetében alkalmazhatók azok a szokásos kezelési módok, amelyek szigorúan a távértékesítés előkészítéséhez szükségesek.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruk e cikk (1) és (2) bekezdésében említett szokásos kezelési módjainak meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

133. cikk

Helyettesítő áruk

(1) Helyettesítő áruk az olyan uniós áruk, amelyeket a különleges eljárás alá vont áruk helyett tárolnak, használnak vagy dolgoznak fel.

A passzív feldolgozási eljárásban a helyettesítő áruk az olyan nem uniós áruk, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alá vont uniós áruk helyett dolgoznak fel.

A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetek kivételével a helyettesítő áruknak a 2658/87/EGK rendeletben megállapított Kombinált Nómenklatúrában (a továbbiakban: Kombinált Nómenklatúra) meghatározott ugyanazon nyolcjegyű kóddal, valamint ugyanolyan kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint azoknak az áruknak, amelyeket helyettesítenek.

(2) Amennyiben biztosított a különleges eljárás megfelelő lefolytatása, különösen a vámfelügyelet vonatkozásában, a vámhatóságoknak kérelemre engedélyezniük kell a következő intézkedéseket:

a) a helyettesítő áruk vámraktározási, vámszabad területi és meghatározott célra történő felhasználási eljárás keretében történő használata;

b) a vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben a helyettesítő áruk ideiglenes behozatali eljárás keretében történő használata;

c) a helyettesítő áruk aktív feldolgozási eljárás keretében történő használata;

d) az előzetes kivitellel történő aktív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek kivitele azoknak az áruknak a behozatalát megelőzően, amelyeket helyettesítenek;

e) a helyettesítő áruk passzív feldolgozási eljárás keretében történő használata;

f) az előzetes behozatallal történő passzív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek behozatala azoknak az áruknak a kivitelét megelőzően, amelyeket helyettesítenek.

Úgy kell tekinteni, hogy a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó teljesíti a különleges eljárás megfelelő lefolytatásának biztosítására vonatkozó feltételt, amennyiben a 30. vagy a 31. cikkben említett engedélynek az említett gazdálkodó részére történő megadására a helyettesítő áruknak az érintett eljáráshoz való használatával kapcsolatos tevékenység figyelembevételével került sor.

(3) Helyettesítő áruk felhasználása a következő esetek egyikében sem engedélyezhető:

a) amennyiben az aktív feldolgozási eljárásban kizárólag a 132. cikkben meghatározott szokásos kezelési módokat alkalmaznak;

b) amennyiben a behozatalivám-visszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma olyan, nem származó árukra vonatkozik, amelyeket olyan feldolgozott termékek aktív feldolgozási eljárás keretében történő előállítása során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki az Unió és bizonyos harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai között kötött preferenciális megállapodás keretében;

c) amennyiben ez indokolatlan behozatalivám-előnyhöz vezetne; vagy

d) ha azt az Unió jogi aktusa előírja.

(4) Az e cikk (2) bekezdése d) pontjában említett esetben és ha a feldolgozott termékek kivitelivám-kötelesek lennének, amennyiben nem az aktív feldolgozási eljárás keretében kerülnének kivitelre, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a kiviteli vám megfizetésének biztosítására arra az esetre, ha a nem uniós áru behozatala nem történik meg a 159. cikk (3) bekezdésében említett időtartamon belül.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett konkrét esetek meghatározása;

b) azoknak a feltételeknek a megállapítása, amelyek mellett e cikk (2) bekezdésének megfelelően helyettesítő áruk használhatók;

c) az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett azon konkrét esetek meghatározása, amelyekben helyettesítő áruk ideiglenes behozatali eljárás keretében használhatók; és

d) azoknak az eseteknek a meghatározása, amelyekben a helyettesítő áruk használata e cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint nem megengedett.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (2) bekezdésével összhangban engedélyezett helyettesítő áruk használatára vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Árutovábbítás

1. szakasz

Általános szabályok

134. cikk

Hatály

(1) Az árukat az Unió vámterületére való belépésükkor a 73. cikk (2) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltoztatása nélkül árutovábbítási eljárás alá kell vonni, kivéve, ha azokat már a 135. és a 136. cikkben meghatározott árutovábbítási eljárás alá vonták, vagy a 104. cikk (5) bekezdésében meghatározott határidőn belül más vámeljárás alá vonják.

(2) Az árutovábbítási eljárás jogosultját kell az áruk importőrének vagy exportőrének tekinteni, és ő felelős a vámok és terhek megfizetéséért, kivéve, ha a vámhatóságok olyan adatokkal rendelkeznek egy másik személyre vonatkozóan, amelyek ezt a személyt importőrként vagy exportőrként azonosítják.

135. cikk

Külső árutovábbítás

(1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi a nem uniós áruknak az Unió vámterületén belül egy adott pontról egy másikra történő szállítását, anélkül, hogy a következők bármelyike alkalmazandó lenne az érintett árukra:

a) behozatali vám vagy egyéb teher, beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is;

b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését.

(2) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben az uniós árukat külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni.

(3) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:

a) uniós külső árutovábbítási eljárás keretében;

b) a TIR-egyezménynek megfelelően, amennyiben az említett szállítás:

i. az Unió vámterületén kívül kezdődött vagy fejeződik be;

ii. az Unió vámterületének két pontja között, harmadik országon keresztül valósul meg;

c) az áruk ideiglenes behozatalához szükséges ATA-igazolványról szóló, 1961. december 6-án Brüsszelben kelt vámegyezménnyel (ATA-egyezmény) vagy az áruk ideiglenes behozataláról szóló, 1990. június 26-án Isztambulban kelt egyezménnyel (Isztambuli Egyezmény) ([39]) összhangban, amennyiben árutovábbításra kerül sor;

([39]) HL L 130., 1993.5.27., 4. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1993/329/oj.

d) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. sz. NATO-formanyomtatvánnyal és a 302. sz. EU-formanyomtatvánnyal;

e) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amennyiben az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett, azon konkrét esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az uniós árukat a külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (3) bekezdése b)–e) pontjának az Unió vámterületén belüli alkalmazására vonatkozó eljárási szabályokat, figyelembe véve az Unió igényeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

136. cikk

Belső árutovábbítás

(1) A belső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi uniós áruknak az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra, valamely harmadik ország területén keresztül történő szállítását anélkül, hogy az áruk vámjogi státusában változás állna be.

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:

a) uniós belső árutovábbítási eljárás keretében, feltéve, hogy valamely nemzetközi megállapodás ilyen lehetőségről rendelkezik;

b) a TIR-egyezménynek megfelelően;

c) az ATA-egyezménynek vagy az Isztambuli Egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;

d) a 302. sz. NATO-formanyomtatvánnyal vagy a 302. sz. EU-formanyomtatvánnyal;

e) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amennyiben az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (2) bekezdése b)–e) pontjának az Unió vámterületén belüli alkalmazására vonatkozó eljárási szabályokat, figyelembe véve az Unió igényeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

137. cikk

Az árutovábbítás szempontjából egységes terület

Ha a TIR-egyezménynek, az ATA-egyezménynek vagy az Isztambuli Egyezménynek megfelelően, a 302. sz. NATO-formanyomtatvány alapján, a 302. sz. EU-formanyomtatvány alapján vagy a postarendszeren keresztül árukat szállítanak az Unió vámterületének egyik pontjáról egy másik pontjára, akkor az Unió vámterületét az ilyen áruszállítás szempontjából egységes területet képező területnek kell tekinteni.

138. cikk

Személyek kizárása a TIR-műveletek folytatásából

(1) Ha a tagállamok vámhatóságai úgy határoznak, hogy a TIR-egyezmény 38. cikke alapján egy személyt kizárnak a TIR-műveletek folytatásából, e döntést az Unió teljes vámterületén alkalmazni kell, és egyetlen vámhivatal sem fogadhatja el az e személy által benyújtott TIR-igazolványokat.

(2) A tagállam értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, valamint az uniós vámhatóságot az (1) bekezdésben említett döntésről, valamint a döntés alkalmazásának kezdőnapjáról.

139. cikk

Engedélyezett címzett és engedélyezett feladó a TIR-egyezmény alkalmazásában

(1) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik egy személy (a továbbiakban: engedélyezett címzett) számára, hogy valamely engedélyezett helyen a TIR-egyezménynek megfelelően szállított árukat fogadjon az eljárás TIR-egyezmény (1) cikkének d) pontjának értelmében vett befejezése érdekében.

(2) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik egy személy (a továbbiakban: engedélyezett feladó) számára, hogy valamely engedélyezett helyről a TIR-egyezménynek megfelelően szállítandó árukat küldjön az eljárás TIR-egyezmény (1) cikkének c) pontjának értelmében vett megkezdése érdekében.

E célból az engedélyezett feladó az e rendelet 140. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett, különleges zárak használatára jogosult.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett engedélyek megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

2. szakasz

Uniós árutovábbítás

140. cikk

Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultjának, valamint az uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított áruk fuvarozójának és címzettjének kötelezettségei

(1) Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultja felel a következő kötelezettségek teljesítéséért:

a) az előírt adatoknak a vámhatóságok részére történő megadása vagy rendelkezésére bocsátása;

b) értesítés a rendeltetési vámhivatalnál az áruk és az előírt adatok rendelkezésre állásáról az előírt határidőn belül és a vámhatóságok által az azonosítás biztosítása érdekében hozott intézkedéseknek megfelelve;

c) a vámjogszabályok uniós árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek betartása;

d) ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, biztosíték nyújtása az árukkal összefüggésben keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének vagy egyéb terheknek a megfizetésére.

(2) Az eljárás jogosultjának kötelezettségei akkor teljesülnek és az uniós árutovábbítási eljárás akkor fejeződik be, amikor az eljárás alá vont áruk és az előírt információk a rendeltetési vámhivatalnál a vámjogszabályoknak megfelelően rendelkezésre állnak.

(3) Az áruk fuvarozója vagy címzettje, aki vagy amely abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat uniós árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felel azért, hogy az előírt határidőn belül és a vámhatóságok által az azonosítás biztosítása érdekében hozott intézkedéseknek megfelelve sor kerüljön az értesítésre a rendeltetési vámhivatalnál az áruk rendelkezésre állásáról.

(4) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik a következő egyszerűsítések bármelyikét az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása vagy az eljárás befejezése tekintetében:

a) az engedélyezett feladó státusa, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy anélkül vonjon árukat uniós árutovábbítási eljárás alá, hogy azokat vám elé állítaná;

b) az engedélyezett címzett státusa, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy engedélyezett helyen uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított árukat fogadjon az eljárás (2) bekezdésnek megfelelő befejezése érdekében;

c) különleges zárak használata, ha zárra van szükség az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk azonosításának biztosításához;

d) csökkentett adatkészlet rendelkezésre bocsátása vagy adott esetben csökkentett adatkészletet tartalmazó vám-áru-nyilatkozat használata az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához;

e) elektronikus fuvarokmány használata az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához, feltéve, hogy a szóban forgó okmány tartalmazza a szükséges információkat, és az említett információk az indulási és a rendeltetési helyen a vámhatóságok rendelkezésére állnak az áruk vámfelügyeletének és az eljárás lezárásának lehetővé tétele érdekében.

(5) A vámhatóságoknak rendszeresen nyomon kell követniük az engedélyezett feladók és címzettek tevékenységeit annak érdekében, hogy felmérjék az engedélyezési követelményeknek való megfelelésüket.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában megállapított adatkövetelmények és az engedélyezésre vonatkozó, e cikk (4) bekezdésében említett feltételek részletesebb meghatározása;

b) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához a vámhatóságok számára megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó adatok meghatározása.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a következőkre vonatkozó eljárási szabályokat:

a) az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása és ennek az eljárásnak a lezárása;

b) az e cikk (4) bekezdésében említett egyszerűsítések alkalmazása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

141. cikk

A valamely harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk

(1) Az uniós külső árutovábbítási eljárás alkalmazandó a harmadik országon áthaladó árukra, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik;

b) a szóban forgó harmadik országon keresztül történő fuvarozás az Unió vámterületén kiállított egyetlen fuvarokmány fedezete mellett történik.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben az uniós külső árutovábbítási eljárást fel kell függeszteni arra az időre, amíg az áruk az Unió vámterületén kívül vannak.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk vámfelügyeletére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

Tárolás

1. szakasz

Közös rendelkezések

142. cikk

Alkalmazási kör

(1) A tárolási eljárás során a nem uniós áruk az Unió vámterületén tárolhatók anélkül, hogy vonatkozna rájuk:

a) behozatali vám;

b) az uniós vagy nemzeti jog által előírt egyéb terhek;

c) az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését tiltókon kívüli kereskedelempolitikai intézkedések.

(2) Az áruk tárolási eljárás alá vonásának feltételei a következők:

a) a vámhatóságoknak megadták vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották az előírt adatokat;

b) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak;

c) az áruk megérkeztek az eljárásra való átengedés helyszínére.

(3) Az uniós áruk vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, vagy a behozatali vám visszafizetését vagy elengedését megengedő döntés előnyeinek kiaknázása érdekében vámraktározási eljárás vagy vámszabad területi eljárás alá vonhatók.

(4) Ha erre gazdasági igény mutatkozik, és amennyiben nem érinti hátrányosan a vámfelügyeletet, a vámhatóságok engedélyezhetik az uniós áruk vámraktárba vagy vámszabad területre történő beléptetését, illetve ott történő tárolását, szállítását, felhasználását, feldolgozását vagy elfogyasztását. Az ilyen esetekben az említett áruk nem tekinthetők úgy, hogy tárolási eljárás alatt állnak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett mely adatokat kell az áruk tárolási eljárás alá vonásához a vámhatóságoknak megadni vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az uniós áruknak az e cikk (3) bekezdésében említettek szerinti vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonására vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

143. cikk

A tárolási eljárás időtartama

(1) Nincs időbeli korlátozás arra vonatkozóan, hogy az áruk meddig maradhatnak tárolási eljárás alatt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a vámhatóságok határidőt állapíthatnak meg a tárolási eljárás lezárására vonatkozóan:

a) kivételes körülmények között és különösen akkor, ha az áruk típusa és jellege hosszú távú tárolás esetén veszélyt jelenthet az emberek, az állatok vagy a növények egészségére vagy a környezetre;

b) amennyiben a raktározási létesítmény üzemeltetésére vonatkozó engedélyt visszavonták.

2. szakasz

Vámraktározás

144. cikk

Tárolás vámraktárakban

(1) A vámraktározási eljárás keretében a nem uniós áruk az ezen eljárás céljára a vámhatóságok által engedélyezett helyiségekben vagy bármilyen egyéb helyen (a továbbiakban: vámraktárakban) tárolhatók vámfelügyelet mellett.

(2) A vámraktárakat használhatja bármely importőr az áruk vámraktározására (a továbbiakban: közvámraktár), illetve a vámraktár üzemeltetésére vonatkozó engedély jogosultja az áruk tárolására (a továbbiakban: magánvámraktár).

(3) A vámraktározási eljárás alá vont áru ideiglenesen kitárolható a vámraktárból. A *vis maior* eseteit kivéve az ilyen kitároláshoz a vámhatóságok előzetes engedélye szükséges.

145. cikk

Távértékesítésre szolgáló vámraktár

(1) Az áruknak a távértékesítést megelőzően távértékesítésre szolgáló magánvámraktárban történő tárolására és működtetésére kizárólag azok a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező távértékesítő importőrök kaphatnak engedélyt, amelyek az IOSS-szabályozás alkalmazását választották, illetve azoknak a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező közvetett képviselői.

(2) A távértékesítésre szánt áruk kizárólag akkor vonhatók vámraktározási eljárás alá távértékesítésre szolgáló vámraktárban, ha az áruk az alábbi feltételek mindegyikét teljesítik:

a) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott azon egyéb vonatkozó jogszabályoknak, amelyek a szabad forgalomba bocsátás tekintetében lennének alkalmazandók;

b) az árukat hasonló árukat tartalmazó gyűjtőcsomagba csomagolták, és a távértékesítés megtörténtekor még nem készítették elő őket egyedi szállítmányokként;

c) az árukat olyan mennyiségben hozták be az Unió vámterületére, amely megkönnyíti a hatékony vámellenőrzések elvégzését.

Az első albekezdés c) pontjában említett feltétel teljesülésének vizsgálatakor a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a vámraktárból történő távértékesítést tervező jogalany méretét.

(3) A vámhatóságok és más illetékes hatóságok az áruk vámraktározási eljárás alá vonása előtt és a tárolása alatt jogosultak ellenőrizni, hogy az áruk megfelelnek-e a szabad forgalomba bocsátás követelményeinek.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett feltételekre vonatkozó eljárási szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

146. cikk

Feldolgozás vámraktárban

Ha erre gazdasági igény mutatkozik, és amennyiben nem érinti hátrányosan a vámfelügyeletet, a vámhatóságok engedélyezhetik, hogy az áruk aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerinti feldolgozására vámraktárban kerüljön sor, az említett eljárások által előírt feltételek mellett.

Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők úgy, hogy vámraktározási eljárás alatt állnak.

147. cikk

Az engedélyes feladatai

A 27. cikk sérelme nélkül a 125. cikk (1) bekezdésének b) pontjában vagy a 125. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedélyes és az importőr felelős a következőkért:

a) annak biztosítása, hogy a vámraktározási eljárás alá vont árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól;

b) a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségek teljesítése; valamint

c) az áruk vámraktározási eljárás alá vonásából eredő kötelezettségek teljesítése.

3. szakasz

Vámszabad területek

148. cikk

A vámszabad területek kijelölése

(1) A tagállamok az Unió vámterületének egyes részeit vámszabad területnek jelölhetik ki.

Mindegyik vámszabad területre vonatkozóan a tagállam állapítja meg az ahhoz tartozó területet és annak belépési és kilépési pontjait.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az uniós vámhatósággal a területükön működő vámszabad területekre vonatkozó információkat.

(3) A vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük.

A vámszabad területek határainak, illetve be- és kilépési pontjainak vámfelügyelet alatt kell állniuk.

(4) A vámszabad területre belépő vagy ezeket elhagyó személyek, áruk és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

149. cikk

Épületek és tevékenységek a vámszabad területeken

(1) Vámszabad területen bármely épület építéséhez a vámhatóságok előzetes jóváhagyása szükséges.

(2) A vámjogszabályoktól függően bármely ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenység megengedett a vámszabad területen. Az ilyen tevékenységek végzéséről előzetesen értesíteni kell a vámhatóságokat.

(3) A vámhatóságok a szóban forgó áru jellegére, a vámfelügyelet követelményeire vagy a biztonsági és védelmi követelményekre tekintettel tilthatják vagy korlátozhatják a (2) bekezdésben említett tevékenységeket.

(4) A vámhatóságok azoknak a személyeknek, akik vagy amelyek nem biztosítják a szükséges garanciákat a vámjogszabályok betartása tekintetében, megtilthatják, hogy a vámszabad területen tevékenységet végezzenek.

150. cikk

Nem uniós áruk vámszabad területeken

(1) Azalatt az idő alatt, amíg vámszabad területen maradnak, a nem uniós áruk szabad forgalomba bocsáthatók vagy aktív feldolgozási, ideiglenes behozatali vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonhatók, az ezen eljárásokra megállapított feltételek szerint.

Az ilyen esetekben az említett áruk nem tekinthetők úgy, hogy vámszabad területi eljárás alatt állnak.

(2) A készletekre vagy a fedélzeti ellátmányokra alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, amennyiben az érintett eljárás így rendelkezik, valamint az (1) bekezdéstől eltérve, a nem uniós áruk felhasználhatók vagy elfogyaszthatók vámszabad területen, feltéve hogy:

a) azok szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonná maga után behozatali vám vagy a közös agrárpolitikában vagy a kereskedelempolitikában meghatározott intézkedések vagy az említett áruk Unióban történő felhasználását tiltó intézkedések alkalmazását;

b) az említett felhasználásra vagy elfogyasztásra vonatkozó megfelelő információkat a vámhatóságoknak megadták vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották.

151. cikk

Áruk vámszabad területről való kiszállítása

(1) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül a vámszabad területeken levő áruk az Unió vámterületéről kivihetők vagy újrakivihetők, illetve az Unió vámterületének más részére beszállíthatók.

(2) A valamely vámszabad területről az Unió vámterületének más részeibe kiszállított árukra a 102. és a 103. cikket kell alkalmazni.

152. cikk

Vámjogi státus

(1) Az érintett személy kérelmére a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk, hogy a következő áruk vámjogi státusa uniós áru:

a) uniós áruk, amelyek belépnek valamely vámszabad területre;

b) uniós áruk, amelyek feldolgozási műveleteken mentek át valamely vámszabad területen;

c) áruk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak valamely vámszabad területen belül.

(2) Ha az árut vámszabad területről az Unió vámterületének egy másik részére szállítják ki vagy vámeljárás alá vonják, azt nem uniós árunak kell tekinteni, kivéve, ha uniós vámjogi státusa bizonyítást nyert.

A kiviteli vám és a kiviteli engedélyek, illetve a közös agrárpolitika vagy a közös kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli ellenőrzési intézkedések alkalmazása céljából azonban ezeket az árukat uniós áruknak kell tekinteni, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ezek nem rendelkeznek uniós vámjogi státussal.

4. FEJEZET

Különleges felhasználás

1. szakasz

Ideiglenes behozatal

153. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi az újrakivitelre szánt nem uniós áruk különleges felhasználását az Unió vámterületén a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett, valamint anélkül, hogy vonatkoznának rájuk:

a) az uniós vagy a nemzeti jog által előírt egyéb terhek;

b) az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését tiltókon kívüli kereskedelempolitikai intézkedések.

(2) Az ideiglenes behozatali eljárás csak akkor alkalmazható, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a tervezett eljárás nem jár az áruk megváltozásával, kivéve a használatból eredő szokásos értékcsökkenést;

b) biztosítható az eljárás alá vont áruk azonosíthatósága, kivéve:

i. ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áruk jellegére vagy tervezett használatára – nem teremt alapot az eljárással való valamiféle visszaélésre; vagy

ii. a 133. cikkben említett esetben, amikor a helyettesítő árukra vonatkozóan ott megállapított feltételeknek való megfelelés megerősíthető;

c) szükség esetén a 125. cikknek és e cikknek megfelelően megadták az engedélyt;

d) a vámhatóságoknak megadták vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották az előírt adatokat;

e) az uniós vámjogszabályokban meghatározott, behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentességre vonatkozó követelmények teljesülnek;

f) az áruk megérkeztek a vámeljárásra való átengedés helyszínére; és

g) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett különleges felhasználás meghatározása;

b) az e cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett, az áruk ideiglenes behozatali eljárás alá vonásához a vámhatóságok számára megadandó vagy rendelkezésre bocsátandó adatok meghatározása;

c) az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett, a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentességre vonatkozó követelmények megállapítása.

154. cikk

Időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak

(1) A vámhatóságoknak meg kell határozniuk azt az időtartamot, amelyen belül le kell zárni az ideiglenes behozatali eljárást. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

(2) Az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges eljárás alá vonásával lezárult, majd a szóban forgó árukat ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonták.

(3) Ha – rendkívüli körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóságok az importőr indokolt kérelmére észszerű időtartammal meghosszabbíthatják az időtartamot.

(4) Az a teljes időtartam, ameddig az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak, nem haladhatja meg a 10 évet, kivéve ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.

155. cikk

A behozatali vám összege a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal esetén

(1) A behozatali vám összegét a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében a behozatali vám azon összegének 3 %-ában kell megállapítani, amelyet akkor kellett volna megfizetni az érintett áruk után, ha azokat szabad forgalomba bocsátották volna azon a napon, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásuk történt.

Ezt az összeget minden olyan hónap vagy töredékhónap után meg kell fizetni, amelynek során az áruk a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alatt voltak.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban megfizetendő behozatali vám teljes összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a szóban forgó árukat szabad forgalomba bocsátották volna azon a napon, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásuk történt.

2. szakasz

Meghatározott célra történő felhasználás

156. cikk

Meghatározott célra történő felhasználási eljárás

(1) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás keretében az áruk szabad forgalomba bocsáthatók az uniós jogi aktusokban előírt nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett, feltéve, hogy az importőr az árukat valamely különleges felhasználásra bocsátja.

(2) Az áruk a következő feltételekkel vonhatók meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá:

a) a 125. cikknek és e cikknek megfelelően megadták az engedélyt;

b) az előírt adatoknak a vámhatóságok részére történő megadása vagy rendelkezésére bocsátása megtörtént;

c) minden esedékes behozatali vám vagy egyéb teher – beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is – megfizetése vagy biztosítékkal történő fedezése megtörtént, kivéve, ha az áruk vámkontingens igénybevételére vonatkozó kérelem tárgyát képezik;

d) az áruk megérkeztek a vámeljárásra való átengedés helyszínére; és

e) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb releváns jogszabályoknak.

(3) Ha az áruk olyan előállítási szakaszban vannak, amely gazdasági szempontból kizárólag az előírt meghatározott célú felhasználást eredményezhet, a vámhatóságok az engedélyben meghatározhatják az ahhoz teljesítendő feltételeket, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a szóban forgó árukat azokra a célokra használták fel, amelyeket a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogi aktusok meghatároztak.

(4) Ha az áruk ismételt felhasználásra alkalmasak, és a vámhatóságok a visszaélések elkerülésére azt célszerűnek tartják, a vámfelügyeletet tovább kell folytatni az azon időpontot követő legfeljebb két évig, amikor az árukat a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogi aktusokban meghatározott célokra először felhasználták.

(5) Amennyiben elszámolási kulcsra van szükség, a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra a 157. cikket kell alkalmazni.

(6) Az áruknak az előírt meghatározott célú megmunkálásából vagy feldolgozásából származó hulladék és maradék, valamint a természetes súlyveszteségnek tulajdonítható veszteség az előírt meghatározott célú felhasználásra bocsátott árunak tekintendő.

(7) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont áruk megsemmisítéséből keletkező hulladék és maradék vámraktározási eljárás alá vontnak tekintendő.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett mely adatokat kell az áruk meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonáshoz a vámhatóságoknak megadni vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani.

5. FEJEZET

Feldolgozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

157. cikk

Elszámolási kulcs

Azon eseteket kivéve, amelyekben az elszámolási kulcsot egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós jogi aktusok határozzák meg, a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk a feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát, illetve adott esetben az ilyen elszámolási kulcs meghatározásának módszerét.

A feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát azon tényleges körülmények alapján kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy végezni kell. Ezt a kulcsot adott esetben a 12. cikknek megfelelően ki lehet igazítani.

2. szakasz

Aktív feldolgozás

158. cikk

Alkalmazási kör

(1) A 133. cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás keretében a nem uniós árukat az Unió vámterületén alá lehet vetni egy vagy több feldolgozási műveletnek anélkül, hogy vonatkozna rájuk:

a) behozatali vám vagy egyéb terhek, többek között dömpingellenes vámok, kiegyenlítő vámok és védintézkedések;

b) az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését tiltó intézkedéseken kívüli kereskedelempolitikai intézkedések.

(2) Az áruk a következő feltételekkel vonhatók aktív feldolgozási eljárás alá:

a) a 125. cikknek és e cikknek megfelelően megadták az engedélyt;

b) az előírt adatoknak a vámhatóságok részére történő megadása vagy rendelkezésére bocsátása megtörtént;

c) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb releváns jogszabályoknak; és

d) az áruk megérkeztek a vámeljárásra való átengedés helyszínére.

(3) Az aktív feldolgozási eljárás a javításon és a megsemmisítésen kívül kizárólag azzal a feltétellel alkalmazható, hogy – a gyártási segédanyagok felhasználását nem érintve – az említett eljárás alá vont áruk beazonosíthatók a feldolgozott termékekben.

A 133. cikkben említett esetben az aktív feldolgozási eljárás akkor vehető igénybe, ha a helyettesítő árukra vonatkozóan megállapított feltételeknek való megfelelés ellenőrizhető.

(4) E cikk (1), (2) és (3) bekezdésén túlmenően az aktív feldolgozási eljárás a következő áruk bármelyikére is alkalmazható:

a) azok az áruk, amelyeken műveleteket szándékoznak elvégezni annak biztosítására, hogy megfeleljenek a szabad forgalomba bocsátásukhoz szükséges műszaki követelményeknek;

b) azok az áruk, amelyeket a 132. cikknek megfelelő szokásos kezelési módoknak kell alávetni.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett mely adatokat kell az aktív feldolgozási eljárás alá vonáshoz a vámhatóságok részére megadni vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani.

159. cikk

A vámeljárás lezárására rendelkezésre álló időtartam

(1) A vámhatóságoknak meg kell határozniuk azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást a 129. cikkel összhangban le kell zárni.

Ezt az időtartamot a nem uniós áruk aktív feldolgozási eljárás alá vonásának napjától kell számítani, és a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az említett eljárás lezárásához szükséges idő figyelembevételével kell megállapítani.

(2) A vámhatóságok az (1) bekezdés alapján meghatározott időtartamot az engedélyes által benyújtott, indokolt kérelemre észszerű időtartammal meghosszabbíthatják.

Az engedélyben meg lehet határozni, hogy egy olyan időtartam, amely valamely hónap, negyedév vagy félév során kezdődik, a következő hónap, negyedév, illetve félév utolsó napján jár le.

(3) A 133. cikk (2) bekezdése d) pontjának megfelelő előzetes kivitel esetén az engedélyben meg kell határozni azt az időtartamot, amelyen belül a nem uniós árukat aktív feldolgozási eljárás alá kell vonni. Ezen időtartam meghatározása során a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a beszerzéshez és az Unió vámterületére történő szállításhoz szükséges, a kérelmező által megjelölt időt.

Az említett időtartamot hónapokban kell meghatározni, és az időtartam hossza nem haladhatja meg a 12 hónapot. Ezt az időtartamot a megfelelő helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek kiviteli eljárás alá vonásának napjától kell számítani.

160. cikk

Ideiglenes újrakivitel további feldolgozásra

(1) A vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk vagy a feldolgozott termékek egy részének vagy egészének ideiglenes újrakivitelét az Unió vámterületén kívül végzett további feldolgozás céljából.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruk e cikk (1) bekezdésében említett, további feldolgozás céljából történő ideiglenes újrakivitelére vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

3. szakasz

Passzív feldolgozás

161. cikk

Alkalmazási kör

(1) A passzív feldolgozási eljárás keretében uniós áruk ideiglenesen kivihetők az Unió vámterületéről annak érdekében, hogy azokat feldolgozási műveleteknek vessék alá. Az ezekből az árukból származó feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsáthatók a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett az engedélyes vagy az Unió vámterületén letelepedett bármely egyéb olyan személy kérelmére, aki vagy amely megszerezte az engedélyes hozzájárulását, és feltéve, hogy az engedélyezés feltételei teljesülnek.

(2) Az áruk a következő feltételekkel vonhatók passzív feldolgozási eljárás alá:

a) a 125. cikknek és e cikknek megfelelően megadták az engedélyt;

b) az előírt adatoknak a vámhatóságok részére történő megadása vagy rendelkezésére bocsátása megtörtént;

c) megfizettek vagy biztosítékkal fedeztek minden esedékes kiviteli vámot vagy egyéb terhet; és

d) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb releváns jogszabályoknak.

(3) A vámhatóságok a következő uniós áruk egyikére vonatkozóan sem adhatnak engedélyt passzív feldolgozási eljárás alkalmazására:

a) azon áruk, amelyek kivitele behozatali vám visszafizetésével vagy elengedésével jár;

b) azon áruk, amelyeket a kivitel előtt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett bocsátottak szabad forgalomba meghatározott célra történő felhasználásukra figyelemmel, mindaddig, amíg az ilyen meghatározott célra történő felhasználás céljai nem teljesültek, kivéve, ha ezeket az árukat javítási műveleteknek kell alávetni;

c) azon áruk, amelyek vonatkozásában a közös agrárpolitika szerinti, az említett áruk kivitele alapján járó pénzügyi előny megadására kerül sor.

(4) A vámhatóságoknak meg kell határozniuk azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenesen kivitt árukat feldolgozott termékek formájában újra be kell hozni az Unió vámterületére és szabad forgalomba kell bocsátani annak érdekében, hogy a behozatali vám alól teljesen vagy részlegesen mentesüljenek. Ezt az időtartamot a vámhatóságok az engedélyes által benyújtott, indokolt kérelmére észszerű időtartammal meghosszabbíthatják.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak meghatározásával történő kiegészítése céljából, hogy az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett mely adatokat kell a passzív feldolgozási eljárás alá vonáshoz a vámhatóságok részére megadni vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani.

162. cikk

Díjmentesen megjavított vagy kicserélt áruk

(1) Amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy az árukat díjmentesen megjavították vagy kicserélték, akár valamely szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár gyártási vagy anyaghiba miatt, vagy amiatt, hogy az áruk nem feleltek meg a vevő által az áru eladójától kért jellemzőknek, akkor a szóban forgó áruk vonatkozásában biztosítani kell a behozatali vám alóli teljes mentességet.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a gyártási vagy anyaghibát a szóban forgó áruk első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

163. cikk

Nemzetközi megállapodások keretében megjavított vagy módosított áruk

(1) Teljes mentességet kell biztosítani a behozatali vám alól a passzív feldolgozási eljárás alá vont árukból származó feldolgozott termékek vonatkozásában, amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy:

a) az áruk javítására vagy módosítására olyan harmadik országban került sor, amellyel az Unió ilyen mentességet előíró nemzetközi megállapodást kötött; és

b) az a) pontban említett megállapodásban a behozatali vám alóli mentességre vonatkozóan megállapított feltételek teljesülnek.

(2) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a 133. cikk szerinti helyettesítő árukból származó feldolgozott termékekre, valamint a 164. és a 165. cikkben említett helyettesítő termékekre.

164. cikk

Szabvány csererendszer

(1) A szabvány csererendszer keretében az importtermék (a továbbiakban: a helyettesítő termék) a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően a feldolgozott termék helyébe léphet.

(2) A vámhatóságoknak kérelem alapján engedélyezniük kell a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet olyan uniós áruk javítását foglalja magában, amelyek nem minősülnek sem a közös agrárpolitikában meghatározott intézkedések hatálya alá tartozó áruknak, sem pedig a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruknak.

(3) A helyettesítő terméknek ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nómenklatúra-kóddal, valamint ugyanolyan kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkeznie, mint amellyel, illetve amilyenekkel a hibás áru rendelkezne, amennyiben javításon ment volna keresztül.

(4) Ha a hibás áruk a kivitel előtt használtak voltak, a helyettesítő termékeknek is használtaknak kell lenniük.

A vámhatóságoknak azonban mentességet kell biztosítaniuk ez alól a követelmény alól, ha a helyettesítő termék rendelkezésre bocsátása díjmentesen történt, akár szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár anyag- vagy gyártási hiba miatt.

(5) Azokat a rendelkezéseket, amelyeket alkalmazni kellene a feldolgozott termékekre, alkalmazni kell a helyettesítő termékekre.

165. cikk

A helyettesítő termékek előzetes behozatala

(1) A vámhatóságoknak az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett és az érintett személy kérelmére engedélyezniük kell a helyettesítő termékeknek a hibás áru kivitele előtt történő behozatalát.

A helyettesítő termékek ilyen előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani a behozatali vám azon összegének fedezésére, amely akkor lenne fizetendő, ha a hibás árunak a (2) bekezdésnek megfelelő kivitelére nem kerülne sor.

(2) A hibás áruk kivitelének a helyettesítő termékek szabad forgalomba bocsátásának dátumát követő két hónapon belül meg kell történnie.

(3) Ha – rendkívüli körülmények között – a hibás áruk kivitele nem lehetséges a (2) bekezdésben említett határidőn belül, a vámhatóságok az engedélyes indokolt kérelmére a határidőt észszerű időtartammal meghosszabbíthatják.

IX. CÍM

AZ ÁRUK TARIFÁLIS BESOROLÁSA, SZÁRMAZÁSA ÉS VÁMÉRTÉKE

1. FEJEZET

Közös Vámtarifa és az áruk tarifális besorolása

166. cikk

Közös Vámtarifa és vámügyi megfigyelés

(1) Az esedékes behozatali és kiviteli vámnak a Közös Vámtarifán kell alapulnia.

Az áruforgalommal kapcsolatos egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket adott esetben az érintett áruk tarifális besorolásának megfelelően kell alkalmazni.

(2) A Közös Vámtarifának az alábbiak mindegyikét magában kell foglalnia:

a) a Kombinált Nómenklatúra;

b) minden olyan egyéb nómenklatúra, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós jogi aktusok állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazása céljából;

c) a Kombinált Nómenklatúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vám;

d) az Unió és bizonyos harmadik országok vagy harmadik országok csoportjai között kötött megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedések;

e) bizonyos harmadik országokra vagy harmadik országok csoportjaira vonatkozóan az Unió által egyoldalúan elfogadott kedvezményes tarifális intézkedések;

f) azok az autonóm intézkedések, amelyek bizonyos áruk tekintetében a vám csökkentéséről vagy az annak megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;

g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbánás, a c)–f) pontban vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;

h) az agrárpolitikára, a kereskedelempolitikára vagy az áruk tarifális besorolásán alapuló más területekre vonatkozó uniós jogi aktusokban előírt egyéb intézkedések, különös tekintettel az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokra, kiegyenlítő vámokra és védintézkedésekre.

(3) Ha az érintett áruk eleget tesznek a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedésekben foglalt feltételeknek, akkor a szóban forgó intézkedések alkalmazhatók az említett bekezdés c) pontjában megállapított intézkedések helyett. A (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések visszamenőlegesen is alkalmazhatók, feltéve, hogy a vonatkozó intézkedésben vagy e rendeletben megállapított határidőket és feltételeket betartják, és teljesülnek a következők:

a) ami a (2) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott intézkedéseket illeti, az említett intézkedések rendelkeznek ilyen visszamenőleges hatályú alkalmazásról;

b) ami a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott intézkedéseket illeti, a harmadik ország vagy a harmadik országok csoportja szintén lehetővé teszi az ilyen visszamenőleges hatályú alkalmazást.

(4) Ha a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések alkalmazása, vagy a szóban forgó bekezdés h) pontjában említett intézkedések alóli kivétel a behozatal vagy kivitel egy bizonyos mennyiségére korlátozódik, az említett alkalmazást vagy kivételt a vám- vagy egyéb kontingensek esetében meg kell szüntetni, amint a megadott behozatali vagy kiviteli mennyiséget elérték.

A vámplafonok esetében az ilyen intézkedések alkalmazását valamely uniós jogi aktussal kell megszüntetni.

(5) A Bizottság a 41. cikk (4) bekezdésében említett célokból vámügyi megfigyelésnek vetheti alá az áruk szabad forgalomba bocsátását, kivitelét és bizonyos különleges eljárások alá vonását.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (4) bekezdésében említett vám- és egyéb kontingensek, illetve vámplafonok egységes kezelésére, valamint az e cikk (5) bekezdésében említett vámügyi megfigyelés irányítására vonatkozó intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

167. cikk

Az áruk tarifális besorolása

(1) A Közös Vámtarifa alkalmazásában az áru tarifális besorolása a Kombinált Nómenklatúra azon alszámának vagy valamely további albontásának meghatározását jelenti, amely alá az adott árut be kell sorolni.

(2) A nem tarifális intézkedések alkalmazása tekintetében az áru tarifális besorolása a Kombinált Nómenklatúra, illetve bármely más, uniós jogi aktusok által megállapított, teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapuló, vagy ahhoz további albontásokat megadó nómenklatúra azon alszámának vagy valamely további albontásának meghatározását jelenti, amely alá az adott árut be kell sorolni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően meghatározott alszámot vagy további albontást kell alkalmazni az adott alszámhoz tartozó intézkedések alkalmazása céljára.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza az áruk e cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelő tarifális besorolását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Kombinált Nómenklatúra helyes és egységes alkalmazásáról való gyors gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárás keretében.

2. FEJEZET

Az áruk származása

168. cikk

Nem preferenciális származás

Az áruk nem preferenciális származásának meghatározására vonatkozóan a 169. és a 170. cikkben előírt szabályokat kell használni a következők alkalmazására:

a) a Közös Vámtarifa, a 166. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;

b) az áruforgalommal kapcsolatos egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós jogi aktusok által megállapított, a tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések; és

c) az áruk származásával kapcsolatos egyéb uniós intézkedések.

169. cikk

A nem preferenciális származás megszerzése

(1) A teljes egészében egyetlen országban vagy területen létrejött vagy előállított árut az abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni.

(2) Az olyan árut, amelynek előállítása egynél több országot vagy területet érint, abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni, ahol az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása történt – egy e célra felszerelt vállalkozás területén –, és az említett feldolgozás vagy megmunkálás új termék előállítását eredményezi vagy az előállítás fontos szakaszát képezi.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az áru – amely tekintetében a nem preferenciális származás megállapítására szükség van a 168. cikkben említett uniós intézkedések alkalmazásához – az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban teljes egészében egyetlen országban vagy területen jött létre vagy került előállításra, vagy az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása egy adott országban vagy területen – egy e célra felszerelt vállalkozás területén – történt, és az említett feldolgozás vagy megmunkálás új termék előállítását eredményezi vagy az előállítás fontos szakaszát képezi.

170. cikk

A nem preferenciális származás igazolása

(1) Ha az importőr a vámjogszabályoknak megfelelően megjelölte az áruk származását, a vámhatóságok megkövetelhetik az importőrtől, hogy igazolja az említett áruk származását.

(2) Amikor az áruk származási igazolása a vámjogszabályok vagy más, egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós jogi aktusok alapján benyújtásra került, a vámhatóságok észszerű kétség esetén további bizonyítékot kérhetnek annak biztosítására, hogy a feltüntetett származás összhangban legyen a vonatkozó uniós jogi aktusok által megállapított szabályokkal.

(3) Amennyiben a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik, az Unióban az áruk származását igazoló okmány adható ki a rendeltetési hely szerinti országban vagy területen hatályos származási szabályokkal vagy bármely egyéb olyan módszerrel összhangban, amely alapján azonosítható az az ország, ahol az áru teljes egészében létrejött vagy előállításra került, illetve ahol az utolsó lényeges átalakítása történt.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az áruk származási igazolásának benyújtására és ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

171. cikk

Preferenciális származás

(1) Ahhoz, hogy egy adott áru esetében élni lehessen a 166. cikk (2) bekezdésének d) vagy e) pontjában említett intézkedésekből vagy a nem tarifális preferenciális intézkedésekből származó előnyökkel, az árunak meg kell felelnie a preferenciális származás e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályainak.

(2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket az Unió kötött bizonyos harmadik országokkal vagy ilyen országok csoportjaival, a preferenciális származásra vonatkozóan az említett megállapodásokban meghatározott szabályokat kell alkalmazni.

(3) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unió vámterülete, illetve Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre alkalmazandó, 1985-ös csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvében szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származásra vonatkozóan az említett jegyzőkönyv 9. cikkével összhangban elfogadott szabályokat kell alkalmazni.

(4) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unióval társult tengerentúli országok és területek javát szolgáló preferenciális rendelkezésekben szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származásra vonatkozóan az EUMSZ 203. cikkének megfelelően meghatározott szabályokat kell alkalmazni.

(5) Saját kezdeményezésére vagy valamely kedvezményezett ország vagy terület kérelmére a Bizottság az említett országnak vagy területnek bizonyos árukra átmeneti eltérést biztosíthat a preferenciális származás (9) bekezdésben említett szabályai alól (a továbbiakban: átmeneti eltérés).

Az átmeneti eltérést a következő okok valamelyikével kell indokolni:

a) olyan belső vagy külső tényezők, amelyek ideiglenesen meggátolják a kedvezményezett országot vagy területet abban, hogy megfelelhessen a preferenciális származás szabályainak;

b) a kedvezményezett országnak vagy területnek időre van szüksége ahhoz, hogy felkészüljön a preferenciális származás szabályainak való megfelelésre.

(6) Az átmeneti eltérés iránti kérelmet az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek kell benyújtania a Bizottsághoz. Az említett kérelemben az (5) bekezdés második albekezdése szerint meg kell jelölni az átmeneti eltérés szükségességét alátámasztó indokokat, és a kérelemnek tartalmaznia kell a megfelelő alátámasztó okmányokat.

(7) Az átmeneti eltérésnek az azt megalapozó belső vagy külső tényezők hatásainak időtartamára, illetve arra az időtartamra kell korlátozódnia, amelyre a kedvezményezett országnak vagy területnek szüksége van ahhoz, hogy meg tudjon felelni a szabályoknak.

(8) Átmeneti eltérés engedélyezése esetén az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek teljesítenie kell az eltérés felhasználásáról a Bizottság felé teljesítendő információszolgáltatással és az átmeneti eltérés tárgyát képező mennyiségek kezelésével kapcsolatban megállapított követelményeket.

(9) A Bizottság a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse a preferenciális származás szabályainak azon árukra vonatkozó meghatározásával, amelyek bizonyos harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai tekintetében az Unió által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, az e cikk (4) bekezdésében említettek kivételével. E szabályoknak vagy azon a kritériumon kell alapulniuk, hogy az áruk teljes egészében létrejöttek vagy előállításra kerültek, vagy pedig azon, hogy azok kielégítő feldolgozás vagy megmunkálás eredményei.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben:

a) megállapítja az (1) bekezdésben említett intézkedések tekintetében az áruk preferenciális származására vonatkozó eljárási szabályokat;

b) meghatározza azokat az intézkedéseket, amelyek átmeneti eltérést biztosítanak valamely kedvezményezett országnak vagy területnek.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

172. cikk

Egyes áruk származásának meghatározása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek egyes áruk származásának az ezen említett árukra vonatkozó származási szabályokkal összhangban történő meghatározására szolgálnak. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A származási szabályok helyes és egységes alkalmazásáról való gyors gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárás keretében.

3. FEJEZET

Az áruk vámértéke

173. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét (a továbbiakban: vámérték) a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos egyes meghatározott tárgykörökre vonatkozó uniós jogi aktusok által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a 174. és 179. cikknek megfelelően kell meghatározni.

174. cikk

A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

(1) A vámérték elsődleges alapja az ügyleti érték, amely az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a 176. és a 177. cikkel összhangban kiigazítva.

(2) Az (1) bekezdésben említett, ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár alatt a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés értendő, és annak a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.

(3) Az (1) bekezdésben említett ügyleti értéket kell alkalmazni, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a vevő számára az árukról történő rendelkezésre vagy az áruk általa történő felhasználására vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:

   i. olyan korlátozások, amelyeket uniós jogszabályok vagy hatóságok írnak elő vagy követelnek meg;

   ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;

   iii. olyan korlátozások, amelyek az érintett áruk vámértékét jelentősen nem befolyásolják;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételtől vagy ellenszolgáltatástól, amelynek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából vagy használatából, illetve az árukról történő, a vevő általi rendelkezésből származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a megfelelő kiigazítás elvégezhető; és

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.

175. cikk

Ügyleti érték a távértékesítés útján vásárolt áruk esetében

(1) A távértékesítés útján vásárolt áruk esetében az ügyleti értéket ezen értékesítés alapján kell meghatározni.

(2) Amennyiben az adott árukat az Unió vámterületére való behozatalukat követően távértékesítés útján vásárolják meg a 145. cikk szerinti vámraktározási eljárás alá vonásuk alatt, az ügyleti értéket ezen értékesítés alapján kell meghatározni.

176. cikk

Az ügyleti érték elemei

(1) A vámértéknek a 174. cikk alapján történő megállapításakor a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell adni a következő elemeket:

a) a következők, olyan mértékben, amennyiben ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

   i. jutalékok és ügynöki díjak, a vételi jutalékok kivételével;

   ii. azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek; és

   iii. a becsomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;

b) az alábbi áruk és szolgáltatások értéke, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen a behozott áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, amennyiben ez az érték nem szerepel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

   i. a behozott áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételsorok;

   ii. a behozott áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételsorok;

   iii. a behozott áru előállítása során elhasznált anyagok; és

   iv. az Unió területén kívül végzett, a behozott áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészi munka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;

c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjak és licencdíjak, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, amennyiben az ilyen jogdíjakat és licencdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;

d) a behozott áru későbbi viszonteladásából, a behozott áruról való későbbi rendelkezésből vagy a behozott áru későbbi felhasználásából származó bevétel azon részének értéke, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz kerül; és

e) az árunak az Unió vámterületére való beszállítása helyéig felmerülő alábbi költségek:

i. a behozott áru szállításának és biztosításának költsége; és

ii. a behozott áru szállításával kapcsolatos rakodási és anyagmozgatási költségek.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz az (1) bekezdéssel összhangban történő hozzáadás kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.

(3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzáadás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.

177. cikk

A vámértékbe be nem számítandó elemek

A vámértéknek a 174. cikk alapján történő megállapításakor az alábbiak egyike sem számítandó be:

a) a behozott áruknak az Unió vámterületére történő belépésüket követően felmerült szállítási költsége;

b) a behozott áruknak az Unió vámterületére történő belépése után – például ipari üzemeken, gépeken vagy berendezéseken – végrehajtott építés, létesítés, összeszerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás költsége;

c) a vevő által megkötött, a behozott áruk vásárlásával kapcsolatos finanszírozási megállapodások szerinti kamatterhek, függetlenül attól, hogy a finanszírozást az eladó vagy más személy biztosítja-e, feltéve, hogy a finanszírozási megállapodást írásban kötötték, és a vevő szükség esetén bizonyítani tudja, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

i. az említett árut valóban a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árként bejelentett áron értékesítették; és

ii. a megjelölt kamatláb nem lépi túl azt a szintet, amelyet az ilyen ügyletekre szokásosan alkalmaznak abban az országban, ahol, és abban az időpontban, amikor a finanszírozást biztosítják;

d) a behozott árunak az Unió területén történő sokszorosításához való jogért fizetett díjak;

e) vételi jutalékok;

f) behozatali vámok vagy az Unióban az áru behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő egyéb terhek;

g) a 176. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve, a behozott áru forgalmazási vagy viszonteladási jogáért a vevő által teljesített kifizetések, amennyiben az ilyen kifizetések nem képezik feltételét az áru Unióba irányuló kivitelre történő eladásának.

178. cikk

Egyszerűsítések

(1) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az alábbi összegeket egyedi kritériumok alapján állapítsák meg, amennyiben ezek nem számszerűsíthetők a vám-árunyilatkozat elfogadásának napján vagy azon a napon, amikor az adatoknak a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk:

a) a 174. cikk (2) bekezdésével összhangban az áru vámértékébe beszámítandó összegek; és

b) a 176. és a 177. cikkben említett összegek.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

179. cikk

A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

(1) Ha a vámérték a 174. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint a vámérték meghatározható.

A (2) bekezdés c) és d) pontjának alkalmazási sorrendjét meg kell fordítani, ha azt az importőr vagy adott esetben a nyilatkozattevő kéri.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vámérték:

a) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott, az értékelés tárgyát képező áruk kivitelének időpontjával azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áruk ügyleti értéke;

b) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott, az értékelés tárgyát képező áruk kivitelének időpontjával azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áruk ügyleti értéke;

c) az azon egységáron alapuló érték, amelyen a behozott árukat, vagy az azonos vagy hasonló behozott árukat a legnagyobb összmennyiségben értékesítették az Unió vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára; vagy

d) azon számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

i. a behozott áruk előállítása során felhasznált anyagok, illetve a behozott áruk előállítása során történt gyártás vagy egyéb feldolgozás költsége vagy értéke;

ii. az értékelt árukkal azonos típusú vagy fajtájú, a kivitel országában az Unióba irányuló kivitelre előállított áruk gyártóinál az eladáskor rendszerint jelentkező nyereséggel és általános költségekkel egyenlő összeg;

iii. a 176. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett elemek költsége vagy értéke.

(3) Ha a vámérték e cikk (1) bekezdése alapján nem állapítható meg, azt az Unió vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiak mindegyikének elveivel és általános rendelkezéseivel összhangban lévő észszerű eszközök felhasználásával kell megállapítani:

a) az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás;

b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;

c) ez a fejezet.

(4) Távértékesítés esetén, amennyiben az importőr nem oszlatja el az azzal kapcsolatos észszerű kétségeket, hogy a bejelentett ügyleti érték a 174. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti, ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő teljes árat tükrözi, a vámhatóságok az említett áruk vámértékének újbóli megállapítására felhasználhatják a megfelelő másodlagos értékelési módszert. Ez nem érinti az importőr azon lehetőségét, hogy észszerű határidőn belül benyújtsa a szükséges információkat annak igazolására, hogy a vámérték megállapítható az e cikk (1) bekezdésében előírt módon.

180. cikk

Vámérték kiviteli vám céljára

(1) Amennyiben kiviteli vámok kerülnek megállapítására, a kiviteli vám céljára szolgáló értéket a következők alapján kell meghatározni:

a) az árukért az Unió vámterületéről való kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár – feltéve, hogy a vevő és az eladó között nincs kapcsolat, vagy a kapcsolatuk nem befolyásolta az árat –, szükség esetén a (2) és (3) bekezdéssel összhangban kiigazítva, az exportőr által szolgáltatott adatok alapján; vagy

b) objektív és ellenőrizhető adatokon – többek között az Unióból ugyanazon a helyen és időben kivitt azonos vagy hasonló áruk piaci árán – alapuló érték, amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett ár nem áll rendelkezésre, hiányos vagy nem tükrözi az áruk gazdasági értékét.

(2) A kiviteli vám céljára szolgáló értéknek a kiviteli ügylethez közvetlenül kapcsolódó minden költséget tartalmaznia kell.

(3) A kiviteli vám céljára szolgáló érték nem tartalmazhatja az azt követően felmerült költségeket, hogy az áruk elhagyták az Unió vámterületét, sem pedig a kivitt árukhoz nem kapcsolódó kifizetéseket.

(4) A vámhatóságok szükség esetén további bizonyítékokat kérhetnek az exportőr által szolgáltatott adatok ellenőrzése vagy a kiviteli vám céljára szolgáló érték e cikkel összhangban történő megállapítása érdekében.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a kiviteli vám céljára szolgáló, e cikkben említett vámérték megállapításához szükséges adatok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

181. cikk

A vámérték megállapítására vonatkozó eljárási szabályok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a vámértéknek az ügyleti érték alapján történő megállapítása a 174. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak a 176. és 177. cikkel összhangban történő kiigazítására, valamint a 174. cikk (3) bekezdésében említett feltételek alkalmazására vonatkozó eljárási szabályokat;

b) a vámérték másodlagos módszerekkel történő megállapítása a 179. cikkel összhangban;

c) a kiviteli vám céljára szolgáló vámérték megállapítása a 180. cikkel összhangban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

182. cikk

A vámérték megállapítása különleges helyzetekben

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben intézkedéseket állapít meg a különleges helyzetekben, többek között távértékesítés esetén alkalmazandó megfelelő vámérték-megállapítási módszer vagy az ilyen helyzetekben a vámérték meghatározásához alkalmazandó kritériumok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az e cikk első albekezdésében említett intézkedésekkel összefüggő, az áruk vámértékének megállapítására vonatkozó szabályok helyes és egységes alkalmazása gyors biztosításának szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárás keretében.

X. CÍM

VÁMTARTOZÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK

1. FEJEZET

Vámtartozás keletkezése

1. szakasz

Behozatalivám-tartozás

183. cikk

Szabad forgalomba bocsátás és ideiglenes behozatal

(1) Az áruk szabad forgalomba bocsátási eljárás, a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonása tekintetében akkor keletkezik behozatalivám-tartozás, amikor az importőr a 74. cikk (1) bekezdésével összhangban megteszi az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítést.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve vámtartozás keletkezik:

a) az áruk átengedésekor, ha a 205. cikk (5) bekezdése alkalmazandó;

b) adott esetben a vám-árunyilatkozat elfogadásakor, 2034. február 28-ig;

c) a fizetésnek az IOSS-szabályozás alkalmazását választó személy általi elfogadásakor.

(3) Az importőr tekintendő adósnak. Közvetett képviselet esetén a vámjogi képviselő és az a személy, akinek vagy amelynek az érdekében a vámjogi képviselő eljár, egyaránt adósnak tekintendő, és egyetemlegesen kell felelniük a vámtartozásért.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett eljárások céljából megadott vagy rendelkezésre bocsátott információ azt eredményezi, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki vagy amely az említett információt szolgáltatta, és tudta, vagy észszerűen tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

(5) 2034. február 28-ig, amennyiben sor került vám-árunyilatkozat benyújtására, a nyilatkozattevő tekintendő adósnak. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek vagy amelynek az érdekében a vámjogi képviselő eljár, szintén adósnak tekintendő.

184. cikk

A nem származó árukra vonatkozó különös rendelkezések

(1) Vámtartozás keletkezik a termékek újrakivitelre történő átengedésekor, amennyiben:

a) az Unió és egyes harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai közötti preferenciális megállapodás úgy rendelkezik, hogy az Unióból származó termékek akkor részesülnek preferenciális tarifális elbánásban, ha az előállításuk során felhasznált nem származó árukra behozatali vámok fizetendők; és

b) ezekre a termékekre származási igazolást adtak ki vagy állítottak ki.

(2) A vámtartozást az azon tartozásnak megfelelő behozatali vám összegeként kell kiszámítani, amely akkor keletkezett volna, ha az újrakivitel alatt álló termékek előállítása során felhasznált nem származó árukat ugyanazon a napon szabad forgalomba bocsátották volna.

(3) Az exportőr tekintendő adósnak. Közvetett képviselet esetén a vámjogi képviselő és az a személy, akinek vagy amelynek az érdekében a vámjogi képviselő eljár, egyaránt adósnak tekintendő, és egyetemlegesen kell felelniük a vámtartozásért.

185. cikk

Meg nem felelés miatt keletkezett vámtartozás

(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének való meg nem felelés esetén:

a) valamely olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával, vámfelügyelet alóli kivonásával, vagy ilyen áruknak az említett területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, átmeneti megőrzésével, ideiglenes behozatalával vagy az azokról az említett területen történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;

b) valamely, az áruknak az Unió vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatban a vámjogszabályokban megállapított kötelezettség;

c) valamely olyan feltétel, amely a nem uniós áruk vámeljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.

(2) A következők valamelyikét kell a vámtartozás keletkezésének időpontjaként tekinteni:

a) ha egy kötelezettség nem teljesítése vámtartozást keletkeztet, az az időpont, amikor az adott kötelezettséget nem teljesítik vagy annak már nem tesznek eleget;

b) az az időpont, amikor az árukat vámeljárás alá vonják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben a következők bármelyike adósnak tekintendő:

a) valamely olyan személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;

b) valamely olyan személy, akinek vagy amelynek tudomása volt vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettséget nem teljesítették, és aki vagy amely annak a személynek az érdekében járt el, akinek vagy amelynek a kötelezettséget teljesítenie kellett, illetve aki vagy amely részt vett a kötelezettség nem teljesítéséhez vezető cselekményben;

c) valamely olyan személy, aki vagy amely a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti valamely kötelezettséget nem teljesítettek.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben azt a személyt kell adósnak tekinteni, akinek vagy amelynek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az áruk vámeljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkoznak.

(5) Ha az árunak az említett vámeljárás alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos, a vámjogszabályok értelmében megadandó információt megadták a vámhatóságoknak, és ez az információ azt eredményezi, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, adósnak tekintendő az a személy is, aki vagy amely az információt szolgáltatta, és tudomása volt, vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy ez az információ valótlan.

186. cikk

A már megfizetett behozatali vám összegének levonása

(1) Ha a 185. cikk (1) bekezdésének megfelelően vámtartozás keletkezik – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor megfizetett behozatali vám összegét.

Az első albekezdést akkor is alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában keletkezik vámtartozás.

(2) Ha a 183. cikk (1) bekezdése vagy a 185. cikk (1) bekezdése alapján vámtartozás keletkezik a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatal alá vont áruk vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni a részleges mentesség szerint megfizetett behozatali vám összegét.

2. szakasz

Kivitelivám-tartozás

187. cikk

Kivitel és passzív feldolgozás

(1) Az áruk kiviteli eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá vonása tekintetében akkor keletkezik kivitelivám-tartozás, amikor az exportőr a 74. cikk (1) bekezdésével összhangban megteszi az áruk rendelkezésre állásáról szóló értesítést.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve vámtartozás keletkezik az alábbi időpontokban:

a) ha a 205. cikk (5) bekezdése alkalmazandó, az áruk átengedésekor;

b) adott esetben a vám-árunyilatkozat elfogadásakor, 2034. február 28-ig.

(3) Az exportőr tekintendő adósnak. Közvetett képviselet esetén a vámjogi képviselő és az a személy, akinek vagy amelynek az érdekében a vámjogi képviselő eljár, egyaránt adósnak tekintendő, és egyetemlegesen kell felelniük a vámtartozásért.

(4) Ha az áruk kiviteli eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá vonásával kapcsolatban megadott információ azt eredményezi, hogy a kiviteli vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki vagy amely az információt szolgáltatta, és tudta, vagy észszerűen tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

188. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

(1) Kivitelivám-köteles áruk esetében kivitelivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

a) az áruk kilépésével kapcsolatos, a vámjogszabályokban megállapított valamely kötelezettség;

b) valamely olyan feltétel, amelynek teljesülése esetén az áruk az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett voltak kiszállíthatók.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők bármelyike:

a) az az időpont, amikor az árukat az Unió vámterületéről ténylegesen kiszállítják anélkül, hogy a vámhatóságoknak megadták vagy a rendelkezésére bocsátották volna az e kivitelre vonatkozó információt;

b) az az időpont, amikor az áruk az attól eltérő rendeltetési helyre érnek, mint amelyre megengedték, hogy az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett kiszállítsák őket;

c) amennyiben a vámhatóságok nem tudják megállapítani a b) pontban említett időpontot, annak a határidőnek a lejárta, amelyet az áruk ilyen mentességére jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben a következők bármelyike adósnak tekintendő:

a) bármely olyan személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;

b) bármely olyan személy, akinek vagy amelynek tudomása volt vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy az adott kötelezettséget nem teljesítették, és aki vagy amely annak a személynek az érdekében járt el, akinek vagy amelynek a kötelezettséget teljesítenie kellett;

c) bármely olyan személy, aki vagy amely részt vett abban a cselekményben, amely a kötelezettség nem teljesítéséhez vezetett, és tudomása volt, vagy észszerűen tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a megkövetelt információkat nem adták meg, illetve adott esetben nem nyújtottak be vám-árunyilatkozatot, pedig be kellett volna.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben bármely olyan személy adósnak tekintendő, akinek vagy amelynek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek teljesülése esetén az áruk az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett voltak kiszállíthatók.

3. szakasz

A behozatallal és a kivitellel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések

189. cikk

Vámtartozás a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó áruk esetében

(1) Behozatalivám-, illetve kivitelivám-tartozás keletkezik akkor is, ha az a bármilyen típusú behozatal vagy kivitel tekintetében a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó árukra vonatkozik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve nem keletkezik vámtartozás az alábbiak egyike tekintetében sem:

a) hamis pénznek az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatása;

b) kábítószereknek és pszichotrop anyagoknak az Unió vámterületére történő bejuttatása, kivéve, ha az ilyen anyagok behozatalát – azok orvosi és tudományos célra való felhasználására való tekintettel – az illetékes hatóságok szigorúan felügyelik.

A szankcióknak adott esetben a vámjogszabályok megsértésével kapcsolatos alkalmazása céljából ettől függetlenül úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha e rendelet vagy a nemzeti jog értelmében a behozatali vagy kiviteli vám vagy a vámtartozás megléte képezi a szankciók kivetésének alapját.

190. cikk

Több adós

Ha egynél több személy felel az egyetlen vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetéséért, az említett személyek egyetemlegesen felelősek az említett összeg megfizetéséért.

191. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályok

(1) A behozatali vagy kiviteli vám összegét az áruk tarifális besorolása, vámértéke, mennyisége, rendeltetési helye és származása alapján kell kiszámítani. A vám kiszámítására azokat a szabályokat kell alkalmazni, amelyek az érintett árukra a vámtartozás keletkezésének időpontjában alkalmazandók.

(2) Az IOSS-szabályozás keretében megvalósuló távértékesítéssel összefüggésben a behozatali vám összegét azon vám kiszámítására vonatkozó szabályok alapján kell meghatározni, amely a szóban forgó árukra a távértékesítésért való fizetés elfogadásának időpontjában alkalmazandó volt.

(3) Ha nem lehetséges pontosan meghatározni, hogy mikor keletkezett a vámtartozás, ennek az időpontnak azt kell tekinteni, amikor a vámhatóságok arra a megállapításra jutnak, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, amelyben vámtartozás keletkezett.

Amikor azonban a vámhatóságok rendelkezésére álló információk lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a vámtartozás e megállapítást megelőzően keletkezett, a vámtartozást abban a legkorábbi időpontban keletkezettnek kell tekinteni, amikor egy ilyen helyzet megállapítható.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az olyan árukra alkalmazandó behozatali vám vagy kiviteli vám kiszámítására vonatkozó, e cikkben említett szabályok megállapításával történő kiegészítése céljából, amelyek esetében valamely különleges eljárás keretében vámtartozás keletkezett.

192. cikk

A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok

(1) Ha valamely vámeljárás alá vont vagy átmeneti megőrzésben lévő áru tekintetében az Unió vámterületén költségek merültek fel a tárolásra vagy a szokásos kezelési módokra vonatkozóan, az ilyen költségeket vagy bármely értéknövekedést nem lehet figyelembe venni a behozatali vám összegének kiszámításához, feltéve, hogy az importőr vagy adott esetben a nyilatkozattevő kielégítően igazolja ezeket a költségeket.

A műveletek során felhasznált nem uniós áruk vámértékét, mennyiségét és származását azonban figyelembe kell venni a behozatali vám összegének kiszámításához.

(2) Ha a vámeljárás alá vont áruk tarifális besorolása a szokásos kezelési módok eredményeként az Unió vámterületén belül megváltozik, az importőr vagy adott esetben a nyilatkozattevő kérésére a vámeljárás alá vont áru eredeti tarifális besorolását kell alkalmazni.

(3) Ha a vámtartozás aktív feldolgozási eljárás eredményeként létrejött feldolgozott termékek tekintetében keletkezik, a tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét – az importőr kérésére – az aktív feldolgozási eljárás alá vont árukra az említett eljárás alá vonás időpontjában alkalmazandó tarifális besorolás, vámérték, mennyiség és származás alapján kell meghatározni.

(4) Amennyiben a feldolgozott termékek az első aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk tekintetében végzett későbbi aktív feldolgozási eljárások eredményeként jönnek létre a (3) bekezdéssel összhangban, az importőr csak az említett első aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk tarifális besorolása, vámértéke, mennyisége és származása alapján kérheti a tartozás kiszámítását.

(5) A vámjogszabályokban meghatározott konkrét esetekben azonban a behozatali vám összegét e cikk (2), (3), és (4) bekezdésének megfelelően az importőr, az exportőr, illetve adott esetben a nyilatkozattevő kérése nélkül kell meghatározni a 166. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett intézkedések megkerülésének kivédésére.

(6) Ha a vámtartozás passzív feldolgozási eljárás eredményeként létrejött feldolgozott termékeknél vagy helyettesítő termékeknél keletkezik, a behozatali vám összegét az Unió vámterületén kívül elvégzett feldolgozási művelet költsége alapján kell kiszámítani.

(7) Amennyiben e rendelet 185. vagy 188. cikke alapján keletkezik vámtartozás, és feltéve, hogy a vámtartozás keletkezéséhez vezető mulasztás nem jelentett megtévesztési kísérletet, a következőket is alkalmazni kell:

a) a vámjogszabályok szerinti kedvezményes tarifális elbánás;

b) a behozatali vagy kiviteli vám alóli mentesség, illetve teljes vagy részleges kivétel e rendelet 166. cikke (2) bekezdésének d)–g) pontja, 111., 112. és 113. cikke vagy 161–165. cikke alapján; vagy

c) az 1186/2009/EK rendelet szerinti mentesség.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse egyrészt az olyan árukra alkalmazandó behozatali vám vagy kiviteli vám kiszámítására vonatkozó, e cikkben említett szabályok megállapításával, amelyek esetében valamely különleges eljárás keretében vámtartozás keletkezett, másrészt az e cikk (5) bekezdésében említett konkrét esetek meghatározásával.

193. cikk

A vámtartozás keletkezésének helye

(1) A vámtartozás keletkezésének helye:

a) a 6. cikk (1) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett esetekben az a hely, ahol az áruk találhatók;

b) a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett esetekben az a hely, ahova az árukat szállítani kell;

c) a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett esetekben azon nyilatkozattevő letelepedési helye, aki vagy amely számára engedélyezték a központi vámkezelés alkalmazását;

d) a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett esetekben a megbízható ellenőrzött gazdálkodó letelepedési helye szerinti tagállam.

Minden más esetben a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol a vámtartozást eredményező esemény történt. Ha a szóban forgó helyet nem lehet meghatározni, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás azon a helyen keletkezett, ahol a vámhatóságok megállapítják, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, amelyben vámtartozás keletkezett.

(2) Ha az árukra vonatkozóan a vámeljárás még nem zárult le, vagy ha az átmeneti megőrzést nem megfelelően fejezték be, és a vámtartozás keletkezésének helyét az (1) bekezdés második vagy harmadik albekezdése alapján nem lehet megállapítani egy meghatározott határidőn belül, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás vagy azon a helyen keletkezett, ahol az árukat az érintett eljárás alá vonták, vagy ahol az érintett eljárás alapján az Unió vámterületére bejuttatták, vagy pedig ahol az áruk átmeneti megőrzésben voltak.

(3) Ha a vámhatóságok a rendelkezésükre álló információk alapján meg tudják állapítani, hogy a vámtartozás több helyen keletkezhetett, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás keletkezési helye az a hely, ahol először keletkezett.

(4) Ha valamely vámhatóság megállapítja, hogy a 185. cikk vagy a 188. cikk értelmében egy másik tagállamban vámtartozás keletkezett, és a tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege 10 000 EUR-nál alacsonyabb, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban a tagállamban keletkezett, ahol a megállapítást tették.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett határidő megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

2. FEJEZET

Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra

194. cikk

Általános rendelkezések

(1) Eltérő rendelkezés hiányában ez a fejezet alkalmazandó egyrészt azokra a biztosítékokra, amelyek már létrejött vámtartozásokra vonatkoznak (a továbbiakban: meglévő vámtartozások), másrészt azokra a biztosítékokra, amelyekre valamely esetlegesen keletkező vámtartozás (a továbbiakban: lehetséges vámtartozás) esetében van szükség.

(2) Ha a vámhatóságok lehetséges vagy meglévő vámtartozásra vonatkozóan biztosítékot követelnek meg, akkor a biztosítéknak legalább a behozatali vagy a kiviteli vám összegét, valamint az áru behozatalával vagy kivitelével kapcsolatos egyéb fizetendő terheket fedeznie kell, amennyiben:

a) a biztosítékot az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához használják fel; vagy

b) a biztosíték egynél több tagállamban is felhasználható.

A vámhatóságok által elfogadott vagy engedélyezett biztosítékot az Unió egész vámterületén érvényesnek kell tekinteni azokra a célokra, amelyekre nyújtották.

Amennyiben a biztosíték az adósnak egyetlen tagállamban folytatott tevékenységéhez kapcsolódik, annak legalább a behozatali vagy kiviteli vám összegét fedeznie kell.

(3) A biztosítékot az adósnak vagy azon személynek kell nyújtania, aki vagy amely adóssá válhat, vagy – ha a vámhatóságok engedélyével – bármely más személynek.

(4) A 202. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok az adott áruk tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követelhetik meg.

Az adott áruk tekintetében nyújtott biztosítéknak a szóban forgó áruk esetében – az azok tekintetében szolgáltatott vagy rendelkezésre bocsátott információk helyességétől függetlenül – a vámtartozásnak megfelelő behozatali és kiviteli vámok és az egyéb terhek összegére kell vonatkoznia.

Amennyiben a biztosítékot még nem szabadították fel, az a biztosított összeg erejéig felhasználható az érintett áruk áruátengedést követő ellenőrzése után fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a beszedésére is.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett személy kérelmére a vámhatóságok a 200. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban összkezesség nyújtását engedélyezhetik a két vagy több művelethez vagy vámeljáráshoz kapcsolódó vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének fedezésére.

(6) A vámhatóságoknak felügyelniük kell a biztosítékot.

(7) Nem lehet biztosítékot megkövetelni:

a) államoktól, regionális és helyi hatóságoktól vagy más, közjogi intézményektől azoknak a tevékenységeknek a tekintetében, amelyekben közszférabeli szervezetként vesznek részt;

b) a Rajnán, a rajnai vízi utakon, a Dunán vagy a dunai vízi utakon szállított áruk tekintetében;

c) helyhez kötött szállítóberendezéssel szállított áruk tekintetében;

d) a vámjogszabályokban meghatározott olyan konkrét esetekben, amikor az árukat ideiglenes behozatali eljárás alá vonják; és

e) a 140. cikk (4) bekezdésének e) pontjában említett egyszerűsítés útján uniós árutovábbítási eljárás alá vont és tengeri vagy légi úton, uniós kikötők, illetve uniós repülőterek között szállított áruk tekintetében.

(8) A vámhatóságok eltekinthetnek a biztosíték követelményétől, ha a biztosítandó behozatali vagy kiviteli vám összege nem halad meg egy bizonyos küszöbértéket.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse egyrészt azon konkrét esetek meghatározásával, amelyekben az e cikk (7) bekezdésének d) pontjában említettek szerint az ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében nincs szükség biztosítékra, másrészt az e cikk (8) bekezdésében említett biztosítéknyújtás követelményétől való eltekintésre vonatkozó küszöbérték meghatározásával.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett biztosíték nyújtására és felügyeletére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

195. cikk

A kötelező biztosíték referenciaösszege

(1) Ha a vámhatóságok kötelesek biztosíték nyújtását kérni, és a biztosíték megkövetelésének időpontjában meg tudják állapítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek pontos összegét, a biztosítéknak ezt a pontos összeget kell fedeznie.

Amennyiben a pontos összeget nem lehet megállapítani, a biztosíték összegét a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámnak és egyéb terheknek a vámhatóság által becsült maximális összegében kell meghatározni.

(2) A 200. cikk sérelme nélkül, amennyiben összkezességet nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét.

196. cikk

Az elővigyázatossági biztosíték referenciaösszege

Ha nem kötelező a biztosíték nyújtása, de a vámhatóságok nem biztosak abban, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét az előírt időtartamon belül megfizetik, biztosítékot kell kérniük, amelynek összege nem haladhatja meg a 195. cikkben említett szintet.

197. cikk

Biztosítéknyújtás

(1) A biztosíték csak a következő formák valamelyikében nyújtható:

a) a vámhatóságok által elismert bármely fizetési móddal, euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében, amelyben a biztosítékot megkövetelik;

b) kezes által nyújtott kezességvállalással; vagy

c) más formában, feltéve, hogy az egyenértékű garanciát ad arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét meg fogják fizetni.

(2) A vámhatóságok által elismert bármely fizetési mód formájában nyújtandó biztosítékot annak a tagállamnak a jogával összhangban kell nyújtani, ahol a biztosítékot megkövetelik.

A vámhatóságok nem kötelezhetők arra, hogy ez után kamatot fizessenek.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett biztosítéki forma megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

198. cikk

A biztosíték megválasztása

A biztosíték nyújtására kötelezett személy választhat a 197. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítéki formák között.

A vámhatóságok azonban elutasíthatják a választott biztosítéki forma elfogadását, ha az összeegyeztethetetlen az érintett vámeljárás megfelelő lefolytatásával.

A vámhatóságok megkövetelhetik, hogy a választott biztosítéki forma meghatározott ideig változatlan maradjon.

199. cikk

Kezes

(1) A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kezesnek az Unió vámterületén letelepedett harmadik személynek kell lennie. A kezest a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia, kivéve, ha a kezes az alkalmazandó uniós joggal összhangban az Unióban engedélyezett hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság.

(2) A kezesnek írásban kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek biztosított összegét megfizeti.

(3) A vámhatóságok elutasíthatják a kezes vagy a javasolt biztosítéki forma elfogadását, amennyiben nem biztos, hogy azok valamelyike biztosítani tudja a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a biztosítéki formáknak, valamint az e cikkben említett kezesre alkalmazandó szabályoknak a meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett kezes által nyújtott kezességvállalás visszavonására és törlésére vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

200. cikk

Összkezesség

(1) A vámhatóságok csak olyan személyeknek adhatják meg a 194. cikk (5) bekezdésében említett engedélyt, akik vagy amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:

a) az Unió vámterületén letelepedettek;

b) teljesítik a 30. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumokat; és

c) rendszeresen alkalmazzák a vonatkozó vámeljárásokat, átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésének engedélyesei vagy teljesítik a 30. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott kritériumokat.

(2) A vámhatóságok engedélyezhetik a 30. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott kritériumokat teljesítő gazdálkodónak vagy egy megbízható ellenőrzött gazdálkodónak, hogy csökkentett összegű összkezességet nyújtson a lehetséges vámtartozások és egyéb terhek tekintetében, vagy hogy ne kelljen biztosítékot nyújtania (a továbbiakban: biztosítéknyújtás alóli mentesség).

(3) A vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodónak vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak, hogy csökkentett összegű összkezességet nyújtson a meglévő vámtartozások és egyéb terhek tekintetében. Az ilyen összkezességet az e rendelet egyéb rendelkezéseivel összhangban nyújtott biztosítékokkal egyenértékűnek kell tekinteni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azon feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek mellett megadható az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti csökkentett összegű összkezesség vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség alkalmazására vonatkozó engedély.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a biztosíték összegének – beleértve az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett csökkentett összegnek – a meghatározására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

201. cikk

Az összkezesség alkalmazásával kapcsolatos átmeneti tilalmak

(1) Különleges eljárások vagy átmeneti megőrzés keretében a Bizottság dönthet az alábbiak közül bármelyik alkalmazásának ideiglenes megtiltásáról:

a) a 200. cikk (2) bekezdésében említett csökkentett összegű összkezesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség;

b) a 200. cikkben említett összkezesség azon áruk tekintetében, amelyekről megállapítást nyert, hogy nagymértékű csalás tárgyát képezték.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása esetén engedélyezhető a 200. cikkben említett csökkentett összegű összkezesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség vagy összkezesség alkalmazása az alábbi esetek bármelyikében:

a) az érintett személy bizonyítani tudja, hogy a szóban forgó áruk vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésében említett döntést megelőző két évben az általa lebonyolított műveletek keretében semmiféle vámtartozás nem keletkezett;

b) amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett döntést megelőző két évben vámtartozás keletkezett, és az érintett személy bizonyítani tudja, hogy e vámtartozást az adós, az adósok vagy a kezes az előírt időtartamon belül maradéktalanul kiegyenlítette.

Az átmeneti tilalom hatálya alatt álló összkezesség alkalmazását lehetővé tevő engedély megszerzéséhez az érintett személynek szintén teljesítenie kell a 30. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott feltételeket.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az összkezesség alkalmazásával kapcsolatos, az e cikkben említett átmeneti tilalmakra vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az Unió és tagállamai pénzügyi érdekei védelmének gyors megerősítéséhez kapcsolódó, az e cikkben említett intézkedésekre vonatkozó, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárás keretében.

202. cikk

Kiegészítő vagy helyettesítő biztosíték

Amennyiben a vámhatóságok megállapítják, hogy a nyújtott biztosíték nem biztosítja, vagy a továbbiakban nem bizonyos vagy nem elégséges ahhoz, hogy biztosítsa a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését, fel kell kérniük a 194. cikk (3) bekezdésében említett személyt, hogy orvosolja a helyzetet, mégpedig azáltal, hogy kiegészítő biztosítékot nyújt, vagy az eredeti biztosítékot új biztosítékkal helyettesíti. A felkért személy választhat a két lehetőség közül.

203. cikk

A biztosíték felszabadítása

(1) A vámhatóságoknak haladéktalanul fel kell szabadítaniuk a biztosítékot, amennyiben a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.

(2) Amennyiben a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség részben szűnt meg, vagy a biztosított összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérésére fel kell szabadítani a biztosíték vonatkozó részét, kivéve, ha az érintett összeg nem indokolja ezt az intézkedést.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a biztosíték felszabadítására vonatkozó határidők meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett biztosíték felszabadítására vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

A behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedése, megfizetése, visszafizetése és elengedése

1. szakasz

A behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel

204. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása

(1) A fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az azon a helyen illetékes vámhatóságnak kell megállapítania, ahol a 193. cikknek megfelelően a vámtartozás keletkezett vagy keletkezettnek tekintendő. E megállapítás céljából a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatokat.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2034. február 28-ig, amennyiben vám-árunyilatkozatot nyújtottak be, a vámhatóságok – az áruátengedést követő ellenőrzések sérelme nélkül – elfogadhatják a vám-árunyilatkozatban meghatározott fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét. Ha a vámhatóságok nem értenek egyet ezzel az összeggel, meg kell állapítaniuk a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, mihelyst rendelkezésükre állnak a szükséges információk.

(3) Amennyiben a behozatali vagy kiviteli vám fizetendő összege nem egész szám, az összeg fel- vagy lekerekíthető.

Amennyiben az első albekezdésben említett összeget euróban adják meg, az legfeljebb a legközelebb eső egész számra kerekíthető fel vagy le.

Azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro:

a) értelemszerűen alkalmazhatják a második albekezdést; vagy

b) eltérhetnek az említett albekezdéstől, feltéve, hogy a kerekítésre alkalmazandó szabályaik nem járnak a második albekezdésben meghatározott szabályból eredőnél nagyobb pénzügyi hatással.

205. cikk

A vámtartozás közlése

(1) A vámhatóságnak azon a helyen kell közölnie az adóssal a vámtartozást, ahol a 193. cikknek megfelelően a vámtartozás keletkezett vagy keletkezettnek tekintendő.

(2) Amennyiben a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege megegyezik az importőr vagy az exportőr által megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok alapján kiszámított összeggel, az áruknak a vámhatóságok általi átengedése minősül a vámtartozás importőrrel vagy exportőrrel való közlésének.

(3) Az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett közlést nem kell megtenni a következő esetek bármelyikében:

a) ha a behozatali vagy kiviteli vám összegének végleges meghatározásáig ideiglenes dömpingellenes vámot, ideiglenes kiegyenlítő vámot vagy ideiglenes védintézkedést vetettek ki;

b) ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege meghaladja a 15. cikkel összhangban hozott döntés alapján meghatározott összeget;

c) ha a vámtartozás közlésének mellőzéséről vagy a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegénél alacsonyabb behozatali vagy kiviteli vám összegéről szóló eredeti döntést olyan általános rendelkezések alapján hozták, amelyeket később bírósági határozat érvénytelenített;

d) ha a vámhatóságok a vámjogszabályok értelmében mentesülnek a vámtartozás közlése alól.

(4) Amennyiben a vámhatóságok a (1) bekezdésnek megfelelően kötelesek közölni a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, a vámtartozást akkor kell közölniük az adóssal, amikor meg tudják állapítani annak összegét, és erről döntést tudnak hozni.

Ha azonban az illetékes uniós vagy nemzeti hatóságok arról tájékoztatják a vámhatóságokat, hogy a vámtartozás közlése sértené a vámhatóságok tagállamában vagy egy másik tagállamban folytatott bűnügyi nyomozás érdekeit, a vámhatóságoknak el kell halasztaniuk ezt az értesítést addig az időpontig, amikor az már nem sérti az adott bűnügyi nyomozás érdekeit.

(5) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó kiszámíthatja az általa a vámhatóságok nevében 31 naptári napot meg nem haladó időszak alatt átengedett valamennyi árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozást, és a szóban forgó időszak lejártát követő öt napon belül értesítheti a vámhatóságokat erről a vámtartozásról, ideértve az egyes konkrét árukhoz kapcsolódó összegek szerinti bontást is.

Ezen értesítés kézhezvételekor úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok közölték a vámtartozást.

(6) Az IOSS-szabályozás alkalmazása mellett döntő és megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező, távértékesítő importőrnek az e cikk (5) bekezdésében említett értesítésben módosítania vagy érvénytelenítenie kell a 74. cikk (3) bekezdésével összhangban szolgáltatott információkat, amennyiben az említett értesítés által lefedett időszakban az említett távértékesítő importőr által értékesített árukat visszaküldik a távértékesítésre szolgáló vámraktárba, az eredeti feladó címére vagy az Unió vámterületén kívüli más címre. Az említett távértékesítő importőrnek be kell mutatnia vagy rendelkezésre kell bocsátania az áruk vámraktárba való belépésének vagy az Unió vámterületéről való kilépésének az igazolását.

(7) 2034. február 28-ig, amennyiben vám-árunyilatkozatot nyújtottak be, a vámhatóságok – feltéve, hogy a fizetést biztosítékkal fedezték – engedélyezhetik, hogy az egy és ugyanazon személy részére egy meghatározott időszak alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozást az említett időszak végén közöljék. A vámhatóságok által megállapított időszak nem haladhatja meg a 31 napot.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett esetek, amikor a vámhatóságok mentesülnek a vámtartozás közlése alól;

b) a megbízható ellenőrzött gazdálkodó és a távértékesítő importőr által az e cikk (5) és (6) bekezdésében említett értesítés keretében biztosítandó információk.

206. cikk

A vámtartozásra vonatkozó értesítési időszak korlátozása

(1) A vámhatóságoknak a vámtartozás keletkezésének napjától számított három év áll rendelkezésükre ahhoz, hogy azt közöljék az adóssal. Ezen időszak lejártát követően a vámtartozást elévültnek kell tekinteni.

(2) Amennyiben a vámtartozás olyan cselekmény eredményeként keletkezett, amely az elkövetésének időpontjában büntetőeljárás megindítását eredményezhette, az (1) bekezdésben meghatározott hároméves időszak a nemzeti joggal összhangban legalább öt, de legfeljebb tíz évre meghosszabbodik.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt időszakokat fel kell függeszteni, amennyiben:

a) a 18. cikk szerinti jogorvoslati kérelmet nyújtanak be, a jogorvoslati kérelem benyújtásának napjától kezdődő és a jogorvoslati eljárás lezárultáig tartó időszakban;

b) a vámhatóságok a 8. cikk (6) bekezdésével összhangban közlik az adóssal azokat az okokat, amelyek alapján értesíteni kívánják a vámtartozásról, e közlés időpontjától kezdődően azon időszak végéig, amelyen belül az adósnak lehetősége van álláspontja kifejtésére; vagy

c) a vámtartozás közlése a 205. cikk (4) bekezdésének második albekezdése alapján elhalasztásra kerül.

(4) Amennyiben a vámtartozás a 217. cikk (8) bekezdése alapján ismét érvényessé válik, az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott időszakokat felfüggesztettnek kell tekinteni attól a naptól számítva, amikor a visszafizetési vagy elengedési kérelmet a 222. cikknek megfelelően benyújtották, addig a napig, amikor a visszafizetésről vagy az elengedésről szóló döntést meghozták.

207. cikk

Könyvelésbe vétel

(1) A 204. cikkben említett vámhatóságoknak a nemzeti jogszabályokkal összhangban könyvelésbe kell venniük a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak a 205. cikkel összhangban közölt összegét.

Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettség nem alkalmazandó a 205. cikk (2) bekezdésében említett esetekben.

(2) A vámhatóságok nem kötelesek könyvelésbe venni azokat a behozatalivám- vagy kivitelivám-összegeket, amelyek olyan vámtartozásnak felelnek meg, amelyet a 206. cikk alapján már nem lehet közölni az adóssal.

(3) A tagállamok meghatározzák a behozatali vagy kiviteli vám összegének könyvelésbe vételére vonatkozó gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel a vámhatóságok megbizonyosodtak-e arról, hogy az említett összegeket meg fogják fizetni.

208. cikk

A könyvelésbe vétel időpontja

(1) A vámhatóságoknak a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az áruk átengedését követő 14 napon belül könyvelésbe kell venniük, kivéve, ha ezeket az árukat a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vonják.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a vámhatóságok – a 205. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára egy meghatározott időszak alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegét az említett időszak végén összevontan vehetik könyvelésbe, feltéve, hogy ez a könyvelésbe vétel az említett meghatározott időszak lejártát követő 14 napon belül megtörténik.

(3) Amennyiben a vámtartozást a 205. cikk (7) bekezdésének megfelelően közlik, azt az érintett időszak lejártát követő 14 napon belül könyvelésbe kell venni.

(4) Amennyiben az áruk a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítását vagy beszedését érintő bizonyos feltételektől függően engedhetők át, azt az összeget az attól az időponttól számított 14 napon belül kell könyvelésbe venni, amikor megállapításra kerül a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege, vagy a vámfizetési kötelezettség.

Ha azonban a vámtartozás ideiglenes dömpingellenes vámhoz, ideiglenes kiegyenlítő vámhoz vagy ideiglenes védintézkedéshez kapcsolódik, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az azt követő két hónapon belül kell könyvelésbe venni, hogy a végleges vámot vagy intézkedést megállapító uniós jogi aktus kihirdetésre került az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(5) Amennyiben az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények között keletkezik vámtartozás, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az attól a naptól számított 14 napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóságok meg tudják állapítani a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét, és döntést tudnak hozni.

(6) Az (5) bekezdést kell alkalmazni a beszedendő behozatali vagy kiviteli vám összegére vagy annak még beszedendő részére, amennyiben a fizetendő vám összegét még nem vették könyvelésbe az (1)–(5) bekezdésnek megfelelően, vagy ha annak megállapítása és könyvelésbe vétele a fizetendőnél alacsonyabb összegben történt.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben megállapított, könyvelésbe vételi határidők nem alkalmazandók előre nem látható körülmények vagy *vis maior* esetén.

(8) A könyvelésbe vétel elhalasztható a 205. cikk (4 bekezdésének második albekezdésében említett esetben arra az időre, amikor a vámtartozás közlése már nem sérti az érintett nyomozás érdekeit, még akkor is, ha arra a nyomozásra egy másik tagállamban kerül sor.

Ilyen esetben a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az attól a naptól számított 14 napon belül kell könyvelésbe venni, amikor az összeget közölték az adóssal.

209. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben intézkedéseket határoz meg a vámhatóságok közötti, vámtartozás keletkezése esetén biztosítandó kölcsönös segítségnyújtás érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése

210. cikk

Általános fizetési határidők és a fizetési határidő felfüggesztése

(1) Az adósnak a vámhatóságok által előírt időtartamon belül meg kell fizetnie a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámnak a 205. cikk szerint közölt összegét.

A 19. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül ez az időtartam nem haladhatja meg a vámtartozásnak az adóssal történő közlésétől számított tíz napot.

A vámhatóságok az adós kérelmére meghosszabbíthatják ezt az időszakot olyan esetekben, amikor a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása a 68. cikkben említett, áruátengedést követő ellenőrzések folyamán történt. A 214. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen hosszabbítások nem haladhatják meg az adós számára ahhoz szükséges időt, hogy megtegye a kötelezettségének teljesítését célzó megfelelő lépéseket.

(2) Ha az adós jogosult a 212., a 213. és a 214. cikkben megállapított fizetési opciók valamelyikére, a fizetést az ezen opciókra vonatkozóan előírt időtartamon vagy időtartamokon belül kell teljesíteni.

(3) A következő esetekben fel kell függeszteni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidőt:

a) amennyiben a vám elengedését a 222. cikknek megfelelően kérelmezik;

b) amennyiben az árut el kell kobozni, meg kell semmisíteni, vagy fel kell ajánlani az államnak; vagy

c) amennyiben a vámtartozás a 185. cikk alapján keletkezett, és egynél több adós van.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (3) bekezdésében említett vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésével kapcsolatos szabályok meghatározása, valamint a felfüggesztés időtartamának meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

211. cikk

Fizetés

(1) A fizetést olyan fizetési eszközzel – többek között egyenlegbeszámítással – kell teljesíteni, amely a tartozás kiegyenlítését eredményezi, a nemzeti joggal összhangban.

(2) A fizetés történhet az adós helyett egy harmadik személy által.

(3) Az adós bármikor megfizetheti a behozatali vagy kiviteli vám fennálló összegének egészét vagy egy részét anélkül, hogy megvárná az adós számára a fizetéshez biztosított időtartam lejártát.

212. cikk

Halasztott fizetés

(1) A vámhatóságoknak az érintett személy kérelmére és az általa nyújtott biztosíték mellett engedélyezniük kell a fizetendő vám megfizetésének a halasztását a következő módok valamelyike szerint:

a) a 208. cikk (1) bekezdésének vagy a 208. cikk (6) bekezdésének megfelelően könyvelésbe vett minden egyes behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában külön-külön;

b) a 208. cikk (1) bekezdésének megfelelően, a vámhatóságok által megállapított, 31 napot nem meghaladó időtartam során könyvelésbe vett valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen; vagy

c) a 208. cikk (3) bekezdésének megfelelően egyetlen könyvelésbe vételt képező valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen.

(2) Feltéve, hogy biztosítékot nyújt, a megbízható ellenőrzött gazdálkodó elhalaszthatja az együttesen fizetendő vám megfizetését a 208. cikk (2) bekezdésének megfelelő egyetlen könyvelésbe vételt képező valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában.

213. cikk

A fizetési halasztás időtartamai

(1) Az az időszak, amelyre vonatkozóan a 212. cikk alapján elhalasztották a fizetést (a továbbiakban: a halasztási időszak), 30 nap.

(2) Amennyiben a fizetést a 212. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően halasztják el, a halasztási időszaknak az azt követő naptól kell kezdődnie, amelyen a vámtartozást közölték az adóssal.

(3) Amennyiben a fizetést a 212. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően halasztják el, a halasztási időszaknak az azt követő naptól kell kezdődnie, amelyen az összevonásra nyitva álló időszak lejár. Ebből az időszakból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időszak által lefedett napok száma felének megfelelő napok számát.

(4) Amennyiben a fizetést a 212. cikk (1) bekezdése c) pontjának vagy a 212. cikk (2) bekezdésének megfelelően halasztják el, a halasztási időszaknak a szóban forgó áruk átengedése tekintetében meghatározott időszak végét követő napon kell kezdődnie. Ebből az időszakból le kell vonni az áruk átengedése tekintetében meghatározott időszak által lefedett napok száma felének megfelelő napok számát.

(5) Amennyiben a (3) bekezdésben említett, összevonásra nyitva álló időszak vagy a (4) bekezdésben említett, az áruk átengedése tekintetében meghatározott időszak napjainak száma páratlan, az e bekezdések alapján a halasztási időszakból levonandó napok száma a következő legkisebb páros szám felével egyenlő.

(6) Amennyiben a (3) bekezdésben említett, összevonásra nyitva álló időszak vagy a (4) bekezdésben említett, az áruk átengedése tekintetében meghatározott időszak hetekben kerül kifejezésre, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a behozatali vagy kiviteli vám azon összegét, amely tekintetében a fizetés elhalasztásra került, legkésőbb a fizetés esedékességének hetét követő negyedik hét péntekén kell megfizetni.

Amennyiben a (3) bekezdésben említett, összevonásra nyitva álló időszak vagy a (4) bekezdésben említett, az áruk átengedése tekintetében meghatározott időszak hónapokban kerül kifejezésre, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a behozatali vagy kiviteli vám azon összegét, amely tekintetében a fizetés elhalasztásra került, a fizetés esedékességének hónapját követő hónap 16. napjáig kell megfizetni.

214. cikk

Egyéb fizetési opciók

(1) A vámhatóságok az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési opciókat (a továbbiakban: egyéb fizetési opciók) is adhatnak, feltéve, hogy ehhez biztosítékot kapnak.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés alapján megadásra kerültek egyéb fizetési opciók, a behozatali vagy kiviteli vám összegét hitelkamattal kell megterhelni.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, a hitelkamatlábnak meg kell egyeznie az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az érintett tartozás esedékessége szerinti hónap első napján a fő refinanszírozási műveletei vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a hitelkamatlábnak meg kell egyeznie az érintett tartozás esedékessége szerinti hónap első napján a releváns nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletei vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével, illetve – azon tagállamok esetében, ahol nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába – az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán az adott hónap első napján alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

(3) A vámhatóságok eltekinthetnek biztosíték megkövetelésétől vagy a hitelkamat felszámításától, amennyiben az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy a biztosíték megkövetelése vagy a hitelkamat felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(4) A vámhatóságoknak el kell tekinteniük a hitelkamat felszámításától, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg 10 EUR-nál kevesebb.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (4) bekezdésének a gazdasági körülmények változásainak figyelembevétele érdekében az e cikk (4) bekezdésében meghatározott értékhatár aktualizálása révén történő módosítása céljából.

215. cikk

A fizetés végrehajtása

Amennyiben a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az előírt időtartam alatt nem fizették meg, a vámhatóságoknak ezen összeg megfizetését az érintett tagállam joga alapján rendelkezésükre álló valamennyi eszközzel biztosítaniuk kell.

216. cikk

Késedelmi kamat

(1) Késedelmi kamatot kell felszámítani a behozatali vagy kiviteli vám összegére az előírt időtartam lejártának napjától a megfizetés napjáig.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, a késedelmi kamatlábnak meg kell egyeznie az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az érintett tartozás esedékessége szerinti hónap első napján a fő refinanszírozási műveletei vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a késedelmi kamatlábnak meg kell egyeznie az érintett tartozás esedékessége szerinti hónap első napján a releváns nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletei vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével, illetve – azon tagállamok esetében, ahol nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába – az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán az adott hónap első napján alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

(2) Ha a vámtartozás a 185. vagy a 188. cikk alapján merült fel, vagy ha a vámtartozásról szóló értesítés egy áruátengedést követő ellenőrzés eredménye, a behozatali vagy kiviteli vám összegén felül késedelmi kamatot kell felszámítani a vámtartozás keletkezésének napjától a közlés napjáig.

A késedelmi kamatlábat az e cikk (1) bekezdésének megfelelően kell megállapítani.

(3) A vámhatóságok eltekinthetnek a késedelmi kamat felszámításától, amennyiben az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ennek felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(4) A vámhatóságoknak el kell tekinteniük a késedelmi kamat felszámításától, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg 10 EUR-nál kevesebb.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (4) bekezdésének a gazdasági körülmények változásainak figyelembevétele érdekében az e cikk (4) bekezdésében meghatározott értékhatár aktualizálása révén történő módosítása céljából.

3. szakasz

Visszafizetés és elengedés

217. cikk

Visszafizetés és elengedés

(1) Az e szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel a vámhatóságoknak a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét:

a) a behozatali vagy kiviteli vám összege túlzott mértékben került felszámításra;

b) az áruk hibásak voltak vagy nem feleltek meg a szerződés feltételeinek;

c) az illetékes hatóságok hibája;

d) méltányosság;

e) érvénytelenítésre kerültek azon adatok, amelyek alapján a vámtartozást az érintett árukra vonatkozóan megállapították, vagy adott esetben a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése.

(2) A vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám (1) bekezdésben említett összegét, amennyiben az legalább 10 EUR, kivéve, ha az érintett személy kéri az ennél alacsonyabb összeg visszafizetését vagy elengedését.

(3) Amennyiben a vámhatóságok úgy vélik, hogy a 220. vagy a 221. cikk alapján meg kell adni a visszafizetést vagy az elengedést, az érintett tagállam határozathozatal céljából továbbítja az ügyiratot a Bizottságnak az alábbi esetek bármelyikében:

a) amennyiben a vámhatóságok úgy vélik, hogy a különleges körülmények abból adódnak, hogy a Bizottság nem teljesítette kötelezettségeit;

b) amennyiben a vámhatóságok úgy vélik, hogy a Bizottság a 220. cikk értelmében vett hibát követett el;

c) amennyiben az ügy körülményei az 515/97/EK rendelet vagy bármely más uniós jogi aktus, vagy az Unió által olyan országokkal vagy országcsoportokkal kötött bármely megállapodás alapján végrehajtott uniós vizsgálat megállapításaival függenek össze, amely országokban vagy országcsoportokban rendelkezést hoztak ilyen uniós vizsgálatok végrehajtásáról;

d) amennyiben azon összeg, amelynek megfizetésére az adott személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében kötelezhető, hiba vagy különleges körülmények eredményeképpen legalább 500 000 EUR.

(4) A (3) bekezdésben említett ügyirat továbbításának kötelezettsége nem alkalmazandó, amennyiben a Bizottság már elfogadott egy hasonló ténybeli alapokon nyugvó és jogi megítélésű ügyre vonatkozó határozatot, vagy már folyamatban van egy ilyen ügy általa történő elbírálása.

(5) Amennyiben a vámhatóságok a 222. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk derítik ki, hogy a behozatali vagy kiviteli vám összege a 218., a 220. vagy a 221. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, és ennek megtétele saját hatáskörükbe tartozik, azt saját kezdeményezésükre vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük.

(6) Nem adható meg a visszafizetés vagy elengedés, amennyiben a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós részéről történt megtévesztésből ered.

(7) A visszafizetés nem keletkeztethet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről.

Az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett esetekben azonban a visszafizetés csak akkor nem keletkeztethet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről, ha e vámhatóságok indokolatlan késedelem nélkül visszafizetik a behozatali vagy kiviteli vám összegét, miután kiderült, hogy ez az összeg visszafizetendő. Amennyiben a vámhatóságok nem fizetik vissza indokolatlan késedelem nélkül az említett összeget, és az adós eljárást kezdeményez a visszafizetés érdekében, a kamatot a szóban forgó vámok megfizetésének napjától a visszafizetésük napjáig tartó időszakra kell megfizetni.

Ezen túlmenően kamatot kell fizetni, amennyiben a visszafizetés megadására vonatkozó döntést nem hajtják végre a döntés meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve, ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okok miatt történt. Ez a kamat a három hónapos időszak lejárati napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a 214. cikknek megfelelően kell megállapítani.

(8) Amennyiben a vámhatóságok a visszafizetést vagy az elengedést tévedésből adták meg, az eredeti vámtartozás ismét érvényessé válik, feltéve, hogy az nem évült el a 206. cikk (1) bekezdése értelmében, továbbá az e cikk (7) bekezdésének második albekezdése alapján fizetett kamatot vissza kell téríteni.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésének a gazdasági körülmények változásainak figyelembevétele érdekében az e cikk (2) bekezdésében meghatározott értékhatár aktualizálása révén történő módosítása céljából.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek olyan szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyeknek az e cikk (3) bekezdésében említett határozat elfogadásakor – és különösen a következők tekintetében – meg kell felelnie:

a) az ügyirat elfogadásának feltételei;

b) a határozathozatal határideje és e határidő felfüggesztése;

c) egy olyan határozat meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené az érintett személyt, azon indokok közlése, amelyekre a Bizottság alapozni kívánja határozatát;

d) a határozatról való értesítés;

e) a határozathozatal vagy az ilyen határozatról való értesítés elmulasztásának következményei.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a visszafizetésre és az elengedésre vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(12) A Bizottság határozat formájában végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben az e cikk (3) bekezdésében említett esetek bármelyikében engedélyezi a behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetését vagy elengedését, amennyiben az említett bekezdésben foglalt követelmények teljesültek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Amennyiben a 283. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak írásbeli eljárás útján kell véleményt nyilvánítania, a 283. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

218. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összegei

(1) A behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg meghaladja a fizetendő összeget, vagy a vámtartozást az adóssal a 205. cikk (3) bekezdésének c) és d) pontjába ütközően közölték.

(2) Amennyiben a visszafizetésre vagy az elengedésre vonatkozó kérelem vámkontingens, vámplafon vagy egyéb preferenciális tarifális szabály szerint az árukra a szabad forgalomba bocsátás időpontjában alkalmazott csökkentett vagy nulla behozatali vámtételen alapul, ez a visszafizetés vagy elengedés csak akkor adható meg, ha a kérelem benyújtásának időpontjában a kérelemhez csatolták a szükséges okmányokat, és ha vámkontingens esetén annak mennyisége nem merült ki, egyéb esetekben pedig, ha az egyébként fizetendő vámtételt nem állították vissza.

219. cikk

Hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk

(1) A vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vám összegét, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a vámtartozás közlése olyan árukra vonatkozik, amelyeket az importőr visszautasított, mivel azok az átengedés időpontjában hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a behozatal alapjául szolgáló szerződés feltételeinek;

b) az árukat még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért volt szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy az áruk hibásak-e, illetve hogy megfelelnek-e a szerződés feltételeinek; és

c) az árukat kiszállították az Unió vámterületéről vagy – az érintett személy kérelmére – a vámhatóságok engedélyezték az áruk aktív feldolgozási eljárás alá vonását – a megsemmisítést is beleértve –, vagy külső árutovábbítási eljárás, vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonásukat.

(2) A vámhatóságoknak nem kell visszafizetniük, illetve nem kell elengedniük a behozatali vám összegét az alábbi esetekben:

a) az árukat szabad forgalomba bocsátásuk előtt tesztelés céljából különleges eljárásnak vetették alá, kivéve, ha megállapítást nyert, hogy az, hogy az áruk hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a szerződés feltételeinek, szokásos körülmények között nem lett volna észlelhető e tesztek során;

b) az áruk hibás voltát a szerződés feltételeinek – különösen az árnak – a meghatározásakor figyelembe vették, mielőtt az árukat vámtartozást keletkeztető vámeljárás alá vonták;

c) az árukat a kérelmező annak megállapítását követően értékesíti, hogy azok hibásak, vagy nem felelnek meg a szerződés feltételeinek.

(3) A hibás áruk közé tartoznak az átengedésük előtt károsodott áruk is.

220. cikk

A vámhatóságok által elkövetett hiba

(1) A 217. cikk (1) bekezdésének e) pontjában, valamint a 218., a 219. és a 221. cikkben említettektől eltérő esetekben a vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét, amennyiben az illetékes hatóságok hibájának következtében a vámtartozásnak megfelelő olyan összeget közöltek, amely alacsonyabb a fizetendő összegnél, feltéve, hogy az adós észszerűen nem észlelhette a hibát, és jóhiszeműen járt el.

(2) Amennyiben a 218. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek nem teljesülnek, a vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét, amennyiben az árukra a vámhatóságok hibájából és az áruk átengedésének alapjául szolgáló hibás adatok miatt nem alkalmazták a csökkentett vagy nulla vámtételt, vagy adott esetben a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat minden adatot tartalmazott, és csatolták hozzá a csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazásához szükséges összes okmányt.

(3) Amennyiben az árukra vonatkozó preferenciális elbánást olyan igazgatási együttműködési rendszer alapján adják meg, amelyben harmadik ország hatóságai is részt vesznek, az e hatóságok által kiadott, a későbbiekben helytelennek bizonyuló igazolás olyan hibának minősül, amelyet az (1) bekezdés értelmében észszerűen nem lehetett volna észlelni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, amennyiben az igazolás a tényeknek az exportőr általi helytelen bemutatásán alapul, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomásuk volt, vagy tudomásuknak kellett volna lennie arról, hogy az áruk nem felelnek meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő gondossággal járt el annak biztosítása érdekében, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműségre, ha a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt tett közzé, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett harmadik ország vagy terület általi megfelelő alkalmazásával kapcsolatban.

221. cikk

Méltányosság

(1) A 217. cikk (1) bekezdésének e) pontjában, valamint a 218., a 219. és a 220. cikkben említettektől eltérő esetekben a vámhatóságoknak méltányosságból vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét, amennyiben a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyekben az adósnak nem tulajdonítható megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság.

(2) Az (1) bekezdésben említett különleges körülményeket akkor kell fennállónak tekinteni, amennyiben az eset körülményei alapján egyértelmű, hogy az adós kivételes helyzetben van az ugyanazon üzletágban tevékenykedő más gazdálkodókhoz képest, és – ilyen körülmények hiányában – nem szenvedte volna el a behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséből fakadó hátrányt.

222. cikk

Visszafizetési és elengedési eljárás

(1) A behozatali vagy kiviteli vám összegének a 217. cikknek megfelelő visszafizetésére vagy elengedésére irányuló kérelmet a vámhatóságokhoz kell benyújtani a következő időtartamokon belül:

a) a túlzott mértékben felszámított behozatalivám- vagy kivitelivám-összegek, az illetékes hatóságok hibája vagy méltányosság esetében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül;

b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk esetében a vámtartozás közlésének napjától számított egy éven belül;

c) az áruk átengedésének alapjául szolgáló adatok vagy adott esetben vám-árunyilatkozat érvénytelenítése esetén az adatok vagy a vám-árunyilatkozat érvénytelenítésétől számított egy éven belül, kivéve, ha az érvénytelenítésre alkalmazandó szabályok másként rendelkeznek.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett időtartam meghosszabbodik, amennyiben a kérelmező igazolja, hogy előre nem látható körülmények vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelemnek az előírt időtartamon belüli benyújtásában.

(2) Amennyiben a vámhatóságoknak a hivatkozott okok alapján nem áll módjukban visszafizetni vagy elengedni a behozatali vagy kiviteli vám összegét, a 217. cikkben a visszafizetésre vagy az elengedésre vonatkozóan említett egyéb okok tükrében el kell végezniük a visszafizetésre vagy az elengedésre vonatkozó kérelem érdemi vizsgálatát.

(3) Amennyiben a 18. cikk alapján jogorvoslat iránti kérelmet nyújtottak be a vámtartozás közlésével szemben, a jogorvoslati eljárások időtartamára fel kell függeszteni az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott releváns időtartamot, valamint az elengedésre és a visszafizetésre vonatkozó kérelmek vizsgálatát és a kapcsolódó határidőket attól a naptól számítva, amikor a jogorvoslati kérelem benyújtása megtörtént.

(4) Amennyiben a vámhatóság a 220. és a 221. cikknek megfelelően visszafizetést vagy elengedést ad, az érintett tagállam tájékoztatja arról a Bizottságot.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a Bizottságnak az e cikk (4) bekezdése alapján történő tájékoztatására vonatkozó eljárási szabályokat és a nyújtandó információkat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. FEJEZET

A vámtartozás megszűnése

223. cikk

Megszűnés

(1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetésképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozást a következő módok valamelyike révén kell megszüntetni:

a) a vámtartozásnak a 206. cikknek megfelelő elévülése;

b) a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése;

c) e cikk (5) bekezdésére figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedése;

d) a behozatali vagy kiviteli vám megfizetésének kötelezettségével járó vámeljárásra átengedett áru tekintetében az eljárásra való átengedés alapjául szolgáló adatoknak vagy a vám-árunyilatkozatnak az érvénytelenítése;

e) a behozatali- vagy kivitelivám-köteles áruk elkobzása vagy lefoglalása, illetve a lefoglalással egyidejűleg történő vagy azt követő elkobzása;

f) a behozatali vagy kivitelivám-köteles áruknak a vámfelügyelet melletti megsemmisítése vagy az államnak történő felajánlása;

g) az áruk eltűnése vagy a vámjogszabályokból származó kötelezettségek amiatti nemteljesítése, mert az említett áruk azok tényleges jellege, előre nem látható körülmények, *vis maior* vagy a vámhatóságok utasítása következtében teljesen megsemmisültek vagy helyrehozhatatlanul károsodtak, beleértve azt az esetet is, amikor az árukat bármely személy használhatatlanná tette, és ezért helyrehozhatatlanul károsodottnak kell tekinteni őket;

h) amennyiben a vámtartozás a 185. vagy a 188. cikk alapján keletkezett, a következő feltételek teljesülésével:

i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet; és

ii. az áruk helyzetének rendezése érdekében elvégzendő minden vámalakiságot ezt követően elvégeznek;

i) meghatározott célra történő felhasználásuk alapján vámmentesen vagy csökkentett behozatalivám-mérték mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében a vámhatóságok engedélyével történő kivitel;

j) amennyiben a vámtartozás a 184. cikk alapján keletkezett, az abban a cikkben említett, a preferenciális tarifális elbánás megadásának lehetővé tétele érdekében elvégzett vámalakiságok megszüntetése;

k) amennyiben, az e cikk (6) bekezdésétől függően, a vámtartozás a 185. cikk alapján keletkezett, a vámhatóságok számára arra vonatkozó kielégítő bizonyíték szolgáltatása, hogy az árukat nem használták vagy nem fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították őket;

l) amennyiben a vámtartozás a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyben meghatározott árumennyiség vagy -érték túllépése miatt keletkezett, a vámtartozás keletkezésének időpontjától számított ötéves időszak lejárta, feltéve, hogy az engedélyt a gazdasági feltételek vizsgálata nélkül módosítani lehetett volna, vagy új engedélyt lehetett volna kiadni e nagyobb mennyiség vagy érték fedezése érdekében, ha az említett időszakon belül erre irányuló kérelmet nyújtottak volna be, és a következő két feltétel teljesülésének függvényében:

i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet; és

ii. az áruk helyzetének rendezése érdekében elvégzendő minden szükséges vámalakiságot ezt követően elvégeztek;

m) távértékesítés tárgyát képező áruk esetében:

i. vagy azért, mert az említett árukat végül nem hozták be az Unió vámterületére, és nem bocsátották őket szabad forgalomba;

ii. vagy azért, mert a vámtartozás közlése előtt törölték a távértékesítést, és a távértékesítő importőr a 80. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően érvénytelenítette az áruk vámeljárás alá vonásához szükséges adatokat.

(2) Ugyanakkor a vámtartozást – az (1) bekezdés e) pontjában említett esetekben – a vámjogszabályok megsértése esetén kiszabásra kerülő szankciók alkalmazása céljából nem lehet megszűntnek tekinteni, amennyiben e rendelet vagy valamely tagállam joga értelmében a kiviteli vagy behozatali vám vagy a vámtartozás fennállása képezi a szankciók kivetésének alapját.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés i) pontjával összhangban a vámtartozás megszűnik olyan áruk tekintetében, amelyeket meghatározott célra történő felhasználásuk alapján vámmentesen vagy csökkentett behozatalivám-mérték mellett szabad forgalomba bocsátottak, a megsemmisülésükből származó maradékok vagy hulladékok nem uniós áruknak tekintendők.

(4) Az áruk jellegéből eredő helyrehozhatatlan veszteség veszteségnormájára hatályos rendelkezések alkalmazandók, amennyiben az érintett személy nem tudja igazolni, hogy a tényleges veszteség meghaladja az adott árukra vonatkozó veszteségnorma alkalmazásával kiszámított veszteséget.

(5) Amennyiben több személy kötelezett a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére, és az elengedést megadták, a vámtartozást csak azon személy vagy személyek tekintetében kell megszüntetni, aki(k)nek vagy amely(ek)nek az elengedést megadták.

(6) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szüntethető meg azon személy vagy személyek tekintetében, aki(k) vagy amely(ek) megtévesztést kísérelt(ek) meg.

(7) Amennyiben a vámtartozás a 185. cikk alapján keletkezett, azt csak azon személyek tekintetében kell megszüntetni, akiknek vagy amelyeknek a magatartása nem járt megtévesztés megkísérlésével, és akik vagy amelyek hozzájárultak a csalás elleni küzdelemhez.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdése h) pontjának i. alpontjában és l) pontjának i. alpontjában említett azon mulasztások jegyzékének meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek nincsenek jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására.

224. cikk

Szankciók alkalmazása

A vámtartozás 223. cikk (1) bekezdésének h) pontja vagy l) pontja alapján történő megszűnése nem zárja ki szankciók alkalmazását a vámjogszabályok kapcsolódó megsértéséért.

XI. CÍM

KORLÁTOZÓ INTÉZKEDÉSEK ÉS VÁLSÁGKEZELÉSI MECHANIZMUS

1. FEJEZET

Korlátozó intézkedések

225. cikk

Az uniós vámhatóság és a vámhatóságok szerepe

(1) Az uniós vámhatóság hozzájárul az EUMSZ 215. cikkével összhangban elfogadott korlátozó intézkedések (a továbbiakban: korlátozó intézkedések) helyes, következetes és hatékony alkalmazásához, mégpedig azáltal, hogy nyomon követi azok végrehajtását a hatáskörébe tartozó területeken, és – a Bizottság általi felülvizsgálat és engedélyezés függvényében – megfelelő iránymutatást nyújt a vámhatóságoknak.

(2) A vámhatóságoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük a korlátozó intézkedéseknek való megfelelés érdekében, figyelembe véve az uniós vámhatóság iránymutatását.

226. cikk

Jelentéstétel

(1) Az uniós vámhatóság rendszeresen és szükség szerint jelentést tesz a Bizottság részére a korlátozó intézkedéseknek a vámhatóságok általi végrehajtásáról, különösen megjelölve a tagállamok körében tapasztalt lehetséges eltéréseket.

Ezenkívül információkat gyűjt és elemez arra vonatkozóan, hogy a korlátozó intézkedések milyen hatást gyakorolnak a kereskedelmi forgalomra és a vámjogszabályoknak való megfelelésre.

(2) A vámhatóságoknak tájékoztatniuk kell az uniós vámhatóságot, a Bizottságot és a korlátozó intézkedések végrehajtása tekintetében illetékes tagállami nemzeti hatóságokat a korlátozó intézkedések kijátszásának eseteiről, illetve feltételezett eseteiről, valamint az e tekintetben hozott kockázatcsökkentő intézkedésekről. Ezt a tájékoztatást lehetőség szerint az uniós vámadatközponton keresztül kell megadni.

2. FEJEZET

Válságkezelési mechanizmus

227. cikk

Protokollok és eljárások

(1) Az uniós vámhatóság – a tagállamok véleményének figyelembevételével – eljárásokat és protokollokat dolgoz ki a válsághelyzetekre való megfelelő reagálás biztosítása céljából. Ezek az eljárások és protokollok a 228. cikk (1) bekezdésével összhangban aktiválhatók az alábbi esetekben:

a) egy vagy több tagállamban jelentkező olyan válság, amely jelentős vagy potenciálisan jelentős hatást gyakorol az elvégzendő vámalakiságokra, és amely megzavarhatja az áruforgalmat, a vámellenőrzéseket vagy az azokhoz kapcsolódó eljárásokat;

b) egy adott ágazatban jelentkező válság, amely szükségessé teszi, hogy a vámhatóságok koordinált módon lépjenek fel a megfelelő hatóságokkal együtt.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett protokollok és eljárások különösen a következőkre terjedhetnek ki:

a) közös kiemelt ellenőrzési területek, közös kockázati kritériumok és standardok, valamint kockázati profilok, továbbá megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések, vámellenőrzések és elvégzendő vámalakiságok alkalmazása, beleértve a fizetési feltételeket is;

b) együttműködési keret vámtisztviselők és vámellenőrzési berendezések egyik tagállamból a másikba történő ideiglenes telepítésének támogatására;

c) a határokon létrehozott gyorssávok a késések és a teheráru-forgalomban kialakuló torlódások minimalizálása érdekében;

d) a válsághelyzetek kezelésére szolgáló különböző intézkedések és rendelkezések aktiválásának, meghosszabbításának és deaktiválásának feltételei, egyértelműen meghatározott szükségletek és megfelelő indokolás alapján;

e) az (EU) 2024/2747 rendelet 3. cikkének 6. pontjában meghatározott, válság szempontjából releváns árukra vonatkozó kereskedelmi korlátozások elkerülése;

f) az e rendelet 29. cikkének (9) bekezdésében és 31. cikkének (11) bekezdésében említett üzletmenet-folytonossági mechanizmus.

228. cikk

A válságkezelési mechanizmus aktiválása

(1) A Bizottság saját kezdeményezésére, illetve egy vagy több tagállam vagy az uniós vámhatóság kérésére végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben aktiválja a válság esetén alkalmazandó szükséges intézkedéseket és rendelkezéseket. E végrehajtási jogi aktusok keretében:

a) figyelembe kell venni a 227. cikkben említett protokollokat és eljárásokat;

b) meg kell jelölni a válsághelyzetek kezeléséhez vagy azok negatív hatásainak enyhítéséhez szükséges konkrét intézkedéseket és rendelkezéseket;

c) meg kell határozni az alkalmazandó intézkedések és rendelkezések időtartamát, valamint az azok meghosszabbítására és deaktiválására vonatkozó releváns feltételeket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) és (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Válság esetén az uniós vámhatóság létrehoz egy válságreagálási egységet, amely a válság teljes időtartama alatt állandó jelleggel rendelkezésre áll.

A válságreagálási egység hatásköreit, szakterületeit és összetételét a létrehozásakor kell meghatározni, figyelembe véve a 227. cikkben említett protokollokat és eljárásokat, valamint a válság jellegét és hatókörét. A Bizottság támogathatja az uniós vámhatóságot a tervezési szakaszban és egy ilyen válságreagálási egység létrehozásában. A válságreagálási egységet az uniós vámhatóság számára biztosított költségvetési előirányzatokból kell finanszírozni.

(3) A vámhatóságoknak végre kell hajtaniuk és alkalmazniuk kell az e cikk alapján aktivált intézkedéseket és rendelkezéseket, továbbá azok végrehajtásáról és alkalmazásáról jelentést kell tenniük az uniós vámhatóságnak. A jelentéstétel hatályát, formátumát és gyakoriságát az uniós vámhatóság a tagállamokkal konzultálva határozza meg, figyelembe véve a válság jellegét és az alkalmazott intézkedéseket.

(4) Az uniós vámhatóság koordinálja és felügyeli az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek és rendelkezéseknek a vámhatóságok általi végrehajtását. Értékeli végrehajtásuk hatékonyságát, figyelembe véve – többek között – a vámhatóságoknak a (3) bekezdésben említett jelentéseit, és ezen értékelés eredményeiről jelentést tesz a Bizottságnak és a vámhatóságoknak.

XII. CÍM

AZ EURÓPAI UNIÓ VÁMHATÓSÁGA

1. FEJEZET

Elvek

229. cikk

Létrehozás és jogállás

(1) Létrejön az uniós vámhatóság, amely az Unió szerve, és jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) Az uniós vámhatóság mindegyik tagállamban az adott tagállam joga alapján a jogi személyeket megillető legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) Az uniós vámhatóságot az ügyvezető igazgatója képviseli.

230. cikk

Székhely

Az uniós vámhatóság székhelye Lille (Franciaország).

231. cikk

Az uniós vámhatóság küldetése és célkitűzései

(1) Az uniós vámhatóság hozzájárul a vámhatóságok 2. cikkben meghatározott küldetésének teljesítéséhez.

(2) A Bizottság, az OLAF és a tagállamok hatásköreinek sérelme nélkül az uniós vámhatóság a következő célkitűzéseket követi:

a) hozzájárul az e rendeletben rögzített eljárások végrehajtásához szükséges információtechnológiák kifejlesztéséhez, működtetéséhez és fenntartásához, továbbá a rendelkezésre álló adatok vámfelügyeleti és -ellenőrzési, valamint kockázatkezelési célokra történő optimális felhasználásához;

b) támogatja a vámhatóságokat a vámjogszabályok egységes végrehajtásának megvalósításában, különösen a kockázatkezelés és a vámellenőrzések tekintetében;

c) hozzájárul a vámunió operatív irányításához, mégpedig azáltal, hogy koordinálja és elősegíti a vámhatóságok közötti operatív együttműködést, valamint a hatékonyság és az eredményesség fokozása érdekében összegyűjti és rendelkezésre bocsátja a technikai szakértelmet;

d) hozzájárul a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásához;

e) együttműködik más uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal azokon a területeken, ahol azok tevékenységei kapcsolódnak az Unió vámterületének külső határát átlépő áruk kezeléséhez.

2. FEJEZET

Feladatok

232. cikk

Feladatok

(1) Az uniós vámhatóság attól a naptól kezdve, hogy az 51. cikk (2) bekezdésével összhangban megbízást kap az uniós vámadatközpont kifejlesztésére, működtetésére és fenntartására, felel ezekért a feladatokért, és hozzájárul az elektronikus vámkörnyezet hatékony uniós szintű működéséhez.

(2) Az uniós vámhatóság elvégzi a feladatai ellátásához szükséges adatkezelési és -feldolgozási tevékenységeket.

(3) Az uniós vámhatóság a IV. cím 2. fejezetével összhangban kockázatkezelési feladatokat lát el.

(4) Az uniós vámhatóság a XI. címmel összhangban korlátozó intézkedésekkel és válságkezelési mechanizmusokkal kapcsolatos feladatokat hajt végre.

(5) Az uniós vámhatóság támogatja a Bizottságot és a tagállamokat abban, hogy hatékonyabban felügyelhessék azon korlátozó intézkedések alkalmazását, amelyeket a Tanács az EUMSZ 215. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadhat, és amelyek érintik az áruk mozgását, annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedéseket ne lehessen megkerülni.

(6) Az uniós vámhatóság az 57. cikk (1) bekezdése és az 57. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint elvégzett fenyegetésértékelés alapján rendszeresen ajánlásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy támogassa a vámhatóságokat a 2. cikkben említett küldetésük teljesítésében. Az uniós vámhatóság benyújtja ezeket az ajánlásokat a Bizottságnak, amely figyelembe veszi azokat azon területek azonosítása során, amelyek a Tanács tájékoztatása és esetleges megfontolása szempontjából elsőbbségi kezelést igényelnek.

(7) Az uniós vámhatóság kapacitásépítési tevékenységeket végez, valamint operatív támogatást és koordinációt biztosít a vámhatóságok és a Bizottság számára. Feladatai közé tartozik különösen:

a) az e rendelet végrehajtására vonatkozó indikatív közös szabványok kidolgozása a vámhivatalok diagnosztikája és értékelése alapján, valamint bevált gyakorlatokra vonatkozó ajánlások kiadása és alkalmazásuk nyomon követése;

b) a XV. cím 1. fejezetével összhangban a vámunió teljesítménymérésének elvégzése és a Bizottság támogatása a vámunió teljesítményének értékelésében;

c) az uniós vámtisztviselők és vámszakemberek képzési tananyagának elkészítése, adott esetben a tagállamok által nyújtott képzés kiegészítése és támogatása érdekében;

d) hozzájárulás a vámügyek területén – többek között az engedélyezett gazdálkodó státus és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megszerzése céljából – képzési és oktatási programokat kínáló oktatási intézmények kiválóságának elismerésére szolgáló uniós rendszer létrehozásához;

e) az érintett vámszakmai területeken uniós szintű célokra – különösen a vámtisztviselők, a vámszakemberek és a vámlaboratóriumok képzésére – szakosodott kiválósági központok tagállamok általi önkéntes létrehozásának koordinálása és támogatása;

f) a vámügyi kutatási és innovációs tevékenységek megkönnyítése és koordinálása;

g) a vámeljárások és munkamódszerek gyakorlati alkalmazására vonatkozó operatív kézikönyvek elkészítése és terjesztése a vámhatóságokkal együttműködve, valamint közös szabványok kidolgozása e tekintetben;

h) egyszerűsített iránymutatások és kézikönyvek elkészítése a mikro- és kisvállalkozások számára, valamint támogatás nyújtása számukra az uniós vámjogszabályok és vámalakiságok alkalmazásához;

i) a 125. cikk (5), (6) és (7) bekezdésével összhangban annak véleményezése, hogy a különleges eljárásokra vonatkozó engedély megadása sértené-e az uniós termelők érdekeit;

j) a 268. cikk (10) bekezdésével összhangban együttműködés az egyéb uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint a vámhatóságoktól eltérő nemzeti hatóságokkal;

k) a XIII. címmel összhangban a különböző tagállamok vámhatóságai közötti, valamint a különböző tagállamokban lévő vámhatóságok és más illetékes hatóságok közötti operatív együttműködés koordinálása és támogatása;

l) a XIII. címmel összhangban, valamely tagállam kérésére az ugyanazon tagállamon belüli vámhatóságok közötti együttműködés, valamint a vámhatóságok és más illetékes hatóságok közötti együttműködés megkönnyítése és támogatása;

m) a 267. cikkben említett közös ellenőrzések megtervezése, megszervezése és koordinálása;

n) támogatás és szakértelem biztosítása a Bizottságnak az összetett osztályozási, értékelési és származási esetek rendezéséhez, valamint e tekintetben a döntések és a döntések alkalmazásának az értékelése;

o) támogatás és szakértelem biztosítása a vámhatóságok számára a gazdálkodók letelepedési helyének meghatározásával kapcsolatos bizonytalanságok rendezéséhez, amennyiben az alkalmazandó kritériumok szerint az több tagállamban is lehetne;

p) segítségnyújtás a Bizottságnak, annak kérésére, harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel az e rendelet hatálya alá tartozó kérdések terén fenntartott kapcsolatok kezelésében.

(8) Az uniós vámhatóság kommunikációs csatornákat alakít ki és tart fenn az érdekelt felekkel az uniós vámadatközponttal kapcsolatban, és megkönnyíti a vámtarifákra, a kontingensekre és a korlátozó intézkedésekre vonatkozó információkhoz való hozzáférést.

(9) A Bizottság megbízhatja az uniós vámhatóságot azzal a feladattal, hogy támogatást nyújtson a vámellenőrzési berendezésekkel és más vámügyi programokkal kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó operatív stratégia kidolgozásához és végrehajtásához. Ebben az esetben az uniós vámhatóság együttműködik a Bizottsággal, és olyan feladatokat láthat el, mint például az igények felmérése, a finanszírozás kezelése, a közös közbeszerzés koordinálása, valamint a berendezések beszerzése és közös használatuk megkönnyítése.

233. cikk

További feladatok

Amennyiben a vonatkozó uniós jogi aktusok úgy rendelkeznek, az uniós vámhatóságot a harmadik országbeli áruk szabad áramlása, behozatala és kivitele terén is meg lehet bízni további feladatokkal. Amennyiben az uniós vámhatóságot ilyen feladatokkal bízzák meg, e feladatok elvégzéséhez megfelelő pénzügyi és emberi erőforrásokat kell biztosítani.

3. FEJEZET

Az uniós vámhatóság szervezete

1. szakasz

Igazgatási és irányítási struktúra

234. cikk

Igazgatási és irányítási struktúra

Az uniós vámhatóság igazgatási és irányítási struktúrája az alábbiakból épül fel:

a) az igazgatótanács, amely a 238. cikkben meghatározott feladatokat látja el;

b) a végrehajtó testület, amely a 240. cikkben meghatározott feladatokat látja el;

c) az ügyvezető igazgató, aki a 242. cikkben meghatározott feladatokat látja el, és gyakorolja az említett cikkben meghatározott hatásköröket;

d) az ügyvezetőigazgató-helyettes, aki a 244. cikkben meghatározott feladatokat látja el, és gyakorolja az említett cikkben meghatározott hatásköröket, ha az igazgatótanács ilyen funkció létrehozása mellett dönt;

e) a vámtanácsadó testület, amely a 245. cikkben meghatározott feladatokat látja el.

2. szakasz

Az igazgatótanács

235. cikk

Az igazgatótanács összetétele

(1) Az igazgatótanács a következőkből áll:

a) tagállamonként egy tag;

b) a Bizottság által kijelölt két tag;

c) az Európai Parlament által kijelölt egy tag.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett tagok szavazati joggal rendelkeznek.

(2) Az igazgatótanács minden tagjának rendelkeznie kell egy póttaggal. A tagot távollétében a póttagnak kell képviselnie.

(3) Az igazgatótanács tagjait és a póttagokat a vámügyek terén szerzett ismereteik alapján kell kinevezni, a vonatkozó vezetői, igazgatási és költségvetési készségeik, valamint a vámunió szakpolitikáival kapcsolatos tapasztalataik figyelembevételével. Az igazgatótanácsban képviselt valamennyi félnek törekednie kell arra, hogy a munka folyamatosságának biztosítása érdekében az általuk kijelölt tagok cseréjének gyakorisága korlátozott legyen. Valamennyi félnek törekednie kell a nemek kiegyensúlyozott képviseletének biztosítására az igazgatótanácsban.

(4) Az igazgatótanács tagjainak és azok póttagjainak megbízatása négy évre szól, és megújítható.

(5) Az Európai Parlamentnek, a Bizottságnak és a tagállamoknak jogukban áll visszavonni tagjaik és póttagjaik kinevezését. Az igazgatótanács valamely tagja vagy póttagja kinevezésének visszavonása esetén az Európai Parlament, a Bizottság vagy az érintett tagállam tájékoztatja az igazgatótanács elnökét és alelnökét a visszavonásról és az adott tag vagy póttag hivatalának betöltéséről.

(6) Hivatalba lépésekor minden tagnak és póttagnak írásbeli nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy esetében nem áll fenn összeférhetetlenség. Minden tagnak és póttagnak naprakésszé kell tennie a nyilatkozatát, amennyiben az összeférhetetlenség tekintetében megváltoznak a körülmények, de legalább évente egyszer.

236. cikk

Az igazgatótanács elnöke

(1) Az igazgatótanácsnak a szavazati joggal rendelkező tagjai közül elnököt és alelnököt kell választania. Ha nem a Bizottság által kijelölt valamely tagot választják meg elnöknek, a Bizottság által kijelölt egyik tagot automatikusan alelnöknek kell kinevezni. Ha a Bizottság által kijelölt egyik tagot választják meg elnöknek, az alelnököt az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező többi tagja közül kell megválasztani.

(2) Az alelnöknek automatikusan be kell töltenie az elnök hivatalát, ha ez utóbbi nem tudja ellátni a feladatait.

(3) Az elnök és az alelnök hivatali ideje négy év, amely egyszer megújítható. Ha azonban az elnök vagy az alelnök igazgatótanácsi tagsága a hivatali ideje alatt bármikor megszűnik, ezzel egyidejűleg a hivatali idő is megszűnik.

(4) Az elnök és az alelnök megválasztásának és hivataluk megújításának részletes szabályait az igazgatótanács eljárási szabályzatában kell meghatározni.

237. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács üléseit az elnöknek kell összehívnia.

(2) Az ügyvezető igazgatónak szavazati jog nélkül kell részt vennie az üléseken.

(3) Az igazgatótanácsnak évente legalább két rendes ülést kell tartania. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére is össze kell ülnie. Ezenkívül, ha a végrehajtó testület a 240. cikk (4) bekezdésével összhangban ideiglenes határozatot hozott, az igazgatótanácsnak a 240. cikk (5) bekezdésében meghatározott határidőn belül össze kell ülnie.

(4) Az igazgatótanács eseti alapon és szavazati jog nélkül bármely olyan személyt meghívhat az üléseire, akinek a véleménye a vita szempontjából releváns.

(5) Az igazgatótanács tagjai és póttagjaik – az igazgatótanács eljárási szabályzatának függvényében – tanácsadók vagy szakértők segítségét is igénybe vehetik az üléseken.

(6) Amennyiben a napirenden titoktartási vagy összeférhetetlenségi kérdés szerepel, az igazgatótanácsnak az ügyet az érintett tag jelenléte nélkül kell megvitatnia és kell határoznia róla. Ez nem érinti az Európai Parlament, a Bizottság és a tagállamok azon jogát, hogy póttag révén képviseltessék magukat. Az igazgatótanács eljárási szabályzatában meghatározhatók e rendelkezés alkalmazásának részletes szabályai.

(7) Az igazgatótanács számára az uniós vámhatóság biztosítja a titkárságot.

238. cikk

Az igazgatótanács feladatai

(1) Az igazgatótanács a 236. cikkel összhangban megválasztja az elnököt és az alelnököt, és adott esetben megújítja azok hivatali idejét.

(2) Az igazgatótanácsnak 2029. szeptember 21-ig létre kell hoznia a végrehajtó testületet.

(3) Az igazgatótanács:

a) meghatározza az uniós vámhatóság tevékenységeinek általános irányát;

b) elfogadja az uniós vámhatóság éves költségvetését, és ellátja a költségvetéshez kapcsolódó, a 4. fejezet szerinti egyéb feladatokat;

c) értékeli, elfogadja és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az uniós vámhatóság tevékenységeiről szóló konszolidált éves tevékenységi jelentést, amely tartalmazza a feladatai teljesítésének és a vámpolitikai célkitűzések megvalósítása terén elért általános teljesítményének áttekintését, és minden év július 1-jéig megküldi a jelentést és az értékelést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek;

d) a 248. cikknek megfelelően elfogadja az uniós vámhatóságra vonatkozó pénzügyi szabályokat;

e) elfogadja a csalás kockázatával arányos csalás elleni belső stratégiát, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;

f) elfogadja és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a tagjait érintő összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat, és évente közzéteszi az uniós vámhatóság honlapján az igazgatótanács tagjainak azon nyilatkozatát, amelyben kijelentik, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség;

g) az igények elemzése alapján elfogadja és rendszeresen naprakésszé teszi a 258. cikk (3) bekezdésében említett kommunikációs és információterjesztési terveket;

h) elfogadja és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi eljárási szabályzatát;

i) az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: az alkalmazási feltételek) ([40]) érvényre juttatása céljából;

j) a (4) bekezdésnek megfelelően az uniós vámhatóság személyzete vonatkozásában gyakorolja a személyzeti szabályzatban a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az alkalmazási feltételekben a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei);

k) elfogadja a nemzeti szakértőknek az uniós vámhatósághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályokat, a 256. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

l) adott esetben belső auditálási kapacitást hoz létre;

m) elfogadja az uniós vámhatóság biztonsági szabályait, a 260. cikkben foglaltaknak megfelelően;

n) kinevezi az ügyvezető igazgatót és – ha létrehoznak ilyen tisztséget – az ügyvezetőigazgató-helyettest, valamint adott esetben a 241. cikkel összhangban meghosszabbítja hivatali idejüket vagy felmenti őket hivatalukból;

o) teljesítménymutatókat alakít ki az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelése céljából;

p) kinevezi a végrehajtó testület tagjait, és adott esetben meghosszabbítja a hivatali idejüket vagy felmenti őket hivatalukból;

q) kinevezi a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálya alá tartozó, számvitelért felelős tisztviselőt, aki lehet a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője is, és akinek a feladatai ellátása során teljes mértékben függetlenül kell eljárnia;

r) meghozza az uniós vámhatóság belső struktúráinak kialakításával és szükség szerint azok módosításával kapcsolatos összes határozatot, figyelembe véve az uniós vámhatóság tevékenységével összefüggő igényeket, valamint szem előtt tartva a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodást;

s) a 268. cikkel összhangban engedélyezi a munkamegállapodások megkötését;

t) megállapítja és elfogadja a vámtanácsadó testület eljárási szabályzatát;

u) létrehozza az uniós vámhatóságot feladatai ellátásában segítő munkacsoportokat és szakértői bizottságokat, és elfogadja azok eljárási szabályzatát;

v) elfogadja a 249. cikkben említett egységes programozási dokumentum tervezetét, mielőtt a dokumentumot benyújtanák a Bizottsághoz véleményezésre;

([40]) A Tanács 259/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelete (1968. február 29.) az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről (HL L 56., 1968.3.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

w) a Bizottság véleményét figyelembe véve, a 239. cikkel összhangban elfogadja az uniós vámhatóság egységes programozási dokumentumát;

x) stratégiát fogad el a „hatékonyság-növelés és szinergiák” tárgykörében;

y) elfogadja a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködésre vonatkozó stratégiát;

z) elfogadja a szervezeti irányításra és a belső kontrollrendszerekre vonatkozó stratégiát;

za) ellátja a 258. cikkben előírt feladatokat;

zb) a 270. cikkel összhangban engedélyezi a munkamegállapodások megkötését;

zc) elfogadja a 227. cikkben említett protokollokat és eljárásokat;

zd) a 240. cikk (5) bekezdésével összhangban megerősíti a végrehajtó testület által a 240. cikk (4) bekezdése szerint hozott ideiglenes határozatokat;

ze) kezdeményezi az uniós vámhatóság által végzett, a 31. cikk (6) bekezdésében említett ellenőrzést;

zf) elfogadja a vámhatóságokkal és az egyéb illetékes hatóságokkal vagy szervekkel folytatott uniós és nemzeti szintű együttműködés keretét, a 268. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(4) Az igazgatótanácsnak a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban, a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozat elfogadása útján az ügyvezető igazgatóra kell ruháznia a kinevezésre jogosult hatóságot megillető, vonatkozó hatásköröket, és meg kell határoznia azokat a feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az ügyvezető igazgató jogosult e hatáskörök továbbruházására.

(5) Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, az igazgatótanács határozatban ideiglenesen felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra történő átruházását és azoknak az ügyvezető igazgató általi továbbruházását, és azokat maga gyakorolhatja, illetve valamelyik tagjára vagy a személyzetnek az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjára ruházhatja.

239. cikk

Az igazgatótanács szavazási szabályai

(1) Az igazgatótanács határozatait főszabályként a szavazati joggal rendelkező tagjainak abszolút többségével hozza meg, kivéve a 238. cikk (1) bekezdése és a 238. cikk (3) bekezdésének b), f), n), és w) pontja szerinti határozatokat, amelyekhez a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többsége szükséges.

(2) Minden szavazati joggal rendelkező tag egy szavazattal rendelkezik. A szavazati joggal rendelkező tag távollétében annak póttagja jogosult a szavazati jogának gyakorlására.

(3) Az ügyvezető igazgató nem vehet részt a szavazásban.

(4) Az igazgatótanács eljárási szabályzatában részletesebben meg kell határozni a szavazási szabályokat, különös tekintettel a tartózkodásra, az írásbeli eljárás alkalmazására, valamint arra, hogy egy tag milyen feltételek mellett szavazhat egy másik tag nevében.

3. szakasz

A végrehajtó testület

240. cikk

A végrehajtó testület

(1) Az igazgatótanácsot végrehajtó testület segíti.

(2) A végrehajtó testület:

a) iránymutatást nyújt az igazgatótanács által elfogadandó határozatokat előkészítő munkához, és nyomon követi azt;

b) az igazgatótanáccsal együtt biztosítja a belső vagy külső auditjelentésekből és -értékelésekből, valamint az OLAF és az Európai Ügyészség vizsgálataiból származó megállapítások és ajánlások nyomán hozott megfelelő követő intézkedéseket;

c) az igazgatás és a költségvetési gazdálkodás felügyeletének megerősítése céljából ellenőrzi az igazgatótanács határozatainak végrehajtását.

(3) A végrehajtó testület az igazgatótanácsnak felel.

(4) Szükség esetén, sürgős esetekben a végrehajtó testület az igazgatótanács nevében meghozhat bizonyos ideiglenes határozatokat, különösen:

a) igazgatási ügyekben, beleértve a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei átruházásának felfüggesztését, valamint költségvetési kérdésekben;

b) amennyiben a XI. címben foglaltak szerint olyan válsághelyzetet állapítottak meg, amely azonnali intézkedést igényel, vagy az uniós vámhatóság tevékenységeinek azonnali kiigazítását teszi szükségessé.

(5) A végrehajtó testület által a (4) bekezdés alapján hozott ideiglenes határozatot az igazgatótanácsnak az ideiglenes határozat meghozatalát követő 90 napon belül hivatalos határozattal meg kell erősítenie. Amennyiben az igazgatótanács az említett határidőn belül nem hoz hivatalos határozatot, a végrehajtó testület ideiglenes határozata a továbbiakban nem alkalmazandó.

(6) A végrehajtó testület az igazgatótanácsnak a Bizottság által kijelölt két tagja közül az egyikből, valamint az igazgatótanács által a szavazati joggal rendelkező tagjai közül kinevezett négy másik tagból áll. A végrehajtó testület tagjainak kinevezésekor az igazgatótanácsnak törekednie kell a nemek közötti egyensúly biztosítására.

A végrehajtó testületnek tagjai közül meg kell választania elnökét.

Az ügyvezető igazgatónak részt kell vennie a végrehajtó testület ülésein, de szavazati joggal nem rendelkezhet.

(7) A végrehajtó testület tagjai abszolút többségével hozza meg határozatait.

(8) A végrehajtó testület tagjainak hivatali ideje két év, amely egy alkalommal megújítható. A végrehajtó testület tagjainak hivatali ideje az igazgatótanács határozatával vagy az igazgatótanácsi tagságuk megszűntével megszűnik.

(9) A végrehajtó testületnek évente legalább négy rendes ülést kell tartania. Ezenkívül az elnöke kezdeményezésére vagy a tagjai kérésére is össze kell ülnie.

(10) A végrehajtó testület eljárási szabályzatát az igazgatótanács állapítja meg. Az eljárási szabályzatban részletes szabályokat kell előírni a végrehajtó testület tagjainak kinevezésére vonatkozóan, és ezekben törekedni kell a tagállamok által kijelölt tagok megfelelő rotációjának biztosítására, figyelembe véve többek között a tagállamok sokféleségét.

4. szakasz

Az ügyvezető igazgató

241. cikk

Kinevezés, felmentés, valamint a hivatali idő meghosszabbítása

(1) Az ügyvezető igazgató az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban az uniós vámhatóság ideiglenes alkalmazottja.

Az ügyvezető igazgatót a Bizottság által javasolt legalább három jelöltet tartalmazó listáról, érdemei, dokumentált igazgatási és vezetői készségei, valamint vonatkozó szakértelme és tapasztalata alapján az igazgatótanácsnak kell kineveznie, mégpedig nyílt, megkülönböztetéstől mentes, átlátható és a nemek közötti egyensúlyt biztosító módon kialakított kiválasztási eljárást követően.

A kiválasztási eljárás részeként pályázati felhívást kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és más megfelelő csatornákon keresztül. A Bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a pályázati felhívás tervezetéről.

(2) Az Európai Parlament illetékes bizottsága – a kinevezési eljárás késleltetése vagy az igazgatótanács döntéshozatalának korlátozása nélkül – felkérheti az ügyvezető igazgatói tisztségre pályázókat, hogy az ügyvezető igazgató kinevezése előtt válaszoljanak a képviselők által feltett kérdésekre.

(3) Az ügyvezető igazgatóval történő szerződéskötés céljából az uniós vámhatóságot az igazgatótanács elnökének kell képviselnie.

(4) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. A Bizottság ezen időszak lejárta előtt kellő időben az igazgatótanáccsal konzultálva értékelést végez, amelynek során figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint az uniós vámhatóság jövőbeli feladatait és az előtte álló kihívásokat.

(5) Az igazgatótanács a Bizottságnak a (4) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján eljárva egyszer, legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

Az Európai Parlament illetékes bizottsága – a meghosszabbítási eljárás késleltetése vagy az igazgatótanács döntéshozatalának korlátozása nélkül – felkérheti az ügyvezető igazgatót, hogy a hivatali idejének meghosszabbítása előtt válaszoljon a képviselők által feltett kérdésekre.

(6) Az az ügyvezető igazgató, akinek a hivatali idejét meghosszabbították, a meghosszabbított hivatali időszaka lejártakor nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltésére kiírt kiválasztási eljárásban.

(7) Az ügyvezető igazgató kizárólag az igazgatótanácsnak a Bizottság javaslata alapján hozott határozatával menthető fel a hivatalából. Az Európai Parlamentet és a Tanácsot tájékoztatni kell a határozat okairól.

(8) Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével határoz az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes kinevezéséről, hivatali idejének meghosszabbításáról vagy felmentéséről.

242. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és felelősségi köre

(1) Az ügyvezető igazgatónak kell irányítania az uniós vámhatóságot. Az ügyvezető igazgató az igazgatótanácsnak felel.

(2) A Bizottság és az igazgatótanács hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgatónak feladatai teljesítése során függetlenül kell eljárnia, és sem kormányoktól, sem pedig egyéb szervtől nem kérhet és nem fogadhat el utasításokat.

(3) Az ügyvezető igazgatónak – amennyiben erre felkérést kap – be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a feladatai ellátásáról és az uniós vámhatóság általános teljesítményéről. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor felkérheti az ügyvezető igazgatót, hogy jelenjen meg az uniós vámhatóság tevékenységeivel kapcsolatos bármely kérdésben tartott meghallgatáson.

(4) Az ügyvezető igazgató az uniós vámhatóság jogi képviselője.

(5) Az ügyvezető igazgató felel az uniós vámhatóság e rendelet szerinti feladatainak végrehajtásáért. Az ügyvezető igazgató feladatkörébe tartoznak különösen a következők:

a) a 232. cikk (6) bekezdésében említett ajánlások elkészítése és benyújtása az igazgatótanácsnak elfogadás céljából;

b) az uniós vámhatóság fenntartható és hatékony napi szintű igazgatásának biztosítása;

c) az igazgatótanács által elfogadott határozatok végrehajtása;

d) a 249. cikkben említett egységes programozási dokumentum tervezetének elkészítése és benyújtása az igazgatótanácsnak a Bizottsággal folytatott konzultációt követően;

e) a 249. cikkben említett egységes programozási dokumentum végrehajtása, és jelentéstétel a végrehajtásról a végrehajtó testületnek és az igazgatótanácsnak;

f) összevont éves jelentés készítése az uniós vámhatóság tevékenységéről, és a jelentés benyújtása az igazgatótanácsnak értékelés és elfogadás céljából;

g) a belső vagy külső auditról szóló jelentések és értékelések megállapításait, valamint az OLAF és az Európai Ügyészség vizsgálatait követő intézkedéseket tartalmazó cselekvési terv elkészítése, továbbá a Bizottságnak évente kétszer, a végrehajtó testületnek és az igazgatótanácsnak pedig rendszeres időközönként történő jelentéstétel az elért eredményekről;

h) az OLAF és az Európai Ügyészség vizsgálati hatáskörének sérelme nélkül, az uniós vámhatóság belső működése tekintetében az Unió pénzügyi érdekeinek védelme a csalás, vesztegetés és egyéb illegális tevékenységek elleni belső megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, valamint szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetésével és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókkal;

i) csalás elleni belső stratégia, „hatékonyság-növelés és szinergiák” stratégia, harmadik országok vámhatóságaival és egyéb hatóságaival, illetve nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködésre vonatkozó stratégia, valamint a szervezeti irányítási és belső kontrollrendszerekre vonatkozó stratégia kidolgozása az uniós vámhatóság számára és jóváhagyás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;

j) az uniós vámhatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályok tervezetének elkészítése és elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;

k) a 250. cikkel összhangban az uniós vámhatóság bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes kimutatástervezetek elkészítése, továbbá költségvetésének végrehajtása;

l) az uniós vámhatóság személyzete tekintetében a 238. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek gyakorlása, amennyiben ezeket a hatásköröket a 238. cikk (4) bekezdésével összhangban ráruházták;

m) az uniós vámhatóság belső struktúráira vonatkozó határozatok meghozatala, beleértve szükség esetén az uniós vámhatóság napi irányítását érintő munkaköri helyettesítéseket, és adott esetben e határozatok módosítása, figyelembe véve az uniós vámhatóság tevékenységeivel, valamint a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodással kapcsolatos igényeket;

n) tárgyalások folytatása az uniós vámhatóság székhelyére vonatkozó megállapodásról, valamint adott esetben a helyi irodákat fogadó tagállamokkal megkötendő hasonló megállapodásokról, és – az igazgatótanács jóváhagyását követően – a megállapodások aláírása;

o) az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([41]) alkalmazására vonatkozó gyakorlati szabályok kidolgozása és elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;

([41]) Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

p) az uniós vámhatóság személyzetének felvétele tekintetében a sokszínűség előmozdítása, és a nemek közötti egyensúly biztosítására való törekvés;

q) törekvés a személyzet lehető legszélesebb földrajzi alapon történő felvételére, szem előtt tartva azonban, hogy a felvételi kritériumoknak kizárólag az érdemeken kell alapulniuk.

243. cikk

Az ügyvezetőigazgató-helyettes

Az igazgatótanács dönthet úgy, hogy az ügyvezető igazgatót segítő ügyvezetőigazgató-helyettesi tisztséget hoz létre. Az ügyvezetőigazgató-helyettesi tisztség létrehozása esetén a 241. cikk megfelelően alkalmazandó az ügyvezetőigazgató-helyettesre is.

244. cikk

Az ügyvezetőigazgató-helyettes feladatai és felelősségi köre

Ha ügyvezetőigazgató-helyettesi tisztséget hoznak létre, az ügyvezetőigazgató-helyettesnek segítenie kell az ügyvezető igazgatót az uniós vámhatóság irányításában és a 242. cikkben említett feladatok végrehajtásában. Az ügyvezető igazgatót a távollétében vagy akadályoztatása esetén, illetve ha az ügyvezető igazgatói tisztség nincs betöltve, az ügyvezetőigazgató-helyettesnek kell helyettesítenie.

245. cikk

A vámtanácsadó testület

(1) Az uniós vámhatóság vámtanácsadó testületet hoz létre.

(2) A vámtanácsadó testületnek azáltal kell segítenie az uniós vámhatóságot, hogy az uniós vámhatóság feladatai közé tartozó kérdésekben mechanizmusként szolgál az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultációhoz. A vámtanácsadó testület tanácsot ad az alábbiakkal kapcsolatban:

a) technikai intézkedések és határozatok végrehajtása;

b) végrehajtási és szabványosítási kérdések, beleértve a harmonizációs tevékenységeket is;

c) a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok operatív vonatkozásai;

d) adott esetben és kérésre az uniós vámhatóság bármely más tevékenysége.

(3) A vámtanácsadó testület az uniós vámhatóság munkája szempontjából releváns érdekelt felek képviselőiből – beleértve az üzleti élet képviselőit is – és az ilyen érdekelt felek társulásainak képviselőiből áll. A vámtanácsadó testület összetételét az igazgatótanácsnak kell meghatároznia.

(4) A vámtanácsadó testülettel rendszeresen konzultálni kell, és az saját kezdeményezésére tanácsot adhat az uniós vámhatóságnak a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kérdésekben.

(5) A vámtanácsadó testületnek hathavonta legalább egy rendes ülést kell tartania. Ezenkívül az igazgatótanács, a végrehajtó testület vagy az ügyvezető igazgató kérésére is összeülhet.

5. szakasz

Adatellenőr

246. cikk

Az adatellenőr kinevezése, státusa és függetlensége

(1) Az adatellenőrt az igazgatótanácsnak kell kineveznie érdemei és dokumentált szakmai készségei, valamint az adatbiztonság, a kiberbiztonság és az adatvédelem területén szerzett releváns szakértelme és tapasztalata alapján.

(2) Az adatellenőr az uniós vámhatóság személyzetének tagja, és függetlenül kell eljárnia.

(3) Az adatellenőrnek a bizalmas kezelésre és a titoktartásra vonatkozó uniós jog teljes körű tiszteletben tartása mellett kell eljárnia.

247. cikk

Az adatellenőr felelősségi köre és feladatai

(1) Az adatellenőrnek az alkalmazandó uniós joggal összhangban nyomon kell követnie és értékelnie kell az uniós vámadatközponthoz való hozzáférés jogszerűségét.

(2) Az adatellenőrnek évente be kell számolnia tevékenységéről az igazgatótanácsnak.

(3) Az adatellenőrnek feladatait az uniós vámhatóság adatvédelmi tisztviselőjével koordinálva kell végeznie, az egyéb uniós vagy nemzeti felügyeleti szervek felelősségi körének sérelme nélkül.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az adatellenőr független státusát, valamint részletes feladatait és felelősségi köreit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. FEJEZET

Az uniós vámhatóság költségvetésének megállapítása és struktúrája

248. cikk

Általános rendelkezések

Az uniós vámhatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanácsnak kell elfogadnia. Ezek a szabályok nem térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől ([42]), kivéve, ha az eltérés az uniós vámhatóság működéséhez kifejezetten szükséges, és a Bizottság előzetesen a hozzájárulását adta.

249. cikk

Egységes programozási dokumentum

(1) Az ügyvezető igazgatónak évente el kell készítenie az egységes programozási dokumentum tervezetét, amely különösen a többéves és éves programozást tartalmazza az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelettel, valamint az uniós vámhatóság e rendelet 248. cikke alapján elfogadott pénzügyi szabályainak vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, figyelembe véve a Bizottság iránymutatásait. Az említett éves és többéves programozásnak összhangban kell lennie a vámpolitikával és a vámunió általános prioritásaival.

(2) Az igazgatótanácsnak a programozási időszakot megelőző év január 31-ig kell továbbítania az egységes programozási dokumentum tervezetét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek.

(3) Az igazgatótanácsnak minden év november 30-ig kell elfogadnia az egységes programozási dokumentumot. Az említett egységes programozási dokumentumot, valamint annak bármely későbbi aktualizált változatát továbbítania kell az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Az egységes programozási dokumentum az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé, és azt szükség esetén annak megfelelően ki kell igazítani.

(4) Az uniós vámhatóság éves munkaprogramjában meg kell határozni a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, valamint a kapcsolódó teljesítménymutatókat. Emellett ismertetni kell benne a finanszírozandó fellépéseket, és meg kell jelölni az egyes fellépésekhez rendelt pénzügyi és humán erőforrásokat. Az éves munkaprogramnak összhangban kell állnia az (5) bekezdésben említett többéves munkaprogrammal. Egyértelműen jelezni kell benne, hogy az előző pénzügyi évhez képest mely feladatok újak, változtak vagy szűntek meg.

Ha e rendelet alapján az uniós vámhatóság feladatköre bővül, az igazgatótanácsnak módosítania kell az elfogadott éves munkaprogramot. Az éves munkaprogram minden lényeges módosítását az eredeti éves munkaprogramra vonatkozó eljárással összhangban kell elfogadni. Az igazgatótanács az éves munkaprogram nem lényegi módosítására vonatkozó hatáskörét átruházhatja az ügyvezető igazgatóra.

([42]) A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

(5) Az uniós vámhatóság többéves munkaprogramjában átfogó stratégiai programozást kell meghatározni, ideértve a célkitűzéseket, az elvárt eredményeket és a teljesítménymutatókat is. A többéves munkaprogramban indikatív jelleggel minden tevékenység esetében fel kell tüntetni a kitűzött célkitűzések eléréséhez szükséges pénzügyi és humán erőforrásokat. A stratégiai programozást adott esetben aktualizálni kell, továbbá a stratégiai programozásnak bizonyítania kell, hogy az uniós vámhatóság hozzájárul az Unió politikai prioritásainak megvalósításához.

250. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az ügyvezető igazgatónak évente el kell készítenie az uniós vámhatóság következő költségvetési évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás előzetes tervezetét, ideértve a létszámtervet is, és azt meg kell küldenie az igazgatótanácsnak. Az előzetes kimutatástervezetben szereplő információknak összhangban kell lenniük a 249. cikk (1) bekezdésében említett egységes programozási dokumentum tervezetével.

(2) Az igazgatótanácsnak az (1) bekezdésben említett előzetes kimutatástervezet alapján el kell fogadnia az uniós vámhatóság következő pénzügyi évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetét (a továbbiakban: kimutatástervezet).

(3) Az igazgatótanácsnak minden év január 31-ig meg kell küldenie a Bizottságnak a kimutatástervezetet.

(4) A Bizottság a kimutatástervezetet az Unió általános költségvetésének tervezetével együtt megküldi a költségvetési hatóságnak.

(5) A Bizottság a kimutatástervezet alapján az Unió általános költségvetésének tervezetében – amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban a költségvetési hatóság elé terjeszt – feltünteti a létszámtervhez szükségesnek ítélt előirányzatokat, valamint az általános költségvetést terhelő hozzájárulás összegét.

(6) A költségvetési hatóság engedélyezi az Unió általános költségvetéséből az uniós vámhatóságnak nyújtandó hozzájárulás előirányzatait.

(7) A költségvetési hatóság elfogadja az uniós vámhatóság létszámtervét.

(8) Az igazgatótanácsnak el kell fogadnia az uniós vámhatóság költségvetését. Ez a költségvetés az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. Amennyiben szükséges, az uniós vámhatóság költségvetését ennek megfelelően ki kell igazítani.

251. cikk

A költségvetés szerkezete

(1) Minden pénzügyi évben el kell készíteni az uniós vámhatóság bevételeinek és kiadásainak tervezetét, és azt fel kell tüntetni az uniós vámhatóság költségvetésében. A pénzügyi év a naptári évnek felel meg.

(2) Az uniós vámhatóság költségvetésében a bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb források sérelme nélkül, az uniós vámhatóság bevételei a következőkből származnak:

a) az Unió általános költségvetésében előirányzott uniós hozzájárulás;

b) a tagállamok bármilyen önkéntes pénzügyi hozzájárulása;

c) hozzájárulási megállapodások vagy vissza nem térítendő támogatások formájában biztosított lehetséges uniós finanszírozás, az uniós vámhatóságnak a 248. cikkben említett pénzügyi szabályaival és az Unió szakpolitikáit támogató vonatkozó eszközök rendelkezéseivel összhangban;

d) az uniós vámhatóság által készített kiadványokból, illetve az általa kínált egyéb árukból vagy szolgáltatásokból származó bevételek, illetve az értük felszámított díjak.

(4) Az uniós vámhatóság kiadásai magukban foglalják a személyzet díjazását, az igazgatási költségeket, az infrastruktúra költségeit, valamint a működési kiadásokat.

(5) A nagyprojektekkel kapcsolatos, több pénzügyi évre kiterjedő intézkedésekre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalások felbonthatók több éves részletre.

252. cikk

A költségvetés végrehajtása

(1) Az ügyvezető igazgatónak az uniós vámhatóság költségvetését a gazdaságosság, a hatékonyság, az eredményesség és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával kell végrehajtania.

(2) Az ügyvezető igazgatónak minden évben meg kell küldenie a költségvetési hatóságnak az értékelési feladatai gyakorlásához szükséges összes információt.

253. cikk

A beszámolók bemutatása és a mentesítés

(1) Az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselőjének a következő pénzügyi év (N+1. év) március 1-jéig meg kell küldenie a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az adott pénzügyi évre (N. év) vonatkozó előzetes beszámolókat.

(2) Az uniós vámhatóság az N+1. év március 31-ig megküldi az N. évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról és a pénzgazdálkodásról szóló jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

(3) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az N+1. év március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az uniós vámhatóság előzetes beszámolójának a Bizottság elszámolásával konszolidált változatát.

(4) Az uniós vámhatóság előzetes beszámolójára vonatkozó – az (EU, Euratom) 2024/2509 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([43]) 252. cikke szerinti – számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselőjének el kell készítenie az uniós vámhatóság adott évi végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgatónak az említett végleges beszámolót véleményezésre a végrehajtó testület elé kell terjesztenie. A testületi véleményt az igazgatótanácsnak kell elfogadnia.

([43]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L, 2024/2509, 2024.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

(5) Az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselőjének az N+1. év július 1-jéig meg kell küldenie az N. évre vonatkozó végleges beszámolót – az igazgatótanácsi véleménnyel együtt – az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(6) Az N. évre vonatkozó végleges beszámolót az N+1. év november 15-ig ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(7) Az ügyvezető igazgatónak az N+1. év szeptember 30-ig választ kell adnia a Számvevőszék észrevételeire. Az ügyvezető igazgatónak ezt a választ az igazgatótanácsnak is meg kell küldenie.

(8) Az ügyvezető igazgatónak az Európai Parlament kérésére az (EU, Euratom) 2024/2509 rendelet 267. cikke (3) bekezdésével összhangban be kell nyújtania az Európai Parlamentnek minden, a mentesítési eljárás N. pénzügyi évre történő szabályszerű alkalmazásához szükséges információt.

(9) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az N+2. év május 15-e előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az N. évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

254. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) Az uniós vámhatóságon belüli csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem érdekében a 883/2013/EU, Euratom rendelet korlátozás nélkül alkalmazandó.

(2) Az uniós vámhatóság 2027. március 21-ig csatlakozik az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az OLAF belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ([44]), és az említett megállapodás mellékletében található minta felhasználásával elfogadja a személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a vissza nem térítendő támogatások összes kedvezményezettjénél, valamint az uniós vámhatóságon keresztül uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(4) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ([45]) meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzést és felülvizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy az uniós vámhatóság által finanszírozott valamely vissza nem térítendő támogatással vagy szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy egyéb, az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység.

([44]) HL L 136., 1999.5.31., 15. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

(5) Az (1)–(4) bekezdés sérelme nélkül, az uniós vámhatóság szerződéseinek, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodásainak és vissza nem térítendő támogatásról szóló határozatainak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat. A harmadik országok illetékes hatóságaival és a nemzetközi szervezetekkel kötött munkamegállapodásoknak ki kell terjedniük a Számvevőszék és az OLAF által végzett ellenőrzésekkel és vizsgálatokkal kapcsolatban az említett hatóságok és nemzetközi szervezetek részéről nyújtott segítségre és együttműködésre.

(6) Az EPPO az (EU) 2017/1939 rendelettel összhangban nyomozást és vádhatósági eljárást folytathat az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([46]) értelmében az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás és más jogellenes cselekmények esetében. Az (EU) 2017/1939 rendelet 24. cikke alkalmazandó a releváns büntetendő cselekményeknek az EPPO felé történő bejelentésére.

5. FEJEZET

A személyzetre vonatkozó rendelkezések

255. cikk

Általános rendelkezés

Az uniós vámhatóság személyzetére a személyzeti szabályzatot, az alkalmazási feltételeket, valamint a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtása céljából az uniós intézmények közötti megállapodással elfogadott szabályokat kell alkalmazni.

256. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb személyzet

(1) Az uniós vámhatóság igénybe vehet kirendelt nemzeti szakértőket vagy az uniós vámhatóság alkalmazásában nem álló egyéb személyzetet.

(2) Az igazgatótanácsnak határozatot kell elfogadnia a nemzeti szakértőknek az uniós vámhatósághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályok megállapításáról.

257. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az uniós vámhatóságra és annak személyi állományára az az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvet kell alkalmazni.

([46]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

6. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

258. cikk

Átláthatóság és tájékoztatás

(1) Az uniós vámhatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó. Az igazgatótanácsnak az első ülése napjától számított hat hónapon belül el kell fogadnia az említett rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.

(2) A személyes adatoknak az uniós vámhatóság általi kezelésére az (EU) 2018/1725 rendeletet kell alkalmazni. Az igazgatótanácsnak az első ülését követő hat hónapon belül intézkedéseket kell megállapítania az említett rendeletnek az uniós vámhatóság általi alkalmazására vonatkozóan, beleértve az uniós vámhatóság adatvédelmi tisztviselőjének kinevezésére vonatkozó intézkedéseket is. Ezeket az intézkedéseket az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően kell megállapítani.

(3) Az uniós vámhatóság a hatáskörébe tartozó területeken saját kezdeményezésére kommunikációs tevékenységeket folytathat. Az erőforrások kommunikációs tevékenységekhez való hozzárendelésének hozzá kell járulnia az uniós vámhatóság feladatainak eredményes végrehajtásához. A kommunikációs tevékenységeket az igazgatótanács által elfogadott, vonatkozó kommunikációs és információterjesztési tervekkel összhangban kell végrehajtani.

259. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1) Az igazgatótanács és a végrehajtó testület tagjaira, az ügyvezető igazgatóra, az ügyvezetőigazgató-helyettesre, az adatellenőrre és az uniós vámhatóság személyzetének minden tagjára – ideértve a tagállamok által ideiglenesen kirendelt tisztviselőket, valamint az uniós vámhatóság részére szerződéses alapon feladatokat ellátó minden más személyt is – az EUMSZ 339. cikkében és az (EU) 2024/1640 irányelv 67. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

(2) Azokra a személyekre, akik az uniós vámhatóság feladatainak ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalomszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, az (1) bekezdésben szereplőkkel azonos szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

(3) Feladatainak e rendelettel összhangban történő ellátása céljából az uniós vámhatóság számára engedélyezni kell, hogy az e rendeletben meghatározott korlátok között és feltételek mellett információt cseréljen más uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, illetve nemzeti hatóságokkal és szervekkel.

(4) Az uniós vámhatóságnak gyakorlati szabályokat kell megállapítania az (1) és a (2) bekezdésben említett szakmai titoktartási követelmények végrehajtása tekintetében.

260. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

(1) Az uniós vámhatóságnak az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó bizottsági biztonsági szabályokban megállapított elveken és szabályokon alapuló saját biztonsági szabályokat kell elfogadnia, ideértve többek között az ilyen adatok harmadik országokkal való cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) és az (EU, Euratom) 2015/444 ([48]) bizottsági határozatban foglaltak szerinti rendelkezéseket is. A minősített adatoknak valamely harmadik ország érintett hatóságaival való cseréjére vonatkozó igazgatási megállapodásokhoz, illetve ilyen megállapodások hiányában az EU-minősített adatok ilyen hatóságokkal való kivételes eseti megosztásához szükség van a Bizottság előzetes jóváhagyására.

(2) Az uniós vámhatóság biztonsági szabályait – a Bizottság jóváhagyását követően – az igazgatótanácsnak kell elfogadnia. A Bizottság a javasolt biztonsági szabályok értékelése során biztosítja, hogy azok összeegyeztethetőek legyenek az (EU, Euratom) 2015/443 és az (EU, Euratom) 2015/444 határozattal.

(3) Az uniós vámhatóság megteheti az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges adatoknak a Bizottsággal és a tagállamokkal, és adott esetben az egyéb érintett uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal történő megosztását. Az említett célból az EU-minősített adatok megosztására vonatkozóan kötött igazgatási megállapodásokhoz vagy ilyen megállapodások hiányában az EU-minősített adatok rendkívüli, eseti átadásához szükség van a Bizottság előzetes jóváhagyására.

261. cikk

Nyelvhasználati szabályok

(1) Az uniós vámhatóságra alkalmazni kell az 1. sz. tanácsi rendeletet ([49]).

(2) Az uniós vámhatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanácsnak kell határoznia.

(3) Az uniós vámhatóság által igényelt fordítást minden egyéb nyelvi szolgáltatást – a tolmácsolás kivételével – az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

262. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság biztosítja, hogy legkésőbb 2031. szeptember 21-ig, majd azt követően ötévente – a Bizottság által megállapított iránymutatásokkal összhangban – sor kerüljön az uniós vámhatóság teljesítményének értékelésére annak célkitűzései, megbízatása, feladatai, irányítása és helyszínei tekintetében.

([47]) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) A Tanács 1. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelésben ki kell térni különösen arra, hogy esetleg szükséges-e módosítani az uniós vámhatóság megbízatását, és hogy milyen költségvetési vonzatai lennének egy ilyen módosításnak.

(3) Az (1) bekezdésben említett minden második értékelés alkalmával értékelni kell az uniós vámhatóság által elért eredményeket, tekintettel annak célkitűzéseire, megbízatására, feladataira és irányítására, beleértve annak értékelését is, hogy e célkitűzések, megbízatás, feladatok és irányítás tekintetében továbbra is indokolt-e az uniós vámhatóság fenntartása.

(4) A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett értékelés megállapításairól. Az említett értékelés megállapításait nyilvánosságra kell hozni.

263. cikk

Az uniós vámhatóság felelőssége

(1) Az uniós vámhatóság szerződéses felelősségére a szóban forgó szerződésre vonatkozó jog az irányadó.

(2) Az uniós vámhatóság által megkötött szerződések választottbírósági rendelkezései értelmében a felmerülő jogvitákban ítélethozatalra az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén az uniós vámhatóság a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti a szervezeti egységei vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdésben említett károk megtérítésével kapcsolatos jogviták elbírálására az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal.

(5) Az uniós vámhatóság alkalmazottainak a vámhatósággal szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzat vagy a rájuk alkalmazandó alkalmazási feltételek rendelkezései szabályozzák.

(6) Az Uniónak és a tagállamoknak az uniós vámhatóság tartozásaiért viselt pénzügyi felelőssége nem haladhatja meg az igazgatási költségeihez való, már befizetett hozzájárulásaik összegét.

264. cikk

Székhely-megállapodás és működési feltételek

(1) Az uniós vámhatóság fogadó tagállambeli elhelyezésével kapcsolatos rendelkezéseket, a tagállam által rendelkezésre bocsátandó létesítményeket, továbbá az ügyvezető igazgatóra, az igazgatótanács tagjaira, valamint az uniós vámhatóság személyi állományára és családtagjaikra a fogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat az uniós vámhatóság és a fogadó tagállam által – az igazgatótanács jóváhagyásának megszerzése után és legkésőbb 2028. szeptember 21-ig – megkötött székhely-megállapodás rögzíti.

(2) A fogadó tagállam a lehető legjobb körülményeket biztosítja az uniós vámhatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai irányultságú iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési összeköttetéseket is.

(3) Amennyiben rendkívüli körülmények ezt szükségessé teszik, az ügyvezető igazgató dönthet úgy, hogy helyi irodákat létesít más tagállamokban abból a célból, hogy az uniós vámhatóság feladatainak ellátása hatékonyabb, eredményesebb és koherensebb lehessen.

A helyi irodára vonatkozó döntést megelőzően az ügyvezető igazgatónak meg kell szereznie a Bizottság, az igazgatótanács és az érintett tagállam előzetes hozzájárulását. A döntésnek megfelelő költség-haszon elemzésen kell alapulnia, amelynek különösen az ilyen döntés hozzáadott értékét kell szemléltetnie. A döntés során oly módon kell megállapítani a helyi iroda által ellátandó tevékenységek körét, hogy megelőzhetők legyenek a szükségtelen költségek és uniós vámhatóság igazgatási feladatköreivel való indokolatlan átfedések.

265. cikk

Az uniós vámhatóság tevékenységeinek megkezdése

Az uniós vámhatóság létrehozásáért és kezdeti működtetéséért a Bizottság felelős mindaddig, amíg az uniós vámhatóság nem rendelkezik a saját költségvetésének végrehajtásához szükséges működési kapacitással. Ebből a célból:

a) mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató az igazgatótanács általi, a 241. cikkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság kijelölhet egy bizottsági tisztviselőt, aki ideiglenes ügyvezető igazgatóként jár el és ellátja az ügyvezető igazgató feladatait;

b) a 238. cikk (3) bekezdésének j) pontjától eltérve és a 238. cikk (4) bekezdésében említett határozat elfogadásáig az ideiglenes ügyvezető igazgató gyakorolja a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreit;

c) a Bizottság segítséget nyújthat az uniós vámhatóságnak, különösen azáltal, hogy bizottsági tisztviselőket bocsát rendelkezésre az uniós vámhatóság tevékenységeinek az ideiglenes ügyvezető igazgató vagy az ügyvezető igazgató felelőssége mellett történő végrehajtására;

d) az ideiglenes ügyvezető igazgató engedélyezheti az uniós vámhatóság költségvetésében előirányzott kifizetéseket, és szerződéseket köthet, többek között személyi állomány felvételére, az uniós vámhatóság létszámtervének elfogadását követően;

e) a 237. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az igazgatótanács elnökének megválasztásáig az ideiglenes ügyvezető igazgató hívja össze és vezeti az igazgatótanács üléseit szavazati jog nélkül.

XIII. CÍM

VÁMÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS

1. FEJEZET

Az Unión belüli vámhatóságok közötti együttműködés

266. cikk

Belső vámügyi együttműködés

(1) Az 515/97/EK rendelet sérelme nélkül, a vámhatóságoknak együtt kell működniük egymással, a Bizottsággal és az uniós vámhatósággal a vámjogszabályoknak és bármely más, ilyen együttműködést előíró uniós jogi aktusnak megfelelően annak érdekében, hogy biztosítsák e jogi aktusok helyes és egységes alkalmazását, valamint támogassák az e rendelet 2. cikkében meghatározott küldetésük teljesítését.

(2) A vámhatóságok – egy másik tagállam vámhatóságainak kérelmére – ideiglenesen lehetővé tehetik, hogy vámtisztviselők e másik tagállam vámhatóságainál végezzenek munkát. A vámhatóságoknak tájékoztatniuk kell az uniós vámhatóságot az ilyen ideiglenes megbízásokról. Az uniós vámhatóság felajánlhatja támogatását, és az érintett vámhatóságok hozzájárulásával koordinálhatja az ilyen megbízásokat. Az érintett tagállamok az ilyen megbízásokhoz szükséges feltételeket megállapodásban vagy munkamegállapodásokban rögzíthetik.

(3) A különböző tagállamok vámhatóságai – a 267. cikkben említett közös ellenőrzéseken kívül – saját kezdeményezésükre is végezhetnek közös ellenőrzéseket. A vámhatóságoknak tájékoztatniuk kell az uniós vámhatóságot az ilyen közös ellenőrzésekről.

(4) A Bizottság, az OLAF és az uniós vámhatóság az e fejezetben említett együttműködés céljából adatokat cserélhet a III. címmel összhangban. Amennyiben az ilyen adatcsere kockázattal kapcsolatos információkat is magában foglal, az uniós vámhatóság e címmel és a XII. címmel összhangban a kockázatkezelési tevékenységei során biztosítja ezen információk hatékony felhasználását.

267. cikk

Közös ellenőrzések

(1) Az uniós vámhatóság – a tagállamokkal együttműködve – megtervezi, megszervezi és koordinálja a vámhatóságok által végzett közös ellenőrzéseket.

A közös ellenőrzések adott esetben magukban foglalhatják a Bizottsággal vagy más uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal való, a 268. cikkel összhangban történő együttműködést.

(2) Az (1) bekezdésben említett közös ellenőrzések céljából az uniós vámhatóság szem előtt tartja a vámpolitikai prioritásokat, és biztosítja az együttműködést az érintett uniós intézmények, szervek és hivatalok által végzett, csalás elleni tevékenységek, valamint a vámhatóságok által végzett vizsgálatok terén.

(3) Annak érdekében, hogy az uniós vámhatóság jelentést készíthessen és értékelést végezhessen, a vámhatóságoknak visszajelzést kell adniuk számára az (1) bekezdésben említett bármely közös ellenőrzés keretében végzett tevékenységeikről és ellenőrzéseikről.

2. FEJEZET

Együttműködés más Unión belüli hatóságokkal

268. cikk

Vámügyi együttműködés más Unión belüli hatóságokkal

(1) Az 515/97/EK rendelet és e rendelet 41., 42. és 43. cikkének sérelme nélkül, az uniós vámhatóság és a vámhatóságok kötelesek az alkalmazandó jogi kereteken belül együttműködni más uniós és nemzeti szintű illetékes hatóságokkal vagy szervekkel, beleértve a piacfelügyeleti hatóságokat, az egészségügyi és növényegészségügyi hatóságokat, a bűnüldöző hatóságokat vagy szerveket, a statisztikai hivatalokat és az adóhatóságokat.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett együttműködésnek rendszeresen és strukturált módon kell megvalósulnia. Különösen a következő célkitűzések megvalósítására kell törekednie:

a) a vámügyi szempontból releváns szakpolitikai területeken hozzájárulás a jogalkotáshoz és a jogalkotás nyomon követése;

b) adatok cseréje, így különösen a IV. cím 2. fejezetével összhangban a kockázatkezelés szempontjából releváns adatok cseréje;

c) a IV. cím 2. fejezetével összhangban koherens és koordinált felügyeleti stratégiák kidolgozása az áruk kockázatkezelésére a vámhatóságok és más hatóságok felelősségi körébe tartozó területeken;

d) az operatív végrehajtás megkönnyítése, többek között a 267. cikkel összhangban közös ellenőrzések elvégzése által;

e) adott esetben a készségek és a bevált gyakorlatok cseréje a nem megfelelő termékek felderítésének módjáról szóló közös képzések révén;

f) a vámügyek szempontjából releváns területeken hozzájárulás az innovációs és kutatási tevékenységekhez, új technológiák kifejlesztése és a közös közbeszerzés megkönnyítése.

(3) Az uniós vámhatóság – a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül és a Bizottság előzetes jóváhagyásának függvényében, a vámhatóságokkal együttműködve – az e cikkben említett együttműködést támogató keretet fogad el, és azt rendszeresen naprakésszé teszi azáltal, hogy célkitűzéseket és kulcsfontosságú együttműködési területeket javasol, valamint iránymutatást nyújt annak gyakorlati végrehajtásához. Az uniós vámhatóság e keret kidolgozása és aktualizálása céljából munkamegállapodásokat köthet. Az uniós vámhatóság más érintett feleket is bevon az e bekezdésben említett keret vagy munkamegállapodások kialakításába.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett együttműködés keretében a vámhatóságokhoz más nemzeti szintű illetékes hatóságoktól kérelem érkezik az uniós vámadatközpontban rendelkezésre álló adatok kinyerésére és közlésére vonatkozóan, ezeket az adatokat kizárólag indokolt kérelemre és az adatokkal érintett vámhatóságok jóváhagyásával lehet megadni.

Ennek az adatkinyerésnek és -közlésnek azokra az adatokra kell korlátozódnia, amelyeket az azokat fogadó hatóság a működését szabályozó jogi kerettel összhangban jogosult megszerezni, és amelyek a vonatkozó kérelemben megjelölt célhoz feltétlenül szükségesek. A tagállamok intézkedéseket fogadnak el a titoktartásra és az adatvédelemre vonatkozó uniós szabályok betartásának biztosítása érdekében.

A vámhatóságoknak ki kell jelölniük egy központi egységet, amely az e bekezdésben említett kérelmeket fogadja és feldolgozásukat biztosítja.

(5) A vámhatóságok és az uniós vámhatóság elektronikus eszközöket használnak a (4) bekezdésben felsorolt kötelezettségek teljesítéséhez.

(6) Amennyiben valamely vámhatóság azt gyanítja, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak, ezt az információt az alkalmazandó jogszabályokban előírt technikai eszközök felhasználásával és határidőkön belül haladéktalanul meg kell osztania az érintett illetékes hatóságokkal.

(7) Ha egy vámhatóság egy másik tagállam más hatóságával működik együtt, értesítenie kell az adott tagállam vámhatóságát az együttműködés fennállásáról. Amennyiben az együttműködés kettőnél több tagállamot foglal magában, a részt vevő vámhatóságoknak értesíteniük kell az uniós vámhatóságot, amely kérelemre a 232. cikkel összhangban operatív és koordinációs támogatást nyújthat számukra.

(8) Amennyiben a tagállamok az e cikk (3) bekezdésében említett együttműködési keretet alkalmazzák, annak alkalmazásáról rendszeresen, de legalább kétévente jelentést tesznek az uniós vámhatóságnak. E jelentések megállapításait az uniós vámhatóság figyelembe veszi a 232. cikk (7) bekezdésének a) pontjában említett nyomonkövetési tevékenységei és a 232. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett teljesítménymérési feladatai során.

(9) 2027. szeptember 21-ig a Bizottság elláthatja az uniós vámhatóság feladatait.

(10) Az uniós vámhatóság együttműködhet más nemzeti hatóságokkal, a Bizottsággal és más uniós intézményekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel, hálózatokkal és szervekkel annak érdekében, hogy hozzájáruljon a (2) bekezdésben említett célkitűzésekhez. Ha az uniós vámhatóság valamely tagállam más nemzeti hatóságával működik együtt, erről értesíti az adott tagállam vámhatóságát.

(11) Az uniós vámhatóság szorosan együttműködik az OLAF-fal és az EPPO-val, ha bármely együttműködési tevékenysége során csalás vagy csalás gyanúja merül fel.

(12) Az uniós vámhatóság részt vehet stratégiai elemzésekben és fenyegetésértékelésekben, innovációs programokban, képzési tevékenységekben, hálózatokban, valamint a feladatai elvégzése szempontjából releváns, és az érintett uniós intézmények, szervek és hivatalok által szervezett egyéb tevékenységekben, és hozzájárulhat azokhoz.

269. cikk

A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések

(1) A vámhatóságok az általuk alkalmazott egyéb jogszabályok rendelkezéseivel összhangban kötelesek végrehajtani az említett egyéb jogszabályokban megállapított intézkedéseket, ideértve például az alábbiakat:

a) konkrét adatok gyűjtése valamennyi szállítmányra vonatkozóan, beleértve a vámalakiságoktól eltérő uniós alakiságok automatizált ellenőrzését is, feltéve hogy azokat uniós központi nyilvántartásban tárolják;

b) statisztikák, elemzések és tendenciák közzététele, különösen a kockázatok vonatkozásában;

c) a más hatóságok által végzett ellenőrzések megkönnyítése és koordinálása;

d) a IV. címmel összhangban kockázatkezelés alapján és az e bekezdés b) pontjában említett elemzés figyelembevételével kiválasztott bizonyos szállítmányok ellenőrzése;

e) az áruknak a 77. cikkel összhangban történő átengedése előtt konzultáció más hatóságokkal;

f) bármely szükséges intézkedés a nem megfelelő árukkal kapcsolatban, beleértve ezen áruk értékesítését vagy megsemmisítését;

g) a 268. cikkben említett együttműködési keret végrehajtása;

h) a többi hatóság figyelmének felhívása a munkájuk szempontjából releváns kockázatokra, valamint a csalás és a bűncselekmény gyanújának jelentése;

i) nyomon követés, ha az áruk mozgása a vámhatóságok által alkalmazott más jogszabályok előírásaiba ütközik;

j) bármely egyéb kiegészítő intézkedés.

(2) Amennyiben egy tagállam a vámhatóságok által alkalmazott egyes egyéb jogszabályok alkalmazására különleges vámügyi határátkelőhelyet jelöl ki, erről a kijelölésről értesíti az uniós vámhatóságot. Az uniós vámhatóság összeállítja és rendszeresen naprakésszé teszi az ilyen különleges vámügyi határátkelőhelyek jegyzékét, és azt honlapján közzéteszi. Az ilyen kijelölt különleges vámügyi határátkelőhelyen keresztül történő áthaladásra vonatkozó kötelezettségből eredő korlátok a gazdálkodók szempontjából nem lehetnek aránytalanok a kitűzött céllal, kellően figyelembe véve az említett kötelezettséget igazoló körülményeket.

(3) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok azonosításának, alkalmazásának és végrehajtásának megkönnyítése érdekében a Bizottság összesített jegyzéket készít azokról az uniós jogi aktusokról, amelyek a közérdek védelmét szolgáló vámellenőrzés alá tartozó árukra alkalmazandó követelményeket határozzák meg, és ezt a jegyzéket rendszeresen frissíti és a honlapján közzéteszi.

3. FEJEZET

Vámügyi együttműködés más Unión kívüli hatóságokkal

270. cikk

Vámügyi együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal és nemzetközi szervezetekkel

(1) Az uniós vámhatóság – a feladataihoz szükséges mértékben, a Bizottsággal folytatott konzultációt követően és annak előzetes jóváhagyása függvényében – munkamegállapodásokat köthet harmadik országok vámhatóságaival és más illetékes hatóságaival, valamint nemzetközi szervezetekkel. Ezek a munkamegállapodások közös tevékenységeket és a bevált gyakorlatok megosztását is magukban foglalhatják.

(2) Az (1) bekezdésben említett munkamegállapodásoknak az uniós vámhatóság feladataira kell korlátozódniuk, és nem keletkeztetnek jogi kötelezettségeket az Unió vagy a tagállamok számára.

(3) Az uniós vámhatóság tájékoztatja a tagállamok vámhatóságait az (1) bekezdésben említett munkamegállapodásokról.

271. cikk

Harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodások

(1) Amennyiben valamely tagállam tárgyalásokat kezd valamely harmadik országgal egy, a vámjogszabályok végrehajtásáról szóló kétoldalú megállapodás megkötése céljából, indokolatlan késedelem nélkül megküldi a Bizottságnak az általa aláírni kívánt megállapodástervezetet.

(2) Szomszédos harmadik országgal közös határátkelőhelyről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást észszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntesse az említett összeegyeztethetetlenségeket.

(3) A tagállamok 2027. szeptember 21-ig értesítik a Bizottságot meglévő kétoldalú megállapodásaikról.

272. cikk

Adatcsere harmadik országokkal

(1) A Bizottság, a vámhatóságok és az uniós vámhatóság az alkalmazandó uniós joggal összhangban vámügyi együttműködés céljából – többek között szisztematikus és automatizált adatcsere révén – megoszthatják és kicserélhetik az e rendelettel összhangban kezelt adatokat harmadik országok vámhatóságaival és más hatóságaival, amennyiben:

a) az Unió és az érintett harmadik ország vagy országok között létrejött nemzetközi megállapodás ilyen adatcseréről rendelkezik;

b) a vámügy, a közös kereskedelempolitika vagy a közös kül- és biztonságpolitika területére vonatkozó uniós jogi aktusok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb uniós jogszabályok ilyen adatcseréről rendelkeznek; vagy

c) egy tagállam és egy harmadik ország között a (6) – (9) bekezdésben megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően megkötött vagy fenntartott kétoldalú megállapodás ilyen adatcseréről rendelkezik.

(2) Amennyiben a vámhatóságok vagy az uniós vámhatóság adatokat cserélnek harmadik országok vámhatóságaival vagy más hatóságaival, erről az adatcseréről tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett adatcsere során:

a) adott esetben biztosítani kell, hogy a személyes adatok továbbítása összhangban legyen az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetével;

b) e rendelettel összhangban biztosítani kell az információk bizalmas kezelését; és

c) biztosítani kell, hogy az adatcserére megfelelő, biztonságos kommunikációs eszközökön keresztül kerüljön sor.

(4) Az (1) bekezdésben említett adatcsere különösen a következő adatkategóriákra terjedhet ki:

a) a vámhatóságok által hozott döntésekben vagy harmadik országokban hozott hasonló döntésekben szereplő, a kötelező érvényű felvilágosításra, az engedélyezett gazdálkodói státusra, a megbízható ellenőrzött gazdálkodói státusra, a vámérték-megállapításra, az áruk vámjogi státusára vagy a különleges eljárásokra vonatkozó adatelemek;

b) az árunyilatkozatokban, az értesítésekben, az áruk vámjogi státusára vonatkozó igazolásokban és az alátámasztó okmányokban szereplő, vagy a tagállamok vámhatóságai, a Bizottság vagy harmadik országok vámhatóságai számára más módon megadott vagy rendelkezésre bocsátott, illetve az említett hatóságok által kibocsátott adatelemek;

c) az egyrészről a tagállami vámhatóságok vagy a Bizottság, másrészről a harmadik országok vámügyi hatóságai által a kockázatelemzések és az ellenőrzések során azonosított kockázatokra, illetve az ilyen tevékenységek során tett megállapításokra és elért eredményekre vonatkozó adatok.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett adatcsere nem érinti sem az Unió és harmadik országok közötti megállapodásokban foglalt kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási rendelkezések alapján folytatott információcserét, sem az 515/97/EK rendeletet.

(6) Valamely tagállam felhatalmazást kaphat arra, hogy a (8) bekezdéssel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott általános eljárásoknak és feltételeknek megfelelően tárgyalásokat kezdjen valamely harmadik országgal egy, az (1) bekezdés szerinti, információcseréről szóló kétoldalú megállapodás megkötése céljából.

Amikor az Unió és egy adott harmadik ország közötti, az (1) bekezdésben említett, információcseréről szóló megállapodás hatályba lép, ez a megállapodás elsőbbséget élvez a meglévő kétoldalú megállapodások bármely vonatkozó részével szemben, amely részek a továbbiakban nem alkalmazhatók.

(7) A tagállamok e rendelet hatálybalépésekor értesítik a Bizottságot azon meglévő kétoldalú megállapodásaikról, amelyek vámügyi információk cseréjét írják elő. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást a Bizottság által megállapított észszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntesse az említett összeegyeztethetetlenségeket.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendeletnek azon feltételek és eljárások meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyeknek megfelelően a tagállamok felhatalmazást kaphatnak a (6) bekezdésben említett tárgyalások megkezdésére. Ezeknek a feltételeknek magukban kell foglalniuk azt a követelményt, amely szerint az érintett tagállamnak értesítenie kell a Bizottságot, az uniós vámhatóságot és az összes többi tagállamot az ilyen kétoldalú megállapodás megkötésére irányuló szándékáról, valamint a megállapodás tartalmáról. A Bizottság értékeli a megállapodásnak az uniós jogra és a jövőbeli uniós szintű tárgyalásokra gyakorolt hatását. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak rendelkeznie kell az említett megállapodások végrehajtásának nyomon követéséről is.

(9) A Bizottság az e cikk (8) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben felhatalmazza az érintett tagállamot az érintett kétoldalú megállapodás megkötésére. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 283. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az ilyen felhatalmazással összefüggő, az igényelt információcsere gyors engedélyezéséről való gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 283. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktust fogad el.

A Bizottság ugyanezen időszakon belül tájékoztatja az érintett tagállamot, ha úgy határoz, hogy nem fogad el e bekezdés szerint végrehajtási jogi aktust.

XIV. CÍM

VÁMJOGSZABÁLYSÉRTÉSEK ÉS NEM BÜNTETŐJOGI SZANKCIÓK

273. cikk

Tárgy és általános rendelkezések

(1) Ez a cím megállapítja a vámjogszabálysértések és az e jogsértésekre vonatkozó nem büntetőjogi szankciók minimumjegyzékét.

A tagállamok e címmel összhangban nemzeti jogukban meghatározzák a vámjogszabálysértéseket és az e jogsértésekre alkalmazandó nem büntetőjogi szankciókat.

(2) Ez a cím nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy további vámjogszabálysértésekről rendelkezzenek, illetve szigorúbb intézkedéseket hozzanak a vámjogszabálysértésekre vonatkozóan.

(3) A vámjogszabálysértések esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(4) A tagállamok 2028. március 19-ig tájékoztatják a Bizottságot nemzeti joguk azon rendelkezéseiről, amelyeket e cím alapján fogadnak el, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az e rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról.

274. cikk

Vámjogszabálysértések

(1) A 224., 273. és 275. cikk sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy legalább az alábbi vámjogszabálysértések a nemzeti jogukban meghatározott szankciókkal legyenek sújthatók:

a) a vámhatósági döntésből eredő kötelezettségeknek a vámhatósági döntés jogosultja általi nem teljesítése;

b) azon kötelezettség nem teljesítése, amely szerint a vámjogszabályoknak megfelelően teljes körű és pontos adatokat kell megadni vagy rendelkezésre bocsátani a vámhatóságok részére;

c) a vámjogszabályok által előírt nyilvántartási kötelezettség nem teljesítése;

d) az áruk vámfelügyelet alóli kivonására vonatkozó szabályok be nem tartása;

e) a vámeljárásokkal kapcsolatos kötelezettségek nem teljesítése;

f) a 27. cikk (2) bekezdésében meghatározott importőri kötelezettségek nem teljesítése;

g) a 28. cikk (1) bekezdésében meghatározott exportőri kötelezettségek nem teljesítése.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy további magatartásokat, cselekményeket vagy mulasztásokat vámjogszabálysértésnek minősítsenek.

275. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szankció típusára vagy súlyosságára vonatkozó döntés meghozatalakor kellő figyelmet kapjanak a következők:

a) a vámjogszabálysértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

b) a vámjogszabálysértés jellege, súlya, ismétlődése és időtartama;

c) a vámjogszabálysértés által az Unió és a tagállamok pénzügyi és egyéb biztonsági és védelmi érdekeire gyakorolt hatás;

d) a vámjogszabálysértés orvoslása és a vámjogszabálysértés esetleges káros hatásainak enyhítése érdekében a vámhatósággal történő együttműködés mértéke;

e) az ügy bármely egyéb enyhítő vagy súlyosító körülménye, a nemzeti joggal összhangban.

(2) A szankcióknak az alábbi formák közül egyet vagy többet kell ölteniük:

a) a vámhatóságok által kiszabott pénzbírság, vagy adott esetben az illetékes vámhatóságok által büntetőjogi szankció helyett alkalmazott vitarendezési eljárás keretében kiszabott szankció;

b) az érintett személy által birtokolt valamely engedély visszavonása, felfüggesztése vagy módosítása;

c) a vámjogszabálysértés által érintett áruk elkobzása;

d) figyelmeztetés;

e) egyéb szankció.

(3) A vámjogszabálysértések miatt a vámhatóságok által kiszabott összes nem büntetőjogi szankciót nyilvántartásba kell venni, feltüntetve a jogsértés jellegét és az esetleges pénzbírság összegét, vagy az adott jogsértés miatt kiszabott bármely egyéb nem büntetőjogi szankció megnevezését. Ezeket az információkat az uniós vámadatközponton keresztül az uniós vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(4) A Bizottság 2032. szeptember 21-ig az uniós vámhatósággal konzultálva értékeli e cikk alkalmazását, és értékeli, hogy a pénzbírságokat hatékonyan és anélkül vetik-e ki a tagállamokban, hogy az a belső piac torzulásához vezetne, illetve hogy szükség van-e harmonizált pénzbírságok megállapítására a jogsértések tekintetében. Ezen értékelés eredménye alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet módosítása céljából.

276. cikk

Szankciók távértékesítéssel kapcsolatos szisztematikus meg nem felelés esetén

(1) Amennyiben távértékesítés útján értékesített áruk szabad forgalomba bocsátásával összefüggésben a vámhatóságok megállapítják, hogy ugyanaz a gazdálkodó szisztematikusan nem tesz eleget a 274. cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségeknek, ezt szisztematikus jogsértésnek kell tekinteni. A tagállamok biztosítják, hogy a szisztematikus jogsértésért kiszabott szankció legalább az adott gazdálkodó által a megelőző 12 hónapban az Unióba behozott áruk összértékének legalább 1 %-át, de legfeljebb 4 %-át kitevő pénzbírság formáját öltse.

(2) E cikk alkalmazásában a gazdálkodó általi meg nem felelés akkor tekintendő szisztematikusnak, ha egy naptári hónapon belül jelentős számú vámellenőrzés eredményei kellően reprezentatív számú esetben meg nem felelést mutatnak.

(3) Az (1) bekezdésben említett szisztematikus jogsértés esetén az illetékes hatóságoknak fel kell függeszteniük, vissza kell vonniuk vagy meg kell semmisíteniük a jogsértést elkövető gazdálkodó számára e rendelet alapján biztosított engedélyezett gazdálkodói státust, megbízható ellenőrzött gazdálkodói státust vagy ezekkel egyenértékű könnyítési intézkedést.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett szankció kiszabását követő hat hónapon belül a vámhatóságok megállapítják, hogy ugyanazon gazdálkodó további szisztematikus jogsértést követett el, az ezen jogsértésért kiszabott szankcióknak legalább a gazdálkodó által a megelőző 12 hónapban az Unióba behozott áruk összértékének legalább 3 %-át, de legfeljebb 6 %-át kitevő pénzbírság formáját kell ölteniük.

(5) Amennyiben az e cikk (4) bekezdésében említett szankció kiszabását követő hat hónapon belül a vámhatóságok megállapítják, hogy ugyanazon gazdálkodó további szisztematikus jogsértést követett el, az e további szisztematikus jogsértésért kiszabott szankciónak legalább az említett bekezdésben említett szankciók egyikének formáját kell öltenie. Adott esetben, valamint figyelembe véve az ilyen további szisztematikus jogsértés súlyosságát, átmenetileg korlátozni lehet az adott gazdálkodó online interfészéhez való hozzáférést. E célból az illetékes vámhatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a jogsértésre vonatkozó információkat az érintett hatóságoknak. Emellett intézkedéseket kell hozni a 77. cikk (5) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban.

(6) A Bizottság a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben e cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározza egyrészt azt, hogy mi minősül jelentős számú vámellenőrzésnek – figyelembe véve a releváns távértékesítések volumenét és hatását –, másrészt pedig az esetek számára vonatkozó, a jogsértés súlyosságán alapuló azon küszöbértéket, amely felett a jogsértések száma a szisztematikus meg nem felelés megállapítása céljából kellően reprezentatívnak minősül.

277. cikk

Magas kockázatú gazdálkodónak minősítés

(1) Ha a 276. cikk alapján szankciót szabtak ki, az adott távértékesítő importőrt az 55. cikk (2) bekezdésével összhangban magas kockázatú gazdálkodónak kell minősíteni az uniós vámadatközpontban.

(2) A magas kockázatú gazdálkodónak minősítést figyelembe kell venni a következők során:

a) vámügyi kockázatkezelés, az 55. cikkel összhangban; és

b) közös kiemelt ellenőrzési területek és közös kockázati kritériumok és standardok megállapítása és megvalósítása az 56., 57. és 58. cikkel összhangban.

278. cikk

Tagállamok közötti együttműködés

(1) Amennyiben valamely vámjogszabálysértés egynél több tagállam joghatósága alá tartozik, e tagállamok illetékes hatóságainak az alkalmazandó joggal összhangban együtt kell működniük.

(2) Az uniós vámhatóság támogathatja és elősegítheti a tagállamok illetékes hatóságai közötti, az (1) bekezdés szerinti együttműködést.

XV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A vámunió teljesítményének mérése

279. cikk

Értékelés és jelentéstétel

(1) A Bizottság legalább évente megvizsgálja és értékeli a vámunió teljesítményét. Ennek keretében felméri a tagállamok és lehetőség szerint a tagjelölt országok vámhatóságai által nemzeti és helyi szinten végzett vámtevékenységeket. Ehhez a teljesítménymméréshez igénybe vehetők a Bizottság és a tagállamok által e célból kidolgozott, meglévő eszközök.

(2) A tagállamok és az uniós vámhatóság segítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett feladat ellátásában. Mindenekelőtt olyan adatokat szolgáltatnak az uniós vámhatóság részére, amelyek nemzeti és helyi szintű információkat is magukban foglalnak. Az adatoknak lehetővé kell tenniük a teljesítményre vonatkozó bemeneti, tevékenységi és eredménymutatók előállítását.

Az említett adatok és a rendelkezésre álló egyéb információk alapján az uniós vámhatóság megállapítja, hogy a vámtevékenységek és -műveletek, valamint az ezen tevékenységekhez és műveletekhez rendelt erőforrások miként támogatják a vámunió stratégiai célkitűzéseinek és prioritásainak megvalósítását, és hogyan járulnak hozzá a vámhatóságok 2. cikkben meghatározott küldetéséhez. Ezzel összefüggésben az uniós vámhatóság a vámhatóságokkal együttműködve éves jelentéstervezeteket és más típusú dokumentumokat készít a fő tendenciák, erősségek, gyengeségek, hiányosságok és potenciális kockázatok azonosítása céljából, és javító célú ajánlásokat fogalmaz meg a Bizottság számára. Az említett éves jelentéstervezeteknek információkat kell tartalmazniuk az engedélyezett gazdálkodói státus és a 31. cikkben említett megbízható ellenőrzött gazdálkodói státus működéséről.

(3) Az uniós vámhatóság jóváhagyásra benyújtja a Bizottságnak a (2) bekezdés második albekezdésében említett éves jelentéstervezeteket, és tájékoztatás céljából továbbítja azokat a tagállamoknak.

(4) A Bizottság legkésőbb 2027. szeptember 21-ig értékeli a 20. cikk (2) bekezdésében említett uniós kezelési díj működését, beleértve annak a távértékesítés működésére gyakorolt hatását is. A Bizottság ezt a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is benyújtja.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a tagállamok által e cikk (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban szolgáltatandó adatokat, azok bizalmassági szintjét, valamint a teljesítménymérés kialakítását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 283. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Nyomon követés, értékelés és jelentéstétel

280. cikk

Nyomon követés

A Bizottság rendszeresen nyomon követi e rendelet végrehajtását, figyelembe véve többek között azokat a nyomon követés szempontjából releváns információkat és elemzéseket, amelyeket a vámhatóságok és az uniós vámhatóság az uniós vámadatközpontban bocsátanak rendelkezésre vagy tesznek elérhetővé.

281. cikk

Értékelés és jelentéstétel

(1) A Bizottság 2027. december 31. előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 91. cikkben említett központi vámkezelést. A jelentés nem bizalmas részét nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé a behozatalivám-tartozás megállapítására és az azzal kapcsolatos felelősségre vonatkozó tagállami jogok és kötelezettségek méltányos elosztásának biztosítása céljából.

(2) A Bizottság 2031. szeptember 21-ig és azt követően ötévente az e rendelet által elérni kívánt célok tekintetében értékelést készít e rendeletről, és ezen értékelésről jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére.

A jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos aktuális helyzet áttekintése;

b) e rendelet eredményességének, hatékonyságának, koherenciájának, relevanciájának és uniós hozzáadott értékének értékelése, különös tekintettel a 2. cikkben említett célkitűzésekre;

c) az Uniónál és a tagállamoknál e rendelet végrehajtásával összefüggésben felmerült, lebontott költségek áttekintése.

(3) A Bizottság kérésére, az 1. fejezettel összhangban a tagállamok rendelkezésre bocsátják az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés elkészítéséhez szükséges, e rendelet végrehajtásával kapcsolatos azon információkat, amelyek nem állnak rendelkezésre az uniós vámadatközpontban.

(4) A Bizottság 2031. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben különösen azt értékeli, hogy:

a) mennyire hatékony a megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak a letelepedés helye szerinti tagállam vámhatóságai általi vámfelügyelete, valamint a vámtartozás keletkezésének helyére vonatkozó rendelkezések alkalmazása;

b) mennyire hatékony a megbízható ellenőrzött gazdálkodóktól eltérő gazdálkodók vámfelügyelete;

c) milyen hatása lehet az (5) bekezdésben előirányzott módosításoknak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 282. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az e cikk (4) bekezdésében említett jelentés fényében adott esetben módosítsa a 6. cikk (2) bekezdését és a 193. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontját az azokban előírt eltérések törlése vagy módosítása révén.

3. FEJEZET

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

282. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap a 4. cikkben, a 6. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (8) és (9) bekezdésében, a 9. cikk (9) bekezdésében, a 12. cikk (6) bekezdésében, a 16. cikk (13) bekezdésében, a 20. cikk (10) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 29. cikk (10) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, a 38. cikk (5) bekezdésében, a 41. cikk (11) bekezdésében, a 43. cikk (7) bekezdésében, a 49. cikkben, a 71. cikk (4) bekezdésében, a 73. cikk (3) bekezdésében, a 74. cikk (8) bekezdésében, a 77. cikk (10) bekezdésében, a 78. cikk (7) bekezdésében, a 79. cikk (4) bekezdésében, a 80. cikk (3) bekezdésében, a 81. cikk (4) bekezdésében, a 83. cikk (3) bekezdésében, a 84. cikk (6) bekezdésében, a 89. cikk (4) bekezdésében, a 91. cikk (7) bekezdésében, a 92. cikk (5) bekezdésében, a 94. cikk (4) bekezdésében, a 97. cikk (11) bekezdésében, a 98. cikk (3) bekezdésében, a 99. cikk (3) bekezdésében, a 101. cikk (11) bekezdésében, a 103. cikk (5) bekezdésében, a 104. cikk (8) bekezdésében, a 105. cikk (4) bekezdésében, a 106. cikk (3) bekezdésében, a 107. cikk (2) bekezdésében, a 108. cikk (8) bekezdésében, a 109. cikk (4) bekezdésében, a 111. cikk (7) bekezdésében, a 114. cikk (7) bekezdésében, a 116. cikk (7) bekezdésében, a 117. cikk (12) bekezdésében, a 118. cikk (3) bekezdésében, a 119. cikk (3) bekezdésében, a 121. cikk (5) bekezdésében, a 125. cikk (10) bekezdésében, a 128. cikk (3) bekezdésében, a 129. cikk (5) bekezdésében, a 130. cikk (2) bekezdésében, a 131. cikk (2) bekezdésében, a 132. cikk (3) bekezdésében, a 133. cikk (5) bekezdésében, a 135. cikk (4) bekezdésében, a 139. cikk (3) bekezdésében, a 140. cikk (6) bekezdésében, a 142. cikk (5) bekezdésében, a 145. cikk (4) bekezdésében, a 153. cikk (3) bekezdésében, a 156. cikk (8) bekezdésében, a 158. cikk (5) bekezdésében, a 160. cikk (2) bekezdésében, a 161. cikk (5) bekezdésében, a 169. cikk (3) bekezdésében, a 171. cikk (9) bekezdésében, a 178. cikk (2) bekezdésében, a 180. cikk (5) bekezdésében, a 191. cikk (4) bekezdésében, a 192. cikk (8) bekezdésében, a 193. cikk (5) bekezdésében, a 194. cikk (9) bekezdésében, a 197. cikk (3) bekezdésében, a 199. cikk (4) bekezdésében, a 200. cikk (4) bekezdésében, a 203. cikk (3) bekezdésében, a 205. cikk (8) bekezdésében, a 210. cikk (4) bekezdésében, a 214. cikk (5) bekezdésében, a 216. cikk (5) bekezdésében, a 217. cikk (9) és (10) bekezdésében, a 223. cikk (8) bekezdésében, a 272. cikk (8) bekezdésében, a 276. cikk (6) bekezdésében és a 281. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikkben, a 6. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (8) és (9) bekezdésében, a 9. cikk (9) bekezdésében, a 12. cikk (6) bekezdésében, a 16. cikk (13) bekezdésében, a 20. cikk (10) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 29. cikk (10) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, a 38. cikk (5) bekezdésében, a 41. cikk (11) bekezdésében, a 43. cikk (7) bekezdésében, a 49. cikkben, a 71. cikk (4) bekezdésében, a 73. cikk (3) bekezdésében, a 74. cikk (8) bekezdésében, a 77. cikk (10) bekezdésében, a 78. cikk (7) bekezdésében, a 79. cikk (4) bekezdésében, a 80. cikk (3) bekezdésében, a 81. cikk (4) bekezdésében, a 83. cikk (3) bekezdésében, a 84. cikk (6) bekezdésében, a 89. cikk (4) bekezdésében, a 91. cikk (7) bekezdésében, a 92. cikk (5) bekezdésében, a 94. cikk (4) bekezdésében, a 97. cikk (11) bekezdésében, a 98. cikk (3) bekezdésében, a 99. cikk (3) bekezdésében, a 101. cikk (11) bekezdésében, a 103. cikk (5) bekezdésében, a 104. cikk (8) bekezdésében, a 105. cikk (4) bekezdésében, a 106. cikk (3) bekezdésében, a 107. cikk (2) bekezdésében, a 108. cikk (8) bekezdésében, a 109. cikk (4) bekezdésében, a 111. cikk (7) bekezdésében, a 114. cikk (7) bekezdésében, a 116. cikk (7) bekezdésében, a 117. cikk (12) bekezdésében, a 118. cikk (3) bekezdésében, a 119. cikk (3) bekezdésében, a 121. cikk (5) bekezdésében, a 125. cikk (10) bekezdésében, a 128. cikk (3) bekezdésében, a 129. cikk (5) bekezdésében, a 130. cikk (2) bekezdésében, a 131. cikk (2) bekezdésében, a 132. cikk (3) bekezdésében, a 133. cikk (5) bekezdésében, a 135. cikk (4) bekezdésében, a 139. cikk (3) bekezdésében, a 140. cikk (6) bekezdésében, a 142. cikk (5) bekezdésében, a 145. cikk (4) bekezdésében, a 153. cikk (3) bekezdésében, a 156. cikk (8) bekezdésében, a 158. cikk (5) bekezdésében, a 160. cikk (2) bekezdésében, a 161. cikk (5) bekezdésében, a 169. cikk (3) bekezdésében, a 171. cikk (9) bekezdésében, a 178. cikk (2) bekezdésében, a 180. cikk (5) bekezdésében, a 191. cikk (4) bekezdésében, a 192. cikk (8) bekezdésében, a 193. cikk (5) bekezdésében, a 194. cikk (9) bekezdésében, a 197. cikk (3) bekezdésében, a 199. cikk (4) bekezdésében, a 200. cikk (4) bekezdésében, a 203. cikk (3) bekezdésében, a 205. cikk (8) bekezdésében, a 210. cikk (4) bekezdésében, a 214. cikk (5) bekezdésében, a 216. cikk (5) bekezdésében, a 217. cikk (9) és (10) bekezdésében, a 223. cikk (8) bekezdésében, a 272. cikk (8) bekezdésében, a 276. cikk (6) bekezdésében és a 281. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk, a 6. cikk (6) bekezdése, a 8. cikk (8) és (9) bekezdése, a 9. cikk (9) bekezdése, a 12. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (13) bekezdése, a 20. cikk (10) bekezdése, a 26. cikk (6) bekezdése, a 29. cikk (10) bekezdése, a 33. cikk (8) bekezdése, a 38. cikk (5) bekezdése, a 41. cikk (11) bekezdése, a 43. cikk (7) bekezdése, a 49. cikk, a 71. cikk (4) bekezdése, a 73. cikk (3) bekezdése, a 74. cikk (8) bekezdése, a 77. cikk (10) bekezdése, a 78. cikk (7) bekezdése, a 79. cikk (4) bekezdése, a 80. cikk (3) bekezdése, a 81. cikk (4) bekezdése, a 83. cikk (3) bekezdése, a 84. cikk (6) bekezdése, a 89. cikk (4) bekezdése, a 91. cikk (7) bekezdése, a 92. cikk (5) bekezdése, a 94. cikk (4) bekezdése, a 97. cikk (11) bekezdése, a 98. cikk (3) bekezdése, a 99. cikk (3) bekezdése, a 101. cikk (11) bekezdése, a 103. cikk (5) bekezdése, a 104. cikk (8) bekezdése, a 105. cikk (4) bekezdése, a 106. cikk (3) bekezdése, a 107. cikk (2) bekezdése, a 108. cikk (8) bekezdése, a 109. cikk (4) bekezdése, a 111. cikk (7) bekezdése, a 114. cikk (7) bekezdése, a 116. cikk (7) bekezdése, a 117. cikk (12) bekezdése, a 118. cikk (3) bekezdése, a 119. cikk (3) bekezdése, a 121. cikk (5) bekezdése, a 125. cikk (10) bekezdése, a 128. cikk (3) bekezdése, a 129. cikk (5) bekezdése, a 130. cikk (2) bekezdése, a 131. cikk (2) bekezdése, a 132. cikk (3) bekezdése, a 133. cikk (5) bekezdése, a 135. cikk (4) bekezdése, a 139. cikk (3) bekezdése, a 140. cikk (6) bekezdése, a 142. cikk (5) bekezdése, a 145. cikk (4) bekezdése, a 153. cikk (3) bekezdése, a 156. cikk (8) bekezdése, a 158. cikk (5) bekezdése, a 160. cikk (2) bekezdése, a 161. cikk (5) bekezdése, a 169. cikk (3) bekezdése, a 171. cikk (9) bekezdése, a 178. cikk (2) bekezdése, a 180. cikk (5) bekezdése, a 191. cikk (4) bekezdése, a 192. cikk (8) bekezdése, a 193. cikk (5) bekezdése, a 194. cikk (9) bekezdése, a 197. cikk (3) bekezdése, a 199. cikk (4) bekezdése, a 200. cikk (4) bekezdése, a 203. cikk (3) bekezdése, a 205. cikk (8) bekezdése, a 210. cikk (4) bekezdése, a 214. cikk (5) bekezdése, a 216. cikk (5) bekezdése, a 217. cikk (9) és (10) bekezdése, a 223. cikk (8) bekezdése, a 272. cikk (8) bekezdése, a 276. cikk (6) bekezdése és a 281. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok csak akkor lépnek hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusokról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellenük kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(7) E cikk (6) bekezdésétől eltérve, a 20. cikk (10) bekezdése értelmében elfogadott első, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 30 napon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

283. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 4. cikkével.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

(6) Ha a Vámkódexbizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, és erre a bekezdésre történik hivatkozás, ezen eljárás csak abban az esetben zárható le eredmény nélkül, ha az elnök a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül úgy határoz.

4. FEJEZet

Záró rendelkezések

284. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 952/2013/EU rendelet hatályát veszti.

Mindazonáltal a 952/2013/EU rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok, illetve az említett rendelet vagy annak korábbi változatai által felváltott jogi aktusok alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok továbbra is alkalmazandók mindaddig, amíg azokat a Bizottság által e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok hatályon kívül nem helyezik.

A 952/2013/EU rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és az e rendelet mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(2) 2028. július 1-jétől:

a) a vám-árunyilatkozatra való hivatkozásokat adott esetben úgy kell értelmezni, hogy azok kiterjednek azon adatok megadására, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az árukat az uniós vámadatközpont képességeinek igénybevételével vámeljárás alá lehessen vonni;

b) a nyilatkozattevőre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok – az esettől függően – a fuvarozóra, az importőrre, az exportőrre, illetve az árutovábbítási eljárás jogosultjára vonatkoznak.

285. cikk

Átmeneti intézkedések az uniós vámadatközpont létrehozásával kapcsolatban

(1) 2028. június 30-ig minden olyan árura vonatkozóan, amelyet vámeljárás alá kívánnak vonni, az adott eljárásnak megfelelő vám-árunyilatkozatot kell benyújtani.

(2) 2028. július 1-jétől a távértékesítő importőröknek és az IOSS-szabályozás alkalmazása mellett döntő személyeknek az áruk távértékesítésre szolgáló vámraktárban történő vámraktározási eljárás alá vonása, illetve szabad forgalomba bocsátási eljárás alá vonása céljából az uniós vámadatközponton keresztül kell megadniuk vagy rendelkezésre bocsátaniuk az adatokat a 74. cikkel összhangban. Ennek lehetővé tétele érdekében az uniós vámadatközpont funkcióinak legkésőbb 2028. június 1-jén működőképessé kell válniuk.

(3) 2031. február 28-ig a (2) bekezdésben említett személyektől eltérő importőröknek, az exportőröknek és az árutovábbítási eljárás jogosultjainak az áruk vámeljárás alá vonásához az adott eljárásnak megfelelő vám-árunyilatkozatot kell benyújtaniuk.

(4) 2031. március 1-től az importőrök, az exportőrök és az árutovábbítási eljárás jogosultjai eldönthetik, hogy az áruk vámeljárás alá vonása céljából vám-árunyilatkozatot nyújtanak-e be, vagy pedig – a 74. cikkel összhangban – az uniós vámadatközpont használatával adják meg vagy bocsátják rendelkezésre az adott eljárás szempontjából releváns információkat.

(5) 2034. március 1-től az importőröknek, az exportőröknek és az árutovábbítási eljárás jogosultjainak az áruk vámeljárás alá vonása céljából – a 74. cikkel összhangban – az uniós vámadatközpont használatával kell megadniuk vagy rendelkezésre bocsátaniuk az adott eljárás szempontjából releváns információkat.

(6) Az uniós vámadatközpont 38. cikkben meghatározott funkcióinak legkésőbb 2034. február 1-jére teljes mértékben működőképessé kell válniuk.

(7) Kivételes körülmények esetén, amennyiben az uniós vámadatközpont valamely releváns funkciója az e rendeletben meghatározott határidőkig nem válik működőképessé, a Bizottság a tagállamokkal együttműködve ugyanezen határidőkön belül átmeneti megoldást biztosít. Az átmeneti megoldás az e rendeletben meghatározott határidőktől számított legfeljebb hat hónapig alkalmazható. A Bizottság gondoskodik arról, hogy az uniós vámadatközpont releváns funkciói az átmeneti megoldás lejárta előtt működőképessé váljanak.

286. cikk

Bizonyos felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktusok elfogadásának időpontja

(1) A Bizottság az alábbi jogi aktusokat első alkalommal a következő határidőkön belül fogadja el:

a) a 20. cikk (10) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében említett uniós kezelési díj összegét megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktus: 2026. szeptember 29.;

b) a 276. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus: 2028. március 1.

(2) A Bizottság:

a) 2027. július 1-jéig elfogadja a 38. cikk (5) és (6) bekezdésében és a 49. cikkben említett, a 285. cikk (2) bekezdésének alkalmazásához szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat;

b) 2029. március 1-jéig elfogadja a 38. cikk (5) és (6) bekezdésében és a 49. cikkben említett, a 285. cikk (4) bekezdésének alkalmazásához szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat;

c) 2033. január 31-ig elfogadja a 38. cikk (5) és (6) bekezdésében és a 49. cikkben említett, a 285. cikk (5) bekezdésének alkalmazásához szükséges felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat.

287. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2027. szeptember 21-től kell alkalmazni.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, a következő rendelkezéseket e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni:

a) az 5. cikk 15., 16., 44. és 78. pontja;

b) 20. cikk, az (1), (2) és (4) bekezdés kivételével;

c) 35–39. cikk és 51. cikk;

d) a 41. cikk (10) bekezdése;

e) a 85. cikk (2) bekezdése;

f) 175. cikk és a 179. cikk (4) bekezdése;

g) 180. cikk;

h) 229. cikk, 230. cikk, 231. cikk, 234–244. cikk, valamint 255–265. cikk;

i) a 268. cikk (9) bekezdése;

j) a 272. cikk (7) bekezdése;

k) e rendelet összes olyan rendelkezése, amely felhatalmazza a Bizottságot felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok elfogadására, valamint a 282. és a 283. cikk.

(4) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, a 20. cikk (2) bekezdését a 20. cikk (10) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését 10 nappal követő naptól kell alkalmazni.

(5) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, a következő rendelkezéseket 2028. július 1-től kell alkalmazni:

a) a 20. cikk (4) bekezdése, 74. és 75. cikk, a 109. cikk (3) bekezdésének b) pontja, 145. cikk, a 183. cikk (2) bekezdésének c) pontja, a 191. cikk (2) bekezdése, valamint a 223. cikk (1) bekezdésének m) pontja;

b) 41. cikk, a (10) bekezdés kivételével, valamint 42–45. cikk;

c) 78. cikk;

d) a 205. cikk (5) és (6) bekezdése, valamint a 208. cikk (2) bekezdése.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2026. szeptember 16-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	T. BYRNE

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
I. cím	I. cím
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	1. cikk, (4) bekezdés
2. cikk	4. cikk
3. cikk	2. cikk
4. cikk	3. cikk
5. cikk, 1. pont	5. cikk, 1. pont
5. cikk, 2. pont	5. cikk, 2. pont
5. cikk, 3. pont	5. cikk, 27. pont
5. cikk, 4. pont	5. cikk, 5. pont
5. cikk, 5. pont	5. cikk, 6. pont
5. cikk, 6. pont	5. cikk, 20. pont
5. cikk, 7. pont	5. cikk, 23. pont
5. cikk, 8. pont	5. cikk, 12. pont
5. cikk, 9. pont	5. cikk, 49. pont
5. cikk, 10. pont	5. cikk, 50. pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
5. cikk, 11. pont	5. cikk, 51. pont
5. cikk, 12. pont	5. cikk, 52. pont
5. cikk, 13. pont	5. cikk, 55. pont
5. cikk, 14. pont	5. cikk, 56. pont
5. cikk, 15. pont	5. cikk, 54. pont
5. cikk, 16. pont	5. cikk, 11. pont
5. cikk, 17. pont	5. cikk, 59. pont
5. cikk, 18. pont	5. cikk, 67. pont
5. cikk, 19. pont	5. cikk, 68. pont
5. cikk, 20. pont	5. cikk, 69. pont
5. cikk, 21. pont	5. cikk, 70. pont
5. cikk, 22. pont	5. cikk, 45. pont
5. cikk, 23. pont	5. cikk, 46. pont
5. cikk, 24. pont	5. cikk, 47. pont
5. cikk, 25. pont	5. cikk, 25. pont
5. cikk, 26. pont	5. cikk, 48. pont
5. cikk, 27. pont	5. cikk, 26. pont
5. cikk, 28. pont	5. cikk, 71. pont
5. cikk, 29. pont	5. cikk, 72. pont
5. cikk, 30. pont	5. cikk, 62. pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
5. cikk, 31. pont	5. cikk, 7. pont
5. cikk, 32. pont	5. cikk, 8. pont
5. cikk, 33. pont	5. cikk, 53. pont
5. cikk, 34. pont	5. cikk, 32. pont
5. cikk, 35. pont	—
5. cikk, 36. pont	5. cikk, 4. pont
5. cikk, 37. pont	5. cikk, 63. pont
5. cikk, 38. pont	5. cikk, 65. pont
5. cikk, 39. pont	5. cikk, 10. pont
5. cikk, 40. pont	5. cikk, 33. pont
5. cikk, 41. pont	5. cikk, 73. pont
6. cikk, (1) bekezdés	9. cikk; 74. cikk, (1) bekezdés; 77. cikk, (4) bekezdés; 81. cikk, (1) bekezdés; 108. cikk, (4) bekezdés; 125. cikk, (8) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	49. cikk
6. cikk, (3) bekezdés	74. cikk, (6) bekezdés; 81. cikk, (2) és (4) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	53. cikk
7. cikk, a) pont	49. cikk
7. cikk, b) és c) pont	—
8. cikk, (1) bekezdés	—
8. cikk, (2) bekezdés	53. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
9. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés
10. cikk, a) pont	26. cikk, (6) bekezdés, b) pont
10. cikk, b) pont	26. cikk, (6) bekezdés, c) pont
10. cikk, c) pont	26. cikk, (6) bekezdés, d) pont
11. cikk	26. cikk, (7) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	272. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (3) bekezdés	23. cikk, (4) bekezdés
13. cikk	24. cikk
14. cikk	25. cikk
15. cikk	—
16. cikk	—
17. cikk	—
18. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, (1) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	33. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés, első mondat	—
18. cikk, (3) bekezdés, második mondat	33. cikk, (7) bekezdés, a) pont
18. cikk, (4) bekezdés	—

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
19. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
19. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés
20. cikk, a) pont	33. cikk, (8) bekezdés
20. cikk, b) pont	—
21. cikk	—
22. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont
22. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés
22. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés
22. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
22. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
22. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
22. cikk, (7) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (7) bekezdés, első mondat
23. cikk, (4) bekezdés, a) pont	9. cikk, (8) bekezdés
23. cikk, (4) bekezdés, b) pont	12. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
23. cikk, (5) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés
24. cikk, a) pont	6. cikk, (6) bekezdés
24. cikk, b) pont	8. cikk, (8) bekezdés, b) pont
24. cikk, c) pont	8. cikk, (8) bekezdés, c) pont
24. cikk, d) pont	8. cikk, (8) bekezdés, d) pont
24. cikk, e) pont	8. cikk, (8) bekezdés, e) pont
24. cikk, f) pont	8. cikk, (8) bekezdés, f) pont
24. cikk, g) pont	8. cikk, (8) bekezdés, g) pont
24. cikk, h) pont	9. cikk, (9) bekezdés, b) pont
25. cikk, a) pont	8. cikk, (10) bekezdés, a) pont
25. cikk, b) pont	8. cikk, (10) bekezdés, b) pont
25. cikk, c) pont	9. cikk, (9) bekezdés, a) pont
26. cikk	10. cikk
27. cikk	11. cikk
28. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
28. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
28. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (4) bekezdés
28. cikk, (4) bekezdés	12. cikk, (5) bekezdés
29. cikk	13. cikk
30. cikk	14. cikk

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
31. cikk, a) pont	12. cikk, (6) bekezdés, a) pont
31. cikk, b) pont	12. cikk, (6) bekezdés, b) pont
32. cikk	11. cikk, (4) bekezdés
33. cikk	15. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés
34. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
34. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (6) bekezdés
34. cikk, (6) bekezdés	16. cikk, (7) bekezdés
34. cikk, (7) bekezdés, a) pont	16. cikk, (8) bekezdés
34. cikk, (7) bekezdés, b) pont	—
34. cikk, (8) bekezdés, a) pont	16. cikk, (9) bekezdés
34. cikk, (8) bekezdés, b) pont	—
34. cikk, (9) bekezdés	16. cikk, (10) bekezdés
34. cikk, (10) bekezdés	16. cikk, (11) bekezdés
34. cikk, (11) bekezdés	16. cikk, (12) bekezdés, első albekezdés
35. cikk	—
36. cikk	
37. cikk, (1) bekezdés, a) pont	16. cikk, (14) bekezdés, a) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
37. cikk, (1) bekezdés, b) pont	16. cikk, (14) bekezdés, b) pont
37. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont	—
37. cikk, (2) bekezdés, a) pont	16. cikk, (12) bekezdés
37. cikk, (2) bekezdés, b) pont	—
38. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	29. cikk, (1) bekezdés
38. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	29. cikk, (2) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés	29. cikk, (2) bekezdés
38. cikk, (3) bekezdés	29. cikk, (3) bekezdés
38. cikk, (4) bekezdés	29. cikk, (5) bekezdés
38. cikk, (5) bekezdés	29. cikk, (6) bekezdés
38. cikk, (6) bekezdés	29. cikk, (7) bekezdés
38. cikk, (7) bekezdés	29. cikk, (8) bekezdés
39. cikk, a) pont	30. cikk, (1) bekezdés, a) pont
39. cikk, b) pont	30. cikk, (1) bekezdés, b) pont, i. alpont
39. cikk, c) pont	30. cikk, (1) bekezdés, c) pont
39. cikk, d) pont	30. cikk, (1) bekezdés, d) pont
39. cikk, e) pont	30. cikk, (1) bekezdés, e) pont
40. cikk, a) pont	29. cikk, (10) bekezdés, a) pont
40. cikk, b) pont	29. cikk, (10) bekezdés, b) pont
40. cikk, c) pont	29. cikk, (10) bekezdés, b) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
41. cikk	30. cikk, (2) bekezdés
42. cikk, (1) bekezdés	273. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés és 273. cikk, (3) bekezdés
42. cikk, (2) bekezdés, a) pont	275. cikk, (2) bekezdés, a) pont
42. cikk, (2) bekezdés, b) pont	275. cikk, (2) bekezdés, b) pont
42. cikk, (3) bekezdés	273. cikk, (4) bekezdés
43. cikk	17. cikk
44. cikk	18. cikk
45. cikk	19. cikk
46. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	63. cikk, (1) bekezdés
46. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	63. cikk, (2) bekezdés
46. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés
46. cikk, (3) bekezdés	—
46. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	55. cikk, (2) bekezdés
46. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	55. cikk, (3) bekezdés
46. cikk, (5) bekezdés	—
46. cikk, (6) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés
46. cikk, (7) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés
46. cikk, (8) bekezdés	5. cikk, 41. pont
47. cikk, (1) bekezdés	63. cikk, (3) bekezdés
47. cikk, (2) bekezdés	268. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
48. cikk, első bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont
48. cikk, második bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés
49. cikk, (1) bekezdés	70. cikk, (1) bekezdés
49. cikk, (1) bekezdés	70. cikk, (2) bekezdés
50. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés	62. cikk, (1) bekezdés
50. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	62. cikk, (2) bekezdés
50. cikk, (2) bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés
51. cikk, (1) bekezdés	76. cikk, (6) bekezdés
51. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	76. cikk, (7) bekezdés
51. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	76. cikk, (8) bekezdés
52. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
52. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (9) bekezdés
53. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
53. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés
54. cikk	21. cikk, (3) bekezdés
55. cikk	22. cikk
II. cím	IX. cím
56. cikk, (1) bekezdés	166. cikk, (1) bekezdés
56. cikk, (2) bekezdés	166. cikk, (2) bekezdés
56. cikk, (3) bekezdés	166. cikk, (3) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
56. cikk, (4) bekezdés	166. cikk, (4) bekezdés
56. cikk, (5) bekezdés	166. cikk, (5) bekezdés
57. cikk, (1) bekezdés	167. cikk, (1) bekezdés
57. cikk, (2) bekezdés	167. cikk, (2) bekezdés
57. cikk, (3) bekezdés	167. cikk, (3) bekezdés
57. cikk, (4) bekezdés	167. cikk, (4) bekezdés
58. cikk, (1) bekezdés	166. cikk, (6) bekezdés
58. cikk, (2) bekezdés	167. cikk, (4) bekezdés
59. cikk	168. cikk
60. cikk, (1) bekezdés	169. cikk, (1) bekezdés
60. cikk, (2) bekezdés	169. cikk, (2) bekezdés
61. cikk, (1) bekezdés	170. cikk, (1) bekezdés
61. cikk, (2) bekezdés	170. cikk, (2) bekezdés
61. cikk, (3) bekezdés	170. cikk, (3) bekezdés
62. cikk	169. cikk, (3) bekezdés
63. cikk	170. cikk, (4) bekezdés
64. cikk, (1) bekezdés	171. cikk, (1) bekezdés
64. cikk, (2) bekezdés	171. cikk, (2) bekezdés
64. cikk, (3) bekezdés	171. cikk, (9) bekezdés
64. cikk, (4) bekezdés	171. cikk, (3) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
64. cikk, (5) bekezdés	171. cikk, (4) bekezdés
64. cikk, (6) bekezdés, első és második albekezdés	171. cikk, (5) bekezdés
64. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés	171. cikk, (6) bekezdés
64. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés	171. cikk, (7) bekezdés
64. cikk, (6) bekezdés, ötödik albekezdés	171. cikk, (8) bekezdés
65. cikk	171. cikk, (9) bekezdés
66. cikk	171. cikk, (10) bekezdés
67. cikk	172. cikk, első albekezdés
68. cikk	172. cikk
69. cikk	173. cikk
70. cikk	174. cikk
71. cikk	176. cikk
72. cikk	177. cikk
73. cikk	178. cikk, (1) bekezdés
74. cikk, (1) bekezdés	179. cikk, (1) bekezdés
74. cikk, (2) bekezdés	179. cikk, (2) bekezdés
74. cikk, (3) bekezdés	179. cikk, (3) bekezdés
75. cikk	178. cikk, (2) bekezdés
76. cikk	181. cikk
III. cím	X. cím

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
77. cikk, (1) bekezdés	183. cikk, (1) bekezdés; 183. cikk, (2) bekezdés, a) pont
77. cikk, (2) bekezdés	183. cikk, (2) bekezdés, b) pont
77. cikk, (3) bekezdés	183. cikk, (3) és (4) bekezdés
78. cikk	184. cikk
79. cikk, (1) bekezdés	185. cikk, (1) bekezdés
79. cikk, (2) bekezdés	185. cikk, (2) bekezdés
79. cikk, (3) bekezdés	185. cikk, (3) bekezdés
79. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	185. cikk, (4) bekezdés
79. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	185. cikk, (5) bekezdés
80. cikk	186. cikk
81. cikk, (1) bekezdés	187. cikk, (1) bekezdés; 187. cikk, (2) bekezdés, a) pont
81. cikk, (2) bekezdés	187. cikk, (2) bekezdés, b) pont
81. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	187. cikk, (3) bekezdés
81. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	187. cikk, (4) bekezdés
82. cikk	188. cikk
83. cikk, (1) bekezdés	189. cikk, (1) bekezdés
83. cikk, (2) bekezdés	189. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
83. cikk, (3) bekezdés	189. cikk, (3) bekezdés
84. cikk	190. cikk
85. cikk, (1) bekezdés	191. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
85. cikk, (2) bekezdés	191. cikk, (3) bekezdés
86. cikk, (1) bekezdés	192. cikk, (1) bekezdés
86. cikk, (2) bekezdés	192. cikk, (2) bekezdés
86. cikk, (3) bekezdés	192. cikk, (3) bekezdés
86. cikk, (4) bekezdés	192. cikk, (5) bekezdés
86. cikk, (5) bekezdés	192. cikk, (6) bekezdés
86. cikk, (6) bekezdés	192. cikk, (7) bekezdés
87. cikk, (1) bekezdés	193. cikk, (1) bekezdés
87. cikk, (2) bekezdés	193. cikk, (2) bekezdés
87. cikk, (3) bekezdés	193. cikk, (3) bekezdés
87. cikk, (4) bekezdés	193. cikk, (4) bekezdés
88. cikk, a) pont	191. cikk, (4) bekezdés; 192. cikk, (8) bekezdés
88. cikk, b) pont	192. cikk, (8) bekezdés
88. cikk, c) pont	193. cikk, (5) bekezdés
89. cikk, (1) bekezdés	194. cikk, (1) bekezdés
89. cikk, (2) bekezdés	194. cikk, (2) bekezdés
89. cikk, (3) bekezdés	194. cikk, (3) bekezdés
89. cikk, (4) bekezdés	194. cikk, (4) bekezdés
89. cikk, (5) bekezdés	194. cikk, (5) bekezdés
89. cikk, (6) bekezdés	194. cikk, (6) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
89. cikk, (7) bekezdés	194. cikk, (7) bekezdés, a) pont
89. cikk, (8) bekezdés, a) pont	194. cikk, (7) bekezdés, b) pont
89. cikk, (8) bekezdés, b) pont	194. cikk, (7) bekezdés, c) pont
89. cikk, (8) bekezdés, c) pont	194. cikk, (7) bekezdés, d) pont
89. cikk, (8) bekezdés, d) pont	194. cikk, (7) bekezdés, e) pont
89. cikk, (9) bekezdés	194. cikk, (8) bekezdés
90. cikk	195. cikk
91. cikk	196. cikk
92. cikk, (1) bekezdés	197. cikk, (1) bekezdés
92. cikk, (2) bekezdés	197. cikk, (2) bekezdés
93. cikk	198. cikk
94. cikk, (1) bekezdés	199. cikk, (1) bekezdés
94. cikk, (2) bekezdés	199. cikk, (2) bekezdés
94. cikk, (3) bekezdés	199. cikk, (3) bekezdés
95. cikk, (1) bekezdés	200. cikk, (1) bekezdés
95. cikk, (2) bekezdés	200. cikk, (2) bekezdés
95. cikk, (3) bekezdés	200. cikk, (3) bekezdés
95. cikk, (4) bekezdés	200. cikk, (3) bekezdés
96. cikk, (1) bekezdés	201. cikk, (1) bekezdés
96. cikk, (2) bekezdés	201. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
97. cikk	202. cikk
98. cikk, (1) bekezdés	203. cikk, (1) bekezdés
98. cikk, (2) bekezdés	203. cikk, (2) bekezdés
99. cikk, a) pont	194. cikk, (9) bekezdés
99. cikk, b) pont	197. cikk, (3) bekezdés; 199. cikk, (4) bekezdés
99. cikk, c) pont	200. cikk, (4) bekezdés
99. cikk, d) pont	203. cikk, (3) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés, a) pont	200. cikk, (5) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés, b) pont	194. cikk, (10) bekezdés; 199. cikk, (5) bekezdés; 203. cikk, (4) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés, c) pont	201. cikk, (3) bekezdés
100. cikk, (2) bekezdés	201. cikk, (3) bekezdés
101. cikk	204. cikk
102. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	205. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	205. cikk, (3) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés	205. cikk, (2) bekezdés
102. cikk, (3) bekezdés	205. cikk, (4) bekezdés
102. cikk, (4) bekezdés	205. cikk, (7) bekezdés
103. cikk	206. cikk
104. cikk	207. cikk
105. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	208. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
105. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
105. cikk, (2) bekezdés	208. cikk, (4) bekezdés
105. cikk, (3) bekezdés	208. cikk, (5) bekezdés
105. cikk, (4) bekezdés	208. cikk, (6) bekezdés
105. cikk, (5) bekezdés	208. cikk, (7) bekezdés
105. cikk, (6) bekezdés	208. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés
106. cikk	205. cikk, (8) bekezdés, a) pont
107. cikk	209. cikk
108. cikk, (1) bekezdés	210. cikk, (1) bekezdés
108. cikk, (2) bekezdés	210. cikk, (2) bekezdés
108. cikk, (3) bekezdés	210. cikk, (3) bekezdés
109. cikk	211. cikk
110. cikk	212. cikk, (1) bekezdés
111. cikk	213. cikk
112. cikk, (1) bekezdés	214. cikk, (1) bekezdés
112. cikk, (2) bekezdés	214. cikk, (2) bekezdés
112. cikk, (3) bekezdés	214. cikk, (3) bekezdés
112. cikk, (4) bekezdés	214. cikk, (4) bekezdés
113. cikk	215. cikk

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
114. cikk, (1) bekezdés	216. cikk, (1) bekezdés
114. cikk, (2) bekezdés	216. cikk, (2) bekezdés
114. cikk, (3) bekezdés	216. cikk, (3) bekezdés
114. cikk, (4) bekezdés	216. cikk, (4) bekezdés
115. cikk	210. cikk, (4) bekezdés
116. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont	217. cikk, (1) bekezdés, a) pont
116. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont	217. cikk, (1) bekezdés, b) pont
116. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, c) pont	217. cikk, (1) bekezdés, c) pont
116. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, d) pont	217. cikk, (1) bekezdés, d) pont
116. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	217. cikk, (1) bekezdés, e) pont
116. cikk, (2) bekezdés	217. cikk, (2) bekezdés
116. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	217. cikk, (3) bekezdés
116. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	217. cikk, (4) bekezdés
116. cikk, (4) bekezdés	217. cikk, (5) bekezdés
116. cikk, (5) bekezdés	217. cikk, (6) bekezdés
116. cikk, (6) bekezdés	217. cikk, (7) bekezdés
116. cikk, (7) bekezdés	217. cikk, (8) bekezdés
117. cikk	218. cikk
118. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	219. cikk, (1) bekezdés, a) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
118. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	219. cikk, (3) bekezdés
118. cikk, (2) bekezdés	219. cikk, (1) bekezdés, b) és c) pont
118. cikk, (3) bekezdés	219. cikk, (2) bekezdés
118. cikk, (4) bekezdés	219. cikk, (1) bekezdés, c) pont
119. cikk	220. cikk
120. cikk	221. cikk
121. cikk, (1) bekezdés	222. cikk, (1) bekezdés
121. cikk, (2) bekezdés	222. cikk, (2) bekezdés
121. cikk, (3) bekezdés	222. cikk, (3) bekezdés
121. cikk, (4) bekezdés	222. cikk, (4) bekezdés
122. cikk	217. cikk, (10) bekezdés
123. cikk, (1) bekezdés, a) pont	217. cikk, (11) bekezdés
123. cikk, (1) bekezdés, b) pont	222. cikk, (5) bekezdés
123. cikk, (2) bekezdés	217. cikk, (12) bekezdés
124. cikk, (1) bekezdés, a) pont	223. cikk, (1) bekezdés, a) pont
124. cikk, (1) bekezdés, b) pont	223. cikk, (1) bekezdés, b) pont
124. cikk, (1) bekezdés, c) pont	223. cikk, (1) bekezdés, c) pont
124. cikk, (1) bekezdés, d) pont	223. cikk, (1) bekezdés, d) pont
124. cikk, (1) bekezdés, e) pont	223. cikk, (1) bekezdés, e) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
124. cikk, (1) bekezdés, f) pont	223. cikk, (1) bekezdés, f) pont
124. cikk, (1) bekezdés, g) pont	223. cikk, (1) bekezdés, g) pont
124. cikk, (1) bekezdés, h) pont	223. cikk, (1) bekezdés, h) pont
124. cikk, (1) bekezdés, i) pont	223. cikk, (1) bekezdés, i) pont
124. cikk, (1) bekezdés, j) pont	223. cikk, (1) bekezdés, j) pont
124. cikk, (1) bekezdés, k) pont	223. cikk, (1) bekezdés, k) pont
124. cikk, (2) bekezdés	223. cikk, (2) bekezdés
124. cikk, (3) bekezdés	223. cikk, (3) bekezdés
124. cikk, (4) bekezdés	223. cikk, (4) bekezdés
124. cikk, (5) bekezdés	223. cikk, (5) bekezdés
124. cikk, (6) bekezdés	223. cikk, (6) bekezdés
124. cikk, (7) bekezdés	223. cikk, (7) bekezdés
125. cikk	224. cikk
126. cikk	223. cikk, (8) bekezdés
IV. cím	VI. cím
127. cikk, (1) bekezdés	97. cikk, (1) bekezdés
127. cikk, (2) bekezdés, a) pont	97. cikk, (10) bekezdés, a) pont
127. cikk, (2) bekezdés, b) pont	97. cikk, (10) bekezdés, e) pont
127. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	97. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
127. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	97. cikk, (13) bekezdés
127. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	97. cikk, (1) bekezdés
127. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, a) pont	97. cikk, (4) bekezdés
127. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, b) pont	97. cikk, (13) bekezdés
127. cikk, (5) bekezdés	97. cikk, (3) és (8) bekezdés
127. cikk, (6) bekezdés	97. cikk, (7) bekezdés
127. cikk, (7) bekezdés	97. cikk, (13) bekezdés
127. cikk, (8) bekezdés	97. cikk, (13) bekezdés
128. cikk	98. cikk, (1) és (5) bekezdés
129. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	99. cikk, (1) bekezdés
129. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	99. cikk, (2) bekezdés, b) pont
129. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont	99. cikk, (2) bekezdés, c) pont
129. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, c) pont	97. cikk, (13) bekezdés
129. cikk, (2) bekezdés	100. cikk, (1) bekezdés
130. cikk	97. cikk, (13) bekezdés
131. cikk, a) pont	—
131. cikk, b) pont	97. cikk, (11) bekezdés, c) pont
131. cikk, c) pont	97. cikk, (11) bekezdés, d) pont
132. cikk, a) pont	97. cikk, (12) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
132. cikk, b) pont	97. cikk, (12) bekezdés
132. cikk, c) pont	98. cikk, (3) bekezdés
132. cikk, d) pont	99. cikk, (4) bekezdés
132. cikk, e) pont	100. cikk, (3) bekezdés
133. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	101. cikk, (1) bekezdés
133. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	101. cikk, (13) bekezdés
133. cikk, (2) bekezdés	101. cikk, (7) bekezdés
134. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	54. cikk, (1) és (2) bekezdés
134. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	54. cikk, (3)–(7) bekezdés
134. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	54. cikk, (3) bekezdés, b) pont
134. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	54. cikk, (3) bekezdés, a) pont
134. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (8) bekezdés
135. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (1) bekezdés
135. cikk, (2) bekezdés	102. cikk, (2) bekezdés
135. cikk, (3) bekezdés	97. cikk, (13) bekezdés
135. cikk, (4) bekezdés	102. cikk, (5) bekezdés
135. cikk, (5) bekezdés	102. cikk, (6) bekezdés
135. cikk, (6) bekezdés	102. cikk, (7) bekezdés
136. cikk, (1) bekezdés	97. cikk, (10) bekezdés, b) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
136. cikk, (2) bekezdés	97. cikk, (10) bekezdés, c) pont
136. cikk, (3) bekezdés	97. cikk, (10) bekezdés, d) pont; 101. cikk, (8) bekezdés, b) pont; 103. cikk, (4) bekezdés
137. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (3) bekezdés
137. cikk, (2) bekezdés	102. cikk, (3) bekezdés
137. cikk, (3) bekezdés	102. cikk, (4) bekezdés
138. cikk, a) pont	101. cikk, (12) bekezdés
138. cikk, b) pont	—
139. cikk, (1)–(6) bekezdés	103. cikk, (1) bekezdés
139. cikk, (7) bekezdés	103. cikk, (3) bekezdés
140. cikk, (1) bekezdés	101. cikk, (9) és (10) bekezdés; 101. cikk, (13) bekezdés
140. cikk, (2) bekezdés	65. cikk, (1) bekezdés
141. cikk	—
142. cikk	103. cikk, (5) bekezdés
143. cikk	103. cikk, (6) bekezdés
144. cikk	104. cikk, (1) bekezdés
145. cikk, (1) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés
145. cikk, (2) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés
145. cikk, (3) bekezdés	105. cikk, (2) bekezdés
145. cikk, (4) bekezdés	—

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
145. cikk, (5) bekezdés	—
145. cikk, (6) bekezdés	—
145. cikk, (7) bekezdés	64. cikk
145. cikk, (8) bekezdés	—
145. cikk, (9) bekezdés	105. cikk, (3) bekezdés, a) pont
145. cikk, (10) bekezdés	—
145. cikk, (11) bekezdés	—
146. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	106. cikk, (1) bekezdés
146. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	106. cikk, (2) bekezdés, a) pont
146. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont	106. cikk, (2) bekezdés, b) pont
146. cikk, (2) bekezdés	107. cikk, (1) bekezdés
147. cikk, (1) bekezdés	104. cikk, (3) bekezdés
147. cikk, (2) bekezdés	104. cikk, (4) bekezdés, b) pont
147. cikk, (3) bekezdés	104. cikk, (4) bekezdés, a) pont
147. cikk, (4) bekezdés	104. cikk, (7) bekezdés
148. cikk, (1) bekezdés	108. cikk, (1) bekezdés
148. cikk, (2) bekezdés	108. cikk, (2) bekezdés
148. cikk, (3) bekezdés	108. cikk, (3) bekezdés
148. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	108. cikk, (4) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
148. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	108. cikk, (5) bekezdés
148. cikk, (5) bekezdés	108. cikk, (6) bekezdés
148. cikk, (6) bekezdés	108. cikk, (7) bekezdés
149. cikk	104. cikk, (5) bekezdés
150. cikk	—
151. cikk, a) pont	104. cikk, (8) bekezdés
151. cikk, b) pont	108. cikk, (8) bekezdés, a) pont
151. cikk, c) pont	108. cikk, (8) bekezdés, c) pont
152. cikk, a) pont	105. cikk, (5) bekezdés
152. cikk, b) pont	106. cikk, (4) bekezdés
152. cikk, c) pont	107. cikk, (3) bekezdés
152. cikk, d) pont	108. cikk, (9) bekezdés
V. cím	V. cím
153. cikk, (1) bekezdés	71. cikk, (1) bekezdés
153. cikk, (2) bekezdés	71. cikk, (2) bekezdés
153. cikk, (3) bekezdés	71. cikk, (3) bekezdés
154. cikk	72. cikk
155. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés
155. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés
156. cikk, a) pont	71. cikk, (4) bekezdés, a) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
156. cikk, b) pont	71. cikk, (4) bekezdés, b) pont
156. cikk, c) pont	71. cikk, (4) bekezdés, c) pont
156. cikk, d) pont	73. cikk, (3) bekezdés
157. cikk	71. cikk, (5) bekezdés
158. cikk, (1) bekezdés	—
158. cikk, (2) bekezdés	81. cikk, (2) bekezdés
158. cikk, (3) bekezdés	54. cikk, (5) és (6) bekezdés
159. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
159. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
159. cikk, (3) bekezdés	81. cikk, (3) bekezdés
160. cikk	81. cikk, (4) bekezdés
161. cikk, a) pont	81. cikk, (5) bekezdés, b) pont
161. cikk, b) pont	81. cikk, (5) bekezdés, a) pont
162. cikk	82. cikk, (1) bekezdés
163. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	76. cikk, (2) bekezdés
163. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	76. cikk, (3) bekezdés
163. cikk, (2) bekezdés	76. cikk, (4) bekezdés
163. cikk, (3) bekezdés	76. cikk, (5) bekezdés
164. cikk	—
165. cikk, a) pont	82. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
165. cikk, b) pont	—
166. cikk, (1) bekezdés	83. cikk, (1) bekezdés
166. cikk, (1) bekezdés	83. cikk, (2) bekezdés
167. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (1) bekezdés
167. cikk, (2) bekezdés	84. cikk, (2) bekezdés
167. cikk, (3) bekezdés	84. cikk, (3) bekezdés
167. cikk, (4) bekezdés	84. cikk, (4) bekezdés
167. cikk, (5) bekezdés	84. cikk, (5) bekezdés
168. cikk, a) pont	83. cikk, (3) bekezdés
168. cikk, b) pont	84. cikk, (6) bekezdés, a) pont
168. cikk, c) pont	84. cikk, (6) bekezdés, b) pont
168. cikk, d) pont	84. cikk, (6) bekezdés, c) pont
169. cikk, a) pont	83. cikk, (4) bekezdés
169. cikk, b) pont	84. cikk, (7) bekezdés
170. cikk, (1) bekezdés	85. cikk, (1) bekezdés
170. cikk, (2) bekezdés	85. cikk, (3) bekezdés
170. cikk, (3) bekezdés	85. cikk, (4) bekezdés
170. cikk, (4) bekezdés	—
171. cikk	86. cikk, (1) bekezdés
172. cikk, (1) bekezdés	87. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
172. cikk, (2) bekezdés	87. cikk, (2) bekezdés
173. cikk, (1) bekezdés	88. cikk, (1) bekezdés
173. cikk, (2) bekezdés	88. cikk, (2) bekezdés
173. cikk, (3) bekezdés	88. cikk, (3) bekezdés
174. cikk, (1) bekezdés	89. cikk, (1) bekezdés
174. cikk, (2) bekezdés	89. cikk, (3) bekezdés
175. cikk	89. cikk, (4) bekezdés
176. cikk, a) pont	86. cikk, (2) bekezdés
176. cikk, b) pont	87. cikk, (3) bekezdés
176. cikk, c) pont	88. cikk, (4) bekezdés
177. cikk, (1) bekezdés	90. cikk, (1) bekezdés
177. cikk, (2) bekezdés	90. cikk, (2) bekezdés, b) pont
178. cikk	—
179. cikk, (1) bekezdés	91. cikk, (1) bekezdés
179. cikk, (2) bekezdés	91. cikk, (2) bekezdés
179. cikk, (3) bekezdés	91. cikk, (3) bekezdés
179. cikk, (4) bekezdés	91. cikk, (4) bekezdés
179. cikk, (5) bekezdés	91. cikk, (5) bekezdés
179. cikk, (6) bekezdés	91. cikk, (6) bekezdés
180. cikk	91. cikk, (7) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
181. cikk, a) pont	91. cikk, (8) bekezdés
181. cikk, b) pont	92. cikk, (6) bekezdés
182. cikk, (1) bekezdés	92. cikk, (1) bekezdés
182. cikk, (2) bekezdés	92. cikk, (2) bekezdés
182. cikk, (3) bekezdés	92. cikk, (3) bekezdés
182. cikk, (4) bekezdés	92. cikk, (4) bekezdés
183. cikk	92. cikk, (5) bekezdés
184. cikk	92. cikk, (6) bekezdés
185. cikk	—
186. cikk	—
187. cikk	—
188. cikk, a) pont	64. cikk, (1) bekezdés, a) pont
188. cikk, b) pont	64. cikk, (1) bekezdés, b) és c) pont
188. cikk, c) pont	64. cikk, (1) bekezdés, d) pont
188. cikk, d) pont	64. cikk, (1) bekezdés, e) pont
189. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (2) bekezdés
189. cikk, (2) bekezdés	65. cikk, (3) bekezdés
189. cikk, (3) bekezdés	65. cikk, (4) bekezdés
190. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (5) bekezdés, első és második albekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
190. cikk, (2) bekezdés	—
191. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés
191. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés
191. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés
192. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés
192. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés
193. cikk	64. cikk, (2) bekezdés; a 65. cikk, (6) bekezdés; 66. cikk, (5) bekezdés
194. cikk, (1) bekezdés	77. cikk, (1) és (3) bekezdés
194. cikk, (2) bekezdés	—
195. cikk	—
196. cikk	—
197. cikk	95. cikk, (1) bekezdés
198. cikk, (1) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés
198. cikk, (2) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés
198. cikk, (3) bekezdés	94. cikk, (3) bekezdés
199. cikk	96. cikk, (1) bekezdés
200. cikk, a) pont	95. cikk, (3) bekezdés
200. cikk, b) pont	94. cikk, (5) bekezdés
200. cikk, c) pont	96. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
VI. cím	VI. cím (részben)
201. cikk, (1) bekezdés	109. cikk, (1) bekezdés
201. cikk, (2) bekezdés	109. cikk, (3) bekezdés, c) és e) pont
201. cikk, (3) bekezdés	109. cikk, (2) bekezdés
202. cikk	110. cikk
203. cikk, (1) bekezdés	111. cikk, (1) bekezdés
203. cikk, (2) bekezdés	111. cikk, (2) bekezdés
203. cikk, (3) bekezdés	111. cikk, (3) bekezdés
203. cikk, (4) bekezdés	111. cikk, (4) bekezdés
203. cikk, (5) bekezdés	111. cikk, (5) bekezdés
203. cikk, (6) bekezdés	111. cikk, (6) bekezdés
204. cikk	—
205. cikk, (1) bekezdés	112. cikk, (1) bekezdés
205. cikk, (2) bekezdés	112. cikk, (3) bekezdés
205. cikk, (3) bekezdés	112. cikk, (4) bekezdés
206. cikk, a) pont	111. cikk, (7) bekezdés
206. cikk, b) pont	—
207. cikk	111. cikk, (8) bekezdés
208. cikk, (1) bekezdés	113. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
208. cikk, (2) bekezdés	113. cikk, (2) bekezdés
209. cikk	113. cikk, (3) bekezdés
VII. cím	VIII. cím
210. cikk	124. cikk
211. cikk, (1) bekezdés	125. cikk, (1) és (3) bekezdés
211. cikk, (2) bekezdés	126. cikk
211. cikk, (3) bekezdés	125. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a), b), c), e) és f) pont
211. cikk, (4) bekezdés	125. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, d) és g) pont; 125. cikk, (12) bekezdés
211. cikk, (5) és (6) bekezdés	125. cikk, (5)–(9) bekezdés
212. cikk, a) pont	125. cikk, (10) bekezdés, a) pont
212. cikk, b) pont	125. cikk, (10) bekezdés, b) pont
212. cikk, c) pont	125. cikk, (10) bekezdés, c), d) és e) pont
213. cikk	125. cikk, (11) bekezdés, b) pont
214. cikk, (1) bekezdés	128. cikk, (1) bekezdés
214. cikk, (2) bekezdés	128. cikk, (2) bekezdés
215. cikk, (1) bekezdés	129. cikk, (1) bekezdés
215. cikk, (2) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés
215. cikk, (3) bekezdés	129. cikk, (3) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
215. cikk, (4) bekezdés	129. cikk, (4) bekezdés
216. cikk	129. cikk, (5) bekezdés
217. cikk	129. cikk, (6) bekezdés
218. cikk	130. cikk, (1) bekezdés
219. cikk	131. cikk, (1) bekezdés
220. cikk	132. cikk, (1) bekezdés
221. cikk, a) pont	131. cikk, (2) bekezdés
221. cikk, b) pont	132. cikk, (3) bekezdés
222. cikk, a) pont	130. cikk, (3) bekezdés
222. cikk, b) pont	131. cikk, (3) bekezdés
223. cikk, (1) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés
223. cikk, (2) bekezdés	133. cikk, (2) bekezdés
223. cikk, (3) bekezdés	133. cikk, (3) bekezdés
223. cikk, (4) bekezdés	133. cikk, (4) bekezdés
224. cikk	133. cikk, (5) bekezdés
225. cikk	133. cikk, (6) bekezdés
226. cikk, (1) bekezdés	135. cikk, (1) bekezdés
226. cikk, (2) bekezdés	135. cikk, (2) bekezdés
226. cikk, (3) bekezdés	135. cikk, (3) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
227. cikk, (1) bekezdés	136. cikk, (1) bekezdés
227. cikk, (2) bekezdés	136. cikk, (2) bekezdés
228. cikk	137. cikk
229. cikk	138. cikk
230. cikk	139. cikk, (1) bekezdés
231. cikk	135. cikk, (4) bekezdés; 139. cikk, (3) bekezdés
232. cikk	135. cikk, (5) bekezdés; 136. cikk, (3) bekezdés
233. cikk, (1) bekezdés	140. cikk, (1) bekezdés
233. cikk, (2) bekezdés	140. cikk, (2) bekezdés
233. cikk, (3) bekezdés	140. cikk, (3) bekezdés
233. cikk, (4) bekezdés	140. cikk, (4) bekezdés
234. cikk, (1) bekezdés	141. cikk, (1) bekezdés
234. cikk, (2) bekezdés	141. cikk, (2) bekezdés
235. cikk	140. cikk, (6) bekezdés, a) pont
236. cikk	140. cikk, (7) bekezdés; 141. cikk, (3) bekezdés
237. cikk, (1) bekezdés	142. cikk, (1) bekezdés
237. cikk, (2) bekezdés	142. cikk, (3) bekezdés
237. cikk, (3) bekezdés	142. cikk, (4) bekezdés
238. cikk	238. cikk, (1) bekezdés; 238. cikk, (2) bekezdés, a) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
239. cikk	142. cikk, (6) bekezdés
240. cikk	144. cikk
241. cikk	146. cikk
242. cikk	147. cikk
243. cikk	148. cikk
244. cikk	149. cikk
245. cikk	102. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés; 103. cikk
246. cikk, (1) bekezdés	142. cikk, (4) bekezdés
246. cikk, (2) bekezdés	152. cikk, (1) bekezdés
247. cikk	150. cikk
248. cikk	151. cikk
249. cikk	152. cikk, (2) bekezdés
250. cikk, (1) bekezdés	153. cikk, (1) bekezdés
250. cikk, (2) bekezdés	153. cikk, (2) bekezdés
251. cikk	154. cikk
252. cikk	155. cikk
253. cikk, a) és b) pont	153. cikk, (3) bekezdés, a) és c) pont
254. cikk	156. cikk

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
255. cikk	157. cikk
256. cikk	158. cikk
257. cikk	159. cikk
258. cikk	160. cikk
259. cikk	161. cikk
260. cikk	162. cikk
260a. cikk	163. cikk
261. cikk	164. cikk
262. cikk	165. cikk
VIII. cím	VII. cím
263. cikk, (1) bekezdés	117. cikk, (1) bekezdés
263. cikk, (2) bekezdés	117. cikk, (9) bekezdés
263. cikk, (3) bekezdés	117. cikk, (14) bekezdés
263. cikk, (4) bekezdés	117. cikk, (2) bekezdés
264. cikk	118. cikk, (1) bekezdés
265. cikk, a) és b) pont	117. cikk, (12) bekezdés, b) és c) pont
266. cikk	118. cikk, (3) bekezdés
267. cikk, (1) bekezdés	54. cikk, (5) bekezdés; 118. cikk, (2) bekezdés, d) pont

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
267. cikk, (2) bekezdés	122. cikk
267. cikk, (3) bekezdés	114. cikk, (2) és (3) bekezdés
267. cikk, (4) bekezdés	117. cikk, (11) és (14) bekezdés
268. cikk	114. cikk, (8) bekezdés
269. cikk, (1) bekezdés	114. cikk, (1) bekezdés
269. cikk, (2) bekezdés	114. cikk, (4) bekezdés
269. cikk, (3) bekezdés	114. cikk, (5) bekezdés
270. cikk, (1) bekezdés	116. cikk, (1) bekezdés
270. cikk, (2) bekezdés	116. cikk, (3) bekezdés
270. cikk, (3) bekezdés	116. cikk, (4) bekezdés
271. cikk	117. cikk, (14) bekezdés
272. cikk, (1) bekezdés	119. cikk; 117. cikk, (14) bekezdés
272. cikk, (2) bekezdés	120. cikk; 117. cikk, (14) bekezdés
273. cikk, a) pont	117. cikk, (13) és (14) bekezdés
273. cikk, b) pont	119. cikk, (4) bekezdés; 117. cikk, (14) bekezdés
273. cikk, c) pont	120. cikk, (3) bekezdés; 117. cikk, (14) bekezdés
274. cikk	116. cikk, (5) és (6) bekezdés; 117. cikk, (14) bekezdés
275. cikk	116. cikk, (6) bekezdés; 117. cikk, (14) bekezdés
276. cikk	116. cikk, (8) bekezdés

Az (EU) 952/2013 rendelet	Ez a rendelet
277. cikk	115. cikk
IX. cím	XV. cím (részben)
278. cikk	—
278a. cikk	—
279. cikk	—
280. cikk	—
281. cikk	—
282. cikk	—
283. cikk	—
284. cikk	282. cikk
285. cikk	283. cikk
286. cikk	284. cikk
287. cikk	287. cikk, (1) bekezdés
288. cikk	287. cikk, (2)–(5) bekezdés